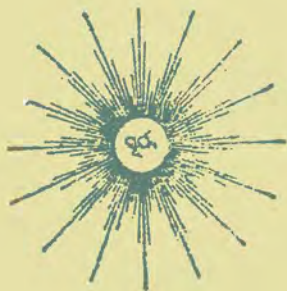

ଚୈତ୍ତନୀୟ ସୂତ୍ର

ଭକ୍ତଶା ପଦ୍ମଶ୍ରୀ ସ୍ୱରୂପ

ଜୈମିନୀୟ ସୂତ୍ର

ଅନୁବାଦକ

ପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀ ପଦ୍ମବରଣ ତ୍ରୀପାଠୀ
ବ୍ରହ୍ମପୁର ରମାଧୀନ ସମ୍ବୃତ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଜ୍ୟୋତିଷ ଅଧ୍ୟାପକ

ଓ

ତରୁଣ ଜ୍ୟୋତିଷୀ ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟନାରାୟଣ ମିଶ୍ର

ପ୍ରଥମ ମୁଦ୍ରଣ

ପ୍ରକାଶକ

ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟନାରାୟଣ ମିଶ୍ର

ଓଡ଼ିଶା ପବ୍ଲିଶିଂ ହାଉସ୍

ବ୍ରହ୍ମପୁର. କଟକ: ସମ୍ବଲପୁର

୧୯୪୧

ମୂଲ୍ୟ ଟ ୧ ୩

All rights reserved by the publisher-

ବାରୁ ! ପଦ୍ମନରଣ ଆଶୀର୍ବାଦ

ତୁମ୍ଭଦ୍ୱାରା ଅନୁବାଦ ହୋଇଥିବା ଜୈମିନୀୟ ସୁସର
କେତେକାଂଶ ଦେଖିଲି, ଅସୁସ୍ଥସାଧନ ଆଦି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସୂକ୍ଷ୍ମକରୁ
ଆଣି ସଂଗ୍ରହ କରିଥିବାରୁ ସୁନାରେ ସୁଗନ୍ଧିନୀୟ ହୋଇଛି । ଆମ୍ଭ
ଉତ୍କଳ ଜନନୀ ଉତ୍କଳରେ ଏହି ଜ୍ୟୋତିଷ ମୂଳ ଗ୍ରନ୍ଥଟି
ମୁଦ୍ରିତ୍ୱ, କିନ୍ତୁ ଆଜି ତୁମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ମୁରଣ ହେବାଟା ମୁଁ ନିଜକୁ
ଭାଗ୍ୟବାନ ମନେ କରୁଛି । ମୁଁ କାଶୀରେ ଯେତେବେଳେ ଏହିଗ୍ରନ୍ଥ
ପଢ଼େ, ସେତେବେଳେ ଜ୍ୟୋତିଷ ପ୍ରଧାନାଧ୍ୟାପକ ସୁଜ୍ୟୋତିଷ ରାମଚନ୍ଦ୍ର-
ଶର୍ମା ମହାଭାଗ ବାର : କହନ୍ତି, “ଦେଖ ଜ୍ୟୋତିଷରେ କେବଳ
ମୂଳଗ୍ରନ୍ଥ ଜୈମିନୀୟ ସୁସ ମାତ୍ର—ଏହାର ଫଳ ଠିକ୍ ଘଟେ, ତୁମ୍ଭ
ଉତ୍କଳରେ ଏହାର ପ୍ରଚାର ନାହିଁ । ତୁ ସେଠାରେ ପ୍ରଚାର କରିବୁ”
ଏଥିର ଆଶୁକ୍ତିର ଓ ଭାଗ୍ୟ ବିଚାର ଆଦି ବିଲ୍‌କୁଲ ଠିକ୍
ଲାଗେ । ସୁତରାଂ ମୁଁ ବିଶେଷ ଗବେଷଣା କରିଥିବାର ଫଳ ଅଜ୍ଞ-
ତୁମ୍ଭଠାରେ ପ୍ରତିଫଳିତ ହେଲା । ପରାଶର, ବରହସ୍ପତିର,
ରାମଦେବଙ୍କ ପ୍ରଭୃତିଙ୍କର ମତକୁ ଉକ୍ତ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ କରି ତୁମେ
ଯେଉଁକାର୍ଯ୍ୟ କରିଛ, ଏହାଦ୍ୱାରା ଫଳିତ ଜ୍ୟୋତିଷର ବିଶେଷ
ଗୌରବ ବଢ଼ିଛି । ଜ୍ୟୋତିଷ ପ୍ରତି ଏହା ତୁମ୍ଭର ବିଶେଷ ଦାନ

(୪)

ଅଟେ । ଆଶା ଭବିଷ୍ୟତରେ ପୁଣି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଛୁଟି ଅନୁବାଦ କରି
ବିଶେଷ କୃତିତ୍ବ ଲେଖକର, ଏହାହିଁ ମୋର ଆଶୀର୍ବାଦମାତ୍ର ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର ଶୁଭକାମୀ

ରାଜ କୈଫିୟତ ପ: ଶ୍ରୀ ଭଗବତ୍ ପ୍ରସାଦ ଶତପଥୀ

କୌମ: ଶାସ୍ତ୍ରାଚାର୍ଯ୍ୟ (ବେନାରସ)

କୌମ: ଅଧ୍ୟାପକ ବିଦ୍ୟାଭୂଷଣ-ସମ୍ବିତ କଲେଜ

ବଲାଙ୍ଗିର

— ୫***୫ —

ସୂଚନା

ବିପ୍ଳବୀମାନଙ୍କ ଶାସ୍ତ୍ରାଣି ବିବାଦପ୍ରେଷ୍ଟ ନବବଳଂ

ସପ୍ତମଂ ଜ୍ୟୋତିଷଶାସ୍ତ୍ରଂ ଚନ୍ଦ୍ରକୌସିକ ସାକ୍ଷିଣୀ !

ଜଗତରେ ମାନବ ସମ୍ମାନ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଥମେ କିଛି ପ୍ରଭାବ ଓ ପୁଣି ଶୃଙ୍ଖଳିତ ହୋଇ ଭାବ ଶିଖିଥିଲା ସେହିଦିନୁ ମହାନାୟକ ଜ୍ୟୋତିଷ ଶାସ୍ତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟତ ଜୀବନକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ପ୍ରଭାବିତ ତଥା ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କରି, ବହୁ ବିପଦରୁ ରକ୍ଷା କରିବାର ଯତ୍ନେ ଯୁଗ୍ମଶୀଳ, ଲକ୍ଷ୍ୟସ୍ଥ, କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ଓ ବିବିଧ ଯାଦୁତ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ଦେଖିଲେ । ଜ୍ୟୋତିଷଶାସ୍ତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଫଳପ୍ରଦ ହୋଇଥିଲେହେଁ, ଏହି ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବେ ଅଧ୍ୟୟନ ନକରି ଫଳଫଳ କହିବାରେ ଏହାର ମଣିଷ, ଗୌରବ ସ୍ପର୍ଷ ହେଉଅଛି । କିନ୍ତୁ ତାହା ବୋଲି ଜ୍ୟୋତିଷ ଶାସ୍ତ୍ର ଉପରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନାସ୍ଥା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ସ୍ପର୍ଷିତଃ ଅବି ବେକତା କଥା ଅଜ୍ଞାନ ତାର ପରିଚ୍ଛେଦ ।

ଜଗତର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନାସ୍ତିକ ତଥା ଜ୍ୟୋତିଷ — ଅବିଶ୍ୱାସୀ ମଧ୍ୟ ପୃଥିବୀ ତଥା ଜୀବସମାଜ ଉପରେ ଚନ୍ଦ୍ରଗ୍ରହଙ୍କର ପ୍ରଭାବ ସ୍ୱୀକାର କରିବେ । ବିଶେଷତଃ ଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କର ମହିଷ ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ଅତ୍ୟଧିକ ବୋଲି କର୍ତ୍ତମାନ ସବୁ ଶ୍ରେଣୀର ବୈଜ୍ଞାନିକ ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୀକୃତ । ଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ପ୍ରଭାବଦ୍ୱାରା ସମୁଦ୍ରରେ କୁଆର ଓ ଭଟ୍ଟା ହେବାର ଖବର ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଜାଣନ୍ତି । ସବୁଠାରୁ ଗଭୀରତମ

ସାଗରରେ ଏହାର ଅକର୍ଷଣ ଏତେ ଅଧିକ ଯେ ହଜାର ହଜାର ଟନ୍ ଓଜନର ପାଣି ୭୦ ଫୁଟ ଉପରକୁ ଉଠିଲା ପ୍ରାୟ ଉଠିଥାଏ ।

ଭାରତୀୟ, ଗ୍ଳୋମରିଆଲ୍ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଚନ୍ଦ୍ରର ଅକର୍ଷଣ ଦ୍ଵାରା ପୃଥିବୀର ଘନ ପଦାର୍ଥ ଉପରେ ମଧ୍ୟ କୁଆର ହୁଏ ବୋଲି ବ୍ୟକ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ଯଦି ଏକଥା ସତ୍ୟ ବୋଲି ସ୍ଵୀକାର କରାଯାଏ ତାହାହେଲେ ଚନ୍ଦ୍ରଠାରୁ ଆହାରରେ ବୃହତ୍ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗ୍ରହମାନଙ୍କ ପ୍ରଭାବ ମଧ୍ୟ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଅବଶ୍ୟ ଅଛି । ନିମ୍ନରେ ଚନ୍ଦ୍ରାଦି ଗ୍ରହଗଣଙ୍କ ପରିଧି ଦିଆଗଲା—

ଚନ୍ଦ୍ର	ପରିଧି—	୨୧୦୦	ମାଇଲ
ବୁଧର	"	— ୨୦୦୦	"
ଶୁକ୍ରର	"	— ୭୫୧୦	"
ପୃଥିବୀ	"	— ୨୯୧୩	"
ମଙ୍ଗଳ	"	— ୪୧୨୦	"
ବୁଧ	"	— ୮୮୩୯୦	"
ଶନି	"	— ୭୧୯୦୦	"
ଉର	"	— ୮୭୦୦୦୦	"

(ଉତ୍ତର—୩୩୦୦୦, ନେପ୍ଚୁନ—୩୭୦୦୦)

ଏପରି ସ୍ଥଳେ ଯଦି ଭଲ ଗ୍ରହଙ୍କର ପୃଥିବୀ ଉପରେ ପ୍ରଭାବ-
ନାହିଁ ବୋଲି କିପରି କୁହାଯାଇପାରେ ?

ଏହି ସବୁ ସତ୍ୟ ପୂର୍ବରୁ ଭାରତର ଜ୍ୟୋତିଷୀମାନେ
ଅସାଧାରଣ ମେଧା ଦ୍ଵାରା ଜାଣି ପାରିଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ
ଫଳିତ ଜ୍ୟୋତିଷ ଏହାର ଉପରେ ଅବସ୍ଥିତ । ତେଣୁ ଫଳିତ
ଜ୍ୟୋତିଷର ସତ୍ୟତାରେ ସନ୍ଦିଗ୍ଧାନ ହେବା ସର୍ବାଦୌ ଅନୁଚିତ ।

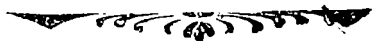
ଯେଉଁ କେତେକ ଜ୍ୟୋତିଷ ମନାସୀ ପ୍ରଗତି ଅଧ୍ୟୟନ
ପାପେଷ ଜ୍ୟୋତିଷ ଶାସ୍ତ୍ରର ଉଦ୍ଧାବନ ପୂର୍ବକ ପୁଞ୍ଜନୁପୁଞ୍ଜା ରୂପେ
ଆଲୋଚନା କରି ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟତା ମାନବ ସମାଜର ଐତିହାସିକ ତଥା ପାର-
ଲୋକିକ କଲ୍ୟାଣ ନିମନ୍ତେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରି ଯାଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ମହର୍ଷି ଜୈମିନୀ ଅନ୍ୟତମ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଅବଶ୍ୟ
ଶ୍ରେଷ୍ଠଜ୍ଞାନ ଅଧିକାର କରିବେ ବୋଲି କହିଲେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବନାହିଁ,
ପରାଶର, ଅଙ୍ଗିରା ପ୍ରଭୃତି ଫଳିତ ଜ୍ୟୋତିଷର ପ୍ରବର୍ତ୍ତିକ ମାନଙ୍କ
ବରୁଣ ପ୍ରଣାଳୀ ଅପେକ୍ଷା ଜୈମିନୀଙ୍କ ପ୍ରଣାଳୀ ଭଲ ଓ ଦୃଷ୍ଟି
ବିଚାରରେ ଜୈମିନୀ ମତର ସତ୍ୟତା ବହୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉପଲବ୍ଧ
କରି ଯାଇଛି ।

ଭାରତର ପ୍ରାୟ ସବୁଭାଷାରେ ଜୈମିନୀରହି ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ
ସୁଦ୍ଧାବଳୀର ଭାଷାଟୀକା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଅଛି, କିନ୍ତୁ ଉତ୍କଳରେ

(୧)

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବହୁ ଜ୍ୟୋତିଷ ଚନ୍ଦ୍ର ଥିଲେହେଁ ଏକଟି ଗୋଟିଏ ମୂଲ୍ୟବାନ୍ ଗ୍ରହ ଅପ୍ରକାଶିତ ଭାବେ ରହିବା ଅନୁପସ୍ଥିତି ଭାବେ ଓ ଅଧୁନାତନ ଉତ୍କଳୀୟ ଜ୍ୟୋତିର୍ବିତ୍ ମାନଙ୍କ ପୁରୀ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଏହି ସୁଦ୍ଧାବଳୀ ଉତ୍କଳ ଭାଷା ନୁବାଦସହ ପ୍ରକାଶିତ କରାଗଲା । ଜ୍ୟୋତିଷ ଶାସ୍ତ୍ର ତଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜ୍ୟୋତିଷଜ୍ଞ ମାନେ ଏହି ଚେଷ୍ଟାଦ୍ୱାରା କିଛିତ ଉପକୃତ ହେଲେ ମୋର ଗ୍ରନ୍ଥ ସାର୍ଥକ ହେବ ।

ଲେଖକ

ଜୈମିନୀୟ ସୂତ୍ର

ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟନମଃ

ଓଁ ଶ୍ରୀ ସୂର୍ଯ୍ୟାୟ ନମଃ

— ୪୦୩ —

ସିନ୍ଧୁର ଭୂଧରନିଭୋ ନୃକୁଦନ୍ତ ଶୋଭା
ସନ୍ଧ୍ୟା ସଚନ୍ଦ୍ର ସହଜାରଣ ଋତୁନଭୋରଃ ।
ବିଦ୍ବାଦି କୋଟି ଶତକୋଟିରମୋଦଶକ୍ରଃ
ଶ୍ରେୟଃ ସମାଦିଶତ୍ରୁ ଶାଶ୍ଵତକଂ ଗଣେଶଃ । ୧ ।
ଯଃକର୍ତ୍ତ୍ତା ଜଗତାଂ ଭର୍ତ୍ତା ସହର୍ତ୍ତା ମହସ୍ତାନ୍ନୟଃ ।
ପ୍ରଣମାମି ତମାଦିତ୍ୟଂ ବହିରନ୍ତ୍ର ପ୍ରମୋଚୟ । ୨ ।

ଅଥ ପ୍ରଥମାଧ୍ୟାୟଃ ପ୍ରଥମ ପାଦଃ:-

ସୂକ୍ତ:-

ଉପଦେଶଂ ବ୍ୟାଖ୍ୟାସ୍ୟାମଃ । ୧ ।

ଅର୍ଥ:- ଉପଦେ-(ହେ ଜଗଦେଶ୍ଵ) ଶଂ (ମଙ୍ଗଳଂ) ଅର୍ଥାତ୍ ଲୋକ-
ମାନଙ୍କର ଯାହାଦ୍ଵାରା ଉପକାର ହେବ, ସେହି ଫଳିତ
ଜ୍ୟୋତିଷ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ମୁଁ ପ୍ରକାଶ କରୁଛି ।

ରାଶି ପରିଚୟ

ମେଷ ବୃଷ ମିଥୁନ କର୍କଟ ସିଂହାଃ କନ୍ୟା ତୁଳା ବୃଷ୍ଟିକରଂ ।

ଧନୁରଥ ମକରଃ କୁମ୍ଭୋ ମୀନଃ ଇତ ଚ ରାଶୟଃ କଥିତାଃ ।

ଅର୍ଥ:- ଅଶ୍ଵିନୀ ପ୍ରଭୃତି ୨୭ ଗୋଟି ନକ୍ଷତ୍ରକୁ ନେଇ-ମେଷ,
ବୃଷ, ମିଥୁନ, କର୍କଟ, ସିଂହ, କନ୍ୟା, ତୁଳା, ବୃଷ୍ଟିକ,
ଧନୁ, ମକର, କୁମ୍ଭ ଓ ମୀନ ଏହି ୧୨ ଗୋଟି ରାଶି
ଗଠିତ ।

କୁରସୌମ୍ୟାଦି ରାଶି-ବିଚାର

କୁରୋଥ ସୌମ୍ୟଃ ପୁରୁଷୋଽଙ୍ଗନାତ

ଉକୋଥ ଯୁଗ୍ମଂ ବିଷମଂ ସମଶ୍ଚ ।

ଚରସ୍ଥିର ଦ୍ରାଘିକ ନାମଧେୟା

ମେଷାଦୟୋଽମୀ କମଣଃ ପ୍ରତିଘ୍ନଃ ।

ଅର୍ଥ:- ମେଷାଦି ଦ୍ରାଘିରାଶି ଯଥା କ୍ରମେ କୁର ଓ ସୌମ୍ୟ,
ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ, ଓକ ଓ ଯୁଗ୍ମ, ବିଷମ, ସମ ଏବଂ ଚର,
ସ୍ଥିର ଓ ଦ୍ରାଘିଭବ ନାମରେ ଅଭିହିତ ଅଟନ୍ତି ।

ଯଥା:—କୃରରାଣି—ମେଷ, ମିଥୁନ, ସିଂହ, ତୁଳା, ଧନୁ, କୁମ୍ଭ,
ସୌମ୍ୟ—ବୃଷ, କର୍କଟ, କନ୍ୟା, ବୃଷ୍ଟିକ, ମକର, ମୀନ,
ପୁରୁଷ—ମେଷ, ମିଥୁନ, ସିଂହ, ତୁଳା, ଧନୁ,
କୁମ୍ଭ; ସ୍ତ୍ରୀ ରାଣି—ବୃଷ, କର୍କଟ, କନ୍ୟା, ବୃଷ୍ଟିକ,
ମକର, ମୀନ; ଓଜରାଣି—ମେଷ, ମିଥୁନ, ସିଂହ, ତୁଳା,
ଧନୁ, କୁମ୍ଭ; ଯୁଗ୍ମ—ବୃଷ, କର୍କଟ, କନ୍ୟା, ବୃଷ୍ଟିକ,
ମକର, ମୀନ, ବିଷମ—ମେଷ, ମିଥୁନ, ସିଂହ, ତୁଳା,
ଧନୁ, କୁମ୍ଭ । ସମ-ବୃଷ, କର୍କଟ, କନ୍ୟା, ବୃଷ୍ଟିକ, ମକର,
ମୀନ; ଚର—ମେଷ, କର୍କଟ, ତୁଳା, ମକର, ସ୍ଥିର-
ବୃଷ, ସିଂହ, ବୃଷ୍ଟିକ, କୁମ୍ଭ; ଦ୍ୱିସ୍ୱଭାବ—ମିଥୁନ,
କନ୍ୟା, ଧନୁ, ମୀନ ।

• ରାଶିମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ବିଚାର

ସୂତ୍ର:—ଅର୍ଥ ପଶ୍ୟନ୍ତ୍ୟକ୍ଷାଣି ପାଶ୍ୱରେତ । ୨ ।

ଅର୍ଥ:—ମେଷାଦି ରାଶିଗୁଡ଼ିକ ନିଜର ପାଶ୍ୱକୁ ଦେଖନ୍ତି ।

ଅର୍ଥାତ୍ ଚରରାଶି ନିଜର ଦ୍ୱିତୀୟସ୍ଥ ସ୍ଥିର ରାଶିକୁ ଛାଡ଼ି, ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ
ସ୍ଥିରରାଶିକୁ ଦେଖେ । ସ୍ଥିରରାଶି ନିଜ ଦ୍ୱାଦଶ ଚରରାଶିକୁ ତ୍ୟାଗ
କରି ବାକି ସମସ୍ତ ଚରରାଶିକୁ ଦେଖେ । ଦ୍ୱାସ୍ଥିକ ରାଶି ନିଜକୁ ଛାଡ଼ି
ବାକି ସମସ୍ତ ଦ୍ୱାସ୍ଥିକ ରାଶିକୁ ଦେଖେ । ସେହିପରି ଅଗୁର୍ଯ୍ୟକୁ
ଯଥା :—

“ଚରଂ ଧନବିନା ସ୍ଥାସ୍ତୁଂ ସ୍ଥିରମନ୍ତ୍ୟ ବିନା ଚରମ୍ ।

ଯୁଗ୍ମଂ ସ୍ୱେନ ବିନା ଯୁଗ୍ମଂ ପଶ୍ୟତୀତ୍ୟୟମା ଗମଃ ॥”

ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ:—ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜ୍ୟୋତିଷ ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଏହି

ଶାସ୍ତ୍ରରେ ରାଶିମାନଙ୍କ ଉକ୍ତି ଦୃଷ୍ଟିର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ
ବିଶେଷ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି ।

ଗ୍ରହପରିଚୟ

ସୂର୍ଯ୍ୟ ଶୋମୋମହାନୁହଃ ଯୋମପୁହୋବୃହସ୍ପତିଃ-

ଶୁକ୍ରଃ ଶନୈଶ୍ଚରୋରାହଃ କେତବଶ୍ଚ ଗ୍ରହାଃସ୍ମୃତାଃ

ଅର୍ଥ:—ରବି, ଚନ୍ଦ୍ର, ମଙ୍ଗଳ, ବୁଧ, ବୃହସ୍ପତି, ଶୁକ୍ର, ଶନିଶ୍ଚର,
ରାହୁ ଓ କେତୁ ଏହି ୭ଟି ଗ୍ରହକୁନେଇ ଉକ୍ତି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ପଳ
ବିବୃତ କରାଯାଇଛି ।

ଗ୍ରହମାନଙ୍କ-କ୍ଷେତ୍ର ନିର୍ଣ୍ଣୟ

କୁଜ ଶୁକ୍ର ବୃଥେୟର୍କ ସୌମ୍ୟ ଶୁକ୍ରାବନା ଭୂବାମ୍ ।

ଜୀବାକି ଭାନୁଜେଜ୍ୟାନାଂ କ୍ଷେତ୍ରାଣି ସ୍ୟୁରଜାଦୟଃ ।

ଅର୍ଥ:—ମେଷ ମଙ୍ଗଳଙ୍କର, ବୃଷ ଶୁକ୍ରଙ୍କର, ମିଥୁନ ବୃଥଙ୍କର,
କର୍କଟ ଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କର, ସିଂହ ରବିଙ୍କର, କନ୍ୟା ବୁଧଙ୍କର, ତୁଳା ଶୁକ୍ର-
ଙ୍କର, ବିଛା ମଙ୍ଗଳଙ୍କର, ଧନୁ ବୃହସ୍ପତିଙ୍କର, ମକର ଓ କୁମ୍ଭ
ଶନିଙ୍କର, ମୀନ ବୃହସ୍ପତିଙ୍କର ଗୃହ ଅଟେ ।

“କନ୍ୟା ରାହୁ ଗୃହଂ ପ୍ରୋକ୍ତଂ” ଏହି ଅନୁସାରେ ରାହୁର ଗୃହ
କନ୍ୟା ଓ କେତୁର ଗୃହ ମୀନ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ବୃଷ୍ଟିକରଣର
ଅଧିପତି କେତୁ ଓ କୁମ୍ଭର ଅଧିପତି ରାହୁ ବୋଲି ଧରାଯାଇଛି ।

ଗ୍ରହମାନଙ୍କର ଶୁଭାଶୁଭ ବିବୃତ

“ଅର୍କର ମହପଶିନଃ କ୍ରମାତ୍ କୂରା ଯଥାଽୟମ୍ ।

ଚନ୍ଦ୍ରୋଽପି କୂର ଏବଂ କୃତ୍ତିକାରକାଶ୍ଚୟଃ ।

ରୁରୁପକ-କବିଞ୍ଚାଃସ୍ୟ ଯଥା ପୁରଂ ଶୁଭବ୍ରହ୍ମାଃ ।”

ଅର୍ଥ:—ତଳୁ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ରବି, ମଙ୍ଗଳ, ଶନି ଓ ରାହୁ କ୍ରମରେ ପାପ ଗ୍ରହ ବୋଲି ଧରାଯାଇଛନ୍ତି । ଏମାନେ ଯଦି ପାପ ଗ୍ରହରାଶିରେ ରହନ୍ତି ତେବେ ବିଶେଷ ପାପ ହୋଇପଡ଼ନ୍ତି, ଓ ଶୁକ୍ଳ ଗ୍ରହ ରାଶିରେ ହେଲେ ଅଳ୍ପ ପାପ ହୋଇଥାନ୍ତି । ମେଷ ଓ ବୃଷ୍ଟିକ ରାଶିସ୍ଥ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ମଧ୍ୟ ପାପ ଗ୍ରହ ବୋଲି ଧରାଯାଇଥାଏ ।

ବୃହସ୍ପତି କେତୁ, ଶୁକ୍ର ଓ ବୁଧକୁ ବିପତ୍ତିରେ ଶୁଭ ଗ୍ରହ-ବୋଲି ଧରାଯାଇଛି । ଅର୍ଥାତ୍:—ବୁଧ ଅଳ୍ପ ଶୁଭ ତା ପରେ ଶୁକ୍ର ଓ କେତୁ ତା ପରେ ବୃହସ୍ପତି ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଶୁଭତ୍ତ୍ୱ ଅଟେ । ଏମାନେ ମଧ୍ୟ ଶୁଭ ଗ୍ରହରାଶିରେ ରହିଲେ ଅଧିକ ଶୁଭ ଓ ପାପ-ଗ୍ରହରାଶିସ୍ଥ ହେଲେ ଅଳ୍ପ ଶୁଭ ହୁଅନ୍ତି ।

ବ୍ରହ୍ମମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁରାଶିବିବୃତ୍ତ

“ସିଦ୍ଧାସିଦ୍ଧାଣ୍ଡ ଯୁଗ୍ମାଣ୍ଡ ସୂର୍ଯ୍ୟସ୍ୟ ବିପୁରାଶୟଃ ।
କୌର୍ତ୍ତି ତୈଳି ଘଟାଣ୍ଡେନ୍ଦୋ ଭୌମସ୍ୟ ବିପୁରାଶୟଃ ।
ଘଟମାନ ନୃୟୁକ୍ତ ତୈଳି କନ୍ୟାଞ୍ଜସ୍ୟ ଭତଃପରମ୍ ।
କର୍କ ମୀନାଳି କୁମ୍ଭାଣ୍ଡ ରାଶିୟୋ ବିପବଃ ସ୍ୱତଃ ।
ମେଷସିଂହ ଧନୁଃକୌର୍ତ୍ତି କର୍କଟଃ ଶନି ଶତ୍ରବଃ ।
ବୃଷଭୈଳି ନୃୟୁକ୍ତ କନ୍ୟା ରାଶିୟୋ ବିପବୋଗୁରୋଃ ।
ସିଂହାଳି କର୍କ ଗୁପାଣ୍ଡ ଶୁକ୍ରସ୍ୟ ବିପୁରାଶୟଃ ।

ଅର୍ଥ:--ରବିଙ୍କର--ବୃଷ, ତୁଳ, କୁମ୍ଭ, ମୀନ ଓ ମିଥୁନ
 ଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କର--ବିଛ, ତୁଳ ଓ କୁମ୍ଭରାଶି
 ମଙ୍ଗଳର--କୁମ୍ଭ, ମୀନ, ମିଥୁନ, ତୁଳ, କନ୍ୟା
 ବୁଧର--କର୍କଟ, ମୀନ, ବିଛ, କୁମ୍ଭ,
 ବୃହସ୍ପତିର--ବୃଷ, ତୁଳା, ମିଥୁନ, କନ୍ୟା
 ଶୁକ୍ରର--ସିଂହ, ବିଛ, ଧନୁ ଓ କର୍କଟ
 ଶନିର--ମେଷ, ସିଂହ, ଧନୁ, ବିଛ ଓ କର୍କଟ
 ଯଥାକ୍ରମେ ଶବ୍ଦ ଅଟନ୍ତି ।

ଗ୍ରହ ଦୃଷ୍ଟି ବିଚାର

ସୂତ୍ର:--**ତନ୍ନିଷ୍ଟାଶ୍ଚ ତଦ୍‌ବତ୍ । ୩ ।**

ଅର୍ଥ:--ଚରାଦି ରାଶିମାନଙ୍କରେ ଥିବା ଗ୍ରହମଧ୍ୟ ଚରାଦି ରାଶି-
 ମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ଦେଖେ ।

ଯଥା:--

ଚରସ୍ଥଂ ସ୍ଥିରଗଃ ପଶ୍ୟେତ୍ ସ୍ଥିରସ୍ଥଂ ଚରରାଶିଗଃ ।

ଭରଯୁଷ୍ଠଂ ଭୁଭୟଗୋ ନିକଟସ୍ଥଂ ବିନା ଗ୍ରହମ୍ ।

ଅର୍ଥ:--ଚର ରାଶିରେ ଥିବାଗ୍ରହ ନିଜର ଦ୍ୱିତୀୟସ୍ଥ ରାଶି ଓ
 ଗ୍ରହକୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ସ୍ଥିର ରାଶି ଏବଂ ସ୍ଥିର ରାଶିରେ ଥିବା
 ଗ୍ରହମାନଙ୍କୁ, ସ୍ଥିରରାଶିସ୍ଥ ଗ୍ରହ ନିଜ ଦ୍ୱାଦଶସ୍ଥ ରାଶି ଓ ଗ୍ରହକୁ ଛାଡ଼ି
 ଅନ୍ୟ ଚରରାଶି, ଚରସ୍ଥ ଗ୍ରହଙ୍କୁ ଏବଂ ଦ୍ୱିସ୍ୱଭାବସ୍ଥ ଗ୍ରହ ନିଜକୁ
 ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ ଦ୍ୱିସ୍ୱଭାବ ରାଶି ଓ ଦ୍ୱିସ୍ୱଭାବସ୍ଥ ଗ୍ରହଙ୍କୁ ଦେଖେ ।

ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ:--ଏହି ଦୃଷ୍ଟି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗ୍ରହ ଦୃଷ୍ଟିମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଭିନ୍ନ
 ହେଉଥିଲେ ମୁକ୍ତା ଫଳ ବିଚାରକଲ ସମୟରେ ଏହି

ଦୃଷ୍ଟି ବିଚାର ଏକାନ୍ତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟା କାରଣ--ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ
ଦେଖିଲେ ଅଧିକାଂଶ ସ୍ଥାନରେ ସଠିକ୍ ଫଳ ଘଟୁଛି ।

ଭବନିର୍ଣ୍ଣୟ

କଟପୟୁର୍ବର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପିଣ୍ଡାନ୍ତ୍ୟରକ୍ଷତୈରକ୍ଳାଃ ।

ନଚ୍ଛେଦ ଶୂନ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରେ ତଥାହରେ କେବଳେ କଥୁତଂ ।

ଅର୍ଥ:---ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଅକ୍ଷର ଦ୍ଵାରାହିଁ ଭବନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଏ ।

ଯଥା:---‘କ’ ଠାରୁ ‘ହ’ ପର୍ଯନ୍ତ ୯ ସଂଖ୍ୟା ‘ଟ’ ଠାରୁ ‘ଧ’ ପର୍ଯନ୍ତ
୯, ‘ପ’ ଠାରୁ ‘ମ’ ପର୍ଯନ୍ତ ୫, ‘ଯ’ ଠାରୁ ‘ହ’ ପର୍ଯନ୍ତ ୮ ସଂଖ୍ୟା,
ନ, ‘ଞ୍ଜ’ ଓ କେବଳ ସ୍ଵରକୁ ଶୂନ୍ୟ ଧରାଯାଏ । ପୁଣି ସମ୍ବନ୍ଧ
ଅକ୍ଷରମାନଙ୍କର ଧନ୍ୟ ଅକ୍ଷରର ସଂଖ୍ୟା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ । ଉକ୍ତ
ଅକ୍ଷରମାନଙ୍କର କ୍ରିମିକ ସଂଖ୍ୟାକୁ ୧୨ ଦ୍ଵାରା ହରଣ କରି ଶେଷା-
ଙ୍କକୁ ଭବ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି ।

“ଅର୍ଗଳ ଯୋଗ” ବିଚାର

ସୂତ୍ର:---ଦାରଭାଗ୍ୟ ଶୂଳସ୍ଥାଂଗଳ ନିଧାତୁଃ । ୪ ।

ଅର୍ଥ:---ଯେକୌଣସିଭାବ ବିଚାର କଲସମୟରେ ସେହି ଭାବକୁ
ଦେଖୁଥିବା ଗ୍ରହର (ଦାର) ଚତୁର୍ଥ (ଭାଗ୍ୟ) ଦ୍ଵିତୀୟ ଏବଂ
(ଶୂଳ) ଏକାଦଶରେ ଯଦି କୌଣସି ଗ୍ରହଥାଏ ତେବେ ଯେଉଁ
ଭାବ ବିଚାର କରାଯାଉଥିବ ସେହି ଭାବ ଉପରେ ଅର୍ଗଳ ନାମକ
ଯୋଗ ହୁଏ ।

ଦୃଷ୍ଟବ୍ୟ:---ଭବନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିୟମାନୁସାରେ ‘ଦାର’ ‘ଦ’ର ସଂଖ୍ୟା ୮,
ଏବଂ ‘ର’ ର ସଂଖ୍ୟା ୨ “ଅଜ୍ଞାନାଂ ବାମତୋ ଗତଃ”

ନ୍ୟାୟରେ ୨୮ ହେଲା, ଏହାକୁ ୧୭ ଧର ଭାଗ
ଦେବାରୁ ଶେଷ ରହିଲା ୪ । ତେବେ ଜଣାଗଲା ଯେ
'ଦ୍ଵାର' ଅର୍ଥାତ୍--ଚତୁର୍ଥ ଭାଗ । ଏହି ହିସାବରେ
ସମସ୍ତ ଭାଗ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବେ ।

ଶୁଭ ବା ପାପ ଗ୍ରହଦ୍ଵାରା ଅର୍ଗଳ ଯୋଗ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଏହାର
ଫଳ ସବଦା ଶୁଭଦାୟକ ।

ଅନ୍ୟ-ଅର୍ଗଳ ଯୋଗ

ସୂତ୍ର:-କାମସ୍ଥା ତୁ ଭୂୟସା ପାପାନାମ୍ । ୫ ।

ଅର୍ଥ:-ଦ୍ରୁତା ଗ୍ରହର (କାମ) ଭୂତାୟରେ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟକ
(ତନୋଟିରୁ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟକ) ପାପଗ୍ରହ ଥିଲେ ଅର୍ଗଳ
ଯୋଗହେବ କିନ୍ତୁ ତନୋଟିରୁ କମ୍ ଗ୍ରହଥିଲେ ଏହି ଯୋଗ
ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

ଦ୍ରୁତାବ୍ୟାଂ:-ଅର୍ଗଳ ଶୁଭ ବା ପାପଗ୍ରହ ସଂଯୋଗରୁ ହୋଇଥାଏ ।
କିନ୍ତୁ ଏହି ସୂତ୍ରରେ କେବଳ ୩ ଗୋଟିରୁ ଅଧିକ ପାପଗ୍ରହ
ଦ୍ଵାରା ଅର୍ଗଳ ଯୋଗ ହେଉଅଛି । ପୁଣି ଏଥି ଦ୍ଵାରା ଏହା
ସିଦ୍ଧ ହେଉଛି ଯେ, ଭୂତାୟରେ ଯଦି ତନୋଟିରୁ ଅଧିକ
ପାପଗ୍ରହ ଥାନ୍ତି ତେବେ ଏକାଦଶରେ ହେଉଥିବା ଅର୍ଗଳକୁ
ନାଶକର ନାଶକ ଅର୍ଗଳ ଯୋଗ ବିସ୍ତାର କରନ୍ତି ।

ଅର୍ଗଳ ଯୋଗ ଭଙ୍ଗ

ସୂତ୍ର:-ରୂପ ନୀଚ କାମସ୍ଥା ବିରୋଧୁନଃ । ୬ ।

ଅର୍ଥ:-ଦେଖୁ ଥିବା ଗ୍ରହର (ରୂପ) ଦଶମ (ନୀଚ) ଦ୍ଵାଦଶ ଓ
(କାମ) ଭୂତାୟରେ ରହିଥିବା ଗ୍ରହମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅର୍ଗଳ

ଯୋଗ ସବୁ ନଷ୍ଟ ହୁଏ ।

ଅର୍ଥାତ୍:---ଚତୁର୍ଥର ବିରୋଧୀ ଦଶମ, ଦ୍ଵିତୀୟର ଦ୍ଵାଦଶ ଏବଂ
ଏକାଦଶର ଅର୍ଗଳ ବିରୋଧୀ ତୃତୀୟ ସ୍ଥ ହୁଏ ।

ସୂତ୍ର:-ନନ୍ୟନା ବିବଳାଣ୍ଡ । ୭ ।

ଅର୍ଥ:-ଯେଉଁ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଗ୍ରହ ଅର୍ଗଳ ଯୋଗ କରୁଥିବା ଗ୍ରହ-
ମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ସଂଖ୍ୟାରେ ଅଳ୍ପ ହୋଇଥିବ ବା ଅର୍ଗଳ
କର୍ତ୍ତାଠାରୁ ନିବଳ ହୋଇଥିବ ସେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ହୋଇ
ପାରିବ ନାହିଁ । ଅର୍ଥାତ୍ ଦ୍ରୁଢ଼ ଗ୍ରହଠାରୁ ୪୨୧୧ ରେ
ରହୁଥିବା ଗ୍ରହଦ୍ଵାରା ଅର୍ଗଳ ଯୋଗ ହୁଏ । ସେହିପରି
୧୦୧୨୩୩ରେ ଯଦି ଅଳ୍ପସଂଖ୍ୟକ ବା ନିବଳ ଗ୍ରହ ନ
ଥାନ୍ତି ତେବେ ତାର ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ହୁଏ ।

ଦ୍ରୁଢ଼ତା:-କିନ୍ତୁ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଗ୍ରହ ଅଳ୍ପସଂଖ୍ୟକ ହୋଇଥିଲେ
ସୁଦ୍ଧା ସେମାନେ ଯଦି ଉଚ୍ଚ ବା ନିଚ୍ଚ ରାଶିଗତ ହୋଇ-
ଥିବେ ଯେବେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ହେବ ।

ସୂତ୍ର:-ପ୍ରାଗ୍ବତ୍ ତ୍ରିକୋଣେ । ୮ ।

ବିପରୀତଂ କେତୋଃ । ୯ ।

ଅର୍ଥ:-ଦ୍ରୁଢ଼ ଗ୍ରହର ପଞ୍ଚମରେ କୌଣସି ଗ୍ରହ ଥିଲେ ଅର୍ଗଳ ଯୋଗ
ହୁଏ । ଯଦି ନବମରେ ଅଳ୍ପସଂଖ୍ୟକ ବା ଦୁର୍ବଳ ଗ୍ରହ

ନଥାଏ, ଅର୍ଥାତ୍-ବଳବାନ୍ ବା ବହୁଫଳ୍ୟକ ଗ୍ରହ ଯଦି
ଥାନ୍ତି ତେବେ ଏହାର ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ହୁଏ ।

କେତୁ ବା ଋତୁ ଯଦି ଦ୍ରୁଢ଼ା ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ତାର ନବମସ୍ଥ
ଗ୍ରହ ଅର୍ଗଳ ଏବଂ ପଞ୍ଚମସ୍ଥ ବଳବାନ୍ ଗ୍ରହ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ହୁଏ ।

ଦ୍ରୁଢ଼ବ୍ୟ:—ଏହି ଗ୍ରହରେ ଗୋଟିଏ ଭାବର ବିରୁଦ୍ଧ ସମୟରେ
ଫଳ୍ୟା ଦ୍ଵାରା ଭାବନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଏ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ-
ଠାରେ ଗୋଟିଏ ଶତ୍ରୁ ଦ୍ଵାରା ବହୁଭାବ ପ୍ରକଟ ହେଉ-
ଥିବ ସେଠାରେ ଅନ୍ୟ ଗ୍ରହ ପ୍ରସିଦ୍ଧ କେନ୍ଦ୍ର କୋଣାଦି
ହିସାବରେ ରୁଦ୍ଧିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

କାରକ ବିରୁଦ୍ଧ

ସୂତ୍ର:—ଆତ୍ମାଧିକଃ କଳାଦିଭିର୍ନିର୍ଭୋଗଃ—

ସପ୍ତାନାମଷ୍ଟାନାଂବା । ୧୦ ।

ଅର୍ଥ:—ଯେଉଁ ଗ୍ରହ ଅଶକଳଦିରେ ସବୁ ଗ୍ରହଠାରୁ ଅଧିକ ହୁଏ,
ତାହାକୁ ଅତ୍ମାକାରକ କହନ୍ତି । କାହାର ମତରେ ସାତଗୋଟି
ଏବଂ କାହାକାହା ମତରେ ଆଠଗୋଟି କାରକ ବୋଲି
ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି ।

କିନ୍ତୁ ଜୈମିନି ମହର୍ଷି ସାତୋଟି କାରକ ମାତ୍ର ଗ୍ରହଣ
କରିଛନ୍ତି । କାରଣ

“ମେଷାଦ୍ୟସବ୍ୟ ମାର୍ଗେଣ ଋତୁକେତୁ ନ କାରକୌ”

ଆତ୍ମାକାରକର ଗୁଣ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ

ସୂତ୍ର:-ସଞ୍ଜଷ୍ଠେ ବନ୍ଧ ମୋକ୍ଷଯୋଃ । ୧୧ ।

ଅର୍ଥ:-ଆତ୍ମାକାରକ ଯଦି ଉଚ୍ଚ ବା ଶୁଭଫଳକ୍ରାନ୍ତି ହୋଇଥାଏ ତେବେ ତା'ର ଦଶା ଅନ୍ତରରେ ଶୁଭଫଳଦିଏ । ସେ ଯଦି ନୀଚାଦି ଦୁଷ୍ଟ ସ୍ଥାନରେ ଥାଏ ତେବେ ତାହାର ଦଶାଦିରେ ବନ୍ଧନାଦି ଦୁଃଖ ଭୋଗ ହୁଏ ।

ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ:-ସବୁଠାରୁ ଆତ୍ମାକାରକ ଛଦ୍ମ ପ୍ରଧାନ । ଏହାଦ୍ୱାରାହିଁ ବନ୍ଧନାଦି ଦୁଃଖ ଏବଂ ସମ୍ମାନାଦିମୋକ୍ଷ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାକୁ ହୁଏ । ଆତ୍ମକାରକର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାରକେ ଗ୍ରହମାନେ ଫଳ ଦାତା ହୁଅନ୍ତି । ଯଥା:-

“ତେଷାଂ ମଧ୍ୟେ ପ୍ରଧାନନ୍ତୁ ଆତ୍ମାକାରକ ଉଚ୍ୟତେ ।
ଜାତକଗ୍ରହେ ସବିଜ୍ଞେୟଃ ସର୍ବେଷାଂ ମୁଖ୍ୟକାରକଃ ।
ବନ୍ଧକ୍ରନ୍ଦୋଷ କୃଦ୍ ବିପ୍ର ଚିନ୍ତାଂ ସମ୍ମାନ କାରକଃ ।
ଆତ୍ମ କାରକ ବଶ୍ୟେନ ଫଳଦାତାନ୍ୟ କାରକଃ ।”

ଅମାତ୍ୟ କାରକାଦି ବିଚାର

ସୂତ୍ର:-ତସ୍ୟାନୁସରଣା ଦମାତ୍ୟଃ । ୧୨ ।

ତସ୍ୟଭ୍ରାତା । ୧୩ । ତସ୍ୟମାତା । ୧୪ ।

ତସ୍ୟପୁତ୍ରଃ । ୧୫ । ତସ୍ୟଜ୍ଞାତଃ । ୧୬ ।

ତସ୍ୟଦାରାଶ୍ଚ । ୧୭ ।

ଅର୍ଥ:-ଆତ୍ମକାରକ ଗ୍ରହଠାରୁ ଯେଉଁ ଗ୍ରହର ଅଂଶ ନ୍ୟୁନ ସେ ଅମାତ୍ୟ, ଏହାଠାରୁ ଅଳ୍ପାଂଶ ଭ୍ରାତୃକାରକ, ତାଠାରୁ

ଦ୍ୟୁନାଂଶ ମାତୃକାରକ, ଏହାଠାରୁ ଦ୍ୟୁନାଂଶ ପୁତ୍ର କାରକ,
ଏହାଠାରୁ ଦ୍ୟୁନ ଜାତି କାରକ, ସର୍ବାଂଶୋଦ୍ୟୁନାଂଶ ସ୍ତ୍ରୀ
କାରକ ଅଟେ ।

ଅନ୍ୟ ମତେ କାରକ ଦର୍ଶୟ

ସୂତ୍ର:-ମାତ୍ରାସହ ପୁତ୍ର ମେକେ ସମାମନନ୍ତି । ୧୮ ।

ଅର୍ଥ:-କେହି କେହି ମାତୃକାରକ ଗ୍ରହକୁ ପୁତ୍ରକାରକ କଲ୍ପନା
କରି ପୁତ୍ରକାରକଠାରେ ପିତୃକାରକ ବିଚାର କରନ୍ତି ।

ସ୍ତ୍ରୀକାରକ ବିଚାର

ସୂତ୍ର:-ଭଗିନୀରତଃ ଶ୍ୟାଳଃ କନୀୟାନ୍-
ଜନନୀ ତ । ୧୯ ।

ଅର୍ଥ:-ମଙ୍ଗଳଠାରୁ ଭଉଣୀ; ଶାଳକ, ଶ୍ଳେଷଭର ଓ ମାତା
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଚାର କରାଯାଏ ।

ମାତୂଳଦି କାରକ ବିଚାର

ସୂତ୍ର:-ମାତୂଳଦୟୋବନ୍ଧବୋ ମାତୃ ସଜାତୀୟା-
କତୁଷ୍ଠରତଃ । ୨୦ ।

ଅର୍ଥ:-ରୂପଠାରୁ ମାତୂଳ (ମାମୁ) ପ୍ରଭୃତି ବନ୍ଧୁ ଓ ମାତୂର-
ଭଗିନୀ ଝଡ଼ୀ ପ୍ରଭୃତି (ମାତୃସମାସ୍ତକ) ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଚାର
କରିବ ।

ପିତମହାଦି କାରକ

ସୂତ୍ର:-ପିତାମହଃପତି ପୁତ୍ରାବତି ଗୁରୁମୁଖା ଦେବ-
କାନୀୟାତ୍ । ୨୧ ।

ଅର୍ଥ:---ଗୃହସ୍ଥ ଠାରୁ ପିତାମହ ଶୁକ୍ରଠାରୁ ପତି ଏବଂ ଶକ୍ତଠାରୁ ପୁତ୍ର
ବିଚାର କରାଯାଏ ।

ସୂତ୍ର:-ପତ୍ନୀ ପିତରୌ ଶ୍ଵଶୁରୌ ମାତାମହା-
ଇତ୍ୟନ୍ତେବାସି ନଃ । ୨୨ ।

ଅର୍ଥ:---ସ୍ତ୍ରୀ, ମାତା, ପିତା, ଶଶୁ, ଶ୍ଵଶୁର ଓ ମାତାମହ ବିଷୟରେ
ମଧ୍ୟ ଶୁକ୍ରଠାରୁ ବିଚାର କରାଯାଏ ।

ପରାଶର ମତରେ କାରକ ବିଚାର ଯଥା:-

ଅଧୁନା ସପ୍ତବିଷାମି ସ୍ତ୍ରୀରିଣି କାରକାଣିଚ ।

ସୂର୍ଯ୍ୟାଦାନାଂ ଗ୍ରହାଣାଂ ଚ ବାର୍ଯ୍ୟବାନ୍ କାରକୋଭବେତ୍ ।

ବାର୍ଯ୍ୟବାନ୍ ଜାୟତେ ବିପ୍ର ଜନ୍ମନ୍ତି ରବି ଶୁକ୍ରଯୋଃ ।

ସ ପିତୃକାରକୋ ଜ୍ୟେଷ୍ଠୋ ନିର୍ବିଶଙ୍କ ଦ୍ଵିଜୋତ୍ସମ ।

ଚନ୍ଦ୍ରାରୟୋଷ୍ଠ ବଳବାନ୍ ମାତୃକାରକ ଉଦ୍ୟତେ ।

ଅର୍ଥମ୍ମଣ ପୁଣ୍ୟଭେ ଧାତ ଇନ୍ଦୋର୍ମାତା ଚ ତୁର୍ଯ୍ୟତଃ ।

କୁଜାତ୍ ତୃତୀୟତ୍ଵୋ ଭ୍ରାତା ବୃଧାତ୍ ତୁର୍ଯ୍ୟେ ଚ ମାତୃକଃ ।

ଦେବେଜ୍ୟାତ୍ ପଞ୍ଚମାତ୍ ପୁତ୍ରୋ ଦୈତ୍ୟଜ୍ୟାତ୍—

ଦ୍ୟୁନଗାତ୍ସ୍ତ୍ରୀୟଃ ।

ଶନେରକ୍ଷମତେ ମୃତ୍ୟୁ-ରତ୍ନଂ ତାତାଦି କାରକାଃ ।
 ଅଧୁନା ସପ୍ରବକ୍ଷାମି ବିଶେଷଂ ଭବ କାରକମ୍ ।
 ଜନ୍ମ ଲକ୍ଷ୍ମୀତ ବିଦ୍ୟାଦିବୈ ଅସ୍ୱାକାରକମେବତ ।
 ଏକାଦିଶେ ଜ୍ୟେଷ୍ଠତ୍ରାତା ତୃତୀୟେତୁ କନିଷ୍ଠକଃ ।
 ସୁରେ ସୁତଂ ବିଜାନାୟାତ୍ ତଥା ସପ୍ତମ ଭବତଃ ।
 ସୁତସ୍ଥାନେ ଗ୍ରହ ସ୍ତ୍ରୀଷ୍ଠେତ୍ ସୋଽପି କାରକଭିଜ୍ୟାତେ ।

ସମାନ ଅଂଶାଦ୍ୱସ୍ଥିତ ଦୁଇ ତନୋଟି ଗ୍ରହର କାର୍ମିକ ବିଚାର ପାଇଁ

ନିସର୍ଗବଳ ନିର୍ଣ୍ଣୟ

ସୂତ୍ର:-ମନ୍ଦୋଽକ୍ୟାୟାନ ଗ୍ରହେଷୁ । ୨୩ ।

ଅର୍ଥ:-ନୈସର୍ଗିକବଳରେ ସର୍ବାପେକ୍ଷା ସ୍ଥାନବଳଯୁକ୍ତ ଶନି । ଏହା-
 ଠାରୁ କ୍ରମରେ ମଙ୍ଗଳ, ବୁଧ, ବୃହସ୍ପତି, ଶୁକ୍ର, ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ରବି
 ବଳବାନ୍ ଅଟନ୍ତି । ଗ୍ରହମାନଙ୍କର ଅଂଶ ପ୍ରଭୃତି ବଳସାମ୍ୟ
 ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଏମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଅଧିକ ବଳଶାଳୀ ଗ୍ରହକୁ
 କାରକରୂପେ ଗ୍ରହ କରବା ଉଚିତ ।

ଚରଦଶା ଗଣନା କ୍ରମ

ସୂତ୍ର:-ପ୍ରାଚୀବୃତ୍ତିବିଷମ ଭେଷୁ । ୨୪ ।

ପରାବୃତ୍ୟୋତ୍ତ ରେଷୁ । ୨୫ ।

ଅର୍ଥ:-ଚରଦଶା ଗଣନା କରିବାକୁ ହେଲେ ବିଷମ ରାଶିର (ମେଷ
 ମିଥୁନ, ସିଂହ, ତୁଳା, ଧନୁ ଓ କୁମ୍ଭ) ମେଷ, ବୃଷାଦି

ତମରେ ଗଣନା କରାଯାଏ । ସମରାଶିରେ (ବୃଷ, କର୍କଟ
କନ୍ୟା, ବିଛା, ମକର, ମୀନ) ବୃଷ, ମେଷାଦି ହିସାବରେ
ବିପରୀତ ଗଣନା କରାଯାଏ । ପୁଣି:—

ସୂତ୍ର:-ନ କୃତତ୍ । ୨୭ ।

ଅର୍ଥ:- ଚର ଦଶା ଓ ତ୍ରକୋଣ ଦଶା-ଗଣନା ସମୟରେ, କୌଣସି
କୌଣସି ଠାରେ ବିଷମରାଶିରେ ବିପରୀତ ଗଣନା ଓ
ସମରାଶିରେ ହମଗଣନା ହୁଏ ।

ଉଦା:- ‘ହମାତ୍ ବୃଷେ ବୃଷ୍ଟିକେତ, ବ୍ୟୁତ୍ତହମାତ୍ କୁମ୍ଭ ସିଂହଯୋଃ’

ଅର୍ଥାତ୍—ଚରଦଶା ଓ ତ୍ରକୋଣ ଦଶା ଗଣନା ସମୟରେ
(ବିଷମ) ସିଂହ ଓ କୁମ୍ଭ ରାଶିର ବିପରୀତ ଗଣନା ଏବଂ (ସମ)
ବୃଷ ଓ ବୃଷ୍ଟିକ ରାଶିର ହମ ଗଣନା ହୁଏ ।

ରାଶିମାନଙ୍କର ଚରଦଶା ବର୍ଣ୍ଣାଦି ସାଧନ

ସୂତ୍ର:-ନାଥାନ୍ତାଃ ସମାଃ ପ୍ରାୟୋଶ । ୨୭ ।

ଅର୍ଥ:- ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭବତୁଁ ତାର ସ୍ୱାମୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦଶା-ବର୍ଣ୍ଣାଦି ବିବୃତ୍ତ
ହୁଏ । ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଥମେ ଭବପ୍ଳୁଟ ଓ ବ୍ରହ୍ମପ୍ଳୁଟ ଘୁରି କର-
ବାକୁ ହୁଏ । ଯେଉଁ ଭବ ବିଷମ ପଦ ରାଶି ହେବ,
ସେହି ଭବପ୍ଳୁଟକୁ ତାହାର ସ୍ୱାମୀପ୍ଳୁଟରୁ ଫେରିବ ।
କିନ୍ତୁ ସମପଦ ଭବପ୍ଳୁଟରୁ ତାହାର ସ୍ୱାମୀପ୍ଳୁଟକୁ (ଅଧି-
ପତ ବ୍ରହ୍ମପ୍ଳୁଟକୁ) ଫେରିଲେ ଶେଷରାଶି ତୁଳ୍ୟ ଦଶା-

ବର୍ଷ ହେବ । ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଂଶାଦକୁ ଦ୍ବିଗୁଣିତ କରି, ୫ରେ ଭାଗ କଲେ ଲବ୍ଧଗୁଣକ ମାସ ଓ ଦିନ ପ୍ରଭୃତି ହେବ । ଏହି ପ୍ରକାରେ ଦଶା-ବର୍ଷ ଅଦି ସମସ୍ତ ଭାବ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟମାନଙ୍କର ସ୍ଥିର କରାଯିବ । କିନ୍ତୁ ବୃଷ୍ଟିକ ଓ କୁମ୍ଭର ବିଶେଷତ୍ବ ଏହି ଯେ:—

“କୁଜ ସୌର କେତୁରାହୁ ସଜାନାବଳିକୃତ୍ୟୋଃ ।
କୁଜ ସୌର କେତୁରାହୁ ଯୁକ୍ତୋତ୍ତମ ସ୍ଥୌତୌ ଯଦି ।
ବର୍ଷଦ୍ବାଦଶକାତଦି ନ ଚେଦେକଂ ବିନିର୍ଦ୍ଦିଶେତ୍ ।”

ଅର୍ଥାତ୍:-ବୃଷ୍ଟିକର ସ୍ବାମୀ ମଙ୍ଗଳ ଓ କେତୁ ଏବଂ କୁମ୍ଭର ସ୍ବାମୀ ମଧ୍ୟ ଶନି ଓ ରାହୁ । ଏହି ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ ଦଶା ସାଧନର ନିୟମ ଏହି ଯେ, ଯଦି ଦୁଇଟିମାକ ସ୍ବାମୀ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ସେହି ରାଶିରେ ଥାଆନ୍ତି ତେବେ ଉକ୍ତ ରାଶିର ଦଶା ଯାହାଦ୍ବାରା ଅଧିକ ଅସିବ, ଏହାଠାରୁହିଁ ଦଶା ସାଧନ କରାଯିବ । ଯଦି ଏ ଦୁହେଁ ଏକାଠି ନ ରହି ଅନ୍ୟତ୍ର ଅବସ୍ଥାନ କରଥାନ୍ତି ତେବେ ଏହାଙ୍କର ପୃଥକ୍ ପୃଥକ୍ ଦଶା-ସାଧନ କରାଯିବ; ଉଦାହରଣର ଦଶାପରମାଣ ଆଦି ବିଭିନ୍ନ ହେଲେ ଯେଉଁ ଗ୍ରହ ଦେଖି ବଳବାନ୍ ହୋଇଥିବ ଏବଂ ଯାହାର ଅଧିକ ପରମାଣରେ ଦଶାବର୍ଣ୍ଣାଦି ଅସିବ (ବଳବତ୍ତର ଯଥା—ଏକାକୀ-ଥବାଗ୍ରହ ଦୁର୍ବଳ କିନ୍ତୁ ଉଚ୍ଚସ୍ଥବଳୀ । ବହୁଗ୍ରହଯୁକ୍ତ ଗ୍ରହବଳବାନ୍ । ପୁଣି ଚରସ୍ଥଗ୍ରହ ଅପେକ୍ଷା ସ୍ଥିରସ୍ଥ ଗ୍ରହବଳବାନ୍ । ଦ୍ବିସ୍ଥଭାବସ୍ଥଗ୍ରହ ସର୍ବାପେକ୍ଷା ବଳିଷ୍ଠ) ତାହାରିହିଁ ଦଶା ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ । ଏହିପରି ଦଶା ସ୍ଥିର କରବାବେଳେ ପୁଣି ଉକ୍ତ ଗ୍ରହର ଅଂଶାଦରୁ ମାସାଦି ଅଣି ଏହି ମାସାଦିକୁ ଉକ୍ତଗ୍ରହ ଯେଉଁ ରାଶିର ସ୍ବାମୀ ହୋଇଥିବ ସେହି ସେହି ରାଶିର ଦଶାରେ ମିଶାଇବ ।

ଏହିପରି ଯେଉଁ ଗୁଣର ସ୍ୱାମୀ ନୀତି ହୋଇଥିବ ତାହାର ଅଂଶାଦିରୁ ମାସାଦି ହିଁର କରି, ଏହି ମାସାଦିକୁ ସେହି ଗୁଣର ଦଶା ବର୍ଣ୍ଣମାନରୁ ଫେଡ଼ିଦେଲେ ପୁଞ୍ଜିଭାବେ ଦଶାମାନ ଜଣାଯିବ । ଏହି ହିଁକାର ୧୨ ଟି ଗୁଣର ଦଶା ସାଧନ କରିବାକୁ ହେବ ।

ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ—ଲଗ୍ନର ନବମଗୁଣି ବସମ ପଦରେ ପଡ଼ିଲେ ଲଗ୍ନାଦି ନବମରେ ଏବଂ ନବମଗୁଣି ସମପଦରେ ହେଲେ ଲଗ୍ନର ବିପରୀତରେ ଦ୍ୱାଦଶିରାଶିର ଦଶା ଲେଖାଯାଏ ।
ଦଶାଠିକ୍ କଳସମୟରେ ଗ୍ରହସ୍ଥୁଟ ସହ ତାର ଭବସ୍ଥୁଟ ଯଦି ସମାନଥାଏ ତେବେ ସେହି ଦଶାର ମାନ ୧୨ ବର୍ଷ ବୋଲି ହିଁର କରିବେ ।
ପୁଣି ଯଦି ଦୁଇଟି କ୍ଷେତ୍ରର ସ୍ୱାମୀ ନିଜର କୌଣସି-ରାଶିରେ ରହି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଭବସ୍ଥୁଟ ସହ ସମାନ ହେଉଥାଏ ତେବେ ତାର ମଧ୍ୟ ଦ୍ୱାଦଶ ବର୍ଷ ବୋଲି ବୁଝିବାକୁ ହେବ ।

ପଦ.ବା ଅରୁତ ବିରୁତ

ସୂତ୍ର:-ଯାବଦୀଶାଶ୍ରୟଂ ପଦମୁକ୍ଷାଶାମ୍ । ୨୮ ।

ଅର୍ଥ:-ଭାବରୁ ଭାବେଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଣିଲେ ଯେତେ ସଂଖ୍ୟା ହେବ ତାଠାରୁ (ଭାବେଶ ଠାରୁ) ସେତକ ସଂଖ୍ୟକ ଦୂରରେ ସେହି ଭାବର ପଦ (ଅରୁତ) ହେବ । ସେହିପରି ମଧ୍ୟ ପରାଶରାଦି ଯଥା:-

“ଲଗ୍ନା-ଦ୍ୟାବଉଥେନ୍ଦ୍ରି ଷ୍ଟେଦ୍ରାଶୌ ଲଗ୍ନେଶ୍ୱରଃକମାତ୍ ।
ତତସ୍ତ୍ରାବକ୍ରଥଂ ରାଶିଂ ଲଗ୍ନାରୁତଂ ପ୍ରଚକ୍ଷତେ ।”

“ଲଗ୍ନା ଲଗ୍ନ-ପତର୍ଯାବାଦ୍ରାଣି ସଂସ୍ଥପ୍ରତଃ ପୁନଃ ।
 ତାବାନ୍ନସିଦ୍ଧି ରାରୁତଃ କଥୂତଃ ସର୍ବ ଶାସ୍ତ୍ରତଃ ।
 ଯଦା ଲଗ୍ନାଧିପୋଲଗ୍ନେ ସପ୍ତମେବା ସ୍ଥିତୋ ଯଦି †
 ଅରୁଦଂ ଲଗ୍ନମେବାସି ନିର୍ଦ୍ଦିଶେତ୍ କାଳ ବିତ୍ତମଃ ।”

ସୂତ୍ର:-ସ୍ୱସ୍ତୋଦାର । ୨୯ । ସୁତସ୍ତେ ଜନ୍ମ । ୩୦ ।

ଅର୍ଥ:-ଯେଉଁ ଭାବର ଅଧିପତି ତାର ଚତୁର୍ଥରେ ଥିବ ସେହି
 ଚତୁର୍ଥରେହିଁ ତାର ଅରୁତ (ପଦ) ହେବ ।
 ପୁଣି ଯାହାର ଅଧିପତି ତାର ସପ୍ତମରେ ଥିବ ସେହିଭାବର
 ଦଶମରେହିଁ ତାର (ସେହି ଭାବର) ଅରୁତ ପଦ ହେବ ।
 ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ-ପୁଷ୍ଟ ନିୟମ ଏହି ଯେ, ଭାବସ୍ଥୁତିକୁ ଭାବେଶସ୍ଥୁତିରୁ
 ଫେରି ଫେଡ଼ାଣି ଫଳକୁ ଭାବେଶରେ ମିଶାଇଲେ ତାହା
 ସେହି ଭାବର (ଅରୁତ) ପଦ ହେବ । ଯଥା:-

“ପ୍ରାତ୍ତେ ଭାବଶୁକ୍ଳେଶବଶିଷ୍ଟଂ ତୁ ଯୋଜ୍ୟଂ-”

ପ୍ରାତ୍ତେ ପୁଷ୍ଟ-ମାରୁତ ସଂକ୍ତଂ ଭବେତ୍ତତ୍ ।

ସୁଖସ୍ତେ ସୁଖଂ ଦୁଃଖରେ କର୍ମଭଂ ଚ--

ସୁସୁଖଂ ପଦଂ ଜୈମିନୀୟେ ନରୁକ୍ତମ୍ ।”

ଫଳ ବିଗ୍ରହ ଓ ଆୟୁଃସାଧନରେ ଅରୁତର ବହୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ
 ରହିଛି । ଉକ୍ତ ନିୟମ ଅନୁସାରେହିଁ ଅରୁତ ଚକ୍ର ଭୟାର କରବା
 ଉଚିତ ।

ଭବାଦି ବିଚାରରେ ସଦେହ ମୋଚନ

ସୁଦ:-ସର୍ବସ୍ବକର୍ତ୍ତା ଭବା ରାଣୟଶ୍ଚ । ୩୧ ।

ଅର୍ଥ:---ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଭବ, ଲଗ୍ନ ଓ ମେଷାଦି ରାଶି ଅକ୍ଷରାଦି
ଦିନରେ ବୁଝିବାକୁ ହେବ ।

ହୋରାଲଗ୍ନ ବିଚାର

ଇଷ୍ଟ ସମୟକୁ ୧୫୦ ରେ ହରଣ କଲେ ଲବ୍ଧ ରାଶି,
ଅଂଶାଦି ଆସିବ । ଏହି ଲବ୍ଧକୁ ରବିସ୍ମୃତରେ ମିଶାଇଲେ
ମିଶାଣ ଫଳହିଁ ହୋରାଲଗ୍ନ ହେବ ।

କିନ୍ତୁ ଏହିଲବ୍ଧ ବିଷମ ରାଶି ହେଲେ ତା ସହ ରବିସ୍ମୃତ ଓ
ସମ ରାଶିହେଲେ ଲିଗ୍ନସ୍ମୃତ ମିଶାହେବ ବୋଲି କେହି କେହି
କହନ୍ତି, ବାସ୍ତବିକ୍ ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ରବିସ୍ମୃତହିଁ ମିଶିବା
ଉଚିତ ।

ବର୍ଣ୍ଣିତ ରାଶି

ଜନ୍ମଲଗ୍ନ ଓ ହୋରା ଲଗ୍ନର ଯୋଗକୁ ବର୍ଣ୍ଣିତ ରାଶି କହନ୍ତି ।
ଏହି ଯୋଗ ବିଷମ ରାଶିରେ ହେଲେ ସେହିଠାରୁ ଏବଂ ସମ-
ରାଶିରେ ହେଲେ ୧୨ରୁ ଫେଡ଼ି ବର୍ଣ୍ଣିତ ରାଶି ସ୍ଥିରହୁଏ । ଏହିପରି
ଦ୍ଵାଦଶଟି ବର୍ଣ୍ଣିତ ସ୍ଥିରକଲ୍ ପରେ ଭାର ଦଶା ବିଚାର କରାଯିବ ।

ବର୍ଣ୍ଣିତ ଦଶା

ଜନ୍ମଲଗ୍ନ ଓ ହୋରାଲଗ୍ନ ଭିତରୁ ଯେ କଳବାନ୍ ସେ ଯଦି
ବିଷମସ୍ଥ ହୋଇଥିବ ତାହାକୁ ବର୍ଣ୍ଣିତରୁ ଫେଡ଼ାଯିବ । ଯଦି ସେ

ସମହୋଇଥାଏ ଢେବେ ଏଥିରୁ ବର୍ଣ୍ଣିତକୁ ଫେଡ଼ା ହେବ । ଶେଷ-
ରାଶି ତୁଲ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଏହାର ଅଂଶାଦକୁ ଚୂର୍ଣ୍ଣପରି ମାସାଦି କରି
ବର୍ଣ୍ଣିତ ଦଶା ସ୍ଥିର କରାହେବ । ଏହିପରି ଦ୍ଵାଦଶଟିରାଶିର
ଦଶାସ୍ଥିର କରି, ଜନ୍ମ ଲଗ୍ନ ବିଷମ ହୋଇଥିଲେ ଲଗ୍ନାଦି କ୍ରମରେ
ଏବଂ ସମ ହୋଇଥିଲେ ବିପରୀତରେ ଦଶା ଗୁଣ୍ଡକ ଭୋଗ ହୁଏ ।

ସୂତ୍ର:-ନ ଗ୍ରହାଃ । ୩୨ ।

ଅର୍ଥ:---ଗ୍ରହମାନଙ୍କୁ ସଂଖ୍ୟା ଗୋଟିକ ଅକ୍ଷର ଦ୍ଵାରା ବୁଝିବ ନାହିଁ ।
ଏବଂ ଗ୍ରହମାନଙ୍କର ବର୍ଣ୍ଣିତ ଦଶା ମଧ୍ୟ ହୋଇ ପାରିବ
ନାହିଁ ।

ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧଶା ବିଚାର

ସୂତ୍ର:-ଯାବତ୍ ବିବେକ-ମାବୃତ୍ତିର୍ଦ୍ଦିନାମ୍ । ୩୩ ।

ଅର୍ଥ:---କୌଣସି ରାଶିର ଦଶାମାନଙ୍କୁ ଦ୍ଵାଦଶ ଭାବେଲେ ଏକ
ଏକ ଭାଗକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାଶିର ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧଶା ମାନ ହେବ ।
ବିଷମରାଶିର ତାଠାରୁ କ୍ରମରେ ଏବଂ ସମ ରାଶିର ତାଠୁଁ
ବିପରୀତରେ ଅନ୍ତର ଭୋଗ ହୁଏ ।

ହୋରାଦି ବିଚାର

ସୂତ୍ର:-ହୋରାଦୟଃ ସିଦ୍ଧାଃ । ୩୪ ।

ଅର୍ଥ:---ହୋରା ପ୍ରଭୃତି ଅନ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥରୁ ବୁଝିବାକୁ ହେବା ଯଥା:—

“ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟୋର୍ଦ୍ଧିମେ ରାଶିଃ ସମେତଦ୍ ବିପରୀତକମ୍ ।

ପିତରଶ୍ଚନ୍ଦ୍ରହୋରେଶା ଦେବାଃସ୍ୟ ଯସ୍ୟ କାର୍ତ୍ତିତାଃ ।”

ଅର୍ଥ:—ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାଶି ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲଗ୍ନର ଦୁଇ ଗୋଟି ହୋର ।
ଲଗ୍ନ ବା ରାଶିକୁ ସମାନ ଦୁଇ ଭାଗ କଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଭାଗ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ହୋର ହୁଏ । ବିଷମ ରାଶିର
ପ୍ରଥମ ହୋରାୟତ ରବି ଓ ଶେଷ ହୋରାୟତ ଚନ୍ଦ୍ର ।
ସମରାଶିର ଆଦ୍ୟହୋରାୟତ ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ଶେଷହୋରାୟତ
ରବିଅଟେ ।

ଦ୍ଵେକ୍‌କାଶ

“ରାଶେଷ୍ଠିଭାଗୋଦ୍ଵେଷାଶାସ୍ତେଚ ପଞ୍ଚତ୍ଵଂଶଦ୍ଵାରତଃ ।
ପରବୃତ୍ତସ୍ୟୁଂ ତେଷାଂ ମେଷାଦେଃକ୍ରମଶୋଭବେତ୍ ।”

ଅର୍ଥ:—ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାଶି ଅଂ ୩୦ ଶ । ଏହିଅଂଶକୁ ତନି ଭାଗରେ
ବିଭକ୍ତ କଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଂ ୧୦ ଶକୁ ଏକ ଏକ
ଦ୍ଵେକ୍‌କାଶ କହନ୍ତି । ଏଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାଶିର ତନିଗୋଟି
ଦ୍ଵେକ୍‌କାଶ ସ୍ଥିରକରା ଯାଇଛି । ମୋଟରେ ୩୨ ଗୋଟି
ଦ୍ଵେକ୍‌କାଶରୁ ୧୮ ଗୋଟି ପୁରୁଷ ଦ୍ଵେକ୍‌କାଶ ଏବଂ ୧୮
ଗୋଟି ସ୍ତ୍ରୀ ଦ୍ଵେକ୍‌କାଶ ଅଟେ ।

ନବମାଂଶ

“ନବାଂଶେଶାଶ୍ଵରେ ତସ୍ମାତ୍ ସ୍ଥିରେ ନବମ ମାଦିତଃ ।
ଉଭୟେ ତତ୍ ପଞ୍ଚମାଦେରିତ ଚିନ୍ତ୍ୟଂ ବିଚକ୍ଷଣୌଃ ।”

ଅର୍ଥ:—ନବାଂଶାୟତ ନିଶ୍ଚୟ କରବାକୁ ହେଲେ ଚରରାଶି-
ମାନଙ୍କର ସେହି ରାଶି ଠାରୁ, ସ୍ଥିର ରାଶିମାନଙ୍କର
ସେହି ରାଶିର ନବମରୁ, ଦ୍ରାଘିକ ରାଶିମାନଙ୍କର ସେହି

ରାଶିର ପଞ୍ଚମରୁ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାଶିରେ ୩ ଅଂଶ ୨୦ କଳା
ହିସାବରେ ଦେଇ ନେଲେ ଯେଉଁ ରାଶିରେ ସ୍ମୃତାଂଶ
ଶେଷ ହେବ, ସେହି ରାଶ୍ୟାଧିପତି ନବାଂଶାଧିପତି ହେବ ।

ସପ୍ତମାଂଶ

“ସପ୍ତମାଂଶ ପ୍ରେକ୍ଷାତ ଗୁହେ ଗଣନାୟା ବିଶେଷତଃ ।
ଯୁଗ୍ମ ରାଶୌତୁ ବିକ୍ଳେୟାଃ ସପ୍ତମର୍ଜାଦି ନାୟକାତ୍ ।”

ଅର୍ଥ:—୩୦ ଅଂଶକୁ ସମାନ ସାତ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କଲେ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଂଶକୁ ଏକ ସପ୍ତମାଂଶ କହନ୍ତି । ଓଜରାଶିରେ
ନିଜ ଗୁହରୁ ଓ ଯୁଗ୍ମରାଶିରେ ନିଜର ସପ୍ତମ ରାଶିରୁ
ଅଧିପତି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାକୁ ହେବ । ତାର ନୟମ—
“ଓଜେ ସ୍ବଗୁହାତ ସମେସ୍ତ ସପ୍ତମାତ୍”

ଦ୍ଵାଦଶାଂଶ

“ଦ୍ଵାଦଶାଂଶସ୍ୟ ଗଣନା ତତ୍ତ୍ଵେ ସେବାତ୍ତବିନିର୍ଦ୍ଦିଶେତ୍ ।
ସବେଷାଂ ମେଷ ପୂର୍ବାଶାଂ ସ୍ଵର୍ଷାଦ୍ୟା ଦ୍ଵାଦଶାଂଶକାଃ ।
ଲଗ୍ନମାନଂ ବ୍ୟବସ୍ଥାପ୍ୟ ଦ୍ଵାଦଶେ ସ୍ତେବରଶିଷୁ ।
ବୃଦ୍ଧାଦ୍ଵାଦଶ ଭାଗାସ୍ତୁ ଗଣୟେତ୍ ସ୍ତ ଗୁହାଦ୍ ବୃଥଃ ।

ଅର୍ଥ:—ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାଶି ବା ଲଗ୍ନକୁ ବାର ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କଲେ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭାଗକୁ ଏକ ଏକ ଦ୍ଵାଦଶାଂଶ କହନ୍ତି । ଯେଉଁ
ରାଶିର ଦ୍ଵାଦଶାଂଶ ଗଣନା କରିବାକୁ ହେବ ସେହିଠାରୁ
୨ ଅଂଶ ୩୦ କଳା ହିସାବରେ ଦେଇ ନେଲେ ଯେଉଁ-

ଠାରେ ସ୍ମୃତାଂଶ ଶେଷ ହେବ ସେହି ହେବ । ଦ୍ଵାଦଶାଂଶ-
ପ୍ରପତ ।

ଦ୍ଵିଶାଂଶ

“ଦ୍ଵିଶାଂଶେଷାଶ୍ଚ ବିଷମେ କୁଜାକାର୍ଜ୍ୟଞ୍ଜ ଭାର୍ଗବାଃ ।

ପଞ୍ଚ ପଞ୍ଚାଶ ସପ୍ତାଶା ଭାଗାବ୍ୟତ୍ୟୟତଃ ସମେ ।”

ଅର୍ଥ:—ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୁଣିକୁ ୩୦ ଅଂଶରେ ବିଭକ୍ତ କଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଅଂଶକୁ ଏକ ଦ୍ଵିଶାଂଶ କହିଲେ । ଏମାନଙ୍କ ଅପ୍ରପତ
ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଏହି ଯେ—ବିଷମ ଗୁଣିର ପ୍ରଥମ ପାଞ୍ଚ ଅଂଶର
ଅପ୍ରପତ ମଙ୍ଗଳ, ୨ୟ ପାଞ୍ଚ ଅଂଶର ଅପ୍ରପତ ଶନି, ତୃତୀୟ
ଆଠ ଅଂଶ ବୃହସ୍ପତି, ଚତୁର୍ଥ ସାତ ଅଂଶର ଅପ୍ରପତ ଶୁକ୍ର ।
ସମ ଗୁଣିରେ ଠିକ୍ ଏହାର ବିପରୀତ ହିସାବରେ ଗଣନା
କରିବାକୁ ହୁଏ ।

—୪୦୫—

ଅଥପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟସ୍ୟ ଦ୍ଵିତୀୟ ପାଦଃ

ଅଥ ଅସ୍ତାୟୁକଃ କଳଦିଭିର୍ନିର୍ଭୋଗଃ ସପ୍ତାକାମସ୍ତାନାଂ ବା”
ଏହି ସୁତ୍ରୋକ୍ତ ଅସ୍ତକାରକ ପଳ ବିଗୁର ।
(ପେପର ନବାଂଶ ଲଗ୍ନସ୍ଥିର କରିବାକୁ ହୁଏ ଠିକ୍ ସେହି-
ପରି ଅସ୍ତକାରକର ସ୍ମୃତିକୁ ଧରି ଅସ୍ତକାରକ ନବାଂଶ
ଲଗ୍ନସ୍ଥିର କରିବାକୁ ହେବ)

ସୁଦ୍ର:-ଅଥ ସ୍ଵାଂଶୋ ଗ୍ରହାଣାମ୍ । ୧ । ପଞ୍ଚ ମୂଷିକ-
ମାର୍ଜାରଃ । ୨ । ତନ୍ଦ୍ର ଚତୁଷ୍ପାଦଃ । ୩ ।
ମୃତ୍ୟୋ କଣ୍ଡୁ ଶ୍ଳୋଲ୍ୟତ । ୪ ।

ଦୂରେଜଳ କୁଷ୍ଠାଦିଃ । ୫ ।

ଶେଷାଃ ଶ୍ଵାପଦାନି । ୬ । ମୃତ୍ୟୁବକ୍ତାୟାଃ ଗ୍ନି
କଶଶ୍ଚ । ୭ ।

ଅର୍ଥ:—ଅମ୍ବକାରକାଂଶ ଲଗ୍ନ (ପଞ୍ଚ) ମେଷ ରାଶିରେ ହେଲେ
ମୂଷିକ ଓ ମାର୍ଜାର ଠାରୁ ଦୁଃଖ ମିଳେ, (ଚନ୍ଦ୍ର) ବୃଷରେ
ଚତୁସ୍ପଦ (ଗୋରୁ ମହିଷ ପ୍ରଭୃତି) ହେତୁକ ସୁଖ ଲଭ-
ନ୍ତି । (ମୃତ୍ୟୁ) ମିଥୁନରେ କଣ୍ଟୁ ରୋଗ ଓ ଘୌରୀ
(ମେଦବୃଦ୍ଧି) ରୋଗ ମଧ୍ୟ ହୁଏ । (ଦୂରେ) କର୍କଟରେ
କାରକାଂଶ ଲଗ୍ନ ହେଲେ ଜଳଭୟ ଓ କୁଷ୍ଠରୋଗ ଜାତ-
କରାଏ । (ଶେଷ) ସିଂହରେ କୁକୁର ପ୍ରଭୃତି ହିଂସ୍ର-
ଜନ୍ତୁଠାରୁ କଷ୍ଟ ଭୋଗ ହୁଏ । (ଜାୟା) କନ୍ୟା ରାଶିରେ
କଣ୍ଟୁରୋଗ, ସ୍ତୂଳତା ଓ ଅଗ୍ନିଭୟ ହୁଏ ।

ସୂତ୍ର:—ଲଭେ ବାଣିଜ୍ୟମ୍ । ୮ । ଅଦ୍ରକଳ

ସରୀସୃ ପାଃ ସ୍ତନ୍ୟହାନିଶ୍ଚ । ୯ । ସମେ

ବାହିନାଦୁ ଜାତ ହମାତ୍ ପତନମ୍ । ୧୦ ।

ଜଳଚର ଖେଚର ଖେଟ କଣ୍ଟୁ ଦୁଷ୍ପ୍ରାଂଥୟଶ୍ଚ
ରିଷ୍ଟଫେ । ୧୧ । ତତାଗନ୍ଧୋଧର୍ମେ । ୧୨ ।

ଉକେ ଧର୍ମନିତ୍ୟତା କୈବଲ୍ୟଂ ଚ । ୧୩ ।

ଅର୍ଥ:—(ଲଭ) ଭୁଲରେ କାରକାଂଶ ଲଗ୍ନ ହେଲେ ବାଣିଜ୍ୟ
କର୍ତ୍ତା । (ଅଦ୍ର) ବୃଷ୍ଟିକରେ ଜଳ ଓ ସର୍ପାଦି ଭୟରହେ
ଏବଂ ମାତୃ ଦୁର୍ଗତ୍ୟ ହାନି ଘଟେ । (ସମ) ଧନୁରେ ବାହିନ

ବା ଉକ୍ତସ୍ଥାନରୁ ପତନ ଘଟେ । (ବିଷ୍ଠେ) ମକରରେ
ଜଳଚର, ପକ୍ଷୀ ଦ୍ଵାରା କଷ୍ଟ ଓ କଷ୍ଟରୋଗ ଜାତହୁଏ ।
ବା ଗ୍ରହ ଗଣ୍ଡମାଳଦି ସେଗଭୟ ହୁଏ । (ଧର୍ମ) କୁହରେ
କୁପ ତଡ଼ାଗାଦି ନିର୍ମାଣକର୍ତ୍ତା ହୁଏ । (ଉର୍ବେ) ମାନରେ
କାରକାଂଶ ଲଗ୍ନ ହେଲେ ଜାତକ ଧର୍ମକର୍ତ୍ତା ଓ ମୋକ୍ଷା-
ଭଳଷୀ ହୁଏ । ସେହିପରି ପରାଶରଦି ଯଥା:—

“ଶୁଭରାଶି ଶୁଭାଂଶେ ବା କାରକାଂଶେ ଧନା ଭବେତ୍ ।
ତଦଂଶ କେନ୍ଦ୍ରେଷୁ ଶୁଭେ ରାଜାନୁନଂ ପ୍ରଜାୟତେ ।
କାରକେ ଶୁଭରାଶ୍ୟଂଶେ ଲଗ୍ନାଂଶସ୍ତେ ଶୁଭଗ୍ରହେ ।
ତପଗ୍ରହସ୍ୟ ପ୍ଳାଷ୍ଟାତ୍ୟେ ସ୍ଵାକହସ୍ତେ ଶୁଭର୍ଷାଗେ ।
ପାପଦୃଶ୍ ଯୋଗ ରହିତେ କୈବଲ୍ୟଂ ତସ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟେତ୍ ।
ମିଶ୍ରେ ମିଶ୍ରଂ ବିଜାମାୟାକି ପିତୃତେ ବିପର୍ଯ୍ୟୟଂ ।
ଚନ୍ଦ୍ରେ ଭୃଗୁର ବର୍ଗସ୍ତେ କାରକେ ପାରଦାବେକଃ ।
ବୃଷଭୌଲ୍ୟଂଶକ ଗତେ ତସ୍ମିନ୍ ବାଶିକ୍ୟବାନ୍ ଭବେତ୍
ମେଷସିଂହାଶକେ ତସ୍ମିନ୍ ବ୍ରହ୍ମାନୁମୁଷିକ ଦଂଶନମ୍ ।
କାରକେ କାର୍ମୁକାଂଶସ୍ତେ ବାହନାତ୍ ପତନଂ ଭବେତ୍ ।

କାରକାଂଶ ଗ୍ରହସ୍ତୁ ତି ଫଳ ବିଚାର

ସୁଦ:-ତଦ୍ଵରକୌ ରାଜକାର୍ଯ୍ୟ ପରଃ । ୧୪ ।

ପୂର୍ଣ୍ଣେନ୍ ଶୁଦ୍ରମୋର୍ତ୍ତେନୀ-

ବିଦ୍ୟାଜୀବୀ ଚ । ୧୫ । ଧାତୁବାଦୀ
 କୌନ୍ତାୟଧୋ ବହ୍ନିଜୀବୀଚ ଭୌମେ । ୧୬ ।
 ବଶିଷ୍ଠସ୍ତ୍ରୁବାୟାଃଶିଳ୍ପିନୋ ବ୍ୟବହାର
 ବିଦଶ୍ଚ ସୌମେଫ । ୧୭ । କର୍ମଜ୍ଞାନନିଷ୍ଠା
 ବେଦବିଦଶ୍ଚ ଜୀବେ । ୧୮ । ରାଜକୀୟାଃ
 କାମିନଃ ଶତେନ୍ଦ୍ରିୟାଶ୍ଚ ଶୁଦ୍ଧେ । ୧୯ ।
 ପ୍ରସିଦ୍ଧ-କର୍ମାଜୀବଃ ଶନୌ । ୨୦ ।
 ଧାନୁଷ୍ଠାଶ୍ଟ୍ରୋରାଶ୍ଚ ଜାଙ୍ଗଲିକା ଲୌହ-
 ଯନ୍ତ୍ରିଣଶ୍ଚ ରାହୌ । ୨୧ । ଗଜବ୍ୟବହାରଶ-
 ଶ୍ଟ୍ରୋରାଶ୍ଚ କେତୌ । ୨୨ । ରବିରାହୁଭ୍ୟାଂ
 ସର୍ପ ନିଧନମ୍ । ୨୩ । ଶୁଭଦୃଷ୍ଟେ
 ତଦ୍ଭବଃ । ୨୪ । ଶୁଭମାତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧା-
 ଜ୍ଞାଙ୍ଗଲିକଃ । ୨୫ । କୁଜମାତ୍ର ଦୃଷ୍ଟେ
 ଗୃହଦାହକୋଽଗ୍ନିଦୋବା । ୨୬ ।
 ଶୁଦ୍ଧଦୃଷ୍ଟେର୍ନଦାହଃ । ୨୭ । ଶୁଭଦୃଷ୍ଟେଷ୍ଠା
 ସମୀପ ଗୃହାତ୍ । ୨୮ ।

ଥି:---କାରକାଂଶ ଲଗ୍ନରେ ରହିଥିଲେ ରାଜ-କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତା, ପୁରୁ-
 ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ଶୁକ୍ର ଥିଲେ ଭୋଗୀ ଏବଂ ବିଦ୍ୟାଜୀବୀ ହୁଏ ।

ମଙ୍ଗଳଥିଲେ ରସାୟନଜ୍ଞ, ଶସ୍ତ୍ରଧାରୀ ଓ ଅଗ୍ନିଜ୍ଞାବୀ
(ସୁନାଗ୍ର କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତା) ହୁଏ । ରୂପ କାରକାଂଶସ୍ଥ ହେଲେ
ବାଣିଜ୍ୟକାରୀ, ସୁତ୍ର (ସୁତା) ନିର୍ମାଣକର୍ତ୍ତା, ଶିଳ୍ପୀ
(ଶିବକାର) ଓ ବ୍ୟବହାରଜ୍ଞ ହୁଏ । ବୃହସ୍ପତି ଥିଲେ କର୍ମ-
କୁଶଳ, ଜ୍ଞାନୀ ଓ ବେଦବିତ୍ ହୁଏ, କାରକାଂଶରେ ଶୁକ୍ରଥିଲେ
ରାଜ-କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତା କାମ କଲ ପଟୁ ଓ ଶତବର୍ଷଜୀବୀ ହୁଏ ।
ଶନି କାରକାଂଶସ୍ଥ ହେଲେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ କର୍ମଦ୍ୱାରା ଜୀବିକା
ନିବାହ କରେ । ରହୁ ଦ୍ୱାରା ଧନୁର୍ବିଦ୍ୟା ପ୍ରବାଣ, ଚୌର,
ବା ବିପତ୍ତିବିଦ୍ୟା ଓ ଲୌହଯନ୍ତ୍ରକାରୀ ହୁଏ । କେତୁ
କାରକାଂଶସ୍ଥ ହେଲେ ସ୍ତ୍ରୀବ୍ୟବହାରକାରୀ ଓ ଚୌର
ମଧ୍ୟ ହୁଏ ।

ରବି ଓ ରାହୁ ଉଭୟେ କାରକାଂଶସ୍ଥ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସର୍ମଦ୍ୱାରା
ମୃତ୍ୟୁ ହୁଏ ।

କିନ୍ତୁ କାରକାଂଶରେ ରବି ରାହୁ ଯୁକ୍ତ ହୋଇ ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି
ହେଉଥିଲେ ସର୍ପଠାରୁ ମୃତ୍ୟୁଭୟ ହେବ ନାହିଁ ।

କାରକାଂଶରେ ରାହୁ ରବି ଯୁକ୍ତ ହୋଇ ବହୁ ଶୁଭ ପ୍ରହର-
ସମ୍ବନ୍ଧି ରହୁଥିଲେ ଜାତକ ବିପତ୍ତିବିଦ୍ୟା ହୁଏ । ସେହି-
ପରି ମଧ୍ୟ

“କାରକାଂଶେ ତମୋଭ୍ୟାନ୍ତୁ ଶୁଭଫଳଂ ବର୍ଗ ସଂଯୁତୌ ।

ବିପତ୍ତିବିଦ୍ୟା ଭବେନ୍ନନ୍ତଂ ବିପତ୍ତିର୍ଭି ବିଚକ୍ଷଣଃ ।”

କାରକାଂଶରେ ରବି ରାହୁଯୁକ୍ତ ହୋଇ କେବଳ ମଙ୍ଗଳ

ଦେଖୁଥିଲେ ଗୁହ୍ୟ ଦାହକ ବା ଅଗ୍ନିଦ ହୁଏ ।

ଯଥା:—“ବୌଦ୍ଧେଷ୍ଠିତେ କାରକାଂଶେ ଭଦ୍ରସ୍ତୁଭଦ୍ର ସମୁତ୍ତେ ।

ଅନ୍ୟତ୍ରା ନ ପଶ୍ୟନ୍ତି ସ୍ତୁ ଦେଶ ପରଦାସକଃ ।”

ରବିବହୁପୁତ୍ର କାରକାଂଶକୁ ଶୁଦ୍ଧ ମଙ୍ଗଳ ଦେଖୁଥିଲେ ରୁଦ୍ଧ-
ଦାସ ଯୋଗ ହେବନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଅଗ୍ନିଦାସ ହେବ । ସେହିପରି
ବୃହସ୍ପତି ଓ ମଙ୍ଗଳ ଦେଖୁଥିଲେ ନିକଟସ୍ଥ ଗୃହପତ୍ନୀର ଦୟନ ହେବ,
କିନ୍ତୁ ସ୍ତ୍ରୀ ଗୃହଦୟନ ହେବନାହିଁ ।

ଯଥା:--“ଯଦି ସୌମ୍ୟେଷିତେ ସ୍ଥାଂଶେ ହ୍ୟଗ୍ନିଦୋ ନୈବ ଜାୟତେ ।
ପାପର୍ଷ୍ୟେଚ ଗୁରୁଦୁଃଶ୍ଚୈଃ ସମପି ଗୃହ୍ୟଦାହକଃ ।”

ପ୍ରାକୃତିକ ସମ୍ବଳ କାବୁକୁଂଶି ପାଳ

ସୂତ୍ର:-ସଗୁଳିକେ ବିଷଦୋ ବିଷହୃତୋବା । ୨୯ ।

ଅର୍ଥ:—ଗୁଳିକ ଲଗାସହିତ ଯଦି କାରକାଂଶ ଲଗାହୁଏ ତେବେ
ଅନ୍ୟକୁ ବିଷଦିଏ ବା ନିଜେ ବିଷଦ୍ୱାରା ମରେ ।

ଗୁଣିକା ଲଗା ନୟନ ପ୍ରକାର

“ରବିବାରାଦି ଶିନୟନ୍ତଃ ଗୁଳିକାଦି ନିରୁପ୍ୟତେ ।

ଦିବସାନନ୍ଦ୍ୟା ଭକ୍ତା ବାରେଶାନ୍ ଗଣସ୍ତେ କମାତ୍ ।

ଅଷ୍ଟମୋଂଶୋ ନିରାଶଃ ସ୍ୟାଞ୍ଜ୍ଞନ୍ୟଂଶୋ ବୁଲିକଃ ସ୍ଵ. ୭୪ ।

ରାତ୍ର ରମ୍ୟସୁଧା ଭକ୍ତା ବାରେଶାତ୍ର ପଞ୍ଚମା ଦିତଃ ।

ଗଣସେବକମ୍ପାନୀ ଗଢ଼ାଏ । ନିଷ୍ପତ୍ତିଃ ପରିକାଶିତଃ ।

ଶନ୍ୟଂଶୋ ଗୁଳିକଃ ପ୍ରୋକ୍ତୋ ଗୁବଂଶୋ ଯମ ଦଣ୍ଡକଃ ।

କୌମାଂଶୋ ମୃତ୍ୟୁରାଦିଶ୍ଚୋ ରବ୍ୟଂଶଃ କାଳ ସଞ୍ଜକଃ ।

ସୌମ୍ୟଂଶୋ ଧର୍ମ ପ୍ରହରକଃ ପୁଷ୍ଟକର୍ମ ପ୍ରଦେଶକଃ ।

ଅର୍ଥାତ୍:—ଦିନମାନକୁ ରବିବାରାଦି ନମ୍ବରେ ୨, ୫, ୪, ୩, ୨, ୧, ୦, ଦ୍ଵାରା ଗୁଣି, ୮ ରେ ଭାଗ ଦେଲେ ଗୁଳିକର ଅରମ୍ଭ ସମୟ ହେବ । ଏଥିରେ ଇଷ୍ଟ ଦଣ୍ଡର ଅଷ୍ଟମାଂଶ ମିଶାଇ ଦେଲେ ଗୁଳିକର ପୁଷ୍ଟ ଇଷ୍ଟ କାଳ ହେବ । ଋତୁରେ ଗୁଳିକ ଲଗ୍ନ ସାଧବାକୁ ହେଲେ, ଋତୁମାନକୁ ରବିବାରାଦି ନମ୍ବରେ ୨, ୧, ୦, ୨, ୫, ୪, ୩, ରେ ଗୁଣି ୮ ରେ ହରଣ କରି, ହରଣ ଫଳରେ ଋତୁଦଣ୍ଡର (ରାତ୍ରଗତ ଇଷ୍ଟର) ଅଷ୍ଟମାଂଶ ଯୋଗ କଲେ ରାତ୍ର ଗୁଳିକର ପୁଷ୍ଟ ଇଷ୍ଟ ସମୟ ହେବ । ଏଥିରେ ଦିନମାନକୁ ମିଶାଇଲେ ସୂର୍ଯ୍ୟ-ଦୟାଦିକ ଇଷ୍ଟକାଳ ହୋଇଯିବ । ଉକ୍ତ ଇଷ୍ଟ ସମୟକୁ ଧରି ତାତ୍କାଳିକ ରବିଦ୍ଵାରା (ଉଦାହରଣ ଦାମ୍ବିକା ଦେଶ) ଯେଉଁ ଲଗ୍ନ ଆସିବ ସେହି ହେବ ଗୁଳିକ ଲଗ୍ନ । ଏହି ଗୁଳିକ ରାଶି ଯଦି କାରକାଂଶରେ ପଡେ ସେ ବିଷୟାତ୍ମାଦି ହୁଏ ।

ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ:—ସର୍ବାର୍ଥ ଚିନ୍ତାମଣି ପ୍ରଭୃତି ପୁସ୍ତକରେ ଏହି ଗୁଳିକ ସାଧନର ଯେଉଁ ନିୟମ କରାଯାଇଛି, ସେ ସବୁ ସ୍ଥଳ ବିଚାର । କିନ୍ତୁ ଗୁଳିକ ଇଷ୍ଟକାଳରୁ ତାତ୍କାଳିକ ଗୁଳିକ ଲଗ୍ନ ବାହାର କରିବାହିଁ ବାସ୍ତବିକ ଗୁଳିକଲଗ୍ନ ଏବଂ ସୁସ୍ଥ ।

ଏହି ପ୍ରକାର ଯମଶ୍ଚ, ମୃତ୍ୟୁଯୋଗ, କାଳ ଓ ଅର୍ଦ୍ଧ-ଯାମ ଲଗ୍ନ ଗୁଳିକ ମଧ୍ୟ ଅଣାଯାଏ । ଯେହେତୁ ଏହା ଉପଗ୍ରହ ଯାତ୍ରାରେ ବିଶେଷ ଦରକାର ହୁଏ ।

ସୂତ୍ର:-ଚନ୍ଦ୍ରଦୃଷ୍ଟୋ ଗୈରପଦ୍ମତ୍ୟନ-
 ଶ୍ଳୋରେବା । ୩୦ । ବୁଧମାତ୍ର ଦୃଷ୍ଟୋ-
 ବୃହଦ୍‌ବୀଜଃ । ୩୧ ।

ଅର୍ଥ:-ବୃକ୍ କିମ୍ବଦନ୍ତ କାରକାଂଶକୁ ଚନ୍ଦ୍ର ଦେଖିଲେ ଗୈର-ଦ୍ଵାରା
 ଧନ ଅପହୃତ ହେବ ବା ନିଜେ ଚୌର ହେବ ।
 ସନ୍ତୁଳିତ କାରକାଂଶକୁ ବୁଧ ଦେଖିଲେ ବୃହତ୍ ବୃଷଣ
 (ବୃହତ୍-ଅଶ୍ଵ-କୋଷ) ହେବ ।

ସୂତ୍ର:-ତଦ୍ କେତୌ ପାପଦୃଷ୍ଟୋ କର୍ଣ୍ଣିଚ୍ଛେଦଃ
 କର୍ଣ୍ଣିରୋଗୋବା । ୩୨ ।

ଅର୍ଥ:-କାରକାଂଶରେ କେତୁ ଯୁକ୍ତ ହୋଇ ଖାପଗ୍ରସ୍ତ ଦେଖୁଥିଲେ
 କର୍ଣ୍ଣିଚ୍ଛେଦ ବା କର୍ଣ୍ଣିରୋଗ ହୁଏ । ସେହିପରି ମଧ୍ୟ

“କାରକାଂଶେ କେତୁ ଯୁକ୍ତେ ପାପଗ୍ରସ୍ତ ନିରାସିତେ ।

ଶ୍ରୋତ୍ର ଛେଦୋ ଭବେନ୍ନନ୍ କର୍ଣ୍ଣିରୋଗୋଽପିବା ଭବେତ୍” ।

ସୂତ୍ର:-ଶୁକ୍ରଦୃଷ୍ଟୋ ଦୀକ୍ଷିତଃ । ୩୩ । ବୁଧଶନିଦୃଷ୍ଟୋ
 ନିର୍ବିର୍ଯ୍ୟଃ । ୩୪ । ବୁଧ ଶୁକ୍ରଦୃଷ୍ଟୋ ପୌନଃ
 ପୁନିକୋ ଦାସୀପୁତ୍ରୋବା । ୩୫ । ଶନିଦୃଷ୍ଟୋ
 ତପସ୍ଵୀ ପ୍ରେଷେୟା ବା । ୩୬ । ଶନିମାତ୍ର
 ଦୃଷ୍ଟୋ ସନ୍ଧ୍ୟାସାନ୍ତସଃ । ୩୭ ।

ଅର୍ଥ:—କାରକାଂଶରେ କେତୁ ଥାଇ ଶୁକ୍ ଦେଖୁଥିଲେ ଯାଜ୍ଞିକ ହୁଏ ।

କେତୁଯୁକ୍ତ କାରକାଂଶକୁ ବୁଧ, ଶନି ଦେଖିଲେ ଜାତକ ଦୁର୍ବଳ ହୁଏ ।

କେତୁଯୁକ୍ତ କାରକାଂଶକୁ ବୁଧ ଶୁକ୍ ଦେଖୁଥିଲେ ପୁନଃ ପୁନଃ ବକ୍ତା, (କହିଲା ସମୟରେ ଅଟକଯାଇ ପୁଣି ସେହି ବାକ୍ୟ ଉଚ୍ଚାରଣ କରିବା) ବା ଦାସୀ ପୁରହୁଏ ।

କେତୁସହ କାରକାଂଶକୁ ଶନି ଦେଖୁଥିଲେ ତପସ୍ବୀ ବା ଭୃତ୍ୟ ହୁଏ ।

ସେହି କାରକାଂଶକୁ କେବଳ ଶନି ଦେଖିଲେ କପଟ ସନ୍ଧ୍ୟାସୀ ହୁଏ ।

ସୂତ୍ର:-ତଦ ରବିଶୁକ୍ରଦୃଷ୍ଟୋ ରାଜପ୍ରେଷ୍ୟଃ । ୩୮ ।

ପୁନଶ୍ଚ:-“କାରକାଂଶେ ଯଦାବିପ୍ରଭୃତୁ ଭଞ୍ଜର ବାସିତେ ।

ରାଜପ୍ରେଷ୍ୟା ଭବେତ୍ତବାଳଃ ।” ଇତି

ଅର୍ଥ:-କେବଳ କାରକାଂଶକୁ ରବି ଓ ଶୁକ୍ ଦେଖିଲେ ରାଜ-ଭୃତ୍ୟ ହୁଏ ।

କାରକାଂଶ-ଦର୍ଶନ ଫଳ

ସୂତ୍ର:-ରିଷ୍ଟେ ବୁଧେ ବୁଧଦୃଷ୍ଟୋ ବା

ମନ୍ଦବତ୍ । ୩୯ । ଶୁଭଦୃଷ୍ଟୋ ସ୍ଥେୟଃ । ୪୦ ।

ରବୌ ଗୁରୁମାତ୍ର ଦୃଷ୍ଟୋ ଗୋପାଳଃ । ୪୧ ।

ଅର୍ଥ:- କାରକାଂଶର (ର: ଫେ) ଦଶମରେ ବୁଧଥିଲେ ବା ବୁଧ-
ଦେଶୁଥିଲେ ପ୍ରତିକ କର୍ମଦ୍ୱାରା ଜୀବିକା ନିର୍ବାହ କରେ ।
କାରକାଂଶ ଦଶମକୁ ଶୁଭଗ୍ରହ ଦେଖିଲେ ଘ୍ରିର (ମଠୁଆ)
ହୁଏ ।

କାରକାଂଶ ଦଶମରେ ରବିଯୁକ୍ତ ହୋଇ ବୃହସ୍ପତି
ଦେଖିଲେ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଗାଈ ଗୋରୁ ପାଳନ କରେ ।

କାରକାଂଶ--ଚତୁର୍ଥ ଫଳ

ସୂତ୍ର:-ଦାରେ ଚନ୍ଦ୍ରଶୁକ୍ରଦୃଶ୍ ଯୋଗାତ୍

ପ୍ରାସାଦଃ । ୪୨ । ଉଚ୍ଚ ଗ୍ରହେଽପି । ୪୩ ।

ରାହୁ ଶନି ଭ୍ୟାଂ ଶିଳଗୃହମ୍ । ୪୪ ।

କୁଜକେତୁଭ୍ୟାମୈଷ୍ଠିକମ୍ । ୪୫ ।

ଗୁରୁଣା ଦାରବମ୍ । ୪୬ ।

ତାର୍ଣ୍ଣିଂରବିଣା । ୪୭ ।

ଅର୍ଥ:- କାରକାଂଶର (ଦାର) ଚତୁର୍ଥରେ ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ଶୁକ୍ରଥିଲେ ବା
ଦେଶୁଥିଲେ ପ୍ରାସାଦ (ବୃହତ୍ ଅଟ୍ଟାଳିକା) ନିର୍ମାଣ କରେ ।
ସେଠାରେ କୌଣସିଗ୍ରହ ଉଚ୍ଚରେ ହୋଇଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା
ପ୍ରାସାଦବାନ୍ ହୁଏ ।

ଶିଳ ରାହୁଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ପଥରନିର୍ମିତ ଗୃହନିର୍ମାଣ କାରୀ
ହୁଏ । ମଙ୍ଗଳ ଓ କେତୁ ଯୋଗୁଁ ଇଟା, ବୃହସ୍ପତି ହେତୁ
କାଷ୍ଠ ଏବଂ ରବି ରହିଲେ ଛଣଦର ବାସୀ ହୁଏ ।

କାରକାଂଶ-ନବମ ପାଠ

ସୂତ୍ର:-ସମେ ଶୁଭଦୃଶ୍ ଯୋଗାର୍ଦ୍ଧନିତ୍ୟଃ

ସତ୍ୟବାଦୀ ଗୁରୁଭକ୍ତଶ୍ଚ । ୪୮ । ଅନ୍ୟଥା
ପାପେଽଃ । ୪୯ । ଶନି ରାହୁଭ୍ୟାଂ
ଗୁରୁଦ୍ରୋହଃ । ୫୦ । ଗୁରୁ ରବିଭ୍ୟାଂ
ଗୁରୁବବିଶ୍ୱାସଃ । ୫୧ ।

ଅର୍ଥ:-କାରକାଂଶର (ସମେ) ନବମରେ ଶୁଭଗ୍ରହଯୁକ୍ତ ହୋଇ-
ଥିଲେ ବା ଦେଖୁଥିଲେ ଜାତକ ଧର୍ମକର୍ତ୍ତା ଓ ସତ୍ୟବାଦୀ
ହୁଏ । ପାପ ଗ୍ରହର ଯୋଗ ବା ଦୃଷ୍ଟିଦ୍ୱାରା ପାପାଚରଣ
କରେ । ଶନି ଓ ରାହୁ ନବମସ୍ଥ ହେଲେ ଗୁରୁଦ୍ରୋହୀ
ହୁଏ । ନବମସ୍ଥ ରବି, ବୃହସ୍ପତି ଦ୍ୱାରା ଗୁରୁଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସର
ପାତ୍ରହୁଏ ନାହିଁ ।

ସ୍ତ୍ରୋତାଦି ଯୋଗ.

ସୂତ୍ର:-ତଦ୍ ଭୂଗୁଣାରକବର୍ଗେ

ପାରଦାରକଃ । ୫୨ । ଦୃଶ୍ଯୋଗାଭ୍ୟା-
ମଧୁକାଭ୍ୟାମାମରଣମ୍ । ୫୩ । କେତୁନା
ପ୍ରତିବନ୍ଧଃ । ୫୪ । ଗୁରୁଣା ସ୍ତ୍ରୋତଃ । ୫୫ ।
ରାହୁଣାଽର୍ଥନିବୃତ୍ତିଃ । ୫୬ ।

ଅର୍ଥ: — କାରକାଂଶରେ ଶୁକ୍ର ମଙ୍ଗଳର ବର୍ଗ (ସ୍ୱେଦାଦି) ହେଲେ
 ପର ସ୍ତ୍ରୀ ଆସକ୍ତ ହୁଏ । ନିଜ ବର୍ଗ କାରକାଂଶକୁ ଯଦି
 ଏଦୁହେଁ ଦେଖନ୍ତି ବା ଯୁକ୍ତହୁଅନ୍ତି ତେବେ ମଲପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ପରସ୍ତ୍ରୀଆସକ୍ତ ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ସେଠାକୁ କେତୁର
 ଦୃଷ୍ଟି ଥିଲେ ବା ସେଥିରେ କେତୁ ଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ
 ସ୍କେଣ ସ୍ୱଭାବ ଅଲ୍ପକାଳ ରହେ । କାରକାଂଶ ବୃହସ୍ପତିର
 ବର୍ଗ ହୋଇ ବୃହସ୍ପତି ଯୁକ୍ତହେଲେ ବା ଦେଖିଲେ ସ୍କେଣ
 (ସ୍ତ୍ରୀ-ପ୍ରିୟ) ହୁଏ । କାରକାଂଶ ଶୁକ୍ର ମଙ୍ଗଳର ବର୍ଗ ହୋଇ
 ଗହ୍ୱ ଯୋଗ ବା ଦୃଷ୍ଟ ହେଲେ ପର-ସ୍ତ୍ରୀ ନିମିତ୍ତ ଧନ
 ନାଶହୁଏ ।

କାରକାଂଶ-ସପ୍ତମ ଫଳ

ସୂଦ୍ର: — ଲଭେଚନ୍ଦ୍ର ଗୁରୁଭ୍ୟାଂ ସୁନ୍ଦରୀ । ୫୭ ।
 ରହୁଣା ବିଧବା । ୫୮ ।
 ଶନିନାବୟୋଧୂକା ରୋଗିଣୀ-
 ତପସ୍ବିନୀ ବା । ୫୯ । କୁଜେନ
 ବିକଳାଙ୍ଗୀ । ୬୦ । ରବିଣା ସ୍ତ୍ର କୁଳେ
 ଗୁପ୍ତା ତ । ୬୧ । ବୁଧେନ କଳବତୀ । ୬୨ ।

ଅର୍ଥ: — କାରକାଂଶର (ଲଭ) ସପ୍ତମରେ ଚନ୍ଦ୍ର ବୃହସ୍ପତି ମିଶିକରି
 ଥିଲେ ସୁନ୍ଦରୀ ସ୍ତ୍ରୀ ଲଭ ହୁଏ । କାରକାଂଶ ସପ୍ତମରେ
 ଗହ୍ୱଥିଲେ ବିଧବା ସହ ସଂସର୍ଗ କରେ । କାରକାଂଶ

ସପ୍ତମରେ ଶକ୍ତ ଥିଲେ ତାର ସ୍ତ୍ରୀ ବୟୋଧୂକା ବା ରେ ଗିଣୀ
ଏବଂ ତପସ୍ବିନୀ ମଧ୍ୟ ହୁଏ ।

କାରକାଂଶ ସପ୍ତମସ୍ଥ ମଙ୍ଗଳ ଯୋଗୁଁ ସ୍ତ୍ରୀ ବିକଳାଙ୍ଗୀ
(କୌଣସି ଅଙ୍ଗହୀନା) ହୁଏ । ରବି କାରକାଂଶ
ସମ ସପ୍ତମରେ ଥିଲେ ନିଜବଂଶ ସ୍ତ୍ରୀ ସହ ପରିଶ୍ରମ କରେ
ବା ସ୍ତ୍ରୀ ବିକଳାଙ୍ଗୀ ହୁଏ । କାରକାଂଶ ସପ୍ତମରେ ରୁଧି
ଥିଲେ ଗୀତ, ବାଦ୍ୟାଦି କଳାପ୍ରବାଣୀ ସ୍ତ୍ରୀ ଭୋଗ କରେ ।

ସୂତ୍ର:-ରୂପେ ଚନ୍ଦ୍ରେଣାନାବୃତ୍ତେ ଦେଶେ । ୭୩ ।

ଅର୍ଥ:-କାରକାଂଶର (ରୂପ) ଚତୁର୍ଥରେ ଚନ୍ଦ୍ର ଥିଲେ ଅନାବୃତ୍ତ
ସ୍ଥାନରେ (ବିନା ପଦ୍ମରେ) ସ୍ତ୍ରୀ-ସହବାସକରେ ।

କାରକାଂଶ—ଭୃତ୍ୟ ଫଳ

ସୂତ୍ର:-କର୍ମଣି ପାପେ ଶୂରଃ । ୭୪ ।

ଶୁଭେକାତରଃ । ୭୫ ।

ଅର୍ଥ:-କାରକାଂଶରୁ (କର୍ମ) ଭୃତ୍ୟରେ ପାପପ୍ରସ୍ତୁତ ଶୂର
(ବୀର ପ୍ରକୃତିକ) ହୁଏ । କିନ୍ତୁ ଶୁଭ ଗ୍ରହ ଥିଲେ ଭୟାଳୁ
ହୁଏ ।

ସୂତ୍ର:-ମୃତ୍ୟୁଚିତ୍ତୟୋଃ ପାପେ କର୍ଷକଃ । ୭୬ ।

ସମେଗୁରୌ ବିଶେଷେଣ । ୭୭ ।

ଅର୍ଥ:-କାରକାଂଶର (ମୃତ୍ୟୁ) ଭୃତ୍ୟ ଓ (ଚିତ୍ତ) ପକ୍ଷରେ
ପାପପ୍ରସ୍ତୁତ କୃଷି କାର୍ଯ୍ୟକରେ । କିନ୍ତୁ (ସମେ) ନବ-
ମରେ ବୃହସ୍ପତି ଥିଲେ ବିଶେଷ ଭାବେ କୃଷିକାର୍ଯ୍ୟକରେ ।

ସୂତ୍ର:-ଉକେ ଶୁଭେ ଶୁଭଲୋକଃ । ୭୮ ।

କେତୌ କୈବଲ୍ୟମ୍ । ୭୯ ।

କ୍ଲୟଶ୍ଚପୟୋ ବିଶେଷେଣ । ୮୦ ।

ପାପୈରନ୍ୟଥା । ୮୧ ।

ଅର୍ଥ:-କାରକାଂଶରୁ (ଉକ) ଦ୍ଵାଦଶରେ ଶୁଭଗ୍ରହଥିଲେ ଶୁଭ-
ଲୋକ ପ୍ରାପ୍ତି ହୁଏ । କାରକାଂଶର ଦ୍ଵାଦଶସ୍ଥ କେତୁ
ମୋକ୍ଷ ଲଭ କରାଏ । କାରକାଂଶରୁ ଦ୍ଵାଦଶ ମୀନ ବା
କର୍କଟ ରାଶି ହେଲେ ବିଶେଷ ଭାବେ ମୋକ୍ଷ ପ୍ରାପ୍ତି ହୁଏ ।
କିନ୍ତୁ ଦ୍ଵାଦଶରେ ପାପଗ୍ରହଯୁକ୍ତ ହେଲେ ମୋକ୍ଷପ୍ରାପ୍ତି
ହୁଏ ନାହିଁ ।

ଦେବଭକ୍ତି ବିଗୁର

ସୂତ୍ର:-ରବିକେତୁଭ୍ୟାଂ ଶିବେଭକ୍ତିଃ । ୭୨ ।

ଚନ୍ଦ୍ରେଣ ଗୌର୍ୟ୍ୟାମ୍ । ୭୩ ।

ଶୁକ୍ରେଣ ଲକ୍ଷ୍ମ୍ୟାମ୍ । ୭୪ ।

କୁଜେନ ସ୍ଫୁଲ୍ଲେ । ୭୫ ।

ବୁଧଶନିଭ୍ୟାଂ ବିଷ୍ଣୌ । ୭୬ ।

ଗୁରୁଣା ସାମ୍ବତ୍ସରୀ । ୭୭ ।

ରାହୁଣାତାମସ୍ୟାଂ ଦୁର୍ଗାୟାଂ ଚ । ୭୮ ।

କେତୁନା ଗଣେଶେ ସ୍ଫୁଲ୍ଲେ ଚ । ୭୯ ।

ଅର୍ଥ:—କାରକାଂଶର ଦ୍ଵାଦଶସ୍ଥ ରବି ଓ କେତୁ ଦ୍ଵାରା ବିଶେଷ-
ଭାବେ ଶିବଭକ୍ତି ଜାତ ହୁଏ । ସେହିପରି ଚନ୍ଦ୍ରଦ୍ଵାରା
ପାବତୀଙ୍କଠାରେ, ଶୁକ୍ରଙ୍କ ପୋଷ୍ଟ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କଠାରେ, ମଙ୍ଗଳ-
ଥିଲେ କାର୍ତ୍ତିକେୟଙ୍କ ଠାରେ, ବୁଧ ଓ ଶନି ଥିଲେ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ
ଠାରେ, ବୃଷସ୍ପତିଙ୍କ ହେତୁ ଶାମ୍ଭୁ ଓ ଶିବଙ୍କଠାରେ, ଶୁକ୍ଳ-
ଥିଲେ ଭୀମସୀ ଦେବତାମାନଙ୍କ ଠାରେ ବା ଦୁର୍ଗାଙ୍କ-
ଠାରେ ଏବଂ କେତୁ ଦ୍ଵାଦଶସ୍ଥ ହେଲେ ଗଣେଶ ଓ
କାର୍ତ୍ତିକେୟଙ୍କଠାରେ ଭକ୍ତି ରହେ ।

ସୂଦ୍ର:—ପାପକ୍ଷେ ମନ୍ଦେ କ୍ଷୁଦ୍ରଦେବତାସୁ । ୮୦ ।

ଶୁକ୍ରେତ । ୮୧ । ଅମାତ୍ୟ

ଦାସେଚୈବମ୍ । ୮୨ ।

ଅର୍ଥ:—କାରକାଂଶର ଦ୍ଵାଦଶ ପାପଗ୍ରହର କ୍ଷେତ୍ରହୋଇ ସେଥିରେ
ଶନି ଥିଲେ କ୍ଷୁଦ୍ର ଦେବତାମାନଙ୍କଠାରେ (ଯକ୍ଷିଣୀ-
କର୍ଣ୍ଣପିଣ୍ଡାଚୀ ପ୍ରଭୃତି) ଭକ୍ତିହୁଏ । ଶୁକ୍ର ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେହି-
ପରି କ୍ଷୁଦ୍ର ଦେବତା ଆରାଧନା କରେ । ଅମାତ୍ୟ କାର-
କର ପିଣ୍ଡଭାବରୁ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ଭକ୍ତି ବିଚାର କରାଯାଏ ।

ସୂଦ୍ର:—ତ୍ରିକୋଣେ ପାପଦ୍ଵୟେ ମାନ୍ଦ୍ରିକଃ । ୮୩ ।

ପାପଦ୍ଵୟେ ନିଗ୍ରାହକଃ । ୮୪ ।

ଶୁଭଦ୍ଵୟେ ନିଗ୍ରାହକଃ । ୮୫ ।

ଅର୍ଥ:—କାରକାଂଶର ଲଗ୍ନର ଦି କୋଣରେ (୯, ୫ ରେ) ପାପ
 ଗ୍ରହ ଦୁଇଟି ଥିଲେ ମନ୍ଦଶାସ୍ତ୍ରକୁ ହୁଏ । ପାପଦ୍ୱୟକୁ
 ସେହି ଦିକୋଣକୁ ପାପଗ୍ରହ ଦେଖୁଥିଲେ ନିର୍ଦ୍ଦୟହୁଏ ।
 କିନ୍ତୁ ପାପପୁଣ୍ୟହୋଇ ଶୁଭଗ୍ରହ ଦୃଷ୍ଟି ଥିଲେ ଲୋକମାନଙ୍କ
 ଅନୁଗ୍ରହର ପାଦ ହୁଏ ।

ସୂତ୍ର:-ଶୁକ୍ରେନ୍ଦୋ ଶୁକ୍ରଦୃଷ୍ଟେ ରସବାଦୀ । ୮୭ ।
 ରୁଧଦୃଷ୍ଟେ ଭିଷକ୍ । ୮୭ ।

ଅର୍ଥ:—କାରକାଂଶ ଲଗ୍ନସ୍ଥ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଶୁକ୍ର ଦେଖିଲେ ରସାୟନ-
 ଶାସ୍ତ୍ରକୁ ହୁଏ । ସେହିପରି କାରକାଂଶ ଲଗ୍ନସ୍ଥ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ
 ରୁଧ ଦେଖୁଥିଲେ ବୈଦ୍ୟଶାସ୍ତ୍ରରେ ପ୍ରଗଣ (ବୈଦ୍ୟ)
 ହୁଏ ।

କୁଷ୍ଠାଦି ରୋଗ ବିଚାର

ସୂତ୍ର:-ଗୁପେଚନ୍ଦ୍ରେ ଶୁକ୍ରଦୃଷ୍ଟେ ପାଣ୍ଡୁଶ୍ଚିତ୍ରୀ । ୮୮ ।
 କୁଜଦୃଷ୍ଟେ ମହାରୋଗଃ । ୮୯ ।
 କେତୁ ଦୃଷ୍ଟେ ନୀଳକୁଷ୍ଠମ୍ । ୯୦ ।

ଅର୍ଥ:---କାରକାଂଶ ଲଗ୍ନର (ଗୁପ) ଚତୁର୍ଥସ୍ଥ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଶୁକ୍ର
 ଦେଖୁଥିଲେ ପାଣ୍ଡୁରୋଗ ବା ଶ୍ୱେତକୁଷ୍ଠ ହୁଏ । ସେହି-
 ପରି କାରକାଂଶର ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଚତୁର୍ଥକୁ ମଙ୍ଗଳ
 ଦେଖିଲେ ମହାକୁଷ୍ଠ ଏବଂ କେତୁର ଦୃଷ୍ଟି ଥିଲେ ନୀଳକୁଷ୍ଠ
 ହୁଏ ।

ସୂତ୍ର:-ତଦ୍‌ସମୃତୌ ବା କୁଜରାହୁତ୍ୟାଂ କ୍ଷୟଃ । ୯୧ ।

ଚନ୍ଦ୍ରଦୃଷ୍ଟୌ ନିଶ୍ଚୟେନ । ୯୨ ।

କୁଜେନ ପିଟକାଦିଃ । ୯୩ ।

କେତୁନା ଗ୍ରହଣୀ ଜଳଭେଗୋ ବା । ୯୪ ।

ରାହୁ-ଗୁଳିକାତ୍ୟାଂ କ୍ଷୁଦ୍ରବିଷାଣି । ୯୫ ।

ଅର୍ଥ:--କାରକାଂଶ ଲଗ୍ନର (ତଦ୍) ଚତୁର୍ଥ ବା (ସ୍ମୃତ) ପଞ୍ଚମରେ ମଙ୍ଗଳ ରହୁ ମିଶିକରଥିଲେ କ୍ଷୟଭେଗ ହୁଏ । ଏହି ଚତୁର୍ଥ ବା ପଞ୍ଚମସ୍ଥ ମଙ୍ଗଳ ଓ ରାହୁକୁ ଚନ୍ଦ୍ର ଦେଖୁଥିଲେ ନିଶ୍ଚୟରେ କ୍ଷୟଭେଗ ହେବ । କାରକାଂଶ ଚତୁର୍ଥ ବା ପଞ୍ଚମରେ ମଙ୍ଗଳ ଥିଲେ ପିଟକାଦି (ଜଳେଦରାଦି) ଭେଗହୁଏ । କାରକାଂଶର ଚତୁର୍ଥ ବା ପଞ୍ଚମସ୍ଥ କେତୁଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣୀ ବା ଜଳେଦର ଭେଗ ଜାତହୁଏ । କାରକାଂଶ ଲଗ୍ନର ଚତୁର୍ଥ ବା ପଞ୍ଚମରେ ରାହୁ ଓ ଗୁଳିକଲଗ୍ନ ରହିଲେ ବୃଷ୍ଟିକାଦି (କଳତାବିକ୍ଷା ପ୍ରଭୃତି) କ୍ଷୁଦ୍ର ବିଷଦ୍ୱାରା କଷ୍ଟଭେଗ ହୁଏ ।

ଶସ୍ତ୍ରଜ୍ଞ ଯୋଗ

ସୂତ୍ର:-ତଦ୍‌ଶନୌ ଧନୁର୍ଘ୍ନଃ । ୯୬ । କେତୁନା

ଘଟିକାୟନ୍ତ୍ରୀ । ୯୭ । ବୁଧେନ ପରମହଂସୋ

ଲଗୁଡ଼ୀ ବା । ୯୮ । ରାହୁଣା ଲେହୟନ୍ତ୍ରୀ । ୯୯ ।

ରବିଣା ଖଡ୍ଗୀ । ୧୦୦ । କୁଜେନ
କୁନ୍ତୀ । ୧୦୧ ।

ଅର୍ଥ:—କାରକାଂଶ ଲଗର ଚତୁର୍ଥରେ ଶନିଥିଲେ ଧନୁବିଦ୍ୟାରେ
ନିପୁଣ ହୁଏ । କେତୁ ଦ୍ଵାରା ଘଟୀ ଯନ୍ତ୍ରାଦି ନିର୍ମାଣରେ
କୁଶଳ । କାରକାଂଶର ଚତୁର୍ଥସ୍ଥ ରୁଧ ପରମହଂସ ବା
ସନ୍ନିପାସୀ କରାଏ । ରହୁଦ୍ଵାରା ଲୈହ ଯନ୍ତ୍ରାଦି ହୁଏ । ଚତୁ-
ର୍ଥସ୍ଥ ରବି ଖଡ୍ଗପାତ୍ର କରାଏ ଏବଂ ମଙ୍ଗଳ କାରକାଂଶର
ଚତୁର୍ଥରେ ଥିଲେ ଭାଲି ପାରଣ କରେ ।

ଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞ ଯୋଗ

ସୂତ୍ର:-ମାତା ପିତ୍ରୋଶ୍ଵର ଗୁରୁଭ୍ୟଂ
ବ୍ରହ୍ମକୃତ୍ । ୧୦୨ । ଶୁକ୍ରେଣ
କିଞ୍ଚିଦ୍ଭୁଜମ୍ । ୧୦୩ । ବୁଧେନ
ତ୍ରୈତୋଽପି । ୧୦୪ । ଶୁକ୍ରେଣ କବିବାଗ୍ନୀ
କାବ୍ୟଜ୍ଞଶ୍ଚ । ୧୦୫ ।
ଗୁରୁଣା ସର୍ବବିଦ୍ ବ୍ରାହ୍ମଣି କଶ୍ଚ । ୧୦୬ ।
ନବାଗ୍ନୀ । ୧୦୭ । ବିଶିଷ୍ଟ୍ୟ ବୈୟାକରଣୋ
ବେଦ ବେଦାଙ୍ଗବିଜ୍ଞ । ୧୦୮ ।
ସଭ୍ରଜଡ଼ଶନିନା ୧୦୯ । ବୁଧେନ
ମୀମାଂସକଃ । ୧୧୦ ।

କୁଜେନ ନୈୟାୟିକଃ । ୧୧୧ । ଚନ୍ଦ୍ରେଣ
ସାଂଖ୍ୟଯୋଗଜ୍ଞଃ ସାହିତ୍ୟଜ୍ଞୋ-

ଗାୟକଶ୍ଚ । ୧୧୨ । ରବିଣା ବେଦାନ୍ତଜ୍ଞୋ

ଗୀତଜ୍ଞଶ୍ଚ । ୧୧୩ । କେତୁନା

ଗଣିତଜ୍ଞଃ । ୧୧୪ । ଗୁରୁସମ୍ବନ୍ଧେନ

ସମ୍ପ୍ରଦାୟସିଦ୍ଧିଃ । ୧୧୫ ।

ଅର୍ଥ:— କାରକାଂଶ ଲିଖରେ ବା ଏହାର ପଞ୍ଚମରେ ଚନ୍ଦ୍ର, ବୃହସ୍ପତି
ଥିଲେ ଗ୍ରହକର୍ତ୍ତା ହେବ । କିନ୍ତୁ ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ଶୁକ୍ ଥିଲେ
ସାଧାରଣ ଗ୍ରହ କର୍ତ୍ତା ହେବ । ବୁଧ, ଚନ୍ଦ୍ର ଥିଲେ ତାଠାରୁ
(ଦ୍ଵିତୀୟ ଯୋଗଠାରୁ) ଅଳ୍ପ ଗ୍ରହକାରୀ ହୁଏ । ଶୁକ୍ ଥିଲେ
କବି ବାଗୀ ଓ କାବ୍ୟଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞ ହୁଏ । କେବଳ ବୃହସ୍ପତି
କାରକାଂଶ ବା କାରକାଂଶର ପଞ୍ଚମରେ ଥିଲେ ସର୍ବଜ୍ଞ,
ଗ୍ରହକର୍ତ୍ତା, ବ୍ୟାକରଣ ପ୍ରଭୃତି ବେଦ ବେଦାଙ୍ଗ ପ୍ରବାଣ
କିନ୍ତୁ ବାକ୍ପଞ୍ଚ ତାର ଅଭାବହୁଏ । ଶନି ଉଚ୍ଛ୍ଵାନରେ
ଥିଲେ ସଭାରେ ଜଡ଼ ହୁଏ । ବୁଧ ଥିଲେ ମାମାଂସକ
ମଙ୍ଗଳ ଯୋଗୁଁ ନ୍ୟାୟଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞ ହୁଏ । କାରକାଂଶ ବା
କାରକାଂଶର ପଞ୍ଚମସ୍ଥ ଚନ୍ଦ୍ର ସାଂଖ୍ୟଯୋଗ, ସାହିତ୍ୟ ଓ
ଗାନବିଦ୍ୟାରେ ପ୍ରବାଣ କରାଏ । ରବିଦ୍ଵାରା ବେଦାନ୍ତଜ୍ଞ
ହୁଏ । କେତୁ ଥିଲେ ଗାଣିତକ ହୁଏ । କିନ୍ତୁ ଏହି
ଯୋଗମାନଙ୍କରେ ବୃହସ୍ପତିର ବର୍ଗ, ଯୋଗ ବା ଦୃଷ୍ଟି

ପ୍ରଭୃତି ସମ୍ବନ୍ଧ ଥିଲେ ସେହି ବିଷୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣଜ୍ଞାନ ଲଭ-
ହୁଏ ।

ସୂତ୍ର:-ଭାଗ୍ୟତୈବମ୍ । ୧୧୭ । ସଦାତୈବ
ମିତ୍ୟେକେ । ୧୧୭ ।

ଅର୍ଥ:-କାରକାଂଶରେ ବା ତାର ପଞ୍ଚମରେ ଯେପରି ବିଦ୍ୟା ବିରୁଦ୍ଧ
କରାଯାଇଛି, ସେହିପରି କାରକାଂଶର (ଭାଗ୍ୟ) ଦ୍ଵିତୀୟରେ
ମଧ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧ କରିବା ଉଚିତ । ଏବଂ କାରକାଂଶର (ସଦା)
ତୃତୀୟରେ ମଧ୍ୟ ବିଦ୍ୟାବିରୁଦ୍ଧ କରାଯିବ ବୋଲି କାହାର
କାହାର ମତ ।

ସୂତ୍ର:-ଭାଗ୍ୟ କେତୌ ପାପଦୃଷ୍ଟେ-
ସ୍ତବ୍ଧବାକ୍ । ୧୧୮ ।

ଅର୍ଥ:-କାରକାଂଶର ଦ୍ଵିତୀୟରେ କେତୁଥିଲେ ଶୀଘ୍ର ଉତ୍ତର ଦେଇ-
ପାରେ ନାହିଁ ।

କେମନ୍ତମୁନ ଯୋଗ

ସୂତ୍ର:-ସ୍ଵପିତୃ ପଦାଦ୍ଭାଗ୍ୟ ରୋଗୟୋଃ
ପାପସାମ୍ୟେକେମନ୍ତମୁନଃ । ୧୧୯ ।
ଚନ୍ଦ୍ରଦୃଷ୍ଟୌ ବିଶେଷେଣ । ୧୨୦ ।
ସବେଷାଂ ତୈବ ପାକେ । ୧୨୧ ।

ଅର୍ଥ:—ଅମ୍ଭକାରକଲଗ୍ନଠାରୁ ବା ଜନ୍ମଲଗ୍ନ ଓ ପଦଲଗ୍ନଠାରୁ
(ଭାଗ୍ୟ) ଦିଗାୟ ଓ (ଭାଗ୍ୟ) ଅଷ୍ଟମରେ ସମାନ ପାପଗ୍ରହ-
ଥିଲେ “କେମଦ୍ଭୁମ୍” ଯୋଗ ହୁଏ । ଚନ୍ଦ୍ର ଉକ୍ତ ଗ୍ରହକୁ
ଦେଖୁଥିଲେ ବିଶେଷ ଭାବେ ‘କେମଦ୍ଭୁମ୍’ ଯୋଗ ହୁଏ ।
ସେହିପରି ମଧ୍ୟ ଯଥା:---

“ଆରୁଦ୍ର:ଜନ୍ମଲଗ୍ନାଦ୍ ବା ପାପୌଷ୍ଠୀ ହାନ୍ତଗୌ ଯଦି ।
କେବଳୌ ସଗ୍ରହଭୂଫି ସମସ୍ତଗଣ୍ୟା ଶୁଭଶୁଭୌ ।
ଚନ୍ଦ୍ରଦୃଷ୍ଟୌ ବିଶେଷେଣ ଯୋଗଃକେମଦ୍ଭୁମୋମତଃ ଇତି ।”
ଉକ୍ତ ଶୁଭଶୁଭଦି ଫଳସବୁ ଦଶାଭୋଗ ସମୟରେହିଁ--
ଲଭହୁଏ ।

—୫*୫—

ଅଥ ପ୍ରଥମାଧ୍ୟାୟ ସ୍ୟ ତୃତୀୟ ପାଦଃ

ସୂତ୍ର:-ଅଥ ପଦମ୍ । ୧ ।

ଅର୍ଥ:—ଏହା ପରେ “ଯାବଦାଶାଶ୍ରୟଂ ପଦମୁଷାଶମ୍” ଏହି ସୂତ୍ର-
ଦ୍ଵାରା ସିଦ୍ଧ ହୋଇଥିବା ‘ପଦ’ (ଆରୁଦ୍ର)କୁ ଅବଲମ୍ବନ
କରି ଫଳ କୁହାଯାଉଅଛି ।

ସୂତ୍ର:-ବ୍ୟୟେ ସଗ୍ରହେ ଗ୍ରହଦୃଷ୍ଟେ ଶ୍ରୀମନ୍ତଃ । ୨ ।
ଶୁଭୈର୍ନିଧାୟୋଲଭଃ । ୩ ।

ପାପୈରମାର୍ଗେଣ । ୪ ।

ଭକାଦଭିବିଶେଷାତ୍ । ୫ ।

ଅର୍ଥ:—ପଦର (ଅରୁତ ଲଗ୍ନର), (ବ୍ୟୟ) ଏକାଦଶରେ ଶୁଭ
ବା ପାପଗ୍ରହର ଯୋଗ ବା ଦୃଷ୍ଟି ହେଉଥିଲେ ମନୁଷ୍ୟ
ଶ୍ରୀମାନ ହୁଏ । ସେହିପରି ପଦଲଗ୍ନର ଏକାଦଶରେ ଶୁଭ-
ଗ୍ରହଯୁକ୍ତ ବା ଦୃଷ୍ଟି ହେଉଥିଲେ ଜ୍ୟାୟମାର୍ଗରେ ଧନଲାଭ
ହୁଏ । ପାପଗ୍ରହ ଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ବା ଦେଖୁଥିଲେ
କୁପ୍ରିତ ବୃତ୍ତିଦ୍ୱାରା ଧନ ଲାଭନରେ । ପଦଲଗ୍ନର ଏକା-
ଦଶଗ୍ରହ ଉକ, ସ୍ୱଗୃହି ମୂଳତ୍ରକୋଣ ପ୍ରଭୃତିରେ ଥିଲେ
ବିଶେଷ ଲାଭବ୍ୟନ୍ ହୁଏ ।

ସୂତ୍ର:-ନୀତେ ଗ୍ରହଦୃଶ୍ ଯୋଗାଦ୍-

ବ୍ୟୟାଧିକ୍ୟମ୍ । ୬ ।

ଅର୍ଥ:-ଲଗ୍ନପଦର (ନୀତ) ଦ୍ୱାଦଶରେ ଗ୍ରହ ଯୋଗ ବା ଦୃଷ୍ଟି
ହେଉଥିଲେ ଅଧିକ ବ୍ୟୟହୁଏ । ଅର୍ଥତ୍:-ଦ୍ୱାଦଶରେ ଶୁଭ
ଯୁକ୍ତ ବା ଶୁଭ ଦୃଷ୍ଟି ହେଉଥିଲେ ସଭକାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟୟ,
ସେହିପରି ପାପଗ୍ରହଦ୍ୱାରା ଅସଦ୍ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟୟ ଏବଂ
ମିଶ୍ରଗ୍ରହଦ୍ୱାରା ସଦ୍ ଅସଦ୍ ଉଭୟ ପ୍ରକାରେ ବ୍ୟୟ
ହୁଏ ।

ସୂତ୍ର:-ରବିରାହୁ ଶୁକ୍ରେନ୍ ପାତ୍ । ୭ ।

ଚନ୍ଦ୍ର ଦୃଷ୍ଟୋନିଶ୍ଚୟେନ । ୮ ।

ରୂପେନ ଜ୍ଞାତତ୍ତ୍ୱେଽପି ବିବାଦାଦ୍ ବା । ୯ ।

ରୁରୁଣା କରମୂଳାତ୍ । ୧୦ ।

କୁଜ-ଶନିଭ୍ୟାଂ ଭ୍ରାତୃମୁଖାତ୍ । ୧୧ ।

ଏତେ ବ୍ୟୟ ଏବଂ ଲଭଃ । ୧୨ ।

ଅର୍ଥ:- ରବି, ରାହୁ, ଶୁକ୍ର ପଦଲଗ୍ନର ଏକାଦଶରେ ଥିଲେ ରାଜା-
ଦ୍ୱାରା ଲଭହୁଏ । ଏବଂ ରବି, ରାହୁ ଓ ଶୁକ୍ର ପଦର ଦ୍ୱାଦ-
ଶରେ ଥିଲେ ରାଜାଦ୍ୱାରା ବ୍ୟୟହୁଏ । ଚନ୍ଦ୍ର ଏହାର
ଏକାଦଶ ବା ଦ୍ୱାଦଶକୁ ଦେଖୁଥିଲେ ରାଜାଦ୍ୱାରା ଲଭ ବା
ବ୍ୟୟ ନିଶ୍ଚୟ ହୁଏ । ଏହିପ୍ରକାରେ ଲଭ ବା ବ୍ୟୟରେ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗ୍ରହସମୂହ ନେଇ ସ୍ଥିର କରାଯାଏ । ଅର୍ଥାତ୍:-
ରୂପ ଏକାଦଶ ବା ଦ୍ୱାଦଶରେ ଥିଲେ ନିଜରବଶ ନିମିତ୍ତ
ବିବାଦ ଦ୍ୱାରା, ବୃହସ୍ପତି ଥିଲେ ଶୁଳ୍କ (କର) ଦ୍ୱାରା,
ମଙ୍ଗଳ ଓ ଶନି ଥିଲେ ଭାଇ ପ୍ରଭୃତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲଭ ବା
କ୍ଷତି ହୁଏ ।

ପଦର ସପ୍ତମ ଫଳ

ସୂତ୍ର:- ଲଭେ ରହୁକେତୁଭ୍ୟା ମୁଦର ରୋଗଃ । ୧୩ ।

ତଦ୍ୱକେତୁନା ବଞ୍ଚିତ ଜ୍ୟାଲିଙ୍ଗାନି । ୧୪ ।

ଚନ୍ଦ୍ରଗୁରୁ ଶୁକ୍ରେଷୁ ଶ୍ରୀମନ୍ତ୍ରଃ । ୧୫ ।

ଭଜେନ ବା । ୧୭ । ସ୍ଵାଂଶବଦନ୍ୟତ୍-
ପ୍ରାୟେଣ । ୧୭ ।

ଅର୍ଥ:-ପଦଲଗ୍ନର (ଲଗ୍ନ) ସପ୍ତମରେ ରାହୁ ବା କେତୁ ଥିଲେ
ଉଦର ରୋଗହୁଏ । ପଦଲଗ୍ନର ଦ୍ଵିତୀୟସ୍ଥ କେତୁ ଶୀଘ୍ର
ବାକ୍‌କ୍ୟ ଚିହ୍ନାଦି (କେଶପଦ୍ମତାଦି) ବ୍ୟକ୍ତ କରାଏ ।
ପଦର ଦ୍ଵିତୀୟସ୍ଥ ହେଲେ ବୃହସ୍ପତି ଓ ଶୁକ୍ର ଦ୍ଵାରା ମନୁଷ୍ୟ
ଶ୍ରୀମାନ୍ ହୁଏ । ଏହି ଦ୍ଵିତୀୟରେ କୌଣସି ଉଚ୍ଚଗ୍ରହ ଥିଲେ
ମଧ୍ୟ “ଶ୍ରୀମାନ୍” ଯୋଗ ହୁଏ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଫଳ କାର-
କାଂଶ ପରି ବିଚାର କରିବେ ।

ସୂତ୍ର:-ଲଭପଦେ କେନ୍ଦ୍ରେ ତ୍ରିକୋଣେ-
ବା ଶ୍ରୀମନ୍ତ୍ରଃ । ୧୮ ।

ଅନ୍ୟଥା ଦୁଃସ୍ଥେ । ୧୯ ।

କେନ୍ଦ୍ର-ତ୍ରିକୋଣୋପଚୟେଷୁ ଦ୍ଵୟୋଃ-

ମୈତ୍ରୀ । ୨୦ । ରପୁରୋଗ ଚନ୍ଦ୍ରାୟୁ

ବୈରମ୍ । ୨୧ । ପତ୍ନୀଲଭୟୋ ଦ୍ଵିଷ୍ଟ୍ୟା

ନିରାଭାସାର୍ଗଲୟା । ୨୨ । ଶୁଭାର୍ଗଲେ

ଧନ ସମ୍ପଦ୍ଧିଃ । ୨୩ । ଜନ୍ମକାଳ

ଘଟିକାୟୋକଦୃଷ୍ଟାୟୁରାଜାନଃ । ୨୪ ।

ଅର୍ଥ:--ପଦଲଗ୍ନ ରାଶିଠାରୁ ସପ୍ତମଭାବର ପଦ (ଅରୁଦ୍ଧ)
 କେନ୍ଦ୍ର ବା ଦ୍ବିକୋଶରେ ହେଲେ ମନୁଷ୍ୟ ଶ୍ରାମାନ୍ ହୁଏ ।
 ଏହାର ବିପରୀତ ହେଲେ ମନୁଷ୍ୟ କରନ୍ଦ୍ର ହୁଏ । ଲଗ୍ନ-
 ପଦଠାରୁ ସପ୍ତମ ଭାବର ପଦଗଣି କେନ୍ଦ୍ର, ଦ୍ବିକୋଶ ଓ
 (ଷଷ୍ଠବିନା) ଉପତୟସ୍ଥ ହେଲେ ସ୍ତ୍ରୀ ପୁରୁଷ ମଧ୍ୟରେ
 ପ୍ରେମ ବଢ଼େ । କିନ୍ତୁ ଷଷ୍ଠାଷ୍ଟମ ଦ୍ବାଦଶ ହେଲେ ଶତ୍ରୁତା
 ବଢ଼େ । ଏହି ପ୍ରକାର ତୃତୀୟ ପଦଦ୍ବାରା ଭ୍ରାତା ଚତୁର୍ଥ-
 ପଦଦ୍ବାରା ମାତା ଓ ପଞ୍ଚମ ପଦଦ୍ବାରା ପିତା ଓ ପୁତ୍ର ପ୍ରଭୃତି-
 ଲଙ୍କର ଶତ୍ରୁ ମିତ୍ର ବିଚାର କରିବେ । ଲଗ୍ନପଦ ଏବଂ
 ଏହାର ସପ୍ତମରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ରହିତ “ଅର୍ଗଳ” ଯୋଗ-
 ହେଲେ ମନୁଷ୍ୟ ଭାଗ୍ୟବାନ୍ ହୁଏ । ଶୁଭଗ୍ରହକୃତ
 ଅର୍ଗଳ ହେଲେ ଦିନୁଦିନ ଧନର ବୃଦ୍ଧି ହୁଏ । ପାପ
 ଗ୍ରହକୃତ ଅର୍ଗଳ ଯୋଗୁଁ ପୂର୍ବସଂସ୍ଥିତ ଧନ କେବଳ ରହେ ।
 ଯେ କୌଣସି ଗୋଟିଏ ଗ୍ରହ ଯଦି ଜନ୍ମଲଗ୍ନ, ହୋର-
 ଲଗ୍ନ ଓ ଘଟିକାଲଗ୍ନକୁ ଦେଖେ ତେବେ ସେ ରକ୍ତା ହୁଏ ।

ଘଟିକା ଲଗ୍ନ ବିଚାର

“ଲଗ୍ନା ଦେକ ଘଟିମାତ୍ରଂ ଯାତ ଲଗ୍ନଂ ଦିନେ ଦିନେ ।

ପରନ୍ତୁ ଘଟିକାଲଗ୍ନଂ ନିର୍ଦ୍ଦିଷେତ୍ କାଳବିତ୍ତମଃ ।”

ପୂର୍ବଜନ୍ମମାନୁଷାରେ ଘଟିକାଲଗ୍ନ ମଧ୍ୟ ସୂର୍ଯ୍ୟଠାରୁ ଗଣନା

କରାଏ । ଘଟିକା ଲଗ୍ନାନୁସର ନିୟମ ହେଉଛି ଏହି
ଯେ, ଇନ୍ଦ୍ରସ୍ପତି ସମାନ ରାଶି ଓ ଚଳାର୍ଥ ସମାନ ଅଂଶକୁ ରବି
ସ୍ମୃତିରେ ମିଶାଇଲେ ଘଟିକା ଲଗ୍ନ ହେବ ।

ରାଜଯୋଗାଦି ବିଷୟ

ସୂତ୍ର:-ଏବମଂଶତୋ ଦୃକ୍‌କାଶତଶ୍ଚ । ୨୪ ।

ପତ୍ନୀଲଭୟୋଶ୍ଚ ରାଶ୍ୟଂଶକ

ଦୃକ୍‌କାଶୋଽପି । ୨୫ । ତେଷ୍ଟ୍ୟେକସ୍ମିନ୍

ନ୍ୟୁନେ ନ୍ୟୁନମ୍ । ୨୬ ।

ଅର୍ଥ:-ଏହିପରି ଅଂଶ, ଦ୍ରେକ୍‌କାଶରୁ ମଧ୍ୟ ରାଜ ଯୋଗ ବିଷୟ
କରାଏ । ଅର୍ଥାତ୍ ଯେପରି ଜନ୍ମଲକ୍ଷ୍ମୀ, ହୋରଲଗ୍ନ ଓ
ଘଟିଲଗ୍ନକୁ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ସମଗ୍ରହ ଦେଖିଲେ ରାଜଯୋଗ
ହୁଏ ସେହିପରି ଏମାନଙ୍କ ନଂବାଂଶ ରାଶି ବା ଦ୍ରେକ୍‌କାଶ
ରାଶିକୁ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ସମଗ୍ରହ ଦେଖିଲେ ରାଜ ଯୋଗ
ହେବ । ରାଶିକୁଣ୍ଡଳୀ, (ଜନ୍ମରାଶି ଯାହାହେବ ସେହେବ
ଲଗ୍ନ ଓ ହସ୍ତକୁଣ୍ଡଳ ଯଥାବଦ୍ଧ ରହିବ, ଏହାକୁ ରାଶି
କୁଣ୍ଡଳୀ କୁହାଯାଏ) ନଂବାଂଶ କୁଣ୍ଡଳୀ ଓ ଦ୍ରେକ୍‌କାଶ
କୁଣ୍ଡଳୀର ଲଗ୍ନକୁ ଯେଉଁ ଗ୍ରହଟି ଦେଖୁଥିବ ସେ ଯଦି
ଏହି ତିନୋଟି କୋଷ୍ଠୀର ସମସ୍ତ ଭାବକୁ ଦେଖୁଥାଏ
ତେବେ ମଧ୍ୟ ରାଜାହୁଏ । ଏଥିରେ ଯେପରି ବଳବାନ୍
ଦୁର୍ବଳ ଗ୍ରହର ଦୃଷ୍ଟି ପଡୁଥିବ ସେପରି ବଳବାନ୍ ବା
ଦୁର୍ବଳ ରାଜଯୋଗ କଲ୍ପନା କରାଯିବ ।

ସେହିପରି ମଧ୍ୟ ପରାଶରାଦି ଉକ୍ତ ଯଥା

“ବିଲଗ୍ନ ଘଟକାଲଗ୍ନ ହୋରାଲଗ୍ନ । ନି ପଶ୍ୟତ-
ଉକ୍ତଗ୍ରହେ ରାଜଯୋଗୋ ଲଗ୍ନଦ୍ୱୟ ମଥାପିବା ।
ରାଶେ ଦୂର୍ଘ୍ନକାଶତୋଂଶଶାଳ ରାଶେରଂଶାଦଥପିବା ।
ଯଦ୍ୱା ରାଶି ଦୂର୍ଘ୍ନକାଶାଂ ଲଗ୍ନଦ୍ୱୟାତ୍ମ ଯୋଗଦଃ ।
ପ୍ରାୟେଶାୟ ଜାତକେଷୁ ପ୍ରଭୁତାମେବ ଦୃଶ୍ୟତେ ।”

ଅହର ମଧ୍ୟ

“ଜନ୍ମକାଳ ଘଟୀଲଗ୍ନେ ଶ୍ୱେତେନୈବେଷିତେଷୁ ତୁ ।
ଉଦାରୁତେତୁ ସଂପ୍ରାପ୍ତେ ଚନ୍ଦ୍ରିକାନ୍ତେ ବିଶେଷତଃ ।
କାନ୍ତେ ବା ଗୁରୁଶୁକାଂ କେନାପ୍ୟକ ଗ୍ରହେଶବ ।
ଦୁଷ୍ଟାଗ୍ନି ଗ୍ରହାଭାବେ ରାଜ ଯୋଗୋ ନ ସଂଶୟଃ ।”
ପାପଗ୍ରହଦ୍ୱାରା ‘ଅଗ୍ନିଲୟାଗ’ ନ ହେଲେ ଉକ୍ତ ରାଜ-
ଯୋଗ ଘଟିବ । ପୁଣି—

“ନିଶାକର୍ତ୍ତା ଦିନାକର୍ତ୍ତା ପରଂସାକ୍ ଦ୍ୱିନାଞ୍ଜିକା ।
ଶୁଭ୍ରତଦୁଭ୍ରବୋ ରାଜା ଧନୀ ବା ଉତ୍ତମୋଽପିବା ।
ଶୁଭ୍ରରୁତେ ତଦ୍ୱା ଚନ୍ଦ୍ରେ ଧନେ ଦେବ ଗୁରୁସ୍ତଥା ।
ଉକ୍ତଦୃଷ୍ଟଗ୍ରହେ ବାହର୍ଥେୟମ୍ବଳଶେଷେଽପିବା ତଥା ।”

ଶୁଭ୍ରରୁତଲଗ୍ନସ୍ତୁ ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ବୃଷିକାୟରେ ବୃହସ୍ପତି ଥାଇ ଯଦି
କୌଣସି ଉକ୍ତଗ୍ରହ ଆରୁତ ଲଗ୍ନକୁ ଦେଖୁଥାଏ ବା

ଅରୁତର ଦ୍ଵିତୀୟରେ ଉକ୍ତଂସ୍ତ ଆଏ ତେବେ ମଧ୍ୟ ଜାତକ
ଯୋଗଶାଳୀ ହେବ । ପୁଣି —

“ଶୁଭରୁତେ ତଦ୍ଵା ଚନ୍ଦ୍ରେ ଧନେ ଦେବ ଗୁରୌଷ୍ଠିତେ ।
ଅରୁତେଽସ୍ମିନ୍ — ଶୁକ ଦୃଷ୍ଟେ ବାହନାଥୋ ଭବେନରଃ ।”
ପୁରୋକ୍ତ ଯୋଗ ଗୁଣକ ଜନ୍ମଲଗ୍ନରୁ ମଧ୍ୟ ବିଶୁଦ୍ଧ
କରିବା ଉଚିତ । ସେହିପରି—

“ଅରୁତ ଯୋଗଃ ସର୍ବେଽପି ଜନ୍ମଲଗ୍ନେଽପିତେସୁ ଚାଃ ।
ଜନ୍ମଲଗ୍ନାଞ୍ଜୁଭେଽସ୍ତସ୍ତେ ତୃତୀୟୋ ପାପଶେଷରେ ।
ଚତୁର୍ଥେଽପି ଶୁଭେପାତ୍ରେ ରଜାବାଚିତ୍ଵସମୋଽପିବା ।”
ଜନ୍ମ ଲଗ୍ନର ଚତୁର୍ଥ ଓ ସପ୍ତମରେ ଶୁଭଗ୍ରହ ଏବଂ ତୃତୀୟରେ
ପାପଗ୍ରହ ଥିଲେ ରଜା ବା ତତ୍ତ୍ଵ ସଦୃଶ ହୁଏ ।
“ଚତୁର୍ଥ କାମାର୍ଥଲଭପତ ଦୃଷ୍ଟେ ଚ ଲଗ୍ନଭେ ।
ଅରୁତଭାବେ କବିନା ଦୃଷ୍ଟେଽପ୍ୟରୁତଭେ ଶୁଭେ ।”

ଚତୁର୍ଥ, ସପ୍ତମ, ଦ୍ଵିତୀୟ ଓ ଏକାଦଶାୟତନ ଯଦି ଲଗ୍ନକୁ
ଦେଖୁଥାନ୍ତି ଏବଂ ଶୁକ ଅରୁତର ଏକାଦଶକୁ ଓ ଅରୁତକୁ
ଦେଖୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ରଜା ବା ତତ୍ତ୍ଵ ସଦୃଶ ଯୋଗ ହୁଏ ।
“ଉଚ୍ଚୋକା ହରିଣାଂକୋ ବା ଶ୍ଵବୋବା ଶୁକିଏବ ବାଂ ।
ଏକୋବଳୀ ଧନଶତଃ ଶ୍ରୀଯୁଂଦଶିତ ଦେହନାମ୍ ।”

ଜନ୍ମଲଗ୍ନ ବା ସଦଳରେ ନବମରେ ବା ଦ୍ଵିତୀୟରେ

କୌଣସି ଉଚ୍ଚଗ୍ରହ, ଚନ୍ଦ୍ର, ବୃହସ୍ପତି ବା ଶୁକ୍ର ବଳୀ ହୋଇ
ଥଲେ ଜାତକ ଧନବାନ୍ ହୁଏ । ସେହିପରି ମଧ୍ୟ

“ଲଗ୍ନଂ ପଶ୍ୟତ ଯେ ଶେଷାସ୍ତେ ସର୍ବେ ଶୁଭ ଦୀର୍ଘିନଃ ।
ନୀରଶେଷୋଽପି ଲଗ୍ନଂ ଚେତ୍ ପଶ୍ୟେଦ୍ରାଜା ପ୍ରକୀର୍ତ୍ତିତଃ ।
ରାଜା ଯୋଗୋଜନ୍ମ ଲଗ୍ନଂ ପଶ୍ୟେଦୁଚ୍ଚ ଗ୍ରହୋଯଦି ।
ପଶ୍ଚାନ୍ତମ ଗତେ ନୀଚେ ଲଗ୍ନଂ ପଶ୍ୟତ ବା ତଥା ।
ପଶ୍ଚାନ୍ତମ ଭବୌ ଶେଷୌ ଶୁଭୌତୌ କେଚନାଶ୍ଚିତୌ ।
ପଶ୍ୟତୋ ଜନ୍ମଲଗ୍ନଂ ଚେନ୍ଦ୍ରାଜଯୋଗ ଉଦାହୃତଃ ।
ତ୍ରକୋଣ ଚୈନ୍ଦ୍ରସ୍ଥଶେଷେ ଦୃଷ୍ଟିର୍ଲଗ୍ନେ ଶୁଭ ପ୍ରଦା ।
ଚତୁର୍ଥ ନବମସ୍ଥସ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିରନ୍ତ୍ୟତ୍ସମା ସୁତା ।
ଚତୁର୍ଥେ ଶୁଭଶେଷେ ଶ୍ରେନ୍ଦ୍ରାଜ ଯୋଗ ଉଦାହୃତଃ ।
ବଳବାନ ସ୍ୟା ଚତୁର୍ଥୋଽପି ଚରାଦସ୍ତୁ ଯଥୋତ୍ତରମ୍ ।
ଉଚ୍ଚାଦ୍ୟକ୍ତୋ ଗ୍ରହଃକଣ୍ଠି ଜ୍ଞାତସ୍ତୋ ବା ଚତୁର୍ଥ ଗଃ ।
ଧନସ୍ଥିତୋ ବା ଲଗ୍ନଂଚେତ୍ ପଶ୍ୟତ୍ ବାହନ କାରକଃ ।”

ଚନ୍ଦ୍ର, ବୃହସ୍ପତି, ଶୁକ୍ର ଭିତରୁ କେହି ଯଦି ଏକାଦଶ, ବା
ଚତୁର୍ଥ, ଦ୍ଵିତୀୟରେ ଉଚ୍ଚ ହୋଇଥାଏ ବା ଉଚ୍ଚସ୍ଥ ହୋଇ
ଲଗ୍ନକୁ ଦେଖୁଥାଏ ତେବେ ଜାତକକୁ ବାହନାଦି
ଯୁକ୍ତ କରାଏ ।

“ରାଜଯୋଗାଦ୍ୟଭାବେତୁ ଧନାଧନ ବିନିର୍ଣ୍ଣୟଃ ।

ଶୁଭପ୍ରାପ୍ତ ଦୃଶା ଲଗ୍ନେ ତତଃ କେନ୍ଦ୍ରାଦି ଯୋଗତଃ ।

ରାଜଯୋଗ ଅଭାବରେ ଲଗ୍ନକୁ ଶୁଭ ଗ୍ରହ ଦେଖୁଥିଲେ
ଧନ ଓ ପାପଗ୍ରହ ଦେଖୁଥିଲେ ନିର୍ଧନ, ସେହିପରି କେନ୍ଦ୍ରରେ
ଶୁଭ ସମ୍ବନ୍ଧ ଥିଲେ ଧନୀ ଓ ପାପସମ୍ବନ୍ଧ ଥିଲେ ଧନ ହାନି
କଲ୍ପନା କରାଯାଏ । ଅନ୍ତରମଧ୍ୟ

“ଯସ୍ୟଲଗ୍ନଂ ଶକେ ସୌମ୍ୟଃ ପ୍ରାବଲ୍ୟଂ ତସ୍ୟନିଷ୍ଠିତମ୍ ।

ଲଗ୍ନଂ ଶ କେନ୍ଦ୍ରେଷୁ ଶୁଭେ ନିବ୍ରହ୍ମାନୁଗ୍ରହସମଃ ।

ଲଗ୍ନ ତ୍ରକୋଣେ ଦ୍ଵୌପାଶୌ ମିଳିତୌ ଯଦପଶ୍ୟତଃ ।

ଜନ୍ମଲଗ୍ନଂ ବିଶେଷେଣ ଯୋଗୋଦାରଦ୍ଵ୍ୟ ନାମକଃ ।

ଏବଂ ଧନେନ୍ଦ୍ରି ଦୁଷ୍ଟବ୍ୟଂ ମହାଦାରଦ୍ଵ୍ୟ କାରକମ୍ ।”

ଜନ୍ମଲଗ୍ନର ତ୍ରକୋଣପରି ଆରୁଦର ଦ୍ଵିତୀୟରେ ଦୁଇଟି
ପାପଗ୍ରହ ମିଶି ଯଦି ଲଗ୍ନକୁ ଦେଖୁଥାନ୍ତି ତେବେ
ମହାଦାରଦ୍ଵ୍ୟ ଯୋଗ ହୁଏ । ପୁଣି ମଧ୍ୟ

“ପାପାରୁଦେ ପାପଶେଷେ ତଦନ୍ତେ ବ୍ୟୟଗେରବୌ ।

ଚନ୍ଦ୍ରେ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣୋଚ ତଦ୍ଦୃଷ୍ଟେ ବ୍ୟୟେ ନିର୍ଧନ ଏବସଃ ।

ଅଷ୍ଟମ ସେନ ପତନା ଦୃଷ୍ଟେନ୍ଦ୍ରେନାବାବଲେକିତେ ।

ପାପାରୁତେ ତଥାଲଗେ, ପ୍ରିୟେଭୟଚରଣିତେ ।
 ନାଚନ୍ତସେନା ସଦୃଶେ ପାପାରୁତେ ତଥା ପ୍ରସେ ।
 ଅନୈର୍ନ ବାନ୍ଧିତେ ମିଶ୍ରେ ଯୋଗୋମିଶ୍ରଂ ବଦେଦ୍ ଭୁଃ ।
 ଐଶ୍ବର୍ଯ୍ୟସ୍ୟାଛୁଭରୁତେ ପାପାରୁତେ ଦରିଦ୍ରତା ।
 ତାରତମ୍ୟ, ବିଧିଂ ଜ୍ଞାତ୍ବା ଫଳଂ ବ୍ରୁୟାତ୍ ବିଚକ୍ଷଣଃ ।
 ଚନ୍ଦ୍ରାରୁତ ବଶାତ୍ ସର୍ବଂ ଲଗ୍ନାରୁତ ବଶାତ୍ ତତଃ ।
 ଦାରଦ୍ରାଂ ସ୍ବଳ ଯୋଗାଦାନୁ ସର୍ବାନ୍ ଯୋଗାନ୍ ପ୍ରଚିନ୍ତୟେତ୍ ।
 ଚନ୍ଦ୍ରାରୁତ ବଶାତ୍ ପ୍ରଶ୍ନଂ ନିର୍ଣ୍ଣୟାତ୍ ଭୂକିମାଳରଃ ।
 ଭବଗ୍ରସ୍ତାତ୍ କାରକାଳ ମିଶ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରାଫଳଂ ବିଦୁଃ ।
 କେଚିତ୍ ତତ୍ତ୍ବଦ୍ ଗ୍ରହାରୁତଂ ତତ୍ତ୍ବଦ୍ ଭବାଧିପାତ୍ ହିମାତ୍ ।
 ହିକୋଶାଷ୍ଟମଗେପାପେ ଯୁକ୍ତ ଯାପ ଭୟାନୟଃ ।”

ଅର୍ଥାତ୍—ଯେଉଁ ଗୁଣିର ହିକୋଶ ଓ ଅଷ୍ଟମରେ ପାପଗ୍ରସ୍ତବ ସେହି
 ଗୁଣି ଦଶାରେ ଯୁକ୍ତ ଓ ପାପକାରୀ, ଭୟ ଏବଂ ଆମୟାଦି
 ରୋଗ ହେବ । ପୁଣି:—

“ତୃତୀୟ ଶଷ୍ଠଗେ ପାପେ ପ୍ରାବଲ୍ୟଂ ଶନ୍ଦୁ ନିଗ୍ରହ ।
 ଶୁଭେଷୁ ବିପତ୍ତଂ ସ୍ୟାତ୍ ପ୍ରାଗ୍ବଜ୍ଞାଭୋବ୍ୟୟୁଛିତେ ।
 ଜୟ ପ୍ରଦଃ ଶୁଭେଶ୍ବରଶିରଶୁଭେଽହାଜୟପ୍ରଦଃ ।
 ଶୁଭଶୁଣି ଗତେପାପେ କଷ୍ଟ ଯୁବଂ ତତଃଶୁଭମ୍ ।
 ପାପଶୁଣି ଗତେ ସୌମ୍ୟ ଶୁଭଂ ପୁବଂ ତତୋଽଶୁଭମ୍ ।
 ଶନ୍ଦୁଶୁଣି ମିତ୍ରନାଶୋ ମିତ୍ରଶୁଣି ଧନାଗମଃ ।

ଉଦ୍ଭବଂ ଉଦ୍ଭବେ କାର୍ତ୍ତି ନୀଚେ ନୀଚତ୍ୱ ମାତ୍ରାୟାତ୍ ।
 ଏତତ୍ତ୍ୱ ରାଶି ଫଳଂ ଚନ୍ଦ୍ର୍ୟଂ ପ୍ରାଧାନ୍ୟାତ୍ ପାକଭେଦୟୋଃ ।
 ଦ୍ୱିତୀୟେ ପଞ୍ଚମେ ଷୋଷ୍ୟେ ଗୁଣପ୍ରୀତ ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନବନ୍ ।
 ପାପେ ତୃତୀୟା ଷଷ୍ଠେ ଚ ଶତ୍ରୁନିଗ୍ରହଣଂ ଜୟଃ ।
 ଚତୁର୍ଥେ ଶୁଭେ ଷୋଷ୍ୟମାରୋଗ୍ୟଂ ଉଷ୍ଣମେଶୁଭେ ।
 ଧର୍ମ ବୃଦ୍ଧ ଗୁରୁଜନାତ୍ କଷ୍ଟଂ ଚ ନବମେ ଶୁଭେ ।
 ବିପତ୍ତାଦେ ବିପତ୍ତ୍ୟାସୋମିଶ୍ରେ ମିଶ୍ରଂ ପ୍ରକାର୍ତ୍ତିତମ୍ ।
 ପାକେ ଭେଦେତ ପାପାଦ୍ୟ ଦେହ ପୀଡ଼ା ମନୋବ୍ୟଥା ।
 ସପ୍ତମେ ପାକ ଭେଦାଦ୍ୟାଂ ଶାପେ ଦାସାର୍ତ୍ତୀଶ୍ଚରତା ।
 ଚତୁର୍ଥେ ସ୍ଥାନହୀନଃ ସ୍ୟାତ୍ ପଞ୍ଚମେଽପତ୍ୟ ପୀଡ଼ନଂ ।
 ଦଶମେ କାର୍ତ୍ତିହୀନଃ ସ୍ୟାତ୍-ନବମେଽପତ୍ୟ ପୀଡ଼ନମ୍ ।
 ଉକ୍ତସ୍ଥାନ ଗତେ ଷୋଷ୍ୟେ ତତ୍ତ୍ୱେଷୋଷ୍ୟଂ ବିନିର୍ଦ୍ଦିଶେତ୍ ।
 କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥାନ ଗତେ ଷୋଷ୍ୟଲଭଃ ଶତ୍ରୁଜୟପ୍ରଦଃ ।
 ବିପତ୍ତାଦେ ବିପତ୍ତ୍ୟାସୌ ମିଶ୍ରେ ମିଶ୍ରଂ ପ୍ରକାର୍ତ୍ତିତମ୍ ।

ଉଦ୍ଭବକାଳ ଗ୍ରହସ୍ଥିତି ଯା ଗୋଚରସ୍ଥ ଗ୍ରହେ ରଥେ ।
 ବିଗୁରତେଃ ପ୍ରବକ୍ତବ୍ୟଂ ତତ୍ତ୍ୱଦ୍ରାଶିଦଶା ଫଳଂ ।”

ଦଶାପ୍ରଦ ରାଶିର ଦ୍ୱିତୀୟ, ତୃତୀୟାଦି ସ୍ଥାନ ସ୍ଥିତ ଗ୍ରହଦ୍ୱାରା
 ସେହି ସେହି ରାଶିଦଶାରେ ସୁଖଦୁଃଖାଦି ଫଳ କଳ୍ପନା
 କରାଯିବ ।

“ଯଷ୍ଟରାଶିଃଶୁଭ୍ର-ଦାନୋ ଯସ୍ୟ ପଶ୍ଚାତ୍ ଶୁଭଗ୍ରହଃ ।
 ତଦଶା ଶୁଭଦା ପ୍ରୋକ୍ତା ବିପତ୍ତାଦେ ବିପର୍ଯ୍ୟୟଃ ।

ଦିକୋଶ ରକ୍ତରଂଘ୍ରଂ ଶୁଭପାପେଃ ଶୁଭଶୁଭମ୍ ।”

ସେହି ସେହି ଦଶାପ୍ରଦରଣ ଦ୍ଵାରାହିଁ ଏହା ବିବୃତ୍ତ
କରାଯିବ । ପୁଣି—

“ମେଷ କର୍କତୁଳା ନନ୍ଦରାଶିନାଂଚ ଯଥାକ୍ରମମ୍ ।

ବାଧାସ୍ଥାନାଦି ଫଗ୍ନୋକ୍ତାଃ କୁମ୍ଭଗୋସିଂହ ବୃଷ୍ଟିକାଃ ।”

ଅର୍ଥାତ୍:—ଚରାଶିମାନଙ୍କର ଏକାଦଶ ରାଶି, ଛିରରାଶିମାନଙ୍କର
ନବମରାଶି ଏବଂ ଦ୍ଵିସ୍ଵଭାବରାଶିମାନଙ୍କର ସପ୍ତମରାଶି
ବାଧକ ସ୍ଥାନ ଅଟେ ।

“ପାକେଶ୍ଵରାନୁରାଶେଷ୍ଠ ବାଧାସ୍ଥାନେ ଶୁଭେତରେ ।

ସ୍ଥିତେ ସତ ମହାରୋଗୋ ବନ୍ଧନଂ ଦ୍ରବ୍ୟ ନାଶନମ୍ ।

ତଳସ୍ପର୍ଷ୍ୟତ୍ରୟେ ତପ୍ତିନ୍-ଶୁଭେ ସୌଖ୍ୟଂ ଧନାଗମଃ ।

ତତ୍-ଶୂନ୍ୟଂ ଚେତ୍-ଅସୌଖ୍ୟଂ ସ୍ୟାତ୍ ତଦଶା ନ ଫଳପ୍ରଦା ।

ରାଶିଦଶା ଭୋଗ ସମୟରେ ଅଶୁଭବ୍ରହ୍ମକୁ ବାଧକ ରାଶିର

ଅନ୍ତର ବନ୍ଧନାଦି ଦ୍ରବ୍ୟନାଶ କରାଏ ।

“ବାଧକ ବ୍ୟୟସ୍ତାନ୍ତୁ ରାହୁକ୍ତୌ ମହଦ୍ଭୟମ୍ ।

ପ୍ରସ୍ଥାନଂ ବନ୍ଧନଂ ଚୈବ ବ୍ୟାଧି ପୀଡ଼ାର୍ଥ ନାଶନମ୍ ।

ପାକେଶ୍ଵର ଦିକୋଶେତ୍ତୁ ରାହୁକେତ୍ତୁ ସ୍ଥିତୌ ଯଦି ।

ତତ୍ ପାକେ ବନ୍ଧନ ପ୍ରାପ୍ତିରାତ୍ମଃ ପୀଡ଼ା ବିପୋର୍ତ୍ତୟମ୍ ।

ରବ୍ୟାରରାହୁଶନୟୋଃ କ୍ଷୁଦ୍ରରାଶିୌ ସ୍ଥିତା ଯଦି ।

ତଦ୍ରାଶି କ୍ଷୁଦ୍ରୌ ପତନଂ ରାଜକୋପୋ ମହାଦଭୟମ୍ ।

ଭୁକ୍ତିରାଶି ଯଦି କୋଣେତୁ ନୀତିଶେଷ ଛାଡ଼ି ଦେଇ ଯଦି ।
 ତଦ୍ରାଶି ବା ନୀତିଯୁକ୍ତେ ସ୍ୱପମୁଦ୍ଧତ୍ୱଂ ବଦେତ ।
 ଭୁକ୍ତିରାଶିଃ ସ୍ୱତ୍ୱଜ୍ଞସ୍ତେ ତ୍ରକୋଣେ ବା ସ୍ୱତ୍ୱଜ୍ଞଭେ ।
 ଯଦା ଭୁକ୍ତିଦଶା ପ୍ରାପ୍ତା ତଦାସୌଖ୍ୟଂ ଲଭେ-ଲଭଃ ।
 ନଗର ଗ୍ରାମନାଥତ୍ୱଂ ପୁରଲଭ୍ୟ ଧନା-ଗମମ୍ ।
 କଲ୍ୟାଣଂ ଭୋଗ ଭୋଗ୍ୟଂ ଚ ସେନାପତ୍ୟଂ ମହୋଦଧିମ୍ ।
 ପାକେଶ୍ୱରୋ ଜୀବଦୃଷ୍ଟଃ ଶୁଭରାଶିଃ ସ୍ଥିତୋ ଯଦି ।
 ତଦଶାୟାଂ ଧନ ପ୍ରାପ୍ତି ମଙ୍ଗଳଂ ଗୁହ୍ୟ ସର୍ଭବମ୍ ।

ଦଶାପ୍ରଦ ରାଶିର ଅର୍ଥପତ, ବୃହସ୍ପତି ଦ୍ୱାରା ଦୃଷ୍ଟ ହେଲେ ବା
 ଶୁଭରାଶିସ୍ଥ ହୋଇ ଥିଲେ ସେହି ରାଶିଦଶା ଭୋଗ ସମୟରେ
 ଧନଲଭ୍ୟ ଓ ପୁତ୍ରୋପଲାଦି ମଙ୍ଗଳ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧିତ ହୁଏ । ପୁଣି:--

ଯେ ରାଜ ଯୋଗଦା ଯେ ଚ ଶୁଭମଧ୍ୟ-ଗତା ଗ୍ରହାଃ ।
 ଯସ୍ମାଦ୍ବା ଦ୍ୱିବିଭୂର୍ଯ୍ୟଃସୁଃଶୁଭଶୁଭ ଫଳପ୍ରଦାଃ ।
 ତଦଶାୟୁ ଶୁଭଂ ବୁଝାନ୍ତାନ୍ତ ଯୋଗାଦି ସମ୍ଭବମ୍ ।
 ଅରମ୍ଭେ ତତ୍ରକୋଣେତୁ ସୌମ୍ୟଃପିଶୁଭମାବହେତୁ ।
 ଗତା ଶୁଭଦଶାମଧ୍ୟଂ ଦଶା ସୌମ୍ୟସ୍ୟ ଶୋଭନା ।
 ଶୁଭେଯସ୍ୟ ଯଦି କୋଣସ୍ଥ ପ୍ରଦ୍ୱଦଶାଃପି ଶୁଭପ୍ରଦା ।
 ଶୁଭରାଶିଃ ଶୁଭରମ୍ଭେ ଦଶାସ୍ୟାଦତଶୋଭନା
 ନୀତିଦୌ ତଦଶାଦନ୍ତେ ଭବେତ୍ ଭୋଗ୍ୟ ବିପର୍ଯ୍ୟୟଃ ।”

ଅର୍ଥାତ୍—ଦଶାରମ୍ଭରୁ ଓ ଅନ୍ତର ରାଶିରେ ଯଦି ନୀତିଗ୍ରହ ଥାଏ ବା
 ଦଶାରମ୍ଭ ରାଶି ଓ ଅନ୍ତର ରାଶିର ଅର୍ଥପତ ନୀତିରେ ଥାଏ

ବା ଦଶାରମ୍ଭ ଶୁଣିଠାରୁ ଦ୍ବିକୋଶରେ ନୀତିଗ୍ରହଣଲେ ବା
ଦ୍ବିକୋଶାପ୍ତପଦ ନୀତିସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ ଭାବ୍ୟର ବିପରୀତ
ଘଟାଏ ।

“ରାହୋଃ କେତୋଷ୍ଠ କୁମ୍ଭାଦି ବୃଷ୍ଟିକାଦି ଚତୁଷ୍ଟୟଂ ।

ଶୁଭଂ ତଦ୍ ସମ୍ଭାରମ୍ଭେ ତଦଶାୟାଂ ଶୁଭଂ ଭବେତ୍ ।”

କୁମ୍ଭାଦି ଚତୁଷ୍ଟୟ ଓ ବୃଷ୍ଟିକାଦି ଚତୁଷ୍ଟୟସ୍ଥ ରହୁ ଓ
କେତୁ ଦଶା ଶୁଭ ହୋଇଥାଏ ।

“ଯଦଶାୟାଂ ଶୁଭଂ ବ୍ରୁୟାତ୍ ସତେନ୍ ମାରକ ସଂସ୍ଥିତଃ ।

ଯସ୍ମିନ୍ ରାଶୌ ଦଶାନ୍ତଃ ସ୍ୟାତ୍ ତସ୍ମିନ୍ ଦୃଷ୍ଟେୟତେପିବା ।

ଶୁକ୍ରେଣ ବିଧୁନା ବାସ୍ୟାତ୍-ରାଜକୋପାତ୍ ଧନସମ୍ପଦଃ ।

ଦଶାନ୍ତସ୍ଥେ ଦରିଷେଦେ ରାହୁଦୃଷ୍ଟେ ଯତେପିବା ।

ରାହୋର୍ଦ୍ଦଶାନ୍ତେ ସର୍ବସ୍ତ୍ରନାଶୋ ମିରଣ ବନ୍ଧନେ ।

ଦେଶାନ୍ତିବାସନାଂ ବା ସ୍ୟାତ୍ କଷ୍ଟଂ ବା ମହଦଶ୍ମୃତେ ।

ତତ୍ତ୍ବିକୋଶ ଗତେ ପାପେ ନିଶ୍ଚୟଂ ଦୁଃଖମାଦି ଶେତ୍ ।

ଏବଂ ଶୁଭଶୁଭଂ ସର୍ବଂ ନିଶ୍ଚିତ୍ୟ ପ୍ରବଦେଦ୍ ବୃଥଃ ।

ଦଶାରମ୍ଭେ ଦଶାନ୍ତୋବା ମାରକେତେନ ଶୋଭନନ୍ ।

ତସ୍ମିନ୍ନେବ ଚ ରାହୌଚେନିରୋଧୋ ଦ୍ରବ୍ୟନାଶନମ୍

ଦଶାରମ୍ଭରେ ବା ଶେଷରେ ମାରକଗ୍ରହ ଯୁକ୍ତ ରାଶିଅବନ୍ତର
ବନ୍ଧନାଦି ଦ୍ରବ୍ୟହାନ ଘଟାଏ ।

“ଯଦକ୍ଷପି ଚ ଭେ ରାହୌ ଦଶାରମ୍ଭୋବସାନକମ୍ ।

ବୃହତ୍-ଶଃ ସମମୁଦିଷ୍ଟୋ ଧନେରାହୁ ଧନାଶିକ୍ତତ୍ ।

ଚନ୍ଦ୍ରଶୁକ୍ରୌ ଦ୍ଵାଦଶେଚେତ୍ରାଜକୋପୋମହଦ୍ ଭୟମ୍ ।
 ଭୌମକେତୁ ଉଦୟଦି ବାଧାଃଶ୍ଚେର୍ମହତୀଭବେତୁ ।
 ଆରୁଡ଼ାହୁ ଶଶ୍ଵତେ ପାପେ ଗୁରଃ ସ୍ୟାତ୍ତୁଭ ବର୍ଜିତେ ।
 ଆରୁଡ଼ାର୍ତ୍ତ ବାପି ସୌମ୍ୟେତୁ ସବ ଦଶ୍ୟପ୍ରପୋଭବେତୁ ।
 ସବ ଈସ୍ତ୍ରଦ ଜାବେସ୍ୟାତୁ କବିବୀଘା ଚ ଭର୍ଗବେ ।
 ଦଶାରହ ବା ସମାପ୍ତି ରାଶିର ଦ୍ଵାଦଶର୍ଣ୍ଣେ ଉପରୋକ୍ତ
 ବ୍ରହ୍ମଥିଲେ ଏହିଫଳ ଜାଣିବାକୁ ହେବ ।

ସୁଦ୍ର:-ଶୁକ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରସ୍ତୌର୍ମିଥୋ ଦୃଷ୍ଟସ୍ତୌଃ-

ସିଂହସ୍ତୌସ୍ତୌବାହାନବନ୍ତଃ । ୨୮ ।

ଶୁକ୍ରକୁଜ କେତୁଷୁ ବୈତାନିକାଃ । ୨୯ ।

ଅର୍ଥ:-ଚନ୍ଦ୍ର ଶୁକ୍ର ପରସ୍ପର ଦେଖା ଦେଖି ହେଉ ଥିଲେ ବା
 ସିଂହରାଶିସ୍ଥ ହୋଇ ଆରୁଡ଼ ଲଗ୍ନର ଭୃତୀୟରେ ଥିଲେ
 ଏବଂ ଶୁକ୍ରଠାରୁ ଚନ୍ଦ୍ର ଭୃତୀୟସ୍ଥ ବା ଚନ୍ଦ୍ରଠାରୁ ଶୁକ୍ର-
 ଭୃତୀୟରେ ଥିଲେ ମନୁଷ୍ୟ ଯାନବାହାନ ଯୁକ୍ତ ହୁଏ ।

ସେହିପରି ମଧ୍ୟ

“ଚନ୍ଦ୍ରଃ କବିଂ କବିଶ୍ଚନ୍ଦ୍ରଂ ପଶ୍ୟତ୍ୟପି ଭୃତୀୟରେ ।

ଶୁକାକ୍ଷୟେ ତତଃଶୁକ୍ରେ ଭୃତୀୟେ ବାହାନାର୍ଥବାନ୍ ।”

ମଙ୍ଗଳ ଶୁକ୍ର ଓ କେତୁ ଯେଂ କୌଣସିଠାରେ ଥାଇ ସୁଦ୍ଧା
 ପରସ୍ପର ଦେଖା ଦେଖି ହେଉଥିଲେ ବା ଲଗ୍ନର ଭୃତୀୟରେ ଥିଲେ
 ଉଦୟମରାଦି ରାଜ ଚିହ୍ନ ଯୁକ୍ତହୁଏ ।

ସୂତ୍ର:-ସ୍ୱଭାବ୍ୟଦାରମାତ୍ମ ଭବସମେଷୁ ଶୁଭେଷୁ-
ରାଜାନଃ । ୩୦ । କର୍ମଦାସୟୋଃ-
ପାପୟୋଶୁ । ୩୧ ।

ଅର୍ଥ:-କାରକ ଲଗ୍ନର (ଭାବ୍ୟ) ଦ୍ୱିତୀୟ (ଦାର) ଚତୁର୍ଥ ଓ (ମାତୃ)
ପଞ୍ଚମ ଭବସ୍ଥଳେ ତୁଲ୍ୟ ଶୁଭ ଗ୍ରହମାନଙ୍କର ସ୍ଥଳେ ରାଶ୍ୟାଦି
ହେଲେ ରାଜଯୋଗ ହୁଏ । (ଏହିପରି ପୁଣ୍ୟାଦି କାରକ
ଦ୍ୱାରା ପୁଣି ପ୍ରଭୃତିଙ୍କର ରାଜଯୋଗ ବିଚାର କରାଯିବ)
ସେହିପରି କାରକ ଲଗ୍ନର ତୃତୀୟ ଓ ଷଷ୍ଠ ଭବସ୍ଥଳେ
ସଦୃଶ ପାପାଗ୍ରହମାନଙ୍କର ସ୍ଥଳାଂଶାଦିସମାନ ହେଲେ
ଜାତିକ ରାଜାହୁଏ ।

ସୂତ୍ର:-ପିତୃଲଭାଧିପାତୈବମ୍ । ୩୨ । ମିଶ୍ର-
ସମାଃ । ୩୩ । ଦରଦ୍ରା ବିପରୀତେ । ୩୪ ।

ଅର୍ଥ:-ଲଗ୍ନାଧିପତି ଓ ସପ୍ତାମାଧିପତିରୁ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବପରି ବିଚାର
କରାଯିବ । ଅର୍ଥାତ୍- ଲଗ୍ନାଧିପତି ଓ ସପ୍ତାମାଧିପତି ଠାରୁ
ଦ୍ୱିତୀୟ, ଚତୁର୍ଥ ଓ ପଞ୍ଚମ ଭବ ସହ ଯଦି ଶୁଭ ଗ୍ରହସ୍ଥଳେ-
ସମାନ ହୁଏ । ସେହିପରି ତୃତୀୟ ଓ ଷଷ୍ଠଭବ ସହ
କୌଣସି ପାପ ଗ୍ରହସ୍ଥଳେ ଅଂଶାଦି ସମାନ ହେଲେ ଜାତିକ
ରାଜାହୁଏ । (ଏଠାରେ ଲଗ୍ନଶବ୍ଦରୁ ଜନ୍ମଲଗ୍ନ ଓ ଆରୁଦ୍ଧ-
ଲଗ୍ନ ମଧ୍ୟ ବୁଝିବାକୁ ହେବ ।) ଉକ୍ତ ସ୍ଥାନ ମିଶ୍ରଗ୍ରହ
ମଣ୍ଡେ ସମାନ ହେଲେ ଧନବାନ୍ ହୁଏ । କିନ୍ତୁ ଶୁଭଗ୍ରହ

ସ୍ଥାନରେ ପାପପ୍ରହସ୍ତୁ ଓ ପାପପ୍ରହ ସ୍ଥାନରେ ଶୁଭ ଗ୍ରହର
ସ୍ଥୁ ଟାଦି ସମାନ ହେଲେ ଦରିଦ୍ର ହୁଏ ।

ସେନାପତ୍ୟାଦି ଯୋଗ

ସୂତ୍ର--ମାତର ଗୁରୌଶୁଦ୍ଧେ ଚନ୍ଦ୍ରେ ବା
ରାଜକୀୟାଃ ।୩୫। କର୍ମଣି ଦାୟେବା ପାପେ
ସେନାନ୍ୟଃ ।୩୬।

ଅର୍ଥ:—ଜନ୍ମଲଗ୍ନ, ଆରୁଦ୍ଧଲଗ୍ନ ବା କାରକଲଗ୍ନର ଲଗ୍ନେଶ ଓ
ସପ୍ତମେଶର ପଞ୍ଚମ ସ୍ଥାନରେ ବୃହସ୍ପତି, ଶୁକ୍ର ବା ଚନ୍ଦ୍ର ଥିଲେ
ରାଜ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇ ଜୀବନ ନିର୍ବାହ କରାଯାଏ ।
ସେହିପରି ଲଗ୍ନାଧିପତି ଓ ସପ୍ତମାଧିପତିର ଭୃତୀୟ ବା
ଷଷ୍ଠରେ ପାପପ୍ରହ ଥିଲେ ସେନାପତି ହୁଏ ।

ବୁଦ୍ଧିମାନ ଯୋଗ

ସୂତ୍ର--ସ୍ୱପିତୃଭ୍ୟାଂ କର୍ମ ଦାୟସ୍ତୁ ଦୃଷ୍ଟ୍ୟା ତଦୀଶ-
ଦୃଷ୍ଟ୍ୟା ମାତୃ ନାଥ ଦୃଷ୍ଟ୍ୟା ଚ ଧୀମନ୍ତଃ ।୩୭।

ଅର୍ଥ:—କାରକଲଗ୍ନ ବା ଜନ୍ମଲଗ୍ନଠାରୁ ଯେଉଁ ଗ୍ରହ ଭୃତୀୟ ବା
ଷଷ୍ଠସ୍ଥ ହୋଇ କାରକଲଗ୍ନ ବା ଜନ୍ମଲଗ୍ନକୁ ଦେଶେ ବା
ଭୃତୀୟାଧିପ ଓ ଷଷ୍ଠାଧିପର ନଚେତ୍ ପଞ୍ଚମେଶର ସେହି ସ୍ଥାନକୁ
ଦୃଷ୍ଟି ଥିଲେ ମନୁଷ୍ୟ ବୁଦ୍ଧିମାନ ହୁଏ ।

ସୁଖ ଦୁଃଖାଦି ଯୋଗ

ସୂତ୍ର:-ଦାରେଶ ଦୃଷ୍ଟ୍ୟା ସୁଖିନଃ । ୩୮ ।

ସେଶେଶ ଦୃଷ୍ଟ୍ୟା ଦରିଦ୍ରାଃ ୩୯ ।

ରିପୁନାଥ ଦୃଷ୍ଟ୍ୟାବ୍ୟୟଶୀଳଃ । ୪୦ ।

ସ୍ଥାନିଦୃଷ୍ଟ୍ୟା ପ୍ରବଳଃ । ୪୧ ।

ଅର୍ଥ:- କାରକ ଓ ଜରାଲଗ୍ନର ଚତୁର୍ଥେଶ ଯଦି କାରକ ଓ ଜରା-
ଲଗ୍ନକୁ ଦେଖେ ତେବେ ମନୁଷ୍ୟ ସୁଖୀ ହୁଏ । କାରକ ଓ
ଜରାଲଗ୍ନର ଅଷ୍ଟମାୟପର ତାହା ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟିଥିଲେ
ମନୁଷ୍ୟ ଅଜୀବନ ଦରିଦ୍ର ହୁଏ । ସେହିପରି ଦ୍ଵାଦଶେଶ
ଦେଖୁଥିଲେ ଅଧିକବ୍ୟୟୀ ହୁଏ । କାରକେଶ କାରକଲଗ୍ନକୁ
ଓ ଲଗ୍ନାୟପତ ଲଗ୍ନକୁ ଦେଖୁଥିଲେ ମନୁଷ୍ୟ ଶାରୀରିକ
ବଳବାନ୍ ହୁଏ ।

ବନ୍ଧନାଦି କଷ୍ଟ ଯୋଗ

ସୂତ୍ର:-ପଶୁାଦିପୁରାଣ୍ୟୟୋଗ୍ରହସାମ୍ୟେ ବନ୍ଧଃ

କୋଣୟୋ ରିପୁଜାୟୟୋଃ କୀଟ-

ଯୁଗ୍ମୟୋଃଦାରରଃପୟୋଶୁ । ୪୨ ।

ଏକମୂଷାଣାଂ ତଦୀଶାନାଂ ଚ ଶୁଭସମ୍ବନ୍ଧେ-

ନିରୋଧ ମାତ୍ରଂ ପାପସମ୍ବନ୍ଧାଛ୍ଛେଦନା-

ପ୍ରହାରାଦୟଃ । ୪୩ ।

ଅର୍ଥ:—ଜନ୍ମଲଗ୍ନ ଓ କାରକ ଲଗ୍ନରୁ (ଋଷୁ) ଦ୍ଵିତୀୟ, (ଭାଗ୍ୟ)
 ଦ୍ଵାଦଶ, ପଞ୍ଚମ ନବମ, ଷଷ୍ଠ ଦ୍ଵାଦଶ ତୃତୀୟ ଏବଂ
 ଏକାଦଶରେ ବା ଚତୁର୍ଥ ଦଶମରେ ଗ୍ରହସାମ୍ୟ ହେଲେ
 (ସମାନଫଳ୍ୟକ ଗ୍ରହଥିଲେ) ଜାତକ ବନ୍ଧନରେ ପଡ଼ି
 କଷ୍ଟଭୋଗ କରେ ।

ଏମାନଙ୍କର ଅଧିପତି ଶୁଭଗ୍ରହ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧ ରଖିଥିଲେ
 କେବଳ ବନ୍ଧୀ ହୋଇରହେ । କିନ୍ତୁ ସୈନ୍ଦ୍ରି ଅଧିପତି ଯଦି
 ପାପଗ୍ରହସହ ସମ୍ବନ୍ଧ ରଖେ ତେବେ ହସ୍ତ ପଦାଦି ବନ୍ଧନ
 ହୋଇ ପ୍ରହାର ମଧ୍ୟ ପାଏ ।

ଚକ୍ଷୁନାଶ ଓ ରାଜଚିହ୍ନ ଖୋଗ

ସୂତ୍ର:-ଶୁକ୍ରାଦ୍‌ଗୌଣପଦସ୍ତୋ ରାହୁଃସୂର୍ଯ୍ୟ
 ଦୃଷ୍ଟୋନେନ୍‌ହା । ୪୪ । ସ୍ଵଦାରଗୟୋଃ
 ଶୁକ୍ରଚନ୍ଦ୍ରୟୋରାତୋଦ୍ୟଂ ରାଜ
 ଚିହ୍ନାନି ଚ । ୪୫ ।

ଅର୍ଥ:—ଲଗ୍ନଠାରୁ ପଞ୍ଚମଭାବ ପଦରେ ରାହୁଯୁକ୍ତ ହୋଇ ରବିଦୃଷ୍ଟ
 ହେଲେ ଚକ୍ଷୁ ନାଶହୁଏ । କାରକାଂଶ ଲଗ୍ନର ଚତୁର୍ଥସ୍ଥ
 ଶୁକ୍ର ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ମନୁଷ୍ୟକୁ ଛଦତାମରାଦି ରାଜଚିହ୍ନରେ
 ଭୂଷିତ କରନ୍ତି ।

(ପ୍ରସଙ୍ଗାଦନୋଽପି ନେତ୍ରେଗାଃ ସଂଗୃହ୍ୟଲିଖ୍ୟନ୍ତେ)

ମିଳିତାକ୍ଷ୍ୟ ଯୋଗ

“ଧନେ ବା ବ୍ୟୟେ ପାପେ ମିଳିତାକ୍ଷଃ” । ୧ । (ଜାତକଭିତ୍ତି)
ଲଗ୍ନର ଦ୍ଵିତୀୟ ବା ଦ୍ଵାଦଶରେ ପାପଗ୍ରହଥିଲେ ମିଳିତାକ୍ଷ
(ମିଶ୍ରି ମିଶ୍ରିଅକ୍ଷ) ହୁଏ ।

ବିକଳ ନୟନ ଯୋଗ

“ସକୃରାର୍କୋନ୍ମେୟ ବା ହିକୋଶେ ବିକଳ ନୟନଃ” । ୨ ।
ପାପଗ୍ରହଯୁକ୍ତ ରବି ଲଗ୍ନର ଦ୍ଵାଦଶରେ ବା ନବମ ପଞ୍ଚମରେ
ହେଲେ ଜାତକ ବିକଳ ନେତ୍ରି ହୁଏ ।

ମନ୍ଦଲୋଚନ ଯୋଗ

“ଧନେ ବା ବ୍ୟୟେ ଶୁକ୍ରେ ପାପଯୁତେ କାଶୋମନ୍ଦଲୋଚନଃ” । ୩ ।
ଲଗ୍ନର ଦ୍ଵିତୀୟ ବା ଦ୍ଵାଦଶରେ ପାପଗ୍ରହଯୁକ୍ତ ଶୁକ୍ରଥିଲେ
କାଶହୁଏ ବା ଦୃଷ୍ଟି ଶକ୍ତି ଅଳ୍ପହେ ।

ବନ୍ଧନେତ୍ର ଯୋଗ

“ପୁଷ୍ପବଂତାବସଦ୍ ଦୃଷ୍ଟୌ ବନ୍ଧର୍ଷଗୌ ବା ତ୍ରକେ ବନ୍ଧନେତ୍ରଃ” । ୪ ।

“ଚନ୍ଦ୍ରାୟ ବେକଭାଗେଽକ୍ଷୋଷ୍ଟି ହୁମ୍ । ୫ ।

ରବି ଚନ୍ଦ୍ର ଉଭୟେ ବିଦଗ୍ରହ ଶଶିପୁ ହୋଇ ପାପଦୃଷ୍ଟ
ହେଲେ ବା ୨, ୮, ୧୨, ଭବସ୍ଥ ହେଲେ ବନ୍ଧ ନେତ୍ରି (ଟେର) ହୁଏ ।

ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ମଞ୍ଜଳ ଏକ ନବାକ୍ଷରେ (ଖୁଦ୍‌ନିକଟେ ୨ ଅଂଶ
ଭିତରେ ଏକରାଶିସ୍ଥ) ସେଠାରେ ଚକ୍ଷୁରେ ଚିହ୍ନଯୁକ୍ତ ହୁଏ ।

ନେତ୍ରଭୋଗୀ ଯୋଗ

“ପିତୃଶ୍ଚେ ବନିଶେଷି ରୋଗୀ । ୬ ।

ଜ୍ଞାନଶ୍ଚେ ଲଗ୍ନପେଞ୍ଜର ଦୃଷ୍ଟିଶିରୋଗୀ । ୭ ।

ରହ୍ନାଂଗେଶୌ ପିତୃ ସବ୍ୟନେତ୍ରଭୋଗଃ । ୮ ।

ପିତୃକୃତେଶୁଦେ ଦକ୍ଷିଣ ନେତ୍ର ରୋଗଃ । ୯ ।

ଧନେଶେ ଶୁଭକ୍ଷିତେ ଲଗ୍ନେଶେ ପାପଯୁକ୍ତେ—

ସରୋଗନେତ୍ରଃ । ୧୦ ।

ମନ୍ଦାର ଚୂଳକଯୁକ୍ତେ ନେତ୍ରେଶେ ନେତ୍ରଭୋଗଃ । ୧୧ ।

ନେତ୍ର ପାପା ଯମଦୃଷ୍ଟା ନେତ୍ର—

ଶ୍ୱେଗହୃତଂଭବେତ୍ । ୧୨ ।

ନେତ୍ରଶାଂଶେ ପାପର୍ଷେ ରୋଗ ହୃତନେତ୍ରଃ । ୧୩ ।

ଲଗ୍ନାକ୍ଷମେ ଶୁକେ କୁରଦୃଷ୍ଟଶୁଭାତାଳେଦପୀଡ଼ା । ୧୪

ଲଗ୍ନେ ଭୌମଶୟନେ ନୟନଗତଃ । ୧୫ ।

ବୈଶି ଶୁକ୍ରଯୋଗେ ନେତ୍ରଭୋଗୀ । ୧୬ ।

ଶୁକ୍ରାଭୁକ୍ତକେ ନେତ୍ରେଶେ ନେତ୍ରଭୋଗୀ । ୧୭ ।

ଭ୍ରୁକୋଟିସୂର୍ଯ୍ୟୋ ପାପଦୃଷ୍ଟେ ଜସ୍ତେଜୋନେତ୍ରଃ । ୧୮ ।

ବନିଶ୍ଚ ଗ୍ରହ-ରାଶିସ୍ଥ ପିତୃଧୃତ ନେତ୍ରଭୋଗୀକରାଏ । ୧୯ ।

ଲଗ୍ନାଧୃତ ରୂପ (୩, ୬) ବା ମଞ୍ଜଳ (୧, ୮) ରାଶିସ୍ଥ ହୋଇ,

ରୂପ ବା ମଞ୍ଜଳ ଦ୍ୱାରା ଦୃଷ୍ଟହେଲେ ଜାତକ ନେତ୍ରଭୋଗୀ

ଦୁଏ । ୭ । ଲଗ୍ନ ଓ ଅଷ୍ଟମାସପତ ସପ୍ତମ୍ନ ହେଲେ ବାମ ନେତ୍ରରୋଗୀ-
 ଦୁଏ । ୮ । ସପ୍ତାଷ୍ଟମସ୍ତ ଶୁକ ଦକ୍ଷିଣ ନେତ୍ରରେ ରୋଗ କରାଏ । ୯ ।
 ଧନେଶ ଶୁଭ ଦୃଷ୍ଟି ଓ ଲଗ୍ନାୟତ ପାପଦୃଷ୍ଟ ହେଲେ ସର୍ବଦା
 ନେତ୍ର ରୋଗ ଦୁଏ । ୧୦ । ଦ୍ଵିତୀୟ ଓ ଦ୍ଵାଦଶାୟତର ଶନି ମଙ୍ଗଳ-
 ସହ ଗୁଳିକ ଲଗ୍ନସ୍ଥ ହେଲେ ନେତ୍ରରୋଗୀ ଦୁଏ । ୧୧ । ଦ୍ଵାଦଶସ୍ଥ
 ପାପଗ୍ରହକୁ ଶକ୍ତି ଦେଖୁଥିଲେ ରୋଗଦ୍ଵାରା ନେତ୍ର ପୀଡ଼ା ଦୁଏ । ୧୨ ।
 ଦ୍ଵିତୀୟ ଦ୍ଵାଦଶାୟତର ନବାଂଶସ୍ଥାମୀ ପାପଗ୍ରହଗଣସ୍ଥ ହେଲେ
 ରୋଗଦ୍ଵାରା ନେତ୍ରପୀଡ଼ା ଦୁଏ । ୧୩ । ଲଗ୍ନ ଓ ଅଷ୍ଟମସ୍ଥାନ ଶୁକ-
 ଦ୍ଵାରା ଦୃଷ୍ଟ ହେଲେ ଅଶୁପାତ ଦ୍ଵାରା ନେତ୍ରରୋଗ ହେବ । ୧୪ ।
 ଶୟନାବସ୍ଥାୟୁକ୍ତ ମଙ୍ଗଳ ଲଗ୍ନସ୍ଥ ହେଲେ ନେତ୍ର ପୀଡ଼ାଦୁଏ । ୧୫ ।
 ଧନେଶ ଓ ଶୁକର ଯୋଗ ନେତ୍ରରୋଗ କରାଏ । ୧୬ । ଶୁକଠାରୁ
 ୨, ୮, ୧୨ ରେ ନେତ୍ରାୟତ ଥିଲେ ନେତ୍ରରୋଗୀ ଦୁଏ । ୧୭ ।
 ନବମ ବା ପଞ୍ଚମସ୍ଥର ପାପଦୃଷ୍ଟ ହେଲେ ନିସ୍ତେଜ ଚକ୍ଷୁଦୁଏ । ୧୮ ।

—୫୫—

ଅଥ ପ୍ରଥମାଧ୍ୟାୟସ୍ୟ ଚତୁର୍ଥ ପାଦଃ

—୫୦୫—

ସୂତ୍ର:-ଉପପଦଂ ପଦଂ ପିନ୍ଦୁଚରାତ୍ । ୧ ।

ଅର୍ଥ:-ବିଷମ ଲଗ୍ନରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଭାବର ପଦକୁ ଉପପଦ ଏବଂ
 ସମଲଗ୍ନରେ ଦ୍ଵାଦଶଭାବ ପଦକୁ ଉପପଦ କୁହାଯାଏ ।

ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ---ନାଳକଣ୍ଠାଗୁଣିକ ମତରେ ଲଗ୍ନର ଦ୍ଵାଦଶଭାଗ ପଦକୁ
ଉପପଦ ପୁଣି କାହାର କାହାର ମତରେ ଲଗ୍ନର ଦ୍ଵିତୀୟ
ଭାଗର ପଦକୁ ଉପପଦ କୁହାଯାଏ ।

“ପିନ୍ଧ୍ୟାନୁଚରାତ୍” ଏହି ପଦକୁ ମାଜ୍ଜକରି କେହି କେହି ସପ୍ତମ
ଭାଗର ପଦକୁ ମଧ୍ୟ ଉପପଦ କହନ୍ତି । ଏହା ବାସ୍ତବିକ ହେଲେ
ସୁଦ୍ଧା ଉକ୍ତ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ବିଷମ ସମ ଗଣନାର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଥିବାରୁ ବିଷମ
ସମ ଭେଦରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ଦ୍ଵାଦଶରୁ ଉପପଦ ନିଶ୍ଚୟ କରିବା ଉଚିତ ।
ସେହିପରି ପରାଶର ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି:---

“ପଦାରୁତାଦ୍ଵ୍ୟୟଂ ଶ୍ଳାନେ ପଦଂ ଉପପଦଂ ସୁତମ୍ ।

ଲଗ୍ନାନୁଚର ସଂଜ୍ଞାସ୍ତୋପପଦଂ ଚ ଦ୍ଵିତୀୟମ୍ ।”

ସୂତ୍ର:-ତଦପାପସ୍ୟ ପାପଯୋଗେ ପ୍ରକ୍ରନ୍ୟା-

ଦାର୍ଦ୍ଦିନୀଶୋ ବା । ୨ ।

ଅର୍ଥ:-ଉପପଦର ଦ୍ଵିତୀୟର୍ଦ୍ଧ ପାପଗ୍ରହ ରାଶି ହେଲେ ବା
ଉପପଦର ଦ୍ଵିତୀୟ ଚାରିରେ ପାପସଂଯୁକ୍ତ ହେଲେ ପ୍ରକ୍ରନ୍ୟା
(ସନ୍ଧ୍ୟାସୀ) ହୁଏ ବା ସ୍ତ୍ରୀ ବିଯୋଗ ଘଟେ ।

ସେହିପରି ପରାଶର ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯଥା:---

“ପାପକାନ୍ତେ ପାପଯୁକ୍ତେ ପାପର୍ଷେ ପାପବୀକ୍ଷିତେ ।

ପାପସମ୍ବନ୍ଧେ ସଂଯୋଗେ ଉପପଦଂ ଚ ଦ୍ଵିତୀୟମ୍ ।

ପ୍ରକ୍ରନ୍ୟା ଯୋଗ ବିକ୍ଳେୟଃ ସନ୍ଧ୍ୟାସୋ ଭବତି ଧ୍ରୁବମ୍ ।

ତଥା ଶ୍ଵରୀ ବିରୋଧୀସ୍ୟାଦଥ ବା ସ୍ତ୍ରୀ ବିନାଶ ହୁଏ ।”

ସୂତ୍ର:-ନାନ୍ଦରବିଃ ପାପଃ । ୩ । ଶୁଭଦୃଶ-
ଯୋଗାନ୍ । ୪ ।

ଅର୍ଥ:---ରବି ଉକ୍ତ ପ୍ରକରଣରେ ପାପନ୍ନୁହେଁ । ତେଣୁ ଉପପଦର
ଦ୍ୱିତୀୟସ୍ଥ ରବି ବା ସିଂହରାଶି ହେଲେ ସୁଦ୍ଧା ସ୍ତ୍ରୀ ନାଶ
ବା ପ୍ରେତଜ୍ୟା ଯୋଗ ହେବ ନାହିଁ ।

ସେହିପରି ପରାଶର ମଧ୍ୟ

“ରବି ପାପତ୍ୱ ନାଦୈବ ସିଂହର୍ଷେ ପାପଦେ ସତ ।

ପୁରୋକ୍ତଂ ନୋ ଫଳଂ ଲକ୍ଷ୍ମ୍ୟଂ ଜାୟତେ ଶୁଭିଣୀ ସୁଖମ୍ ।”

ସୂତ୍ର:-ନୀଚେ ଦାରନାଶଃ । ୫ ।

ଉଚ୍ଚେ ବହୁଦାରଃ । ୬ । ଯୁଗ୍ମେଚ । ୭ ।

ତନ୍ନ ସ୍ତ୍ରୀମିୟୁକ୍ତେ ସ୍ୱର୍ଷେ ବା ତଜ୍ଜେତାବୁତ୍ତ-
ରାୟୁଷି ନିର୍ଦ୍ଦାରଃ । ୮ ।

ଅର୍ଥ:---ଉପପଦ ଦ୍ୱିତୀୟସ୍ଥ ନୀଚଗ୍ରହ ସ୍ତ୍ରୀ ନାଶକରେ । ଉଚ୍ଚସ୍ଥ-
ଗ୍ରହଦ୍ୱାରା ବହୁ ସ୍ତ୍ରୀ ଭୋଗ କରାଏ । ସେହିପରି ମିଥୁନ-
ରାଶିରେ ଉପପଦ ଦ୍ୱିତୀୟ ହେଲେ ବହୁତ ସ୍ତ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ହୁଏ ।
ଉପପଦର ଦ୍ୱିତୀୟସ୍ଥ ଦ୍ୱିତୀୟରେ ବା ନିଜର ଅନ୍ୟ
ରାଶିରେ ଥିଲେ ମନୁଷ୍ୟର ଅର୍ଦ୍ଧବୟସରେ ସ୍ତ୍ରୀ ନାଶହୁଏ !

ଦ୍ରବ୍ୟ-ଉପପଦକୁ ନୀଚଗ୍ରହର ଦୃଷ୍ଟି ପଡୁଥିବ ବା ତାର କୌଣସି
ସମ୍ବନ୍ଧ ରହୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀ ନାଶ ହେବ । ସେହିପରି

ଉକ୍ତ ଗ୍ରହର କୌଣସି ସମ୍ବନ୍ଧ ଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ବହୁ ସ୍ତ୍ରୀ
ସଂଭୋଗୀ ହେବ ।

ସୂତ୍ର:-ଉଚ୍ଚେତସ୍ୟ ନିରୁତ୍ତମକୁଳଦ୍ୱାର ଲଭଃ । ୯ ।

ନୀଚେ ବିପତ୍ୟୟଃ । ୧୦ । ଶୁଭ ସମ୍ବନ୍ଧାତ୍
ସୁଧରୀ । ୧୧ ।

ତଥା ଚ ପରାଶରଃ

“ଉପପଦେଶୋପି ତୁଙ୍ଗର୍ଷେ ନିତ୍ୟାଙ୍ଗ୍ୟ ଦୀରକାରକେ ।

ଉତ୍ତମକୁଳଦ୍ୱାର ଲଭୋ ନୀଚସ୍ଥେପି ବିପତ୍ୟୟଃ ।

ଶୁଭ ସମ୍ବନ୍ଧୟୁକ୍ତ ଦୃଷ୍ଟି ଉପପଦେ ଦୀରକାରକେ ।

ସୁଧରୀଂଲଭତେ ଭର୍ତ୍ତାଂ ତଦ୍ୟାଂରୂପବତୀଂ ହୃଦି ।”

ଅର୍ଥ:---ଉପପଦେଶ ବା ସ୍ତ୍ରୀକାରକ ଗ୍ରହ ଉଚ୍ଚସ୍ଥ ହେଲେ ଉତ୍ତମ
କୁଳରୁ ସ୍ତ୍ରୀ ଲଭନ୍ତୁ । ନୀଚ ଗ୍ରହ ଦ୍ୱାରା ନୀଚ ବର୍ଣ୍ଣରୁ ସ୍ତ୍ରୀ
ଲଭ କଲ୍ପନା କରିବେ । ଉପପଦେଶ ବା ସ୍ତ୍ରୀକାରକ
ଗ୍ରହଠାରେ ଶୁଭଗ୍ରହର ବର୍ଗାଦି ସମ୍ବନ୍ଧ ରହୁଥିଲେ ମନୁଷ୍ୟ
ସୁଧରୀ ସ୍ତ୍ରୀ ଲଭିବେ ।

ସୂତ୍ର:-ରାହୁଶନିଭ୍ୟାମପବାଦାତ୍ ତ୍ୟାଗୋ

ନାଶୋ ବା । ୧୨ ।

ଅର୍ଥ:---ଉପପଦଲଗ୍ନ ଓ ତାର ଅଧିପତି ଏବଂ ସ୍ତ୍ରୀକାରକ
ଗ୍ରହଠାରେ ଶନି, ରାହୁର ସମ୍ବନ୍ଧ (ଯୋଗ-ଦୃଷ୍ଟି) ଥିଲେ
ଲୋକାପବାଦ ଦ୍ୱାରା ସ୍ତ୍ରୀ ନାଶଘଟେ ବା ସ୍ତ୍ରୀକୁ ପରିତ୍ୟାଗ
କରେ । ପରାଶର ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯଥା:---

“ସମ୍ବନ୍ଧେ ଶକ୍ତିରାହୁତ୍ୟାମୁପପଦେ ଚ ଶକ୍ତିର୍ଦ୍ଦିଞ୍ଚି ।
 ନିର୍ଦ୍ଦାର କାରକେ ବାପି ଶକ୍ତିରାହୁ ଯୁକ୍ତେ କ୍ଷିତେ ।
 ଅଥବାଦୟତେ ବିପ୍ର ଭୃଷୀୟା ସହିତେ ନରଃ ।
 ସ୍ତ୍ରୀ ବିନାଶୋ ଭବେ ନୁନଂ ତଥା ସ୍ତ୍ରୀ ପରିତ୍ୟାଗ ବାନ୍”
ସ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରେଣ ବରୁର

ସୂତ୍ର:-ଶୁଦ୍ଧକେତୁତ୍ୟାଂ ରକ୍ତପ୍ରଦରଃ । ୧୩

ତଥାଚ ପରାଶରଃ---

“ଉପପଦେ ଚ ସ୍ତମ୍ଭକ୍ରୌ ଶିଶୁଶୁକ୍ରୌ ଦ୍ବିଜୋତ୍ତମ ।
 ରକ୍ତ-ପ୍ରଦର ରୋଗାତ୍ମା କାୟୈତେ ତସ୍ୟଭ୍ରମିନା” ।

ଅର୍ଥ:---ଉପପଦ ଲଗ୍ନରେ ଶୁଦ୍ଧ କେତୁ ଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଜାତକର
 ସ୍ତ୍ରୀର ରକ୍ତପ୍ରଦର ରୋଗ ହୁଏ ।

ସୂତ୍ର-ଅସ୍ଥିସ୍ତ୍ରାବୋ ବୁଧ କେତୁତ୍ୟା ମ୍ । ୧୪

ପରାଶରେଶାପି---

“ଉପପଦାଦିଷୁ ସଂଯୋଗେ ବୁଧ କେତୁଦ୍ବିଜୋତ୍ତମ ।
 ଅସ୍ଥିସ୍ତ୍ରାବୟତା ବାଲ ବୃହେ ତସ୍ୟ ନ ସଂଶୟଃ” ।

ଅର୍ଥ:---ଉପପଦସ୍ଥ ବୁଧ କେତୁ ଦ୍ବାରା ସ୍ତ୍ରୀ ଅସ୍ଥିସ୍ତ୍ରାବ ଶ୍ରେଣରେ
 ପୀଡ଼ିତା ହୁଏ ।

ସୂତ୍ର-ଶନି ରବି ରାହୁଭିରସ୍ଥିକ୍ବରଃ । ୧୫

ତଥାଚ:---

“ରବି ରାହୁସ୍ତଥା ପଞ୍ଚମୁପପଦେ ଯୋଗ କାରକଃ ।
 ଅସ୍ଥିକ୍ବରବତୀ ବାଲ ତପ୍ତାଂଗାତ ଦିବା-ନିଶମ୍”

ଅର୍ଥ:---ଉପପଦରେ ଶନି, ରାହୁ ଓ ରବିର ସମ୍ବନ୍ଧ ଥିଲେ ସ୍ତ୍ରୀର ଅସ୍ଥିଗତ କ୍ଷୁଦ୍ର ହୁଏ ।

ସୂତ୍ର:-ରୂପ କେତୁଭ୍ୟାଂ ସ୍ତ୍ରୋଲ୍ୟମ୍ । ୧୭।

ତଥା:---

“ଉପପଦେ ରୂପକେତୁଭ୍ୟାଂ ଯୋଗସମ୍ବନ୍ଧକେ ହିଜ ।

ସ୍ତ୍ରୁଲ୍ୟାଂ ଗୃହଣୀ ତସ୍ୟ ଜାୟତେ ନାସ ସଂଶୟଃ ।

ଅର୍ଥ:---ଉପପଦରେ ରୂପ କେତୁର ଯୋଗାଦି ସମ୍ବନ୍ଧ ରହିଲେ ସ୍ତ୍ରୀରଶରୀର ସ୍ତ୍ରୁଲ (ମୋଟା) ହୁଏ ।

ସୂତ୍ର:-ରୂପକ୍ଷେତ୍ରେ ମନ୍ଦାରାଭ୍ୟାଂ ନାସିକା

ଭେଗଃ । ୧୭। କୁଜକ୍ଷେତ୍ରେ ଚ । ୧୮।

ତଥା:---

“ଉପପଦେ ରୂପକ୍ଷେତ୍ରେ କ୍ଳୌମର୍ଷେ ରୂପବା ହିଜ ।

ମନ୍ଦାରୌ ସମ୍ପ୍ରତିତୌ ତଦ୍ ସ୍ରାଶ ଭେଗାତ୍ ପିତୃୟକ୍ ।”

ଅର୍ଥ:---ମିଥୁନ, କନ୍ୟା ବା ମେଷ ଓ ବୃଷ୍ଟିକରେ ଉପପଦ ଲଗ୍ନ-ହୋଇ ସେଥିରେ ଶନି ମଙ୍ଗଳ ଯୋଗ ହେଲେ ସ୍ତ୍ରୀର ନାସିକା ଭେଗ (ପିନାଣି) ହୁଏ ।

ସୂତ୍ର:-ଗୁରୁ ଶନିଭ୍ୟାଂ କର୍ଣ୍ଣଭେଗୋ ନରାହକାଚ । ୧୯।

ଅର୍ଥ:---ବୃହସ୍ପତି, ଶନି ଉପପଦ ଲଗ୍ନସ୍ଥ ହେଲେ କର୍ଣ୍ଣ ଭେଗ ବା ଚକ୍ଷୁରୋଗ ହୁଏ । କିନ୍ତୁ ପିରାଶର ମତରେ ରୂପ ମଙ୍ଗଳ ଅନ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରସ୍ଥ ହୋଇ ଶନି ଉପପଦସ୍ଥ ହେଲେ ସ୍ତ୍ରୀର କର୍ଣ୍ଣ ରୋଗ ଓ ନେତ୍ର ରୋଗ ହୁଏ । ଯଥା:---

“ସୌମ୍ୟାରୌ ଗୁନ୍ୟ ସେହେ ବା ଉପଦିଶ୍ୟ ଶକ୍ତିୟତେ ।
କର୍ଣ୍ଣ ରୋଗବତୀ ବାଳ ନେତ୍ରରୋଗ ଯୁତା ତଥା ।”

ସୂତ୍ର:-ଗୁରୁ ରାହୁଭ୍ୟାଂ ଦନ୍ତ ରୋଗଃ ।୨୦।

ଅର୍ଥ:---ଉପପଦରେ ବୃହସ୍ପତି ଓ ରାହୁ ଯୋଗ ହେଲେ ଦନ୍ତ
ରୋଗୀ ହୁଏ ।

ପରାଶର ମତରେ ମଧ୍ୟ

“କୁଜ ସୌମ୍ୟୌ ଗୁନ୍ୟସେହେ ଉପପଦେ ଦ୍ଵିଜୋତ୍ତମ ।
ଯୋଗେ ସ୍ଵର୍ଚ୍ଚନ୍ଦ୍ର ଦେବେଜ୍ୟୌ ଦଂତାର୍ଜୀ ଗୁହଣୀ ଇବେତ୍”

ସୂତ୍ର:-ଶନିରାହୁଭ୍ୟାଂ କନ୍ୟା ତୁଳୟୋଃ

ପଂଗୁବାତ ରୋଗୋ ବା ।୨୧। ଶୁଭ ଦୃଶ୍
ଯୋଗାନ୍ ୧୨୨।

ତଥା ଚ ପରାଶରଃ:—

“ଉପପଦେ ତୁ କନ୍ୟାସ୍ତେ ଅନ୍ୟର୍ଣ୍ଣେପି ତଥାଦ୍ଵିଜ ।

ଶନି ସ୍ଵର୍ଚ୍ଚନ୍ଦ୍ର ଯୋଗଶ୍ଚ ପଂଗୁଗୀ ତସ୍ୟ ଭ୍ରମିନୀ ।”

ଅର୍ଥ:---କନ୍ୟା ବା ତୁଳରାଶିରେ ଉପପଦ ଲଗ୍ନ ହୋଇ ସେଥିରେ
ଶନି ରାହୁ ଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ସ୍ତ୍ରୀ ପଂଗୁ ବା ବାତରୋଗୀ
ହୁଏ । ଉକ୍ତ ଯୋଗମାନଙ୍କରେ ଶୁଭ ଗ୍ରହର ସମ୍ବନ୍ଧ ଥିଲେ
ଅଶୁଭ ଫଳ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଏ ।

ବ: ୧:---ଉକ୍ତ ଗ୍ରହ ନିୟମାନୁସାରେ କନ୍ୟାର ଅର୍ଥ କୁମ୍ଭ ଓ
ତୁଳର ଅର୍ଥ ମୀନ ହେଉଛି । ପୁଣି ଏ ଦୁହେଁ ଅପଦ
(ପଦସ୍ଥାନ) ରାଶି ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ କୁମ୍ଭ ଓ ମୀନ

ରାଶିରେ ଉପପଦ ଲଗ୍ନ ହୋଇ ସେଥିରେ ଶନି ରାହୁ ଯୁକ୍ତ
ହେଲେ ପଂଚୁ ବା ବାତ ରୋଗ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ।

ସୂତ୍ର:-ସପ୍ତମାଂଶ ଗ୍ରହେତ୍ୟ ଶ୍ଳେଷମ୍ । ୧୭୩।

ଅର୍ଥ:---ଜନ୍ମ ଲଗ୍ନ ବା ଉପପଦ ଲଗ୍ନର ସପ୍ତମ ଭ୍ରାତୃପତ୍ନର
ନବିଂଶରୁ ମଧ୍ୟ ଫଳ ବିଚାର କରାଯିବ । ତଥାଚ:---

“ଲଗ୍ନ । ଦୁପପଦାହୁବାପି ଯୋ ରାଶିଃ ସପ୍ତମୋଦ୍ବିଜ ।

ତନୁବାଂଶା ରାଶିଯୋଂଶାଃ ସ୍ପଷ୍ଟମତ ଦଂଶକାଃ ।”

କ୍ଷୟସନ୍ତାନ ଯୋଗ—

ସୂତ୍ର:-ବୁଧ ଶୁକ୍ରେଷ୍ଠ୍ୟ ନ ପତ୍ୟଃ ପୁତ୍ରେଷୁ । ୧୭୪।

ଅର୍ଥ:---ଉପପଦ ବା ଜନ୍ମଲଗ୍ନର ସପ୍ତମାଂଶ ଗ୍ରହର ନବମରେ ବୁଧ,
ଶୁକ୍ର ଓ ଶୁକ୍ର ଥିଲେ କ୍ଷୟସନ୍ତାନ କରାଏ ।

ସେହିପରି ପରାଶର:--

“ଶନି ଶୁକ୍ରସ୍ତଥା ଶୁକ୍ରଃ ସପ୍ତମାଂଶ ଗ୍ରହେଷୁ ଚ ।

ଦିକଯୋଗ କୃତେ ବିପ୍ର ଅପତ୍ୟ ରହୁତୋ ନରଃ ।”

ବହୁ ପୁତ୍ରଦା ଯୋଗ:--

ସୂତ୍ର:-ରବି ରାହୁ ଗୁରୁଭି ବହୁପୁତ୍ରଃ । ୧୭୫।

ଚନ୍ଦ୍ରେଣୈକ ପୁତ୍ରଃ । ୧୭୬। ମିଶ୍ରେ ବିଲମ୍ବାତ୍
ପୁତ୍ର । ୧୭୭।

ଅର୍ଥ:---ଜନ୍ମ ବା ଉପପଦଲଗ୍ନର ସପ୍ତମାଂଶ ଗ୍ରହର ନବମରେ ରବି,
ରାହୁ ଓ ବୃହସ୍ପତି ଯୁକ୍ତହେଲେ ବହୁ ପୁତ୍ର ଲଭ ହୁଏ ।

ସେହି ସପ୍ତମାଂଶ-ଗ୍ରହର-ନବମସ୍ଥ ଚନ୍ଦ୍ର ଏକ ମାତ୍ର ପୁତ୍ର

କରଏ । ପୁଣି ସେଠାରେ ପୁତ୍ରକାରକ ଓ ଅନ୍ୟତ୍ୟ କାରକ
 ଗ୍ରହମାନେ ଯୁକ୍ତ ହେଲେ ବିଳମ୍ବରେ ପୁତ୍ର ଲଭ ହୁଏ ।
 (କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ସେ ଦୁହିଙ୍କର ବଳ ବିରୁଦ୍ଧ କରି ଫଳ ଚନ୍ଦ୍ରା
 କରିବେ) । ପରାଶର ମତରେ---ପଦ୍ମ, ଉପପଦ ଲଗ୍ନ
 ଓ ପୁତ୍ରକାରକର ପଞ୍ଚମରେ ରବି, ରାହୁ ଚୂଡ଼ସ୍ପତି ଥିଲେ
 ବହୁ ପୁତ୍ର ଲଭ ହୁଏ । ଯଥା:—

“ପଦୋପପଦ ଲଗ୍ନେଷୁ ପୁତ୍ରକାରକକେନ୍ଦ୍ରଜି ।
 ପଞ୍ଚମସ୍ଥେ ଗୁରୌ ଭୂନୌତସ ସଦ୍ଭାନ୍ତୁ ଯୋଗକୃତ୍ ।
 ବହୁ ପୁତ୍ରୋ ଭବେନ୍ନୁନଂ ପ୍ରତାପୀ ବଳବାନ୍ ସ୍ୱକ୍ ।
 ପ୍ରବନ୍ଧ ବିଜୟୀ ବିପ୍ର ଶ୍ରେୟଶ୍ଚକ୍ତ କାରକଃ ।
 ଉକ୍ତ ସ୍ଥାନେ ନିଶାନାଥେ ଏକ ପୁତ୍ରୋ ଭବେ କ୍ୱିଜ୍ଞଃ
 ଉକ୍ତସ୍ଥାନେ ଶୁଭେ ପାପେ ପୁତ୍ର ସୌଖ୍ୟଂ ବିଳମ୍ବିତମ୍ ।”

ସୂତ୍ର—କୁଜ ଶନିଭ୍ୟାଂ ଦତ୍ତ ଯୁତ୍ତଃ । ୨୮ । ଓକେ

ବହୁଯୁତ୍ତଃ । ୨୯ । ଯୁଗ୍ମେଷ୍ଠେ ପ୍ରଜଃ । ୩୦ ।

ଅର୍ଥ:—ଜୁଲଗ୍ନ ବା ଉପପଦ ଲଗ୍ନର ସପ୍ତମାଂଶ ଗ୍ରହର ନବମରେ
 ଶନି ଓ ମଙ୍ଗଳ ଥିଲେ ଦତ୍ତପୁତ୍ର କଟେ । ଏହି ସ୍ଥାନ ଯଦି
 ବିଷମ ରାଶି ହୋଇଥାଏ ତେବେ ବହୁ ପୁତ୍ର ହୁଏ ।
 ସମରାଶି ହେଲେ ଅଳ୍ପ ପୁତ୍ର ହୁଏ ।

ସୂତ୍ର—ଗୃହକ୍ରମାତ୍ କୁକ୍ଷିତଦୀଶ ପଞ୍ଚମାଂଶ
 ଗ୍ରହେଭ୍ୟଃ ଚେ ବମ୍ । ୩୧ ।

ଅର୍ଥ:—ଯେଉଁର ଲଗ୍ନଠାରୁ ଦିନରେ ଭାବମାନଙ୍କର ଫଳ ବିଚାର
କରାଯାଇଛି, ସେହିପରି (କୁଷି) ଉପପଦାୟପତ ଓ ତାର
ପଞ୍ଚମ ଓ ପଞ୍ଚମାୟପତର ନବାଂଶ ଗ୍ରହରୁ ମଧ୍ୟ ସେହି ଭାବକ
ଫଳ ବିଚାର କରାଯିବ ।

ପରାଶର ମଧ୍ୟ କୁହୁଛନ୍ତି:—

“ଗ୍ରହମାତ୍ର କୁଷିଂକେ ତଦାଶଂ ପଞ୍ଚମାଂଶତଃ ।”

ସିଂହାଧୀଶେ ରବୌବିପ୍ର ସ୍ଵଲ୍ଲପତ୍ୟୋଭବେନ୍ନରଃ ।

ଉପପଦେସିଂହଲଗ୍ନେ ଜ୍ଞାନାଥାୟ ଯୁତେ ସିତଃ ।

ସ୍ଵଲ୍ଲପ୍ରଜୋଭବେଦ୍ ବିପ୍ର ତଥା କନ୍ୟା ପ୍ରଜୋଭବେତ୍ ।

ସୁଭାବବାନବାଂଶୀକ ତଥାପି ପୁତ୍ର କାରକାତ୍ ।

ଯଦ୍ବାସିଂଶାଂଶ କୁଣ୍ଡଳାଂ ପଞ୍ଚମାଂଶାତ୍ତଦା ଦ୍ଵିଜ ।

ତଦାଶାକ୍ତିନ୍ୟେଦ୍ ବିପ୍ର ଫୁତତେର୍ଯୋଗମୁତ୍ତମଂ ।

ଏବଂ ସବଂ ପ୍ରକାରେଣ ଚନ୍ଦ୍ରନାୟଃ ସଦାବୁପେଃ ।”

ଭ୍ରାତୃଶୁଭ୍ରାତୃ ବିଚାର

ସୂତ୍ର:—ଭ୍ରାତୃଭ୍ୟାଂ ଶନିରାହୁଭ୍ୟାଂ—

ଭ୍ରାତୃନାଶଃ । ୩୨ ।

ଅର୍ଥ:—କାରକଲଗ୍ନ ବା ଉପପଦର ଓ ତାର ଅଧିପତି ନବାଂଶର
ତୃତୀୟ ଏକାଦଶରେ ଶନି ରାହୁଥିଲେ ଭ୍ରାତୃନାଶ ହୁଏ ।
ଅର୍ଥାତ୍ ତୃତୀୟରେ ଶନି ରାହୁଥିଲେ ବନ୍ଧୁଷ୍ଟ ଭ୍ରାତା ଓ
ଏକାଦଶରେ ଥିଲେ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଭ୍ରାତା ନାଶ ହୁଏ ।

ସେହିପରି ପରାଶର ମଧ୍ୟ:—

“ଉପପଦେ ଶକ୍ତଗୁହ୍ୟାଦୃଷ୍ଟୋ ଇତ୍ରିନାଶ ଦୌ ।
ଏକାଦଶେ ଜ୍ୟେଷ୍ଠାଦୃଷ୍ଟତାୟତ କଳଷୁକମ୍ ।”

ସୂ. ୩:—ଶୁକ୍ରେଣ ବ୍ୟବହିତ ଗର୍ଭ ନାଶଃ । ୩୩ ।

ଅର୍ଥ:—ସେହିପରି ଉପପଦ ବା ଉପପଦେଶର ନବାଂଶର ତୃତୀୟ
ଏକାଦଶସ୍ଥ ଶୁକ ଦ୍ଵାରା ବ୍ୟବହିତ (ଅଷ୍ଟମୁକ ଭାବରେ
ଅବସ୍ଥିତ) ଗର୍ଭନାଶ ହୁଏ । ସେହିପରି:—

“ଉପପଦୌ କାଦଶସ୍ଥାନେ ତୃତୀୟୋଦାନବେଜ୍ୟକେ ।
ବ୍ୟବହିତାର୍ଥ ନାଶଃ ସ୍ୟାଦ୍ୟଥା ସମ୍ଭବତ ହିଜ ।”

ସୂ. ୩:—ପିତୃଭାବେ ଶୁକ ଦୃଷ୍ଟେପି । ୩୪ ।

ଅର୍ଥ:—ଲଗ୍ନର ଅଷ୍ଟମକୁ ଶୁକ ଦେଖିଲେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ବ୍ୟବ-
ହିତ (ଅସ୍ଥାପିତ) ଗର୍ଭ ନାଶହୁଏ । ସେହିପରି

“ଲଗ୍ନେବାପି ଲୟେବାପି ଦୈତ୍ୟାଗୁର୍ୟ ଯୁତେଷିତେ ।
ବ୍ୟବହିତାଞ୍ଚ ନାଶଃ ସ୍ୟାନ୍ନିବିଶିକ୍ଷଂ ଦୃଢ଼ୋତ୍ତମ ।”

ସୂ. ୩:—କୁଳଗୁରୁଚନ୍ଦ୍ରରୂପେ ବହୁଭ୍ରାତରଃ । ୩୫ ।

ଅଥା ପରାଶରଃ—

“ତୃତୀୟୌ କାଦଶେ ବିପ୍ର କୁଜେଜ୍ୟ ରୂପଚନ୍ଦ୍ରମାଃ ।
ଇତ୍ରିବାଦୁଲତା ବାଚ୍ୟା ପ୍ରତାପୀ ବଳବତ୍ତରଃ ।”

ଲଗ୍ନ ବା ଉପପଦର ଏବଂ ସେହି ନବାଂଶର ତୃତୀୟ ଓ
ଏକାଦଶରେ ମଙ୍ଗଳ, ବୃଷସ୍ପତି, ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ବୁଧ ଥିଲେ ବହୁଭ୍ରାତୃ
ଯୋଗ ହୁଏ ।

ସୂତ୍ର:- ଶନ୍ୟାଭ୍ୟାସଂସ୍ୟା ଦୃଷ୍ଟେୟଥା ସ୍ୱଂ-

ଭ୍ରାତୃନାଶଃ । ୩୬ ।

ଅର୍ଥ:- ସେହି ଭୃତ୍ୟ ଓ ଏକାଦଶ ସ୍ଥାନରେ ଶନି ମଙ୍ଗଳର ଦୃଷ୍ଟି-
ପଡ଼ୁଥିଲେ କ୍ରମରେ କନିଷ୍ଠ ଓ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଭାଇର ମୃତ୍ୟୁହୁଏ ।

ସୂତ୍ର:- ଶନିନା ସ୍ୱମାତ୍ରଶେଷଶ୍ଚ । ୩୭ ।

କେତୌ ଭଗିନୀ ବାହୁଲ୍ୟମ୍ । ୩୮ ।

ଅର୍ଥ:- ସେହି ଭୃତ୍ୟ ଏକାଦଶରେ ଶନିଥିଲେ ବା ଦେଖୁଥିଲେ
ନିଜେ କେବଳ ରହେ, ବାକି ତାର ସମସ୍ତଭାଇ ନଷ୍ଟ
ହୁଅନ୍ତି । ସେହି ଏକାଦଶ ଓ ଭୃତ୍ୟସ୍ଥ କେତୁ ବହୁ-
ଭଗିନୀ ଯୁକ୍ତ କରାଏ ।

ସେହିପରି ମଧ୍ୟ ପରାଶର:-

“ଶନେରଫୟତେ ଦୃଷ୍ଟେ ଭୃତ୍ୟାୟୈକାଦଶେଦ୍ୱିଜ ।

କନିଷ୍ଠ ଜ୍ୟେଷ୍ଠୟୈର୍ନାଶଂ ଭିନ୍ନସ୍ଥେ ଭିନ୍ନଭାବହୁତ ।

ଭ୍ରାତୃସ୍ଥାନେ ଯତେଷୌରୌ ଲଭସ୍ଥେବା ଭୃତ୍ୟାୟତେ ।

ସ୍ୱସ୍ୟମାତ୍ରା ସ୍ୱସ୍ତିମତା ଅନ୍ୟାନ୍ୟତା ବୈଦ୍ୱିଜ ।

ଭୃତ୍ୟାୟୈକାଦଶେ କେତୁବାହୁଲ୍ୟଂ ଭଗିନୀ ସୁଖମ୍ ।

ଭ୍ରାତୃ ସ୍ଥଳ ସୁଖଂତସ୍ୟ ନିର୍ବିଶଂକଂ ଦ୍ୱିଜୋଦ୍ୱମ ।”

ସୂତ୍ର:- ଲଭେଶାଦ୍ଭାଗ୍ୟରାହୌଦଂଷ୍ଟ୍ରାବାନ୍ । ୩୯ ।

କେତୌସ୍ତବ୍ୟବାକ୍ । ୪୦ ।

ମନ୍ଦେ କୁରୁପଃ । ୪୧ । ସ୍ଵାଂଶବଶାତ୍-
ଗୌରନୀଳ ପୀତାଦିବର୍ଣ୍ଣାଃ । ୪୨ ।

ଅମାତ୍ୟାନୁଚରା ଦେବତା ଭକ୍ତଃ । ୪୩ ।

ଅର୍ଥ:---ଉପପଦ ବା ଜନ୍ମଲଗ୍ନ-ସପ୍ତମେଶର ଦ୍ଵିତୀୟରେ ରହୁଥିଲେ
ଦଂଷ୍ଟ୍ରାବାନ୍ (ବଡ଼ଦାନ୍ତ) ହୁଏ । ଯଥା ପରାଶରଃ---

“ସପ୍ତମେଶାଦ୍ଵିତୀୟେତ ରହୁଷ୍ଠେ ମୂଳ ଏବତ ।

ଶଲସ୍ଥିତେ ଯଦା ବିପ୍ର ଦାତା ନାମଧିକଂ ଭବେତ୍ ।”

ତକ୍ର ସ୍ଥାନରେ କେତୁଥିଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକାକ୍ (ଶନା) ହୁଏ ।
ସେହିପରି ପରାଶର ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ---

“ଶିଖିନା ବାତ ବ୍ୟାଧିସ୍ୟାଦ୍ୟଦ୍ଵା ସ୍ୟାଦସ୍ତୁ ଚୋକ୍ତିମାନ୍ ।

ତଦ ନାନା ଗ୍ରହେ ଯୋଗେ ମିଶ୍ରଂ ଫଳମୁଦାହୃତମ୍ ।”

ସେଠାରେ ଶନିଥିଲେ କୁରୁପ ହେବାକୁ ପଡ଼େ । ଅସ୍ତକାରକର
ବର୍ଣ୍ଣାନୁସାରେ ମନୁଷ୍ୟର ଗୌରବର୍ଣ୍ଣାଦି ହୁଏ । ଭ୍ରାତୃକାରକଠାରୁ
ପୁତ୍ରପରି ଦେବତା ଭକ୍ତ ବରୁର କରିବେ ।

ସୂତ୍ର:-ସ୍ଵାଂଶେକେବଳ ପାପ ସମ୍ବନ୍ଧେ

ପରଜାତଃ । ୪୪ । ନାତ୍ରପାପାତ୍ । ୪୫ ।

ଶନିରହୁତ୍ୟାଂ ପ୍ରସିଦ୍ଧିଃ । ୪୬ ।

ଗୋପନମନ୍ୟତ୍ୟଃ । ୪୭ ।

ଶୁଭବର୍ଗେଽପବାଦମାତ୍ରମ୍ । ୪୮ ।

ଦ୍ଵି ଗ୍ରହେ କୁଳମୁଖ୍ୟଃ । ୪୯ ।

ଅର୍ଥ:—ଆତ୍ମକାରକାଂଶରେ କେବଳ ପାପ ଗ୍ରହମାନଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧ
(ଦୃଷ୍ଟି, ଯୋଗ ପ୍ରଭୃତି) ଥିଲେ ପରଜାତ (ଜାରକ)
ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମକାରକ ଗ୍ରହ ଯଦି ପାପ ହୋଇଥାଏ
ତେବେ ପରଜାତ ହୁଏ ନାହିଁ ।

ସେହିପରି ପରଶର ମଧ୍ୟ:

“କାରକାଂଶେ ପାପଶଗ୍ନିଃ ପାପାଂଶେ ପାପଯୋଗକୃତ୍ ।
ପାପବର୍ଗେ ଶୁଭୌହ୍ମାନେ ଜାୟତେ ପରଜାତହ୍ମାନ ।
କାରକାଂଶେ ଭବେତ୍ ପାପେ ନ ଲେୟୃଃ ପରଜାତକଃ ।
ଅନ୍ୟେଷାଂ ପାପଶେଷାନାଂ ଯୋଗଂ ଘଟେଦ୍ଯମାସ୍ମୟାତ୍ ।”

କାରକାଂଶରେ ଶୁଦ୍ଧ ରାହୁର ସମ୍ବନ୍ଧ (କ୍ଷତ୍ବର୍ଗ ପ୍ରଭୃତି)
ହୋଇଥିଲେ ଜାରକ ବୋଲି ଗୁରୁଆଡ଼େ ବ୍ୟାପିଯାଏ । କିନ୍ତୁ
ଅନ୍ୟ ପାପଗ୍ରହର ସମ୍ବନ୍ଧ ଥିଲେ ତାହା ଗୁପ୍ତ ହୋଇ ରହିଥାଏ ।
ଆତ୍ମକାରକ ଲଗ୍ନ ଶୁଭ ଗ୍ରହର ରାଶିରେ ରହି ପାପ ଗ୍ରହର ଦୃଷ୍ଟି,
ଯୋଗ ପ୍ରଭୃତି ସମ୍ବନ୍ଧ ଥିଲେ ପରଜାତ ବୋଲି ମିଥ୍ୟାପ୍ରବାଦ ହୁଏ ।
କାରକ ଲଗ୍ନରେ ଦୁଇଟି ମାନ୍ଦ୍ର ଗ୍ରହଥିଲେ ଜାତକ ନିଜ କୁଳର
ମୃଣ୍ୟ (ପ୍ରଧାନ) ହୁଏ ।

ଅଥ ଦ୍ଵିତୀୟାଧ୍ୟାୟସ୍ୟ ପ୍ରଥମ ପାଦଃ ।

ଅଥାୟୁର୍ଦ୍ଧ୍ଵାୟାୟଃ

ଅୟୁଃବିବର

ସୂଚ୍ଚ:-ଆୟୁଃ ପିତୃ ଦିନେଶାତ୍ୟାମ୍ । ୧ ।

ଅର୍ଥ:---(ପିତୃ)ଲଗ୍ନେ ଓ (ଦିନେଶ) ଅଙ୍ଗମେଶଠାରୁ ଅୟୁସ୍ଥିର
କରାଯାଏ ।

ଦୀର୍ଘାୟୁ ଯୋଗ ବିବର

ସୂଚ୍ଚ:-ପ୍ରଥମଯୋରୁତ୍ତରଂଯୋର୍ଦ୍ଧ୍ଵା ବୀର୍ଦ୍ଧମ୍ । ୨ ।

ଅର୍ଥ:---ଲଗ୍ନାଧିପତି ଓ ଅଙ୍ଗମାଧିପତି ଉଭୟେ ଚରଣଶିଳ୍ପ ହେଲେ
ବା ଏ ଦୁହେଁଙ୍କ ଉତ୍ତରୁ, ଗୋଟିଏ ସ୍ଥିରରାଶିରେ ଅନ୍ୟଟି
ଦ୍ଵାସ୍ଥିତି ରାଶିରେ ଥିଲେ ଦୀର୍ଘାୟୁ ଯୋଗ ହୁଏ ।

ସେହିପରି ପରାଶର ମଧ୍ୟ

“ଚରଣଶୈଳି ସ୍ଥିତେ ଦ୍ଵୌଚ ଲଗ୍ନରକ୍ତ୍ରାଧିପୌଯଦି ।

ପୂର୍ଣ୍ଣାୟୁର୍ଯୋଗୋ ବିଜ୍ଞେୟୋ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟଂ ଦ୍ଵିଜୋତ୍ତମ ।

ସ୍ଥିରଶେର୍ ଲଗ୍ନନାଥୋହି ଲୟେଶେ ଦ୍ଵିତରେସ୍ଥିତେ ।

ତଦାୟୁଃ ପୂର୍ଣ୍ଣଯୋଗଶ୍ଚ ସରବେଦ୍ ଗଣିତାଶ୍ରମୀଃ ।

ତନ୍ୟାୟେ ସ୍ଥିତେଦ୍ଵୟେ ସ୍ଥିରେସ୍ଥିତେ ଲୟାଧିପେ ।

ପୂର୍ଣ୍ଣାୟୁର୍ଯୋଗୋ ବିଜ୍ଞେୟୋ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟଂ ଦ୍ଵିଜୋତ୍ତମ ।”

ପୁଣି ଜାତକଜଢ଼ାନ୍ତ୍ରସାରେ

“ସୁତେ ଚନ୍ଦ୍ରେ ଗୁରୌକୋଣେ ଖେରୌମେ ଦୀର୍ଘାୟୁଃ ।”

ପଞ୍ଚମରେ ଚନ୍ଦ୍ର, ନବମରେ ବୃଷସ୍ପତି, ଦଶମରେ ମଙ୍ଗଳ ଥିଲେ
ଦୀର୍ଘାୟୁ ହୁଏ ।

“ରହେ ଶେଷ ସ୍ପର୍ଶେ ବା ମନ୍ଦେଷ୍ଟମେ ଦୀର୍ଘାୟୁଃ ।”

ଅଷ୍ଟମେଶ ଅଷ୍ଟମରେ ବା ଶକ୍ତି ଅଷ୍ଟମରେ ଥିଲେ ଜାତକ
ଦୀର୍ଘାୟୁ ହୁଏ ।

“ରହୁ ଛାୟାଶାଃ କେନ୍ଦ୍ରକୋଣଲଭଗାଦୀର୍ଘାୟୁଃ ।”

ଅଷ୍ଟମେଶ, ଲଗ୍ନେଶ ଓ ଦଶମେଶ କେନ୍ଦ୍ର କୋଣ ବା ଲଭସ୍ଥ
ହେଲେ ଦୀର୍ଘାୟୁ ଯୋଗ ହୁଏ ।

“ମନ୍ଦେସ୍ପର୍ଶୋକେ ଉପଚୟେ ବା ରହୁପେ ମନ୍ଦେସୁତେଦୀର୍ଘାୟୁଃ ।”

ଶକ୍ତି ନିଜଗଣି ବା ଉଚ୍ଛ୍ୱସ ହୋଇ ଉପଚୟ (୩, ୬, ୧୦,
୧୧)ରେ ଥିଲେ ବା ଅଷ୍ଟମେଶ ଶକ୍ତି ପଞ୍ଚମରେ ଥିଲେ ଦୀର୍ଘାୟୁ
କରାଏ ।

“ରହୁ ଛାୟୋରହେଲଭେ ବା ଦୀର୍ଘାୟୁଃ”

ଲଗ୍ନାଧିପ ଓ ଅଷ୍ଟମାଧିପ ଅଷ୍ଟମରେ ବା ଏକାଦଶରେ ଥିଲେ
ଦୀର୍ଘାୟୁ ହୁଏ ।

“ଶଷ୍ଠାନ୍ତ୍ୟପୌ ଲଗ୍ନେ ବା କର୍ମପେକେନ୍ଦ୍ରେ ବା ଲଗ୍ନପେଦୀର୍ଘାୟୁଃ ।”

ଶଷ୍ଠ ଓ ବ୍ୟସ୍ତାଧିପ ଲଗ୍ନରେ ବା ଦଶମେଶ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଏବଂ
ଲଗ୍ନେଶ ମଧ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଥିଲେ ଦୀର୍ଘାୟୁ ହୁଏ ।

“କର୍ମପେୟୁତେ ସ୍ତୋକେ ବା ରହେ ଶେ କେନ୍ଦ୍ରେ ବା---

ଚତୁରସ୍ତେ ଶୁଭେଷୁ ଦାର୍ଦ୍ଦ୍ୟମ୍ ।”

ଦଶମେଶ ଉକହୋଇ ପଞ୍ଚମସ୍ଥ ହେଲେ ବା ଅଷ୍ଟମେଶ
କେନ୍ଦ୍ରେ ଥିଲେ କିମ୍ବା ସମସ୍ତ ଶୁଭଗ୍ରହ କେନ୍ଦ୍ରେ ଥିଲେ ମନୁଷ୍ୟର
ଦାର୍ଦ୍ଦ୍ୟମ୍ ହୁଏ ।

“ସଭାନ୍ତର୍ଜ୍ଜିଃ ଖାଙ୍ଗାଞ୍ଜମଧୈଃ କେନ୍ଦ୍ରେ ଦାର୍ଦ୍ଦ୍ୟମ୍ ।”

ସମସ୍ତ ପାପଗ୍ରହ ତୃତୀୟ ଏକାଦଶ ଓ ଷଷ୍ଠସ୍ଥ ହୋଇ ବାକି
ସମସ୍ତ ଶୁଭଗ୍ରହ କେନ୍ଦ୍ରେ କୋଣରେ ଥିଲେ ଦାର୍ଦ୍ଦ୍ୟମ୍ଯୋଗ ହୁଏ ।

“ଷଷ୍ଠାଞ୍ଜମ ସପ୍ତମେ ଶୁଭଃ ପାପାସ୍ତ୍ରଷଷ୍ଠାୟୋଦାର୍ଦ୍ଦ୍ୟମ୍ ।”

ଷଷ୍ଠାଞ୍ଜମ ଏବଂ ସପ୍ତମରେ ସମସ୍ତ ଶୁଭଗ୍ରହ ଥିଲେ ବା ପାପ-
ଗ୍ରହଗୁଡ଼ିକ ତୃତୀୟ, ଷଷ୍ଠ, ଏକାଦଶରେ ଥିଲେ ଦାର୍ଦ୍ଦ୍ୟମ୍ଯୋଗ
ହୁଏ ।

“ରହେପେକ୍ଷେ ଶୁକେଜ୍ୟଦୃଷ୍ଟେ ଦାର୍ଦ୍ଦ୍ୟମ୍ ।”

ଲଗ୍ନସ୍ଥ ଅଷ୍ଟମାସ୍ପତି ବୃହସ୍ପତି ଶୁକ୍ରାବ ଦୃଷ୍ଟ ହେଲେ
ଦାର୍ଦ୍ଦ୍ୟମ୍ ହୁଏ ।

“ଶୁଭଃ କେନ୍ଦ୍ରକୋଣେ ପାପଃ ପାରାବତେ ଦାର୍ଦ୍ଦ୍ୟମ୍ ।”

ଶୁଭଗ୍ରହମାନେ କେନ୍ଦ୍ରେ ଓ କୋଣସ୍ଥ ହୋଇ ପାପଗ୍ରହମାନେ
ପାରାବତାଂଶରେ ଥିଲେ ଦାର୍ଦ୍ଦ୍ୟମ୍ ଯୋଗ ହୁଏ ।

ପରାଶରାଦି ମତରେ ଦୀର୍ଘାୟୁ ଯୋଗ:---

“ପଶୁ ବ୍ୟୟୋଽପି ପଶୁଶୋ ବ୍ୟୟାର୍ଥାଶୋ ରପୋବ୍ୟୟେ ।
ଲଗ୍ନୋଽକ୍ଷମେ ହ୍ମି ତୈବାପି ଦୀର୍ଘମାୟୁଃ ପ୍ରୟୁଜ୍ଞତ ।”

ଅର୍ଥ:---ପଶୁାପ୍ତପତ ପଶୁ ବା ବ୍ୟୟୁସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ବ୍ୟୟା-
ପ୍ତପତ ପଶୁ ବା ବ୍ୟୟୁରେ ଥିଲେ ଅଥବା ଏ ଦୁହେଁ ଲଗ୍ନ ବା
ଅକ୍ଷମସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଦୀର୍ଘାୟୁ ଯୋଗ ହୁଏ ।

“ମନ୍ଦେନ ବା ଚନ୍ଦ୍ର୍ୟ ବିଶେଷମାୟୁଃ-

ସ୍ବଶେଷ ମିତ୍ରତାତ ଗୃହସ୍ଥିତେ ନ ।

କର୍ମେଶ୍ବରେଣାପି ବିଚନ୍ଦ୍ର୍ୟ ମାୟୁଃ-

ଦୀର୍ଘଂ ସୁହୃଦ୍-ସ୍ତୋକୟତେନ ତେନ ।”

ଅର୍ଥ:---ଶନି ବା କର୍ମାପ୍ତପତ ସ୍ବଶେଷସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଅଥବା ମିତ୍ର
ବା ଉଚ୍ଚଗୃହରେ ଥିଲେ ଦୀର୍ଘାୟୁ ଯୋଗ ହେବ ।

“ଲଗ୍ନାକ୍ଷମପ କର୍ମେଶ୍ବ-ମନ୍ଦାଃ କେନ୍ଦ୍ରେ ତୁ କୋଶୟୋଃ ।

ଲଭେବା ସ୍ତସ୍ତି ତାତଦ୍-ବତ୍ତଦ୍-ଶେୟୁଃ-ଦୀର୍ଘମାୟୁଷମ୍ ।

ଅର୍ଥ:---ଲଗ୍ନାପ୍ତପ, ଅକ୍ଷମାପ୍ତପ, କର୍ମେଶ୍ବ ଓ ଶନି କେନ୍ଦ୍ରେ ଓ ହି କୋଶସ୍ତ
ହୋଇଥିଲେ ଅଥବା ଏମାନେ ଏକାଦଶରେ ଥିଲେ ଜାତକ
ଦୀର୍ଘାୟୁ ହୁଏ ।

“ଲଗ୍ନେଶେ ସ୍ତୋକରାଶିସ୍ଥେ ଚନ୍ଦ୍ରେ ଲଭ ସମନ୍ୟତେ ।

ରହିସ୍ଥାନଗତେ ଜାବେ ଦୀର୍ଘାୟୁଷଂ ନ ସଶୟୁଃ ।”

ଅର୍ଥ:---ଲଗ୍ନାଧିପତି ଉକ୍ତସ୍ଥ ଚନ୍ଦ୍ର ଲଭଗତ ଏବଂ ବୃହସ୍ପତି ଅଷ୍ଟମସ୍ଥ
ହେଲେ ଜାତକ ଦାର୍ଦ୍ଦିନ୍ୟାବା ହୁଏ ।

“କେନ୍ଦ୍ରାନ୍ତେ ବିଲଗ୍ନେଷେ ଗୁରୁଶୁକ ସମକ୍ରନ୍ଦେ ।

ତାଭ୍ୟାଂ ନିରାଶ୍ରିତେ କାପି ଦାର୍ଦ୍ଦିନ୍ୟାବୁ ବିନିର୍ଦ୍ଦିଶେତ୍ ।”

ଅର୍ଥ:---ବୃହସ୍ପତି ଓ ଶୁକ୍ରସହ ଲଗ୍ନାଧିପତି କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ
ଅଥବାକେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥ ଲଗ୍ନାଧିପତିକୁ ବୃହସ୍ପତି ଓ ଶୁକ୍ର ଦେଖୁ-
ଥିଲେ ଦାର୍ଦ୍ଦିନ୍ୟାବା ହୁଏ ।

“ଚତୁରସ୍ତେ ଶୁଭୈର୍ଯୁକ୍ତେ ଲଗ୍ନେଷେ ଶୁଭ ସଂସୃତେ ।

ଗୁରୁଣା ଦୃଷ୍ଟି ସଂଯୋଗେ ପୂର୍ଣ୍ଣମାୟୁବିନିର୍ଦ୍ଦିଶେତ୍ ।”

ଅର୍ଥ:---ଶୁଭଗ୍ରହମାନେ ଲଗ୍ନ, ଚତୁର୍ଥ, ସପ୍ତମ ଓ ଦଶମରେ ଥିବେ
ଏବଂ ଲଗ୍ନେଷ ଶୁଭଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବ, ପୁଣି ବୃହସ୍ପତି ଲଗ୍ନକୁ
ଦେଖୁଥିଲେ ଦାର୍ଦ୍ଦିନ୍ୟାଯୋଗ ହେବ ।

“ତ୍ରୟୋଦଶାଃ ପାପାଃ ଶୁଭାଃ କେନ୍ଦ୍ରତ୍ରୟୋକୋଟାଃ ।

ଲଗ୍ନେଷେ ବଳସଂପୂର୍ଣ୍ଣେ ପୂର୍ଣ୍ଣମାୟୁ ବିନିର୍ଦ୍ଦିଶେତ୍ ।”

ଅର୍ଥ:---ତୃତୀୟ, ଷଷ୍ଠ, ଏକାଦଶରେ ସମସ୍ତ ପାପଗ୍ରହ ଥିବେ
ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ର ଓ ତ୍ରୟୋକରେ ସମସ୍ତ ଶୁଭଗ୍ରହଥାଇ ଲଗ୍ନା-
ଧିପ ପୂର୍ଣ୍ଣବଳବାନ୍ ହୋଇଥିଲେ ଦାର୍ଦ୍ଦିନ୍ୟା ଯୋଗ ହେବ ।

“ସ୍ବଚ୍ଛେଦପଥୋ ଚରାୟୁରୁଦୟ ଛିଦ୍ରାଧୌଷଷ୍ଠଗୌ ।

ରାଫଳୋ ଯଦବା ସମେତ ମନୁଜୋ ଜାତସ୍ତି ରାୟୁବଳଂ ।

ବ୍ୟାପାରୋଦ୍‌ୟରନ୍ତୁ ରାଶିପତୟଃ କେନ୍ଦ୍ରନ୍ତ୍ରୀ କୋଣାୟତ୍ତା ।
 ଦୀର୍ଘାୟୁର୍ବିଚଳଃ ସଭ୍ରାନ୍ତୁତନୟା ଯଦ୍ୟଲ୍ଲମାୟୁର୍ବଦେତ୍ତ “।”

ଅର୍ଥ:---ନିଧନାୟତ୍ତ ଦ୍ଵିତୀୟରେଥବ ଅଥବା ଲଗ୍ନାୟତ୍ତ ଓ
 ନିଧନାୟତ୍ତ ଷଷ୍ଠ ବା ବ୍ୟୟସ୍ଥ ହୋଇଥିବେ କିମ୍ବା
 କର୍ମାୟତ୍ତ, ଲଗ୍ନାୟତ୍ତ ଏବଂ ନିଧନାୟତ୍ତ କେନ୍ଦ୍ର ବା
 କୋଣରେ ଥିଲେ ଜାତକର ଦୀର୍ଘାୟୁ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ
 ଏମାନେ ବଳଦ୍ଵାନ ହୋଇ ଶନି ଯୁକ୍ତହୋଇ ଥିଲେ ଅଳ୍ପାୟୁ
 ହୁଏ ।

“ଲଗ୍ନାଦନ୍ତ୍ୟା ଗୃହାୟତ୍ତେ ବଳବତୀ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣେରାୟୁଃସୁଖୀ ।
 ଲଗ୍ନେଶୋ ଯଦ୍‌ରନ୍ତ୍ରପଶ୍ଚ ବଳନୌ କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥିତୌଚେତ୍ତଥା ।
 ଅଧାନୋଦୟଃ ରାଶିତୋଽକ୍ଷମ ଗୃହାନ୍ତେଷୁରଣଂ ଜନ୍ମଭଂ ।

ଶୁକ୍ରଜ୍ଞାନରବନ୍ଦତେ ଶିତୟତ୍ତଂ ଯଦ୍ୟାୟୁରାବେଶ୍ୟାତ୍ ।

ଅର୍ଥ:---ବଳବାନ୍ ବ୍ୟୟାୟତ୍ତ ବ୍ୟୟସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଲଗ୍ନ ଓ
 ଅକ୍ଷମାୟତ୍ତ ବଳବାନ୍ ହୋଇ କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ,
 ଗୁଣି ଅଧାନଲଗ୍ନ ଅକ୍ଷମର ଦଶମ ଜନ୍ମ ରାଶିହୋଇ ସେଥିରେ
 ଶୁକ୍ର, ବୁଧ ଓ ବୃହସ୍ପତିର ଦୃଷ୍ଟି ବା ଯେଗା ହୋଇଥିଲେ
 ଦୀର୍ଘାୟୁ ହେବ ।

“ରନ୍ତ୍ରାୟତ୍ତେ ପାପଗୃହୋପଯାତେ ।

ଦୁଃସ୍ଥାନଗେ ପାପୟତେଽଲ୍ଲମାୟୁଃ ।

ଶୁଭକ୍ଷେତେ ଶୋଭନରାଶିମୁକ୍ତେ ---

ଶୁଭକ୍ଷେତେ ରକ୍ତଗତେ ଚରମୁଃ ।

ଅର୍ଥ:---ଅଷ୍ଟମାଧିପତି ପାପଗୁହ ଓ ଦୁଃସ୍ଥାନ ହୋଇ ପାପଗୁହ ସଙ୍ଗେ
ଥରେ ଅଳ୍ପାୟୁ ହୁଏ । କିନ୍ତୁ ସେହି ଅଷ୍ଟମାଧିପତି ଶୁଭ-
ରାଶି ସହ ଶୁଭରାଶିରେ ଅଥବା ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି ଥାଇ ଅଷ୍ଟମରେ
ଥରେ ଦୀର୍ଘାୟୁ ହୁଏ ।

ନାଶଦ୍ୱେତନୁପେକ୍ଷପକାନ୍ତନପେ ପାପେନୟୁକ୍ତେଷିତେ ।
ମୁଦେଦୃଶ୍ୟଗତେଧିବାବିପ୍ରଗୁହେ ଜାତୋତାୟୁର୍ଭବେତ୍ ।
ଦୀର୍ଘାୟୁନିଜତୁଙ୍ଗେ ଶୁଭଯୁକ୍ତେ କେନ୍ଦ୍ରସିକୋଶେଧିବା ।
ରକ୍ତେ ରକ୍ତପତୌ ଚରମୁରୁଦତଂ ଯାତେବିଲଗ୍ନାଧିପେ ।

ଅର୍ଥ:---ଲଗ୍ନ ବା ଅଷ୍ଟମାଧିପତି ପାପଯୁକ୍ତ ବା ପାପଦୃଷ୍ଟ ହୋଇ
ଅଷ୍ଟମସ୍ଥ ହେଲେ ଅଥବା ଅସ୍ତଗତ ବା ଶତ୍ରୁଗୁହସ୍ଥ
ହେଲେ ଅଳ୍ପାୟୁ ହୁଏ । କିନ୍ତୁ ସେହି ଲଗ୍ନ ବା ଅଷ୍ଟମା-
ଧିପତି ଶୁଭଯୁକ୍ତ ହୋଇ ଉଚ୍ଚ, ସୁସେବିତ, କେନ୍ଦ୍ର ବା
କୋଶସ୍ଥ ହେଲେ ଦୀର୍ଘାୟୁ ଯୋଗ ହୁଏ ।

କାଳିଦାସ ମତରେ

କୋପନେ ପରିବୃତ୍ତୋଽଷ୍ଟମସ୍ୟ ଚେତ୍ ।

ଅଷ୍ଟମସ୍ଥଲମ୍ବପୈତ ସୁଦର !

ମାନୁଷ୍ୟଃ ଶଲୁ ଦୀର୍ଘଜୀବିତଂ,

ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ରସଦୃଶାନନେ ! ବଦ ।

ଅର୍ଥ:---ଅଷ୍ଟମାଧିପତି ଅଷ୍ଟମସ୍ଥ ହେଲେ ଜାତିକର ଦୀର୍ଘଯୁଯୋଗ ହୁଏ ।

ଆୟୁଧୀଶ୍ଵରମାଧିପୌରୀପା-

ବନ୍ଧ୍ୟାରେ ସୁନ୍ଦନୁହେଉସୁନଶ୍ଚତୌ ।

କୋମଳଞ୍ଜୁଃଦୟ ମଞ୍ଜୁମଗତୌ,

ଦୀର୍ଘମାୟୁରୁପଯଜ୍ଞତୋନୁଷ୍ଠୁ ।

ଅର୍ଥ:---ଅଷ୍ଟମ ଓ ଦ୍ଵାଦଶାଧିପତି ଶଷ୍ଠ ଓ ବ୍ୟୟଗତ ହେଲେ, ଅଥବା ସେହି ଅଷ୍ଟମ, ଦ୍ଵାଦଶାଧିପ ଲଗ୍ନ ଓ ଅଷ୍ଟମସ୍ଥ ହେଲେ ମନୁଷ୍ୟ ଦୀର୍ଘଜୀବୀ ହୁଏ ।

ସୁଭ୍ର ! ଭାସ୍କରସୁତୋଽଷ୍ଟମାନ୍ତ୍ୟଗଃ,

କିଂସ୍ଵଦିଙ୍ଗରପୁମଦିରଂଗତଃ ।

କର୍ମଶୋଽପି ବରବର୍ଣ୍ଣିନୀ ! ପ୍ରିୟେ !

ଦୀର୍ଘଜୀବିତଫଳପ୍ରଦୋନୃଶାଂ ।

ଅର୍ଥ:---ଶନି ଅଷ୍ଟମ ଓ ଦ୍ଵାଦଶସ୍ଥ ହେଲେ ବା ଲଗ୍ନ ଓ ଅଷ୍ଟମସ୍ଥ ହେଲେ ମନୁଷ୍ୟ ଦୀର୍ଘାୟୁ ଭୋଗକରେ । ସେହିପରି ଦଶମାଧିପତି ଅଷ୍ଟମ, ଦ୍ଵାଦଶ ବା ଲଗ୍ନ ଓ ଅଷ୍ଟମସ୍ଥ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ଦୀର୍ଘାୟୁ ଲଭକରେ ।

ଅକ୍ଷମେଶ ଦଶମାଧ୍ୟାୟେଶନଃ,

କେନ୍ଦ୍ରଲଭ ନବ ପଞ୍ଚମସ୍ଥିତଃ ।

ଜନ୍ମନେ ଖଡ଼୍ଗଦଶନ୍ତ ଜୀବତଂ,

ଦୀର୍ଘମାରୁତଗତେତଦାଦିତଂ ।

ଅର୍ଥ:--ଅକ୍ଷମେଶ, ଦଶମେଶ ଓ ଶନି କେନ୍ଦ୍ର, ଏକାଦଶ ଓ
ଦ୍ଵିକୋଣସ୍ଥ ହେଲେ ମନୁଷ୍ୟ ଦୀର୍ଘଜୀବା ହୁଏ ।

ମଧ୍ୟାୟ ଯୋଗ

ସୂତ୍ର:--ପ୍ରଥମଦ୍ଵିତୀୟତ୍ରୟୋରନ୍ୟୟୋବାମଧ୍ୟମ୍ । ୩ ।

ଅର୍ଥ:--ଲଗ୍ନାଧିପତି ଓ ଅକ୍ଷମାଧିପତି ଜନ୍ମସ୍ଥେ ଚରଣଶିରେ ଥିଲେ
କିମ୍ବା ସେ ଦୁହେଁଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଚରଣଶିରେ ଏବଂ
ଅନ୍ୟଟି ସ୍ଥିରଶିରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟମାୟ ହୁଏ ।

ସେହିପରି ପରାଶର ଯଥା

“ଅଥାତଃ ସପ୍ତବକ୍ଷ୍ୟାମି ମଧ୍ୟାୟୁର୍ଯୋଗମୁତ୍ତମମ୍ ।

ଚରେ ଲଗ୍ନାଧିପେ ବିପ୍ର ସ୍ଥିରେ ରହ ପତର୍ଯଦି ।

ତଦାମଧ୍ୟାୟୁଷଂ ବିଦ୍ୟାତ୍ ଦ୍ଵୌଦୃଢ଼େ ମଧ୍ୟମାୟୁଷଃ ।”

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମତରେ ଯଥା

“ପାପାଃ ପଣ୍ଡିତରତ୍ନଯାନ୍ତିସ୍ତା ମଧ୍ୟମାୟୁଃ ।”

ସମସ୍ତ ପାପଗ୍ରହ ପଟ୍ଟେର (୨ । ୫ । ୮ । ୧୧ ଭାବ)ରେ
ଥିଲେ ବା କେବଳ ଭୃତ୍ୟାନ୍ତ ଚତୁର୍ଥସ୍ଥ ହେଲେ ମଧ୍ୟମାୟୁ ହୁଏ ।

“ଅଲୋଚନାବଳେ ଜାବେକେନ୍ଦ୍ରକୋଣେ ହି କେପାପେମଧ୍ୟାୟଃ ।”

ଲଗ୍ନେଶ ନିର୍ବାଳୀ, ବୃହସ୍ପତି କେନ୍ଦ୍ର ବା ହିକୋଣସ୍ଥ ଏବଂ
ପାଞ୍ଚଗ୍ରହ ସମସ୍ତ ଶୁକ୍ର, ୮ମ, ଦଶମ ସ୍ଥରେ ମଧ୍ୟାୟୁ ଯୋଗହୁଏ ।

“ଶୁଭେକେନ୍ଦ୍ରକୋଣେ ମନ୍ଦେବଳିନି ପିଷ୍ଟାଞ୍ଜମେ ବା ପାପେମଧ୍ୟାୟୁ ।”

ସମସ୍ତ ଶୁଭଗ୍ରହ କେନ୍ଦ୍ର ବା ହିକୋଣରେ ଥିବେ ଶନି
କଳବାନ୍ ହୋଇ ଶୁକ୍ର ବା ଅଞ୍ଜମସ୍ଥ ହୋଇଥିବ କିମ୍ବା ପାପଗ୍ରହ
ରୁଡ଼ିକ ପିଷ୍ଟାଞ୍ଜମ ସ୍ଥରେ ମଧ୍ୟାୟୁ ହେବ ।

“ତ୍ରକୋଣେ କେନ୍ଦ୍ରେ ବା ମିଶ୍ରା ମଧ୍ୟାୟୁଃ ।”

କେନ୍ଦ୍ର ଓ ହିକୋଣରେ ଶୁଭଶୁଭଗ୍ରହ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟାୟୁ
ହୁଏ ।

ସେହିପରି

ବଳହୀନେ ବିଲଗ୍ନେଶେ ଜାବେକେନ୍ଦ୍ରହିକୋଣେ ।

ପିଷ୍ଟାଞ୍ଜମବ୍ୟୟୋପାପେ ମଧ୍ୟାୟୁରୁ ଦାହୁତମ୍ ।

ଅର୍ଥ:---ଲଗ୍ନେଶ ବଳହୀନ, ବୃହସ୍ପତି କେନ୍ଦ୍ର ବା କୋଣସ୍ଥ ଏବଂ

ସମସ୍ତ ପାପଗ୍ରହ ପିଷ୍ଟାଞ୍ଜମ, ବ୍ୟୟସ୍ଥ ସ୍ଥରେ ମଧ୍ୟାୟୁ
ଯୋଗ ହୁଏ ।

ଶୁଭେ କେନ୍ଦ୍ରେ ହିକୋଣସ୍ଥେ ଶନୌବଳ ସମନ୍ୱିତେ ।

ପିଷ୍ଟବାପ୍ୟଞ୍ଜମେ ପାପେ ମଧ୍ୟାୟୁରୁ ଦାହୁତମ୍ ।

ଅର୍ଥ:---ସମସ୍ତ ଶୁଭଗ୍ରହ କେନ୍ଦ୍ର ବା କୋଣସ୍ଥ, ଶନିବଳଶାଳୀ ଓ
ପାପ ଗ୍ରହଗଣ ପିଷ୍ଟ ବା ଅଞ୍ଜମସ୍ଥ ସ୍ଥରେ ମଧ୍ୟାୟୁ ଯୋଗ
ହେବ ।

“ଲଗ୍ନେନ୍ଦ୍ରୀକୋଣେ କେନ୍ଦ୍ରେ ବା ମଧ୍ୟମାୟୁକ୍ଷ୍ମ ମିଶ୍ରିତେ ।”

ଅର୍ଥ:---ଲଗ୍ନ, କେନ୍ଦ୍ରେ ଓ କୋଣ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ଯେବେ ଶୁଭଗ୍ରହ
ଓ ଅଶୁଭଗ୍ରହ ମିଶ୍ରିତ ଭାବରେ ଥାନ୍ତି ତେବେ ମଧ୍ୟମାୟୁ
ହେବ ।

ଅଲ୍ପାୟୁ ଯୋଗ

ସୂତ୍ର:-ମଧ୍ୟଯୋଗଦ୍ୟନ୍ତ୍ରଯୋଗାହୀନମ୍ । ୪ ।

ଅର୍ଥ:---ଲଗ୍ନାୟତ ଓ ଅଷ୍ଟମାୟତ ଉଭୟେ ସ୍ଥିରରାଶିରେ ଥିବେ
କିମ୍ବା ଗୋଟିଏ ଚରରାଶିରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ଦ୍ରାଘିକରାଶିରେ
ଥିଲେ ଅଲ୍ପାୟୁ ହୁଏ ।

ସେହିପରି ପରାକର

“ଅଙ୍ଗାଧୀଶେ ଚିତ୍ତେ ଯସ୍ୟ ଦ୍ଵାଦିତ୍ତେ ରକ୍ତନାୟକେ ।
ତସ୍ୟାଲ୍ପାୟୁର୍ମହାପ୍ରାଞ୍ଜ ନିର୍ବିଶଙ୍କ ଦ୍ଵିଜୋତ୍ତମ ।
ସ୍ଥିରେ ସ୍ଥିରେ ସ୍ଥିତେ ଦ୍ଵୌ ଚ ଲଗ୍ନରକ୍ତାୟତୌଦ୍ଵିଜ ।
ସ୍ଵଲ୍ପାୟୁସୂତ୍ର ବିକ୍ଷେପଂ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ପ୍ରଣୋଦତମ୍ ।”

ଅନ୍ୟମତରେ

“ସପାପେରହ୍ନେଶେନ୍ଦ୍ରେ ଶଶ୍ଵେ ବା ଅଲ୍ପାୟୁଃ ।”
ପାପଗ୍ରହସହ ରହେଶ ଶଶ୍ଵ ବା ଦ୍ଵାଦଶ ସ୍ଥାନରେ ଥିଲେ
ଅଲ୍ପାୟୁକରୁଏ ।

“ପାପ ଅପୋକ୍ତମସ୍ତା ଅଲ୍ପାୟୁଃ ।”

ସମସ୍ତ ପାପଗ୍ରହ ଆପୋକ୍ଳମରେ (୩ । ୬ । ୯ । ୧୨ ରେ)
ଥିଲେ ଅଲ୍ଲାୟୁ ହୁଏ ।

“ଲଗ୍ନାଷ୍ଟମେଷୋ ବ୍ୟୟୋରଗେ ବାହ୍ୟାୟୁଃ ।”

ଲଗ୍ନ ଓ ଅଷ୍ଟମାସପତ ଉଭୟେ ଶତ୍ରୁ ବା ଦ୍ଵାଦଶସ୍ଥ ହେଲେ
ଅଲ୍ଲାୟୁ ଯୋଗ ହୁଏ ।

“ଧନେଶେକେ ପ୍ରର୍ଜତେ ଲଭେ ଇଜ୍ୟାକ୍ଷୋ ଅଲ୍ଲାୟୁଃ ।”

ଧନେଶ ନବମରେ ଶନି ସପ୍ତମରେ ଏବଂ ବୃହସ୍ପତି ଶୁକ୍ର
ଏକାଦଶସ୍ଥ ହେଲେ ଅଲ୍ଲାୟୁ ଯୋଗ ହୁଏ ।

“ଲଗ୍ନେକର୍ଜକାରୌ ଚନ୍ଦ୍ରାରନ୍ତ ଗଃପଶ୍ୟୁଗାବେହଲ୍ଲାୟୁଃ ।”

ଲଗ୍ନରେ ଶନି ମଙ୍ଗଳ, ଅଷ୍ଟମରେ ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ଶତ୍ରୁରେ ବୃହସ୍ପତି
ଥିଲେ ଅଲ୍ଲାୟୁ ହୁଏ ।

“ଲଗ୍ନଶେଷ୍ଠମେଲ୍ଲାୟୁଃ ।”

ଅଷ୍ଟମସ୍ଥ ଲଗ୍ନେଶ ଅଲ୍ଲାୟୁ କରାଏ ।

“ଦ୍ଵିକେ ପାପେଷେଷେହବଲେଲ୍ଲାୟୁଃ ।”

ଏଷ୍ଠ, ୮ମ ଓ ଦ୍ଵାଦଶରେ ସମସ୍ତ ପାପଗ୍ରହ ଥାଇ ଲଗ୍ନେଶ
ବଳହୀନ ହେଲେ ମନୁଷ୍ୟ ଅଲ୍ଲାୟୁ ହୁଏ ।

“କୂର ପଶ୍ୟନ୍ତଶ ମନ୍ଦରକ୍ଷେତ୍ରୋ ସପାପୋ ପାପଦୃଷ୍ଟୋ
ବା ଲ୍ଲାୟୁ ।”

ଅଷ୍ଟମେଶ ଓ ଶନି ଉଭୟେ ପାପ ପଶ୍ୟନ୍ତାଂଶରେ ଥାଇ ପାପଦୃଷ୍ଟ
ବା ପାପଗ୍ରହ ଦୃଷ୍ଟ ହେଲେ ଅଲ୍ଲାୟୁ ଯୋଗ ହୁଏ ।

“ପାପେକେନ୍ଦ୍ରେ ଶୁଭଦୃଶ୍ୟୀନେଷେଶେବଲେଲ୍ୟାୟଃ ।”

କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥ ସମସ୍ତ ପାପଗ୍ରହ ଶୁଭଦୃଶ୍ୟ ରହିତ ଏବଂ ଲଗ୍ନେଶ ଦୁର୍ବଳ ହେଲେ ଅଳ୍ପାୟୁ ହୁଏ ।

“ବ୍ୟୟାର୍ଥୀପାପୌ ଶୁଭ ଦୃଶ୍ୟୀନୌ ଅଳ୍ପାୟୁଃ ।”

ଦ୍ଵିତୀୟ ଓ ତୃତୀୟ ପାପଗ୍ରହଙ୍କୁ ଶୁଭଗ୍ରହ ଦେଖୁ ନଥିଲେ ଅଳ୍ପାୟୁ ହୁଏ ।

ସେହିପରି:---

ଅଳ୍ପାୟୁବ୍ୟୟୋଽଥବା ଉତ୍ସୁଗତେ ପାପାନୁତେ ରହନ୍ତି ।

ଲଗ୍ନେଶେନ ଯୁକ୍ତେତ୍ତୁ ଦୟାବିବଳେ କାତୋଲ୍ଲଙ୍ଘନୀ ନରଃ ।

ଅର୍ଥ:--ଅତ୍ୟନ୍ତେଶ ବଳହୀନ ହୋଇ ପାପଗ୍ରହସହ ବା ଲଗ୍ନେଶସହ

ସନ୍ତୁ ବା ବ୍ୟୟସ୍ଥ ହେଲେ ଅଳ୍ପାୟୁ ଯୋଗ ହୁଏ ।

ଅୟୁଃସ୍ଥାନାୟତଃ ପାପୌ ସହୈବ ବ୍ୟୟସଂକ୍ଷିତଃ ।

କରୋତ୍ୟଳ୍ପାୟୁଃ କାତଂ ଲଗ୍ନେଶୋଽପ୍ୟଥ ସଂକ୍ଷିତଃ

ଅର୍ଥ:--ଅତ୍ୟନ୍ତେଶ ପାପଗ୍ରହ ସହ ବ୍ୟୟସ୍ଥ ହେଲେ ବା ଲଗ୍ନେଶ

ସେମାନଙ୍କ ସହ ସେଠାରେ ଥିଲେ କାତକ ଅଳ୍ପାୟୁ ହୁଏ ।

ରହେଶେ ନୀଚରାଶିରେ ରହେପାପ ଗ୍ରହୈର୍ଯୁକ୍ତେ ।

ଲଗ୍ନେଶେ ଦୁର୍ବଳେ ଯସ୍ୟ ଶୁଭାୟୁର୍ବିତ୍ ପ୍ରବନ୍ ।

ଅର୍ଥ:—ଅଷ୍ଟମେଶନାଚସ୍ତ୍ର, ସମସ୍ତ ପାପଗ୍ରହ ଅଷ୍ଟମସ୍ତ୍ର ଏବଂ ଲଗ୍ନେଶ
ବଳହୀନ ହେଲେ ଅଳ୍ପାୟୁ ଯୋଗ ହୁଏ ।

ପଞ୍ଚମେ ପାପସ୍ତ୍ରକୁ ରହେଶ ପାପ ସଂଯୁକ୍ତେ ।

ରହେ ପାପଗ୍ରହେୟୁକ୍ତେ ଅଳ୍ପାୟୁଷଂ ସଜାୟୁକ୍ତେ ।

ଅର୍ଥ:—ପଞ୍ଚମ ଓ ଅଷ୍ଟମରେ ପାପଗ୍ରହ ଥାଇ ଅଷ୍ଟମେଶ ପାପଯୁକ୍ତ
ହେଲେ ମନୁଷ୍ୟ ଅଳ୍ପାୟୁ ହୁଏ ।

ରହେଶ ପାପସ୍ତ୍ରକୁ ରହି ପାପଗ୍ରହେୟୁକ୍ତେ ।

ବ୍ୟୟେନ୍ଦ୍ରର ଗ୍ରହେୟୁକ୍ତେ ଜାତମାତ୍ରଂ ମୃତ୍ୟୁର୍ଭବେତ୍ ।

ଅର୍ଥ:—ଅଷ୍ଟମେଶ ପାପଗ୍ରହ ସହ ଥାଇ ଅଷ୍ଟମ ଓ ବ୍ୟୟରେ ପାପ
ଗ୍ରହ ଥିଲେ ଜାତକର ଜନ୍ମହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ମୃତ୍ୟୁ
ହୁଏ ।

କେନ୍ଦ୍ରେ ଦିକୋଶେ ପାପସ୍ତ୍ରା ଶଷ୍ଠାଷ୍ଟ ଶୁଭଗାପଦ ।

ଲଗ୍ନେ ରହେଶ ନାଚସ୍ତ୍ରୋ ଜାତଃ ସଦ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁର୍ଭବେତ୍ ।

ଅର୍ଥ:—କେନ୍ଦ୍ର ଓ ଦିକୋଶରେ ସମସ୍ତ ପାପଗ୍ରହଯୁକ୍ତ ଏବଂ ଶଷ୍ଠ
ଓ ଅଷ୍ଟମରେ ସମସ୍ତ ଶୁଭଗ୍ରହ ଥାଇ ଲଗ୍ନ ଓ ଅଷ୍ଟମେଶ
ନାଚସ୍ତ୍ର ହେଲେ ଜନ୍ମହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ମୃତ୍ୟୁ ହୁଏ ।

ପ୍ରକାଶନରେ ଅୟୁନିର୍ଣ୍ଣୟ

“ଧର୍ମେମୋକ୍ଷେ ଚିତ୍ତୟୁଷ୍ୟଂ ଧର୍ମେ କାମେ ଚ ମଧ୍ୟମମ୍ ।

ଧର୍ମେ ଧନେ ଚ ସ୍ୱଳ୍ପାୟୁ-ଧର୍ମେ ଧର୍ମେ ଗତାୟୁଷଃ ।”

ଅର୍ଥ:---ଲଗାପ୍ରପତ୍ନ ଅଙ୍ଗମାପ୍ରପତ୍ନ ଏକାଦଶ ପଞ୍ଚମରେ ଥିଲେ
ଦାର୍ପାୟୁ, ଏକାଦଶ ଭୃତ୍ୟାୟୁରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟମାୟୁ,
ଏକାଦଶ ଦୃତ୍ୟାୟୁ ବା ଏକାଦଶ ନବମରେ ଥିଲେ
ଅଲ୍ୟାୟୁ, ଯଦି ଲଗାପ୍ରପତ୍ନ ଅଙ୍ଗମାପ୍ରପତ୍ନ ଦୁହେଁ ଏକା-
ଦଶରେ ଆପଣା ଡେବେ ହୀନାୟୁ ହେବ ।

ଆୟୁକୋଧକ ତନ୍ତ୍ର

	୧ ଯୋଗ	୨ୟ ଯୋଗ	୩ୟ ଯୋଗ
ଦାର୍ପାୟୁ	ତରରେ ଲଗେଣ " ଅଷ୍ଟମେଶ	ସ୍ଥିରରେ ଲଗେଣ ଦ୍ଵାସ୍ତିକରେ ଅଷ୍ଟମେଶ	ଦ୍ଵାସ୍ତିକରେ ଲଗେଣ ସ୍ଥିରରେ ଅଷ୍ଟମେଶ
ମଧ୍ୟାୟୁ	ତରରେ ଲଗେଣ ସ୍ଥିରରେ ଅଷ୍ଟମେଶ	ସ୍ଥିରରେ ଲଗେଣ ତରରେ ଅଷ୍ଟମେଶ	ଦ୍ଵିସ୍ଵଭାବରେ ଲଗେଣ " ଅଷ୍ଟମେଶ
ଅଲ୍ୟାୟୁ	ତରରେ ଲଗେଣ ଦ୍ଵାସ୍ତିକରେ ଅଷ୍ଟମେଶ	ସ୍ଥିରରେ ଲଗେଣ " ଅଷ୍ଟମେଶ	ଦ୍ଵିସ୍ଵଭାବରେ ଲଗେଣ ତରରେ ଅଷ୍ଟମେଶ

ଗଣେଶ ଦୈବଜ୍ଞ ମତରେ ଅୟୁନିରୂପଣ---

ଲଗ୍ନାଧୀଶୋଽତିବାୟେ । ଯଦି ଶୁଭବିହାରୋଽସିତଃ କେନ୍ଦ୍ରଯାତୈ-
ର୍ଦିଦ୍ୟାଦାୟୁଃ ପୁରାତନଂ ଗୁଣଗଣ ସହତଂ ଶ୍ରୀୟତଂ ମାନବାନାମ୍ ।

ସୌମ୍ୟାଃ କେନ୍ଦ୍ରାଳୟସ୍ତା ଜନ୍ମୁଷି ଚ ରଜନୀ ନାୟକେ ସ୍ତ୍ରୀୟତୁଷ୍ଟେ
ବାୟାଦ୍ୟେ ଲଗ୍ନନାଥେ ବସୁଷି ଚ ଶରଦାଂ ଷଷ୍ଠିରାୟୁ ନରାଣାମ୍ । ୧

ଅର୍ଥ:---ଯଦି କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥିତ ଶୁଭଗ୍ରହମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇ
ଲଗ୍ନେଶ ପୂର୍ଣ୍ଣବଳୀ ହୋଇଥାଏ ତେବେ ମନୁଷ୍ୟ ଧନ ଓ
ଗୁଣସମୃଦ୍ଧ ଯୁକ୍ତ ହୋଇ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅୟୁ ଭୋଗ କରେ । ପୁଣି
ଯଦି ଶୁଭଗ୍ରହମାନେ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଥିବେ, ଯଦି ଉଚ୍ଚସ୍ଥ
ହୋଇଥିବେ ଏବଂ ଲଗ୍ନେଶ ବଳୀ ହୋଇ ଲଗ୍ନରେ ଥିବେ
ତେବେ ଜାତକ ୭୦ ବର୍ଷ ଅୟୁ ଭୋଗ କରେ । ୧ ।

ସୌମ୍ୟାଃକେନ୍ଦ୍ରାଳୟସ୍ତା ବସୁଷି ସୁରଗୁରୌଲଗ୍ନତୋନାୟୁଧାଂଶୋ-
ରାୟୁର୍ଯୁକ୍ତଂ ନ ଦୃଷ୍ଟଂ ନଚଗଗନତୈଃସପ୍ତତବଂସୁରାଣାମ୍ ।

ଯାତାମୁଳସିକୋଶେ ଶୁଭଗଗନ ଚରଃ ସ୍ତ୍ରୀୟତୁଷ୍ଟେ ସୁରେଜ୍ୟେ
ଲଗ୍ନାଧୀଶୋଽତିବାୟେ ଗଗନବସୁସମାଭ୍ୟୁତ୍ଥମାୟୁର୍ନରାଣାମ୍ । ୨ ।

ଅର୍ଥ:---ଲଗ୍ନ ବା ଚନ୍ଦ୍ରଠାରୁ କେନ୍ଦ୍ରରେ ସମସ୍ତ ଶୁଭଗ୍ରହଥିବେ
ପୁଣି ବୃହସ୍ପତି ଲଗ୍ନରେ ଥିବେ ଏବଂ ଅଷ୍ଟମଭାବ ଦଶମସ୍ଥାନ
ଗତ ପାପଗ୍ରହଦ୍ଵାରା ଦୃଷ୍ଟ ବା ଯୁକ୍ତ ନ ହେଲେ ୭୦ ବର୍ଷ
ଅୟୁହୁଏ । ପୁଣି ଶୁଭଗ୍ରହମାନେ ନିଜ ମୂଳଭୁଜାଂଶରେ

ଥରେ, ବୃହସ୍ପତି ଜାତି ଉଦୟାନରେ ଥିବା ଓ ଲଗ୍ନେଶ
ବଳବାନ୍ ହୋଇଥିଲେ ୮୦ ବର୍ଷ ଆୟୁ ହୁଏ । ୨ ।

ସୌମ୍ୟକେତୁ ଓ ଉଦୟାନରେ ପଦଂ ଶେଷସ୍ଥାନଂ ସମାଶ୍ରୟ-
ସ୍ତୁଂ ଶତ୍ରୁସୌମ୍ୟକ୍ଷିତଂ ଚେତୁ ଗଗନହୁମଳରୌଃ--- ।

ସଂଯୁତାଥୋସ୍ପତିରୂପେତୁ, ସ୍ପତିଂ ଶେଷ ସ୍ଥାନରେ ଜ୍ୟେ ମୃଗଶିରାମିତଂ
ସ୍ପତିଂ ଲଗ୍ନେଶ ବା, ଚେତୁ ଦ୍ଵ୍ୟନେଶ୍ଵରୈଶ୍ଚେତୁ ଗଗନରସ ମିତଂ-
କୋଶଗାଃ ସୌମ୍ୟଶେଷାଃ । କାଚେଲଗ୍ନେ ସୁରେଜ୍ୟେ ଯଦିଭବତି-
ତଦା ଖାତୁଲ୍ୟଲୟେଶୋ, ଧର୍ମେଶ୍ଵେ ରୁଦ୍ଧନାଥେ ନିଧନ-
ଭବନଗେହୂରଦୁଷ୍ଟେବିଧିପ୍ରଭାଃ, ଲଗ୍ନାଧୀଶ୍ଵନାଥୋ-
ଲୟଭବନ ଗତୋସପ୍ରବିଂଶତୁ ବିଲଗ୍ନା, ହିରେକ୍ୟୋ-
ଚନ୍ଦ୍ରଦୃଷ୍ଟୋ ଯଦଂ ନିଧନଗତଃ କଣ୍ଠନାସ୍ତେ ଦ୍ଵିପଥାଃ । ୩-୪

ଅର୍ଥ:--ରୂପ ବଳବାନ ହୋଇ କେତୁରେ ଥିଲେ ଓ ଅଷ୍ଟମ-
ସ୍ଥାନରେ କୌଣସି ଗ୍ରହ ନଥିଲେ ୩୦ ବର୍ଷ ଆୟୁ ହୁଏ ।
ସେହିପରି ଅଷ୍ଟମକୁ ଶୁଭଗ୍ରହ ଦେଖୁଥିଲେ ଆୟୁ ୪୦ ବର୍ଷ
ହୁଏ । ବୃହସ୍ପତି ଜାତିର (ଧନୁ ବା ମୀନରେ) ବା
ନିଜ ଦେଶାଶରେ ଥିଲେ ଆୟୁ ୨୭ ବର୍ଷ ହୁଏ । ଚନ୍ଦ୍ର-
ସ୍ଵରୂପୀ ବା ଲଗ୍ନସ୍ଥ ଏବଂ ଶୁଭଗ୍ରହ ସପ୍ତମସ୍ଥ ହେଲେ ୨୦
ବର୍ଷ ଆୟୁ ହୁଏ । ସପ୍ତମ ଶୁଭଗ୍ରହ ନବମ ଓ ପଞ୍ଚମସ୍ଥ ହୋଇ
ବୃହସ୍ପତି କାର୍ଯ୍ୟ ଲଗ୍ନସ୍ଥ ହେଲେ ଜାତକର ୮୦ ବର୍ଷ
ଆୟୁ ହୁଏ । ଅଷ୍ଟମେଶ ନବମସ୍ଥ ଏବଂ ପାପ ଦୃଷ୍ଟ ଲଗ୍ନେଶ ଅଷ୍ଟ-
ମସ୍ଥ ହେଲେ ମନୁଷ୍ୟର ୨୪ ବର୍ଷରେ ମୃତ୍ୟୁ ହୁଏ ।

ଅଷ୍ଟମେଶର ସହୃଦ ଲଗ୍ନେଶ ମରେଥିଲେ ୨୭ବର୍ଷରେ ଆୟ
ଶେଷ ହୁଏ । ପାପଯୁକ୍ତ ବୃହସ୍ପତି ଲଗ୍ନସ୍ଥ ହୋଇ ଚନ୍ଦ୍ର-
ଦୃଷ୍ଟ ହେଲେ ଏବଂ ଅଷ୍ଟମରେ କୌଣସି ଗ୍ରହ ନ ଥିଲେ ୨୨
ବର୍ଷରେ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟେ । ୩-୪

ଲଗ୍ନେନ୍ଦୁ କରହୀନୌ ବୟସି ସୁରଗୁରୌ ରହୁତଂ ଶେଷହୀନଂ,
କେନ୍ଦ୍ରସୌମ୍ୟଶଶିଲୀଃସିଦ୍ଧବିଭୂଧଗୁରୁସ୍ୟାଃ। କେନ୍ଦ୍ରଗୌଚେତ୍,
ବାଗୀଶୋ କର୍କଲଗ୍ନେ ଶତମହାଭୁଜେ କେନ୍ଦ୍ରଗେଥାର୍କସୁନୌ
ଧର୍ମାଞ୍ଜଳେ ପୁଥାଂଶୌ ବ୍ୟୟନବମଗତେ ହାୟନାନାଂ ଶତଂସ୍ୟାତ୍ । ୫

ଅର୍ଥ:—ଲଗ୍ନ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରର ପାପଗ୍ରହ ସମୃଦ୍ଧ ସୁନ୍ୟ, ବୃହସ୍ପତି ଲଗ୍ନସ୍ଥ,
ଅଷ୍ଟମଭାବ ଗ୍ରହସୁନ୍ୟ ହୋଇ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଶୁଭଗ୍ରହଥିଲେ
୨୦ ବର୍ଷ ଆୟୁହୁଏ । ଶୁକ୍ର ଓ ବୃହସ୍ପତି ଲଗ୍ନରେ ଥିଲେ
ମନୁଷ୍ୟ ୧୦୦ ବର୍ଷ ଆୟୁ ଭୋଗକରେ । ବୃହସ୍ପତି କର୍କଟ
ଲଗ୍ନରେଥାଇ ଶୁକ୍ର କେନ୍ଦ୍ରରେ ଥିଲେ ମନୁଷ୍ୟର ୧୦୦
ବର୍ଷ ଆୟୁହୁଏ । ଶନି ଲଗ୍ନ ବା ନବମରେ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର
ନବମ ବା ଦ୍ଵାଦଶରେ ଥିଲେ ୧୦୦ ବର୍ଷ ଆୟୁହୁଏ । ୫ ।

ଧୀକେନ୍ଦ୍ରାୟୁର୍ନବସ୍ଥା ଯଦିଂଶଲଗ୍ନେ ନୋଗୁରୁର୍ଭେ ବିଲଗ୍ନେ,
କେନ୍ଦ୍ରବାବ୍ୟୋ ଗୁରୌବାଶୁଭମପିଜ୍ଞାଧନଂସୌମ୍ୟଦୃଷ୍ଟଂଶତଂସ୍ୟାତ୍ ।
ଲଗ୍ନାଦିଘୋର୍ନଶେଷା ଯଦି ଜାତନଗତା ବାଫି ଭ୍ରାଜୌସିତେକେନୀ,
ପୁଣ୍ୟାୟୁଃ ସ୍ଵାୟତ୍ତଶୌ ଶୁଭଗଗନ ଚରାଃ ପଞ୍ଚିରଞ୍ଜୋଽକଗେଦବଜ୍ରଃ ୬

ଅର୍ଥ:—ନବମ ପଞ୍ଚମ, କେନ୍ଦ୍ର ଓ ଅଷ୍ଟମରେ ପାଞ୍ଚଗ୍ରହ ନ ଥିବେ,
 ଧନୁ ବା ମିନି ଲଗ୍ନହୋଇଥିବ । କେନ୍ଦ୍ରରେ ବୃହସ୍ପତି ବା
 ଶୁକ୍ରଥିବେ, ଅଷ୍ଟମ ଓ ନବମକୁ ଶୁଭଗ୍ରହ ଦେଖୁଥିଲେ
 ୧୦୦ ବର୍ଷ ପରମାୟୁ ହେବ । ଲଗ୍ନ ବା ଚନ୍ଦ୍ରର ଅଷ୍ଟମ
 ଭାବ ଗ୍ରହଶୂନ୍ୟ ହୋଇ ଶୁକ୍ର, ବୃହସ୍ପତି ବଳବାନ ହେଲେ
 ଜାତକର ପୁଣ୍ୟାୟୁ ହୁଏ । ଶୁଭଗ୍ରହମାନେ ନିଜ ନିଜ
 ସ୍ୱର୍ଗରେ ଥାଇ ବୃଷଲଗ୍ନରେ ଚନ୍ଦ୍ର ଥିଲେ ୨୦ ବର୍ଷ ଆୟୁ-
 ହୁଏ । ୨ ।

କୋଦଣ୍ଡାନ୍ତ୍ୟାର୍ଥମଂଗଂ ଯଦି ସକଳଶଗଃ ସ୍ୱୋଇଗାଞ୍ଜେଜ୍ଜିନାଂଶ୍ଚି-
 ଗୋଷ୍ଠେ ପୁଣ୍ୟଂଚକେନ୍ଦ୍ରେ ସୁପରତ ଭଗ୍ନକୌ ଲଭଗେହବ୍ଦେ--
 ପରାୟୁଃ ।

ଶୁକେମାନେତନ୍ନୁଷ୍ଠେ ନିଧନଗ୍ରହଗତେ ସୌମ୍ୟଦୃଷ୍ଟେ ସୁଧାଂଶୌ
 ଜାବେକେନ୍ଦ୍ରେ ଶତଂସ୍ୟାଦଧିତନ୍ନୁଗ୍ରହପେ ଛୁଦ୍ରଗେ--
 ପୁଷ୍ଟରେହବ୍ଦେ । ୩ ।

ବାଗୀଶେ ବାସ୍ୟଃସ୍ତକ୍ରେ ନବମଭବନଗଃ ସବଂଶେଷଃଶତାୟୁଃ
 କର୍କେହେ ଜାବଚକ୍ତ୍ରୌ ସହଜ ରତ୍ନଭବେ ସହକବକ୍ତ୍ରୌଚକେନ୍ଦ୍ରେ !
 କେନ୍ଦ୍ରେ ସୁଧୀର ମୟା ଗୁରୁନବ ଲବଗା ବାକ୍ପତ୍ତୌଲଗ୍ନଯାତେ
 ବ୍ୟଞ୍ଜୁଗାନେଷୁ ଶେଷାଃ ଶରଗଜ ଭୁଲିତଂ ସ୍ୟାନ୍ନରାଶାଂ--
 ତଦାୟୁଃ । ୮ ।

ଅର୍ଥ:—ଧନୁରଭିଭବର୍ଷରେ (୧୫ ଅଂଶପରେ) ଲଗ୍ନ ହୋଇଥିବ,
 ବୃଷର ୨୪ ଅଂଶରେ ରୁଧିଥିବେ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ

ଗ୍ରହମାନେ ନିଜ ନିଜ ଉଚ୍ଚରେ ଥିଲେ, ମନୁଷ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣାୟୁ
 ଧାରଣକରେ । ସେହିପରି ବୃହସ୍ପତି ଓ ଶୁକ୍ର କେନ୍ଦ୍ରରେ ଥାଇ
 ଚନ୍ଦ୍ର ଏକାଦଶରେ ଥିଲେ ପୂର୍ଣ୍ଣାୟୁ ହୁଏ । ଶୁକ୍ରଯୁକ୍ତ ମୀନ-
 ଲଗ୍ନକୁ ଶୁଭଗ୍ରହ ଦୃଷ୍ଟି, ଚନ୍ଦ୍ର ଅଷ୍ଟମସ୍ଥ ହୋଇ ବୃହସ୍ପତି
 କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥ ହେଲେ ଜାତକର ୧୦୦ ବର୍ଷ ଆୟୁ ହୁଏ ।
 ଅଥବା ଲଗ୍ନେଶ ଅଷ୍ଟମରେ, ଚନ୍ଦ୍ର ଦଶମରେ ଏବଂ ବୃହ-
 ସ୍ପତି ଚଳବାନ୍ ହୋଇ ଅନ୍ୟ ସବୁ ଗ୍ରହମାନେ ନବମରେ
 ଥିଲେ ୧୦୦ ବର୍ଷ ଆୟୁହୁଏ । କର୍କଟ ଲଗ୍ନକୁ ବୃହସ୍ପତି,
 ଚନ୍ଦ୍ର ଭୃଗୁ, ଶୁକ୍ର ଓ ଏକାଦଶସ୍ଥ ହୋଇ, ରୁଧ୍ର, ଶୁକ୍ର
 କେନ୍ଦ୍ରରେ ଥିଲେ ୧୦୦ ବର୍ଷ ଆୟୁ ହୁଏ । ବୃହସ୍ପତିର
 ନବମାଂଶରେ ଥାଇ ରବି, ମଙ୍ଗଳ ଓ ଶନି କେନ୍ଦ୍ରଗତ
 ହୋଇଥିବେ ଏବଂ ବୃହସ୍ପତି ଲଗ୍ନରେ ଥାଇ ଅନ୍ୟ ଗ୍ରହ-
 ମାନେ ଦ୍ଵାଦଶଛତ୍ରା ଅନ୍ୟତ୍ର ଥିଲେ ୮୫ ବର୍ଷ ଆୟୁ-
 ହେବ । ୭-୮ ।

ଦୁର୍ଘସୌମ୍ୟାଂଶଯାତା ଉପତୟ ଗୁହ୍ୟଗାଃ କାତରଃ କଣ୍ଠକଣ୍ଠାଃ
 ସୌମ୍ୟା ବ୍ୟୋମାର୍କସଂଶ୍ୟଂ ଯଦିତନୁପକୃତଜୌରନ୍ଧ୍ର ଗୌନୋପରାୟଃ
 କେନ୍ଦ୍ରେ ଲଗ୍ନେଶଜାତୌ ନବସୁତ ନିଧନେ କଣ୍ଠକେନୋ ଶାଳଶ୍ୟାଃ
 ସମୁର୍ଣ୍ଣଂ ପାପଗେଷା ଯଦିବ୍ରହ୍ମ କଳଗା ଜୀବତ୍ସତେ ସୌମ୍ୟାଃ । ୯ ।
 ଯୁଗ୍ମଶୀଂଶେ ଗତାବା ବ୍ୟୟଧନ ଗୁହ୍ୟଗାଣ୍ଡେଚ୍ଛୁଭ୍ରାଃ ଶୀତଭ୍ରନ୍ତଃ
 ସଂପୂର୍ଣ୍ଣଲଗ୍ନଯାତ୍ରୀ ଶତମିତ୍ର ଜନିନା ମିତ୍ରସ୍ତ ମନ୍ଦରଂସ୍ୟାତ୍ ।

ଲଗ୍ନେଶ ସୌମ୍ୟଯୁକ୍ତେ ବସୁଷି ଚ ଲୟେ ରୁଦ୍ରଗେନାନାଦୃଷ୍ଟେ
ବିଂଶତକେନ୍ଦ୍ରେ ଲୟେଶେ ବଳବିହୁକ୍ତି ଉଥା---

ଲଗ୍ନପେତ୍ରିଂଶଦାୟଃ । ୧୦ ।

ଅର୍ଥ:—ପାପପ୍ରହରାନ ଶୁଭହର ନବାଂଶରେ ଥାଇ ଉପବନ୍ଧୁ
(୩, ୬, ୧୦, ୧୧)ରେ ଥିବେ ଏବଂ ଯୁକ୍ତରେ ପରଲୟ
ହୋଇଥିବା ଶୁଭପ୍ରହରାନେ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଥିଲେ ୧୨୦ ବର୍ଷ
ପରମାୟୁ ହୁଏ । ଏହି ପୋଗରେ ଯଦି ଲଗ୍ନେଶ ଓ ମଙ୍ଗଳ
ଅଷ୍ଟମସ୍ଥ ହୋଇଥାନ୍ତି ତେବେପୂର୍ଣ୍ଣାୟୁ ହୋଇପାରୁନାହିଁ ।
ଲଗ୍ନେଶ ଓ ବୃହସ୍ପତି କେନ୍ଦ୍ରରେ ଥାଇ ନବମ, ପଞ୍ଚମ ଓ
ଅଷ୍ଟମରେ କୌଣସି ପାପପ୍ରହର ନ ଥିଲେ ପୂର୍ଣ୍ଣାୟୁ ହୁଏ ।
ଯଦି ପାପପ୍ରହର ନବମ ଓ ଚତୁର୍ଥରେ ଥିବେ ଏବଂ ଶୁଭପ୍ରହର
ବୃହସ୍ପତିର ନବାଂଶରେ ବା ସମ୍ଭରାଶର ନବାଂଶରେ ଥାଇ
ଦ୍ରାଘଶ ବା ଦ୍ଵିତୀୟର ଥିବେ ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଲଗ୍ନସ୍ଥ
ହେଲେ ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିକାରୀ ହୋଇ ୧୦୦ ଅୟୁ
ଭୋଗ କରେ । ଶୁଭପ୍ରହର ଯୁକ୍ତ ଲଗ୍ନେଶ ଲଗ୍ନରେ ଓ ଅଷ୍ଟ-
ମେଶ ଅଷ୍ଟମରେ ଥାଇ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଗ୍ରହର ଦୃଷ୍ଟି
ପାଉନଥିଲେ ୨୦ ବର୍ଷ ଅୟୁହୁଏ । ବଳହୀନ ହୋଇ
ଲଗ୍ନେଶ ଓ ଅଷ୍ଟମେଶ ଯଦି କେନ୍ଦ୍ରରେ ଥାଏ ତେବେ ୩୦
ବର୍ଷ ଅୟୁହୁଏ । ୯. ୧୦ ।

ଇନ୍ଦ୍ରାବାପୋକ୍ଳମସ୍ତେ ତଦନ୍ତୁ ତନ୍ମୁପତୌ ନିବଳେ ପାପଦୃଷ୍ଟେ
ଦନ୍ତୈତ୍ତୁଲ୍ୟତତୋଽର୍କ୍ଷଃ ଶଲ୍ୟଶବିବରେ ଲଗ୍ନଗୋଽବୃଦ୍ଧି ସଂଖ୍ୟମ୍ ।

ରାଫେକେତ୍ତେ ମୁରେକେ ଗୁରୁରପ୍ତ ସହଜେସ୍ୟାତୁ---

ସପାପେଫଳନାଥେ,

ରାମାଦ୍ୟଂ କର୍କଲଗ୍ନେ କୁଜଭୁବନ କରୌ କେତୁରନ୍ତ୍ରଂ---

ବ୍ରହ୍ମାନମ୍ । ୧୧ ।

ରାମାଦ୍ୟସ୍ୟାଞ୍ଜୟେଶେ ବପୁଷିତ ନିଧନଂ ସୌମ୍ୟହୀନଂଘବେଦା,
ଲଗ୍ନେଶୋରନ୍ତ୍ରଯାତୋ ବପୁଷି ନିଧନପଃ ସ୍ୟାନ୍ନ ଶାଂ ବାଶଫଘ୍ୟମ୍ ।
ନଚେ ତିଗ୍ମାଂଶୁମୟୌ ସହଜରପୁଗତୌ କଣ୍ଠକେ ରନ୍ତ୍ରନାଥେ,
ପାର୍ବବାରା ବ୍ୟୁଫଘ୍ୟଂ ତଦନ୍ତୁ ଶୁଭଶଗାଃ ସଞ୍ଜିବେଷେଽହ---

ଶାନ୍ତିଃ । ୧୨ ।

ଅର୍ଥ:---ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ଲଗ୍ନେଶ ବଳହୀନ ହୋଇ ପାପାଦୃଷ୍ଟିରେ ଅପୋ-
କ୍ଲମ୍ପ (୩, ୬, ୯, ୧୨)ରୁ ହେଲେ ୩୨ ବର୍ଷ ଆୟୁ-
ହୁଏ । ଲଗ୍ନେଶ ଦୁଇଟି ପାପିଗ୍ରହ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ ୩୦ ବର୍ଷ
ଆୟୁହୁଏ । ବୃହସ୍ପତି ଦ୍ଵାଦଶ ବା କେତୁରେ ଥାଇ ପାପ-
ଗ୍ରହଯୁକ୍ତ ଲଗ୍ନେଶ ଭୃତ୍ୟାୟ ଶତ ବା ନବମସ୍ଥ ହେଲେ ୩
ବର୍ଷଠାରେ ଆୟୁଶେଷ ହୁଏ । ସେହିପରି କେତୁ ଓ
ଅଙ୍ଗୁଳରେ ଗ୍ରହ ନ ଥାଇ କର୍କଟ ଲଗ୍ନରେ ଚନ୍ଦ୍ରମଙ୍ଗଳ ଯୁକ୍ତ
ହେଲେ ୩ ବର୍ଷରେ ମୃତ୍ୟୁଘଟେ । ଅଙ୍ଗୁଳରେ ଗ୍ରହ ନ ଥାଇ
ଅଙ୍ଗୁଳମେଶ ଲଗ୍ନରେ ଥିଲେ ୪୦ ବର୍ଷରେ ଆୟୁ ଶେଷହୁଏ ।
ଲଗ୍ନେଶ ଅଙ୍ଗୁଳରେ ଓ ଅଙ୍ଗୁଳମେଶ ଲଗ୍ନରେ ଥିଲେ ୫
ବର୍ଷରେ ବାଳକର ମୃତ୍ୟୁହୁଏ । ରବି ଓ ଶନି ମକର-
ରାଶିରେ ଥାଇ ଭୃତ୍ୟାୟ ବା ଶତ ହେଉଥିଲେ ଏବଂ ଅଙ୍ଗୁ-

ମେଣ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଥିଲେ ମନୁଷ୍ୟର ୪୪ ବର୍ଷ ଆୟୁ-
ରହେ । ଏହି ଯୋଗରେ ଯଦି ଶୁଭଗ୍ରହ ଶୁଭରାଶିରେ ବା
ଶୁଭଗ୍ରହ ନବାଂଶରେ ଥାଏ ତେବେ ୩୦ ବର୍ଷରେ ଆୟୁ-
ଶେଷ ହୁଏ । ୧୧ । ୧୨ ।

କୃତ୍ତିକାଦୃଷ୍ଟେଽଙ୍ଗନାଥେ ଯଦିଶୁଭ ବିହରା ବାହ୍ୟବନ୍ତଃ ପୁଅଂଶୌ
ସଂଶ୍ଳେଷୌମ୍ୟେଗଶେତେତ୍ତ ଗୁଣମୁକ୍ତି ତୁଲିତଂ ରକ୍ତ ଗୈର୍ମୟମାୟଃ ।
ସ୍ୟାତ୍ତଦ୍ରାବହ୍ନି ପାତ୍ରପିରଥ ତପନସୁତେ ଦ୍ୟାଞ୍ଜଲଗ୍ନେ ହି ଯାତେ
ବିଃଫେଶେ ରକ୍ତ ନାଥେ ଯଦ୍ବିବଳରହିତେ କଳ୍ପପଦାସି—

ସଂଖ୍ୟମ୍ । ୧୩ ।

ଅର୍ଥ:—ଲଗ୍ନେଶ ପାପଦୃଷ୍ଟ ହେଉଥିବ, ଶୁଭଗ୍ରହ ବଳବାନ୍ ହୋଇ-
ଥିବେ ଏବଂ ଚନ୍ଦ୍ର ଶୁଭଗ୍ରହର ଶତ୍ବରାଶିରେ ଥିଲେ ୨୩
ବର୍ଷ ଆୟୁ ହେବ । ଦିବସରେ ଜନ୍ମ ହୋଇ ପାପଗ୍ରହ
ଚନ୍ଦ୍ରର ଅକ୍ଷମରେ ଥିଲେ ମୟମାୟ ହେବ । ଶନି ଦ୍ବିଷ୍ଟ-
ଭାବ ଲଗ୍ନସ୍ଥ ହୋଇ ଅକ୍ଷମେଶ ଓ ଦ୍ବାଦଶେଶ ବଳହୀନ
ହେଲେ ୨୫ ବର୍ଷ ଆୟୁହୁଏ । ୧୩ ।

କର୍କେଽଙ୍ଗେ ସପ୍ତସପ୍ତୋଽଂଶଲବିହରାୟତେ ପୁଷ୍କରସ୍ଥେ ଦ୍ବିଜେଶେ
କେନ୍ଦ୍ରେ ଯାତେସୁରେଜ୍ୟେ ଶରବଶିଖମିତଂ ପୁଷ୍କରେ ନୀରଗେବା ।
ସୌମ୍ୟପ୍ରିୟସ୍ତଭାନୌବ୍ୟୟୁନିଧନଗତେ ଦେହଗେବା କବାଜ୍ୟା
ବେକକ୍ଷେବ୍ୟାମ ବାଶୌବ୍ୟୟୁରପୁନିଧନେ ଲଗ୍ନନାଥ୍ୟଚନ୍ଦ୍ରେ ।
ଶିନ୍ଧ୍ୟଂଶେ ଲଗ୍ନନାଥେ ଭୃଜଗଣରମିତଂ ସ୍ୟାତ୍ । ୧୪ ।

ଅର୍ଥ:—ପାପସ୍ତକ୍ତ ହୋଇ ରବି କର୍କଟ ଲଗ୍ନରେ ଥିବେ ଏବଂ ଚନ୍ଦ୍ର
ଦଶମସ୍ଥ ହୋଇ ବୃହସ୍ପତି କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥ ହେଲେ ୪୫ ବର୍ଷ
ଆୟୁହେବ । ବୁଧ ଚତୁର୍ଥରେ ବା ଦଶମରେ ଥିବେ, ଚନ୍ଦ୍ର
ଦ୍ଵାଦଶ, ଅଷ୍ଟମ ବା ଲଗ୍ନରେ ଥିବେ ଏବଂ ବୃହସ୍ପତି ଓ ଶୁକ୍ର
ଏକରାଶିସ୍ଥ ହେଲେ ୫୦ ବର୍ଷ ଆୟୁହେବ । ଚନ୍ଦ୍ର
ଲଗ୍ନେଶ ସହ ଦ୍ଵାଦଶ ଶଷ୍ଠ ବା ଅଷ୍ଟମରେ ଥାଇ ଲଗ୍ନେଶ
ଶନିର ନବମାଂଶରେ ଥିଲେ ୫୮ ବର୍ଷ ଆୟୁହେବ । ୧୪ ।

.....ଅଥୋଷୌମ୍ୟଶେଷା,

ରହେ । ନା ଦେହନାଥୋବ୍ୟୟୁର୍ଭୁବୁଧିଧନେ ପାପସ୍ତକ୍ ଶଷ୍ଠି ରାୟୁଃ,
ରାଶୀଶୋଲଗ୍ନନାଥୋ ଦିନମଣି ସହିତୋମୃତ୍ୟୁଦୋବାକ୍ପତଶ୍ଚେ —
ଲୋକେନ୍ଦ୍ରେ ଶଷ୍ଠି ରାୟୁର୍ଭୁବିଦିନପତଃଶକ୍ତୁର୍ଭୌମାନୁ ଡଶେଷୁ ।
ବାଶୀଶେହୀନବାୟୋ ବ୍ୟୟୁତନୁକ୍ରାନ୍ତେ ଯାମିନୀଶେ ଶଶେଳ । ୧୫ ।

ଅର୍ଥ:—ଶୁଭଗ୍ରହମାନେ ଅଷ୍ଟମ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟଭାବରେ ଥିବେ ଏବଂ
ପାପଗ୍ରହସହ ଲଗ୍ନେଶ ଦ୍ଵାଦଶ, ଶଷ୍ଠ ଓ ଅଷ୍ଟମରେ ଥିଲେ
୬୦ ବର୍ଷ ଆୟୁହେବ । ଯୁଗି ଜନ୍ମରାଶିର ଅଧିପତି ଓ
ଲଗ୍ନେଶ ରବିସହ ଅଷ୍ଟମରେ ଥାଇ ବୃହସ୍ପତି କେନ୍ଦ୍ର ଭିନ୍ନ
ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଠାରେ ଥିଲେ ୬୦ ବର୍ଷ ଆୟୁହେବ ।
ଶୁକ୍ର, ଶନି ଓ ମଙ୍ଗଳ ସହ ରବି ଲଗ୍ନସ୍ଥ ହୋଇଥିବେ,
ବୃହସ୍ପତି ହୀନବଳୀ ହୋଇଥିବ ଏବଂ ଚନ୍ଦ୍ର ଦ୍ଵାଦଶ ବା
ପଞ୍ଚମରେ ଥିଲେ ୭୦ ବର୍ଷ ଆୟୁହେବ । ୧୫ ।

ଧର୍ମେ ସର୍ବେଷାଂ ପରାୟଣଃ ଖଳାଖଗଳବଗ୍ନେଃ କେନ୍ଦ୍ର ଯାତେରଶୀତଃ ।
 କୁରୈଃ କୁରୁର୍ଷ୍ୟ ଯାତେଃ ଶୁଭଭବନ ଗତେଃ ସୌମ୍ୟଶେଷେଃ-
 ସବାୟେ ।

ଲଗ୍ନେଶେଷ୍ୟାତ୍ ପରାୟଣଃ ସୁଭଭବନ ଗତେଃ ସର୍ବିରାୟୁ-
 ନିରାଶାମ୍ । ୧୬ ।

ଅର୍ଥ:—ସମସ୍ତଗ୍ରହ ନବମରେ ଥିଲେ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ହୁଏ । ସେହିପରି
 ସମସ୍ତଗ୍ରହ ପାପଗ୍ରହର ନବମାଂଶରେ ଥାଇ କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥ
 ହେଲେ ୮୦ ବର୍ଷ ପରମାୟୁ ହୁଏ । ପୁଣି ପାପରାଶିରେ
 ପାପଗ୍ରହ ଓ ଶୁଭରାଶିରେ ଶୁଭଗ୍ରହ ଥାଇ ଲଗ୍ନେଶ ପୂର୍ଣ୍ଣି-
 ବଳୀ ହେଲେ ପୂର୍ଣ୍ଣାୟୁହେବ । ଯଦି ସମସ୍ତ ଗ୍ରହ ପଞ୍ଚମରେ
 ଥାନ୍ତି, ତତକେ ୨୦ ବର୍ଷ ଆୟୁହୁଏ । ୧୬ ।

ସ୍ୟାରଙ୍ଗ ସ୍ୟାନ୍ତ୍ରୀଭାଗେଯଦି ବସୁଷି ଗତେରୂଦ୍ୟଭାଗେବକେନ୍ଦ୍ରେ
 ସୌମ୍ୟେଃ ଶେଷେଃ ଶତଂସ୍ୟାତ୍ ବସୁସହଜସୁଶେଷ୍ୟାକିରାୟୁଃ—
 ସମସ୍ତେଃ ।

ଲଗ୍ନାତ୍ ପ୍ରାଲେୟଭାନୋନିଧନ ସଦନପେ ର୍ଷିଫଳକେନ୍ଦ୍ରେ ଋଷିବଂଶାତ୍
 କେନ୍ଦ୍ରେ ସୌମ୍ୟ ଗ୍ରହୋନେ ଯଦିମୃତଭବନେ କଣ୍ଠିଦାସ୍ତେ-
 ଖରାମଃ । ୧୭ ।

ଅର୍ଥ:—ଧନୁର ଶେଷ ନବାଂଶରେ ଲଗ୍ନହୋଇ ଶୁଭଗ୍ରହମାନେ
 କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ ୧୦୦ ବର୍ଷ ଆୟୁହେବ । ଯଦି

ସମସ୍ତ ଗ୍ରହ ଅଙ୍ଗମ, ଭୃଗୁମ୍ନ ଓ ଚତୁର୍ଥରେ ଥିବେ ତେବେ
ଦାର୍ଯ୍ୟମୁହେବ । ଲଗ୍ନ ବା ଚନ୍ଦ୍ରଠାରୁ ଅଷ୍ଟମେଶ ଦ୍ଵାଦଶ
ବା କେନ୍ଦ୍ରରେ ଥିଲେ ୨୮ ବର୍ଷ ଅସ୍ଥୁ ହୁଏ । କେନ୍ଦ୍ରରେ
ଶୁଭଗ୍ରହ ନ ଥାଇ ଅଷ୍ଟମରେ ଯେ କୌଣସି ଗ୍ରହ ଥିଲେ
ସୁଦ୍ଧା ୩୦ ବର୍ଷ ଅସ୍ଥୁଭୋଗ ହେବ । ୧୭ ।

କ୍ଷୀଣେପ୍ରାଳେୟ ଭାବନା ଯଦିଶଲଖଚକ୍ରେ ମୃତ୍ୟୁଗୋମୃତ୍ୟୁନାଥଃ
କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥୋ ଲଗ୍ନନାଥୋ ନିଜବଳରହିତଃ ଖାଣ୍ଡି ତ୍ରୟତଦାପୁଃ ।
ସୌମ୍ୟେରାପୋକ୍ତ ମସ୍ତୈର୍ଦ୍ଦିନମଣିଜବଧୁ ବୈରରକ୍ତେ ଲୟସ୍ତୈ
ତ୍ରୟକାମାକୁଶୈଃସ୍ୟାଦଥ ଧନମୃତଗୌରଃପ୍ରଗୌ—

ଯାପଶେଷୌ । ୧୮ ।

ଦ୍ଵାନୌସ୍ଵର୍ଦ୍ଧାନୁନାବା ଯଦିହମମହସ୍ତା ବ୍ୟାମନେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରମାଣଂ
କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥୌ ସୂର୍ଯ୍ୟମୟୌ ଯଦିବପୁଷ୍ଟିକୁଜଃ ସୁଷ୍ପବାଣାଙ୍କୁଶସ୍ୟାତ୍ ।
ଶୁକେଜ୍ୟାବଙ୍ଗଯାତୌ ତନୟଭବନଗୌତୌମ ପାପାବନାୟୁଃ
ଜନ୍ମେଶଃ ସାର୍ବଲଗ୍ନେ ଶଲଶୁଭ ସହୃଦଶ୍ଵେଷିତଃସ୍ୟାଦନାୟୁଃ । ୧୯ ।

ଅର୍ଥ:—ଯାହାର ଜନ୍ମସମୟରେ ଚନ୍ଦ୍ର କ୍ଷୀଣ ହୋଇଥିବ, ପାପଗ୍ରହ
ଅଷ୍ଟମରେ ଥିବ ଏବଂ ଅଷ୍ଟମେଶ କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥ ହୋଇ ଲଗ୍ନେଶ
ବଳହୀନ ହୋଇଥିବ ତାହାର ୨୦ ବର୍ଷରେହିଁ ମୃତ୍ୟୁ
ହେବ । ସେହିପରି ଶୁଭଗ୍ରହ ଆପୋକ୍ତ ମ ସ୍ଥ ହୋଇ ଶନି,
ଚନ୍ଦ୍ର ଷଷ୍ଠାଷ୍ଟମରେ ଥିଲେ ୨୦ ବର୍ଷ ଅସ୍ଥୁହେବ । ପୁଣି

ରହୁ ଚନ୍ଦ୍ର ଛଡ଼ା ପାପପ୍ରହର ଦ୍ଵିତୀୟ, ଅଷ୍ଟମ ଓ ଦ୍ଵାଦଶରେ
 ଥିଲେ ଜାତକର ୨୦ ବର୍ଷ ଅଶୁ ରହେ, ଶକ୍ତି ଓ ରବିକେନ୍ଦ୍ରରେ
 ଏବଂ ମଙ୍ଗଳ ଲଗ୍ନରେ ଥିଲେ ୨୦ ବର୍ଷରେ ଅଶୁଶେଷହୁଏ ।
 ଶୁକ୍ର ଓ ବୃହସ୍ପତି ଲଗ୍ନସ୍ଥ ହୋଇ ପାପଯୁକ୍ତ ମଙ୍ଗଳ ପଞ୍ଚ-
 ମସ୍ଥ ହେଲେ ଅଲ୍ପାୟୁ ହେବ । ସେହିପରି ରବିସହ ଜନ୍ମ-
 ରାଶିର ଅଧିପତି ଲଗ୍ନଗତ ହୋଇ ପାପପ୍ରହର ବା ଶୁଭପ୍ରହ-
 ଦ୍ଵାରା ଦୃଷ୍ଟ ହେଲେ ଅଲ୍ପାୟୁ ହେବ । ୧୮—୧୯ ।

ସୁଯାନକ୍ଷତ୍ର-ଆୟୁବିଚାର

ଯସ୍ମିନ୍ନଶ୍ଵେଷ୍ଠୋତୋ ଭୀନୁ ଫ୍ରଦା ଦ୍ଵିତୀଶିମସ୍ତକେ
 ଆନନେ ପଞ୍ଚରାଶି ରେକୈକଂ ସ୍ଵନ୍ନୟୋର୍ଦ୍ଵୟୋଃ ।
 ବାହାରପି ତଥୈକେକଂ କୈକେକଂ ପାଣିପଞ୍ଜବେ
 ହୃଦୟେ ପଞ୍ଚରାଶି ନାଭାବେକଂ ଶ୍ରୀକର୍ଣ୍ଣତମ୍ ।
 ଗୁଦେକୈକଂ ତଥାହେୟବ ମେକୈକଂ ଜାନୁମଣ୍ଡଳେ
 ନକ୍ଷତ୍ରାଣି ଚ ଶେଷାଣି ଯୁଗପାତେ ନିଯୋଜୟେତ୍ ।

ପଂକ୍ତ:-

ମୂଖେ ଶୀର୍ଷେ ଶତବର୍ଷଂ ନବତସ୍କନ୍ନୟୋର୍ଦ୍ଵୟୋଃ
 ପଞ୍ଚାଶୀତି ହୃଦପ୍ରୋକ୍ତଂ ହସ୍ତୟୋଃସପ୍ତତିଃକ୍ରମାତ୍ ।
 ବାହୋଷ୍ଠସ୍ପଷ୍ଟି ବର୍ଷାଣି ଗୁଦେଚ ପଶ୍ଚିକାମ୍ବସାଃ

ପଞ୍ଚାଶିହୁଏଦ୍ଵାଃପଦେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶଃ ସ୍ଵଲ୍ପଜୀବନଃ ।

କାଳାଧ୍ୟାୟଃ ପୁରୁଷାଦେବଂ ପରମାୟୁଃ ନିରୁପଗମ୍ ।

ଅର୍ଥାତ୍:—ଗୋଟିଏ କାଳପୁରୁଷ ନରକ୍ରତରେ ତତ୍ପରକରି ସେଥିରେ
 ନିମ୍ନଲିଖିତ ହିସାବରେ ନିକ୍ଷେପ ପ୍ରାପନ କରିବେ । ଜନ୍ମ-
 ସମୟରେ ରବି ଯେଉଁ ନକ୍ଷତ୍ରରେ ଥିବେ ସେଠାରୁ
 ଆରମ୍ଭକରି ମସ୍ତକରେ ତନିଗୋଟି ନକ୍ଷତ୍ର, ମୁଖରେ ପାଞ୍ଚ-
 ଗୋଟି ନକ୍ଷତ୍ର, ଦୁଇହସ୍ତରେ ଦୁଇଗୋଟି, ଦୁଇବାହୁରେ
 ଦୁଇଗୋଟି, ଦୁଇହାତ ଓ କରତଳରେ ଦୁଇଗୋଟି,
 ହୃଦୟରେ ପାଞ୍ଚଗୋଟି, ନାଭିରେ ଗୋଟିଏ, ଗୁଦରେ
 ଗୋଟିଏ, ଦୁଇଜାନ୍ତୁରେ ଦୁଇଗୋଟି, ଏବଂ ଅବଶିଷ୍ଟ
 ନକ୍ଷତ୍ର ସବୁ ପାଦରେ ଛାଟନ କଲପରେ ଜନ୍ମ ନକ୍ଷତ୍ରକୁ ଧରି
 ଆୟୁବିଚାର କରିବେ । ଜନ୍ମନକ୍ଷତ୍ର ଏହି କାଳପୁରୁଷର
 ମସ୍ତକ ବା ମୁଖରେ ପଡ଼ିଲେ ୧୦୦ ବର୍ଷ ପରମାୟୁ,
 ସେହିପରି ଦୁଇହସ୍ତରେ ପଡ଼ିଲେ ୯୦ ବର୍ଷ, ହୃଦୟରେ
 ପଡ଼ିଲେ ୫୦ ବର୍ଷ, ଦୁଇ ହସ୍ତରେ ପଡ଼ିଲେ ୭୦ ବର୍ଷ
 ଦୁଇ ବାହୁରେ ପଡ଼ିଲେ ୬୬ ବର୍ଷ, ଗୁଦରେ ପଡ଼ିଲେ ୨୦
 ବର୍ଷ, ଦୁଇ ଜାନ୍ତୁରେ ପଡ଼ିଲେ ୫୦ ବର୍ଷ ଏବଂ ଦୁଇପାଦରେ
 ଜନ୍ମନକ୍ଷତ୍ର ପଡ଼ିଲେ କାତକ ଅଳ୍ପାୟୁ ଓ ନିର୍ଧନ ହୁଏ ।

ସ୍ଥୂଳତଃ ବିବିଧ ଅସ୍ତ୍ର-ପ୍ରମାଣ ବିବୃତ୍ତ

୩୩ ବର୍ଣ୍ଣ ଅସ୍ତ୍ର

ଚନ୍ଦ୍ରେ କୁଜର୍ଷେ ତନ୍ମତେ ପ୍ରତ୍ୟୁଷେ-

ତୁ ରାଗନ୍ତ୍ୟେଷାଂ ଉନ ଶେତରେନ୍ଦ୍ରେଃ ।

କେନ୍ଦ୍ରାତ୍ତ ବହୁଷ୍ଟୋ ନିଧନଂ ପ୍ରୟାତ

ବର୍ଷେଷ୍ଠସ୍ତସ୍ମିନ୍ନ ସମାନକୈସ୍ତୁ ।

ତଥାଚ:-

ପାପଗ୍ରହେ ରକ୍ତପତ୍ତୌ ସଙ୍ଗନ୍ତେ

କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥିତେ ବା ଯଦି ବା ଦ୍ବିଜାଗଣେ ।

ନିରାକ୍ଷିତେ ପାପଗଣେନିର୍ଭୁଷ୍ଟେଃ

ନରସ୍ତସ୍ତସ୍ମିନ୍ନ ଦୁପୈତବର୍ଷମ୍

୩୪ ବର୍ଣ୍ଣ ଅସ୍ତ୍ର

ଗୁରୁଶୁକ୍ରାୌ ଚ କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥୌ ଲଗ୍ନେଶେ ପାପସଂସୃତେ

ଅପୋକ୍ଳମସ୍ତେ ସନ୍ଧ୍ୟାୟା ମାତୁଃପତ୍ନିଂଶ ଦେବହୁ ।

୩୫ ବର୍ଣ୍ଣ ଅସ୍ତ୍ର

ତୁ ରାନ୍ତରେ ଲଗ୍ନଗତେ ତଦାଗ୍ନେ

ସ୍ତସ୍ତସ୍ଥିତେ ଦେବଗୁରୌ ରହୁଷ୍ଟେ ।

ଜାତସ୍ତୁ ମୃତ୍ୟୁଃ ମୁନିବଦ୍ଧିବର୍ତ୍ତେଃ ।

ପ୍ରୟାତଶାସ୍ତ୍ରଜ୍ଞପରେଃ ପଦଫୁଲ୍ ।

୪୦ ବର୍ଣ୍ଣଆୟୁ

ଲଗ୍ନେଶ୍ବରେ ରକ୍ତ୍ରଗତେ ସପାମେ

କେନ୍ଦ୍ରାଭବହୁସ୍ତେ ପଦସୌମ୍ୟଶେଷେ ।

ଚତ୍ବାରଂଶତବସ୍ତରେ ମୃତ୍ୟୁମେତ

ଜାତଃପୁତ୍ରୋନାନ୍ୟଥାଶାସ୍ତ୍ରମେତତ୍ ।

୪୧ ବର୍ଣ୍ଣଆୟୁ

ସର୍ବମିଜେ ରକ୍ତ୍ରପତୌ ବିଲଗ୍ନେ

ଶଶୌସ୍ଥିତେ ବା ଯଦି ବା ଧରାଜେ ।

ରାଂଘେଷ୍ଟମେ ମୃତ୍ୟୁମୁଚ୍ଚେତଜ୍ଞାତ-

ସ୍ତେଦେହୀଚତ୍ବାର ସମାନକୈଶ୍ ।

ପୁନଃ

କେନ୍ଦ୍ରେ ଶୁଭୋକର୍ମଣି ସୂର୍ଯ୍ୟପୁତ୍ରେ ଲଗ୍ନେଚରେ ଯୁଗ୍ମସୁଗ୍ନୈଃସମାନୈଃ ।

୪୪ ବର୍ଣ୍ଣଆୟୁ

ସ୍ତୋକେବିଲଗ୍ନେ ସତନନ୍ଦନେଚ

ଜୀବେନ୍ଦ୍ରଗେ ଚର୍ମଣିସୂର୍ଯ୍ୟପୁତ୍ରେ ।

ଜାତୋଧନାଦେଧା ବହୁଶାସ୍ତ୍ର ବେଶ
ବେଦାବ୍ୟବର୍ତ୍ତେନିଧନଂ ପ୍ରୟାତ ।

୪୭ ବର୍ଷଅୟୁ

ମେଷେଶଶାଙ୍କେ-ତନୁଗେ ସୁପୁଣ୍ଡେ
ସୌମ୍ୟେଷ୍ଠେ ଭୂପତରହଜାତଃ ।
ପାପଗ୍ରହାଶାଂ ଚ ଦୃଶା ବିହୀନେ
ନଗାବ୍ୟବର୍ତ୍ତେନିଧନଂ ପ୍ରୟାତ ।

୪୭ ବର୍ଷଅୟୁ

ରୂପେଷ୍ଠରୌଲଗ୍ନଗତେଃସ୍ତମସ୍ତେ
ଭୌମେ ସରାହୌମୁନିବାଶବର୍ତ୍ତେଃ ।

୨୦ ବର୍ଷଅୟୁ

ଗୁରୌବିଲଗ୍ନେହୁକୁଳେ ଶଶାଙ୍କେ
କୁଳେକଳଦେ ଗଗନେଦିନେଶ୍ଵେ ।
କବିଜ୍ୟସୌମ୍ୟସ୍ତୁତେୟୁତେଷୁ
ନରେଶ୍ଵରେ ଜାବତ ବର୍ଷଷଷ୍ଠ୍ୟା ।

୨୪ ବର୍ଷଅୟୁ

ଚନ୍ଦ୍ରବିଲଗ୍ନେ ସ୍ଵଗୁରହଂ ପ୍ରୟାତେ
ନାଚେଶଜୈତ୍ରାୟୁରଃ ସପ୍ତମେଚ ।

ଅସ୍ମିନ୍ ଜାତୋ ମାନୁଷୋଜ୍ଞାତ ମୁଖ୍ୟା

ଜାବେତ୍ସଷ୍ଟିଃ ପଞ୍ଚଭଃ ସପ୍ତୟୁକ୍ତାଃ ।

୭୭ ବର୍ଷ ଆୟୁ

ଜାବେବିଲଗ୍ନ ରୁଧସୂର୍ଯ୍ୟଯୁକ୍ତେ

ମୀନେଶନୌଦ୍ଵାଦଶ ଶୀତବର୍ଣ୍ଣୋ ।

ଜାତ ଯୋଗେ ଗୂର୍ଧବାନ୍ ମୃତ୍ୟୁଭାକ୍ତ

ଜାବେତ୍ସଷ୍ଟ୍ୟା ପତ୍ସପ୍ତାୟୋ ମନୁଷ୍ୟଃ ।

୭୮ ବର୍ଷ ଆୟୁ

ନକ୍ଷତ୍ରମାଥ ସହିତଃ ସବିତା ନଭସ୍ତଃ

ସୌରବିଲଗ୍ନ ସହିତୋଦ୍ଘାତୁକେ ସୁରେଭ୍ୟଃ ।

ଅସ୍ମିନ୍ ଯୋଗେ କାୟମାନୋମନୁଷ୍ୟଃ

ସୌଶୀପତନୈର୍ଧନମକ୍ଷଷ୍ଟ୍ୟାମ୍ ।

୭୯ ବର୍ଷ ଆୟୁ

ନୀଚେମନ୍ଦେ କେନ୍ଦ୍ରଗେବା ହିକୋଶେ

ସୌମ୍ୟେ କେନ୍ଦ୍ରେ ଭାସ୍ତୁରେ ବା ସୌମ୍ୟେ ।

ଯୋଗେ ଜାତଃ ପଣ୍ଡିତୋଧର୍ମଶୀଳେ

ଜ୍ଞାନୀୟାଭଃ ସପ୍ତଦେ ବାହସ୍ତରାମ୍ ।

ତଥାର:—

ପଞ୍ଚମସ୍ତେ ଧଂସ୍ତୁନୌ ନୀଚେମନ୍ଦେଽସ୍ତଗେ ରବୌ
ଅସ୍ମିନ୍ ଯୋଗେ ମନୁଷ୍ୟସ୍ତୁ ସପ୍ତତ୍ୟାଂ ନିଧନଂ କୁଜେତ୍ ।

୭୪ ବର୍ଣ୍ଣଅୟୁ

ଲଗ୍ନେ କେନ୍ଦ୍ରେ ଶଶିସୁତେ କୋଣେ ଚନ୍ଦ୍ରଶୁଭେ ଶନୌ
ଜାତସ୍ତୁ ବେଦମୁକ୍ତଭବର୍ଣ୍ଣେଃ କ୍ଳାଶ୍ୟତ୍ୟତଃ ମୁଖମ୍ ।

୮୦ ବର୍ଣ୍ଣଅୟୁ

ଲଗ୍ନାଦିଷତ୍ୱେ ଶୁଭଖେଚରେନ୍ଦ୍ରାଃ
ସଦେବଲତ୍ୟାସ୍ତ୍ରପରେତୁ ପାପାଃ ।
ପ୍ରଦାତ୍ରମନ୍ତ୍ରୋ ଗୁଣବାନ୍ ସୁଶୀଳଃ
ଶ୍ରୀମାନଶୀତ୍ୟା ନିଧନଂ ପ୍ରୟାତ୍ ।

ଜାବେ ସଚନ୍ଦ୍ରେ କେନ୍ଦ୍ରେ ସୌମ୍ୟଦୃଷ୍ଟେଽପରେତ୍ରାହାଃ
ଦଶମାତ୍ ପରତୋୟକ୍ରାସ୍ତ୍ରଶୀତ୍ୟା ନିଧନଂ ଭବେତ୍ ।

୮୭ ବର୍ଣ୍ଣଅୟୁ

ଚତୁଷ୍ଟୟଗତାଃ ସୌମ୍ୟାଃ ପାପାଶ୍ଚାସ୍ମିନ୍ ବର୍ଜିତାଃ
ଚନ୍ଦ୍ରୋବିଲଗ୍ନାତ୍ ପିଷ୍ଟସ୍ତ ପିଡ଼ଶୀତ୍ୟା ଯମଂ କୁଜେତ୍ ।

୧୦୦ ବର୍ଣ୍ଣଆୟୁ

କେନ୍ଦ୍ରରୁରୋ ଲଗ୍ନ ଗତେ ଦିନେଶେ

ଭୂସୁନୁସୁକ୍ତେ ଯଦିବା ନୃତ୍ୟେ ।

ଜାତଶ୍ଚିତ୍ତଂ ପ୍ରାପ୍ତଗୁଣାଧିକାରୀ

ସୁଖୀତୁ ଜୀବେଚ୍ଛରଦାଂଶତଂବେ ।

ଭୂଗୌତତ୍ତ୍ୱର୍ଥେ ସଗୁରୌବଲଗ୍ନେ

ସେନ୍ଦ୍ରୋଶନୌ କର୍ମଣି ପାପାହୀନେ ।

ଜାତୋନରୋଧସ୍ତୁ ନ ସମୁପେତଦୀର୍ଘଂ

ଆୟୁଷ୍ଟ ବିଦ୍ୟାଂ ଯଶସା ସମେତ ।

ଲଗ୍ନେମୁଗପରାଦେତୁ ପୂର୍ବାର୍ଥେ ଭୌମ ସଂଯୁକ୍ତେ

ନୃସୁଗ୍ମପୂର୍ବାକ୍ତେତେ ଭୌମଲଗ୍ନେ ଦ୍ୱିପରାଦେ ।

ଗୁପପୂର୍ବାକ୍ତେଜାବେ ଲଗ୍ନେଦ୍ୱିପର ଭାଗଗେ

କନ୍ୟାପୂର୍ବାକ୍ତେ ଶୌମ୍ୟେ ପରାଦେ ଲଗ୍ନମାଗତେ ।

ପାପସ୍ତ୍ରୀ ପଶୁଲଭସ୍ତ୍ରୀଃ ସୌମ୍ୟଲଗ୍ନାନ୍ତ୍ରୀଭାଗଦେ ।

ବ୍ରହ୍ମେସ୍ତ୍ରୀ ଭିକ୍ଷାସ୍ତ୍ରୀକର୍ତ୍ତ୍ତ୍ରୀଃ ଶତାୟୁ ପ୍ରାପରଂବୟଃ ।

୧୦୮ ବର୍ଣ୍ଣଆୟୁ

ମୀନାନ୍ତ୍ରୀ ଲଗ୍ନେଖଚରୈଶ୍ଚତୁର୍ଥୀଃ

କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥିତେ ନୀଗଣତଂ ସଜାବେତ୍ ।

ନିଶାକରେ ଲଗ୍ନଗତେ ସ୍ଵଭାବେ

ମୀନସ୍ଥିତେବା ଯଦିବାକୁଳରେ ।
 ଗ୍ରହସ୍ଥିତିନେ ଶତରେଶ୍ଵତୁରୀ
 କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥିତିନିର୍ବାଣତଂ ସଜାବେତ୍ ।
 ସିଂହେବଲଗ୍ନେ ଶତରେଶ୍ଵତୁରୀ
 ଦିକୋଣଗୋଳାବତତାବ ଦେବ ।

ନୃପୁରୁଷାକ୍ଷରେ ଧରାହଳେ

ଲଗ୍ନେପରାଜେ ସରୁରୌଦିଶେଷାତ୍ ।
 କେନ୍ଦ୍ରେ ଶୁକ୍ରଦିକ୍ଷାଂ ସହିତେଦିକାତଃ
 ଶତାତପରଂ ଜାବତ ପୁଣ୍ୟଭାବତ ।

୧୨୦ ବର୍ଷଆୟୁ

ଅନାମିଷ ପରମାଶକେ ବିଲଗ୍ନେ

ଶଶିତନୟେ ଗବିପଞ୍ଚବର୍ଗଲିପ୍ତେ ।
 ଭବତହି ପରମାୟୁଷଃ ପ୍ରମାଣଂ
 ଯଦି ସକଳଃ ସହିତଃ ସ୍ଵତୁଙ୍ଗଭେଷୁ ।

(ଅନାମିଷ-ମୀନ, ପରମାଶକ-ନବମ ନବାଂଶକ, ବିଲଗ୍ନ-)
 ଅର୍ଥାତ୍ ମୀନରାଶିର ନବମ ନବାଂଶରେ ଯଦି ଲଗ୍ନହୁଏ, ସେହି
 ସମୟରେ ବୁଧ କୁମ୍ଭରାଶିରୁ ୨୫ ଜଳ ଯଦି ଭୋଗ କରିଥାଏ ଏବଂ

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥମାନେ ଯଦି ପରମୋକ୍ତରେ ଥାନ୍ତି ତେବେ ଜାତକର
୧୨୦ ବର୍ଷ ପରମାୟୁ ଭୋଗହୁଏ ।

୨୦୦୦ ବର୍ଷଆୟୁ

ଏକାଂଶସ୍ଥା ବୃଧ ଶୁଦ୍ଧ ମନ୍ଦା

ଧର୍ମେଷ୍ଠିତା ଲଗ୍ନମୁଖାଗତୋ ବା ।

ପଶ୍ଚାତ୍ତମେ ବା ହିମବୃଷ୍ଟ ଯସ୍ୟ

ସହସ୍ରବର୍ଷଦ୍ୱୟମସ୍ୟଜନ୍ତୋଃ ।

ଅର୍ଥାତ୍:—ବୃଧ, ଶୁଦ୍ଧ ଓ ଶନ୍ନି ସମାନ ଅଂଶ କଳାଦିରେ ବା ଏକ
ନବାଂଶରେ ଥାଇ ଲଗ୍ନ ବା ନବମସ୍ଥ ହୋଇଥିବେ । ଏବଂ
ଚନ୍ଦ୍ର ପଶ୍ଚ ବା ଅଷ୍ଟମସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ ଜାତକ ୨୦୦୦
ବର୍ଷ ପରମାୟୁ ଭୋଗକରେ ।

ଚିରାୟୁ ଯୋଗ

ଲଗ୍ନାଧିପୋଽତିବଳବାନ୍ ଶୁଭବର୍ଗଯୁକ୍ତଃ

ସ୍ୱୋକ୍ତେ ସୁହୃଦ୍ ଗୃହଗତଃ ସ୍ଥାନବାଂଶକେ ବା ।

ଲଗ୍ନାଧିପେ ଶୁଭଯୁକ୍ତେ ଯଦି ଭୁଜ୍ଞଭାଗେ

କେନ୍ଦ୍ରନ୍ଦ୍ରିକୋଣ ସହିତେ ଶୁଭଦୃଷ୍ଟିଯୁକ୍ତେ ।

କର୍ମାଧିପେନ ସହିତେ ଯଦିବାସୁଗେହେ

ସଦ୍ଭାଗ୍ୟକାର୍ତ୍ତ୍ତି ଧନଧାନ୍ୟଚିରାୟୁରେତ ।

ଅର୍ଥତ୍ତ:—ଲଗ୍ନେଶ ବଳଶାଳୀ ହୋଇ ଶୁଭବର୍ଗ, ଉଚ୍ଚସ୍ଥ, ମିତ୍ରଗୃହୀ
 ଓ ନିଜ ନବମାଂଶସ୍ଥ ହେଲେ, କିମ୍ବା ସେହି ଲଗ୍ନେଶ
 ଶୁଭଗ୍ରହ ସହ କେନ୍ଦ୍ର, ଦ୍ବିକୋଶରେ ଭୂଷଣ ହୋଇ
 ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି ପାଉଥିଲେ ଜାତକକୁ ସଦ୍ଭାଗ୍ୟ ବିମୁକ୍ତିତ କରି
 ଚରାୟୁ ଭୋଗ କରାଏ ।

ଯୁଗାନ୍ତର ଅୟୁଯୋଗ:—

ଜୀବାଂଶସ୍ଥା ସକଳ ଶ୍ରଦ୍ଧେନ୍ । ୪

କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥିତା ଧର୍ମଧନାଶ୍ଚିତା ବା ।

ଜାତୋନରଃ ପ୍ରବ୍ରଜିତଃ ସର୍ବାଲ୍ୟେ

• ଯୁଗାନ୍ତମାୟଃ ବହୁଶାସ୍ତ୍ରକର୍ତ୍ତା ।

ଅର୍ଥାତ୍ତ:—ଯଦି ସରୁଗ୍ରହମାନେ ବୃହସ୍ପତିଙ୍କ ନବାଂଶରେ ଥାଇ
 କେନ୍ଦ୍ରରେ ଅଥବା ଧର୍ମ ଓ ଧନସ୍ଥାନରେ ଥାନ୍ତି, ତେବେ
 ଜାତକ ବାଲ୍ୟକାଳରୁ ସନ୍ୟାସୀ ହୋଇ ଯୁଗାନ୍ତର
 ଅୟୁଭୋଗକରେ ଏବଂ ବହୁଶାସ୍ତ୍ର କର୍ତ୍ତା ହୁଏ ।

ସୂତ୍ର:—ଏବଂ ମନ୍ଦଚନ୍ଦ୍ରାଭ୍ୟାମ୍ । ୫ ।

ପିତୃକାଳତଶ୍ଚ । ୬ ।

ଅର୍ଥ:—ଏହିପରି ଲଗ୍ନ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରଠାରୁ ବା ଶକ୍ତିଚନ୍ଦ୍ରଠାରୁ ଏବଂ ଲଗ୍ନ
 ଓ ହୋରଲଗ୍ନଠାରୁ ଅୟୁସ୍ଥିତି କରାଯାଏ । ଚନ୍ଦ୍ରଯଦି ଲଗ୍ନରେ

ବା ଲଗ୍ନର ସପ୍ତମରେଥାଏ ତେବେ ଲଗ୍ନ ଚନ୍ଦ୍ରଠାରୁ
ନଚେତ୍ ସନ୍ନି ଚନ୍ଦ୍ରଠାରୁ ଅୟୁ ବିଚାର କରାଯିବ ।
ସେହିପରି ପରାଗର ମଧ୍ୟ:---

“ପୂର୍ବବିଭକ୍ତଚନ୍ଦ୍ରାଭ୍ୟାମାୟୁର୍ଯୋଗଂ ବିଚିନ୍ତୟେତ୍ ।
ଜନ୍ମେନ୍ଦୌବା ସ୍ଥିତିତେଦ୍ୟୁନେ ଗୁନ୍ୟଥେମନ୍ଦଚନ୍ଦ୍ରୟୋଃ ।”

ସୂତ୍ର:-ସମ୍ଭାଦାତ୍ ପ୍ରାମାଣ୍ୟମ୍ । ୭ ।

ଅର୍ଥ:-ଉପରେକ୍ତ ତିନି ପ୍ରକାର (ଲଗ୍ନେଶାବ୍ଦମଣ ଲଗ୍ନ ଚନ୍ଦ୍ର । ବ
ସନ୍ନି ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ଲଗ୍ନ ହୋରାଲଗ୍ନ) ଅୟୁବିଚାରରେ ସବୁ-
ଯାକ ଯଦି ସମାନ ଅସେ ତେବେ କ୍ଷୀୟଦେହରେ ସେହି
ଅୟୁସ୍ଥିର କରବେ । ଅର୍ଥାତ୍---ଯଦି ତିନୋଟି ଯାକ-
ଦାର୍ଦ୍ଦ୍ୟାୟୁ ହୁଏ ତେବେ ଦାର୍ଦ୍ଦ୍ୟାୟୁ ବୋଲି ସ୍ଥିର କରାଯିବ ।
ସେ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଟି ଦାର୍ଦ୍ଦ୍ୟାୟୁ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଦାର୍ଦ୍ଦ୍ୟାୟୁ-
ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରବେ । ସେହିପରି ତିନୋଟି ଯାକ
କିମ୍ବା ଦୁଇଟି ମଧ୍ୟମାୟୁ ହେଲେ ମଧ୍ୟମାୟୁ ବୋଲି ସ୍ଥିର-
କରାଯିବ, ଏବଂ ତିନୋଟି କିମ୍ବା ଦୁଇଟି ଅଳ୍ପାୟୁ ହେଲେ
ତାହାକୁ ଅଳ୍ପାୟୁ ବୋଲି ସ୍ଥିର କରବେ ।

ସୂତ୍ର:-ବିସମ୍ଭାଦେ ପିତୃ କାଳତଃ । ୮ ।

ଅର୍ଥ:-ଯଦି ଉପରୋକ୍ତ ତିନିପ୍ରକାରର ବିଭିନ୍ନ ହିସାବରେ ଅୟୁ-
ଅସେ, ଅର୍ଥାତ୍---ଗୋଟିଏ ଦାର୍ଦ୍ଦ୍ୟାୟୁ, ଗୋଟିଏ ମଧ୍ୟମାୟୁ

ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଲ୍ପାୟୁ ଦୃଢ଼, ତେବେ ଜନ୍ମ-ଲଗ୍ନ ଓ ହୋର-
ଲଗ୍ନ ଦ୍ଵାରା ଯେଉଁ ଅୟୁ ବାହାରିଅଛି ତାହାହିଁ ଗ୍ରହଣ
କରିବାକୁ ହେବ ।

ସୂତ୍ର:-ପିତୃଲଭଗେଚନ୍ଦ୍ରେ ଚନ୍ଦ୍ରମନ୍ଦାଭ୍ୟାମ୍ । ୯ ।

ଅର୍ଥ:-କିନ୍ତୁ ଚନ୍ଦ୍ରଯଦି ଲଗ୍ନରେ ବା ସପ୍ତମରେ ଥାଏ ତେବେ
ଲଗ୍ନ ଓ ହୋରଲଗ୍ନରୁ ଅନାତ ଅୟୁ ଗ୍ରହଣ ନ କରି ଲଗ୍ନ
ଏବଂ ଚନ୍ଦ୍ରଦ୍ଵାରା ଅନାତ ଅୟୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ହେବ ।

ଆୟୁର୍ଭେଦ ବିଭାଜନ:-

ଦୀର୍ଘାୟୁ, ମଧ୍ୟମାୟୁ ଓ ଅଲ୍ପାୟୁକୁ ମଧ୍ୟ ତିନି ବିଭକ୍ତି ଭାଗରେ
କରାଯାଇଛି ।

ଯଥା:-

“ରସାଜ୍ଞେ (୯୭) ଗଞ୍ଜାଭେଦୁଭ୍ୟଃ (୧୦୮) ଶୂନ୍ୟମାସୈ-
(୧୨୦) ଦ୍ଵିଧା ଦୀର୍ଘାୟୁଃ କଳୌ ସଂପ୍ରଦତ୍ତମ୍ ।
ଚତୁଷ୍ପତ୍ତି (୭୪) ବାହୁଦ୍ଵ୍ୟ (୭୨) ଶୀତ (୮୦)
ପ୍ରମାଣୋର୍ମତଂ ମଧ୍ୟମାୟୁର୍ନିଶାଂ ବସ୍ତୁରୈଃସ୍ୟାତ୍ ।
ତଥା ଦ୍ଵିବି (୩୨) ଷଡ୍ବହ୍ନି (୩୬) ଶୂନ୍ୟାବ୍ଦ-
(୪୦) ବର୍ଷେଭବେଦଲ୍ଲି ମାୟୁର୍ନିଶାଂ ଯୁଗାନ୍ତେ ।
ଅର୍ଥାତ୍-ଦୀର୍ଘାୟୁ ୯୭, ୧୦୮, ୧୨୦, ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ,
ମଧ୍ୟମାୟୁ ୭୪, ୭୨, ୮୦, ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ଅଲ୍ପାୟୁ ୩୨, ୩୬, ୪୦, ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ଏଥିରେ ୩୨, ୩୬, ଓ ୪୦ କୁ ଯୋଗ ଖଣ୍ଡ ରୂପେ-

ଧରାଯାଇଛି ।

ଯଦି ତନି ପ୍ରକାରରେ ଦୀର୍ଘାୟୁ ଯୋଗଦ୍ୱୟ ତେବେ ୧୨୦ ବର୍ଷ, ଦୁଇ ପ୍ରକାରରେ ହେଲେ ୧୦୮, ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରରେ ୯୬ ବର୍ଷ । ଏହି ଦ୍ୱିସାବରେ ତନିପ୍ରକାର ଅଲ୍ପାୟୁ ଯୋଗର ପରିମାଣ ୩୨ ବର୍ଷ, ଦୁଇଟି ଯୋଗର ୩୬ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଅଲ୍ପାୟୁ ଯୋଗ ହେଲେ ୪୦ ବର୍ଷ । ମଧ୍ୟମାୟୁରେ ଲଗ୍ନାଧିପତି ଓ ଅଷ୍ଟମାଧିପତିରୁ ଯେତେବେଳେ ଆୟୁ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯିବ ସେତେବେଳେ ୪୦ ବର୍ଷ ଖଣ୍ଡ, ଲଗ୍ନ ଚନ୍ଦ୍ର ଠାରୁ ନିର୍ଣ୍ଣୟକଲେ ୩୬ ଏବଂ ଲଗ୍ନ ଓ ହୋରାଲଗ୍ନ ଠାରୁ ଆୟୁ ବିଚାର କଲେ ୩୨ ବର୍ଷ ଖଣ୍ଡକୁ ନେଇ ସାଧନ କରିବାକୁ ହେବ ।

ଆୟୁବର୍ଷ ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ:---

ପ୍ରଥମେ ଭାବସ୍ମୃତି ଓ ଗ୍ରହସ୍ମୃତି ଠିକ୍ କରି ପୁରୋକ୍ତ ସୁଦ୍ଧା-ନୁସାରେ କାହା କାହା ଠାରୁ ଆୟୁନିଷ୍ଠୟ କରାଯିବ ତାହା ଠିକ୍ କରିବେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆୟୁଯୋଗରେ କେବଳ ଦୁଇଟି ସ୍ଥାନରୁ ଆୟୁବିଚାର କରାଯାଏ । ଯଦି ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରେ ଆୟୁନିଷ୍ଠୟ ହୋଇ ଯାଉଥାଏ ତେବେ ସେଠାରେ ଦୁଇଟି ଯୋଗ କର୍ତ୍ତା (ଆୟୁଦାତା) (ଲଗ୍ନେଶ, ଅଷ୍ଟମେଶ ବା ଲଗ୍ନ ଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଭୃତି) ହେବ ବୋଲି ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବେ । ସେ ଦୁହିଁଙ୍କର ଅଂଶାଦିକୁ ମିଶାଇ ମିଶାଣ ଫଳକୁ ଦୁଇରେ ଭାଗଦେବେ । ଦୁଇ ପ୍ରକାରେ ଆୟୁନିଷ୍ଠୟ କରିବାକୁ

ହେଲେ ସେଠାରେ ଗୁରୋଟ ଯୋଗ କାର୍ତ୍ତି ହେବ । ସେହି ଗୁରୋଟ
 ଯାକର ଅଂଶାଦକୁ ମିଶାଇ ୪ରେ ଭାଗଦେବେ । ଗୁଣି ଯଦି ତନୋଟି-
 ଯାକରେ ଆୟୁ ସମାନ ହେଉଥାଏ, ତେବେ ତାର ଯୋଗ କାର୍ତ୍ତି ଛ’
 ହେବ ଏହି ଛ’ଟିଯାକର ଅଂଶାଦକୁ ମିଶାଇ ୬ ରେ - ଭାଗ ଦେଇ,
 ସେହି ଲବ୍ଧ ଅଂଶାଦକୁ ଯୋଗ ଶଶ୍ର ୩୨, ୩୬ ଏବଂ ୪୦ ରେ
 ଯଥାକ୍ରମରେ ଗୁଣିବେ ଅର୍ଥାତ୍-ଯଦି ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରରେ (ଲଗ୍ନେଶ-
 ଓ ଅଷ୍ଟମେଶକୁଧରି) ବାହାର କରୁଥାନ୍ତି ତେବେ ୩୨ ରେ ଗୁଣିବେ
 ସେହିପରି ଦୁଇ-ପ୍ରକାରରେ (ଲଗ୍ନେଶ, ଅଷ୍ଟମେଶ ଓ ଲଗ୍ନ ଚନ୍ଦ୍ର
 ବା ଶନି, ଚନ୍ଦ୍ରକୁଧରି) ବାହାର କରୁଥାନ୍ତି ତେବେ ୩୬ରେ ଗୁଣିବେ ।
 ଯଦି ତନିପ୍ରକାର ଯାକରେ ହେଉଥାଏ (ଲଗ୍ନେଶ ଅଷ୍ଟମେଶ ; ଶନି-
 ଚନ୍ଦ୍ର ଲଗ୍ନ ହୋଇଲଗ୍ନରୁ ଯଦି ସମାନ ଆୟୁହେଉଥାଏ) ତେବେ ୪୦ରେ
 ଗୁଣି ଗୁଣନ ଫଳକୁ ୩୦ ରେ ହରିଲେ ଲବ୍ଧ ବର୍ଷମାସାଦି
 ଯାହା ପଞ୍ଚବ, ତାକୁ ଅନ୍ୟାୟୁ ହୋଇଥିଲେ ଅନ୍ୟାୟୁ ଶଶ୍ରୁ (୩୨,
 ୩୬, ୪୦ ରୁ କ୍ରମରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଗୋଟିଏ ଯୋଗଦ୍ୱାରା ୩୨, ଦୁଇଟି
 ଯୋଗରେ ୩୬ ଏହି ହିସାବରେ) ଫେଉଟିବେ, ମଧ୍ୟମାୟୁ ସାଧୁଥିଲେ
 ମଧ୍ୟମାୟୁ ଶଶ୍ରୁ (୨୪, ୨୨, ୮୦ ରୁ କ୍ରମହିସାବରେ) ଦୀର୍ଘାୟୁରେ
 ଦୀର୍ଘାୟୁ ଶଶ୍ରୁ (୧୬ । ୧୦୮ । ୧୨୦ରୁ) ଫେଉଟିବେ । ଏହିସୂତ୍ର
 ଅନୁସାରେ ଫେଡ଼ାଣ ଫଳହିଁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଅୟୁର୍ଦ୍ଧାୟୁ ହେବ ।

ପରାଶର ମତରେ:—

“ଲଗ୍ନେଶାଦନ୍ତ ମେଶାଭ୍ୟାଂତଦାୟୁର୍ଯୋଗସମ୍ବନ୍ଧଃ

ଚତୁର୍ଥାଂଶାୟାଂ ଶତ୍ରୁଂ ସଂଗ୍ରାହ୍ୟଂ ଦ୍ଵିଜସତ୍ତମ ।”

ଲଗ୍ନାଧିପତି ଓ ଅନ୍ତ୍ୟାଧିପତିରୁ ଯେତେବେଳେ ଆୟୁ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯିବ ସେତେବେଳେ ୪୦ ବର୍ଷ ଶତ୍ରୁ ଆୟୁ ଗ୍ରହଣ କରିବ ।

“ବିଲଗ୍ନାଚନ୍ଦ୍ରସ୍ତୋରନ୍ୟଦ୍ଵୟଦାୟୁର୍ଯୋଗ ସମ୍ବନ୍ଧଃ ।

ପଞ୍ଚମିଂଶାୟାଂ ଶତ୍ରୁଂ ସଂଗ୍ରାହ୍ୟଂ ଦ୍ଵିଜସତ୍ତମ ।”

ଯେଉଁଠାରେ ଲଗ୍ନ ଚନ୍ଦ୍ର ବା ଶନି ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ଠାରୁ ଆୟୁ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ୩୨ ବର୍ଷ ଶତ୍ରୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ।

“ବିଲଗ୍ନହୋରାୟୋଗାୟୁର୍ଯୋଗ ସମ୍ବନ୍ଧଃ

ଦ୍ଵାଦଶିଂଶାୟାଂ ଶତ୍ରୁମାୟୁଗ୍ରାହ୍ୟମସ୍ତମତତ୍ତମ ।”

ଲଗ୍ନ ଓ ହୋରାଲଗ୍ନଠାରୁ ଆୟୁ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲେ ବ ୩୨ ବର୍ଷ ଆୟୁ ଶତ୍ରୁ ଗ୍ରହଣ କରିବ ।

“ପରାଶରସ୍ତେଷୁ ଗୁଣତ୍ୟଗୁଲ୍ୟାୟୁର୍ଦ୍ଵିଜସତ୍ତମ

ଦ୍ଵାଦଶିଂଶାୟାଂ ଶତ୍ରୁଂ ସଂଗ୍ରାହ୍ୟଂ ଦ୍ଵିଜସତ୍ତମ ।”

ଜନୋଚ୍ଚିଯାକ ନିୟମାନୁସାରେ ଯେଉଁଠାରେ ଅଲ୍ୟାୟୁ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେବ ସେହିଠାରେ ୩୨ ବର୍ଷ ଆୟୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ । ଯୁକ୍ତି:—

ଯେଉଁଠାରେ ମଧ୍ୟମାୟୁ ଯୋଗରେ ଜନ୍ମହେବାର ସ୍ଥିତି ହୁଏ । ସେଠାରେ ତାର ଅଲ୍ୟାୟୁର ପରିମାଣ ୩୨ ବା ୩୬ ବା ୪୦

ଠିକ କର ଓ ଯେଉଁଠାରେ ଦୀର୍ଘାୟୁ ଗୁଣର ହେବ ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ-
ମାୟୁର ପରିମାଣ ୭୦ । ୭୨ ବା ୮୦ ଗୁଣର କର ଅୟୁ ପୁଣି
କରିବାକୁ ହେବ ।

“ନିର୍ଗନ୍ଧମହାପ୍ରାଣୀ ପୁଣିପାତାନୁପାତତଃ

ଲବ୍ଧାଦମନୁପାତେନ ମଧ୍ୟ ମିଥ୍ୟେଽପି ଯୋଜୟେତ୍ ।

ଦୀର୍ଘାୟୁଷଂ ବିଜାମାୟୁତ୍ତ ସ୍ତସ୍ମିନ୍ ଚ ପଲହକମ୍ ।”

ଅୟୁଦାତାର ପୁଣିଷ ଯେତେ ଭୋଗ ହୋଇଯାଇଥିବ ଓ
ବାକି ଯେତେ ଅଂଶ ଥିବ ତାହାର ଅନୁପାତ ଅନୁସାରେ ପଣ୍ଡା
ବଢ଼ି ଅୟୁ ଖଣ୍ଡର ପରିମାଣ ଯେତେ ବର୍ଷ ଅୟୁ ଭୋଗ ହେବାକୁ
ଥିବ ତହିଁରୁ ଅଠପ୍ରାଣ ଦୀର୍ଘାୟୁ ବା ମଧ୍ୟାୟୁର ପରିମାଣ ସଙ୍ଗେ
ମିଶାଇଲେ ପୁଣି ତରମାୟୁର ବର୍ଷ ମାସାଦି ଜଣାଯିବ ।

“ମଧ୍ୟମାୟୁର୍ଲଭେ ଉଦ ଗୁଳ୍ମାୟୁଃ ପିତ୍ତସମ୍ବନ୍ଧମ୍

ପୁଣ୍ୟବଦନୁପାତେନ ଯଦୟୁକ୍ ମଧ୍ୟମାୟୁଷି ।”

ଯେଉଁଠାରେ ଅଳ୍ପାୟୁ ଗୁଣର ହେବ ସେଠାରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ
ଖଣ୍ଡରୁ ଅନୁପାତ ହେବ ନାହିଁ । କେବଳ ଯେଉଁ ଅଳ୍ପାୟୁ ବର୍ଷର
ଖଣ୍ଡପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ସେଥିରୁ ଅନୁପାତ ଗୁଣର କରିବାକୁ ହେବ ।

“କଦାଚିତ୍ତ ସର୍ବ ଯୋଗେନ ଗୁଳ୍ମାୟୁଷ୍ୟ ସମାଗତେ ।

ଯଦଭ୍ବାନୁପାତସ୍ୟ ତଦୈକ ଖଣ୍ଡଃପିତ୍ତ୍ୟତ୍ ।”

ସବୁ ପ୍ରକାରେ ଯେଉଁ ଅଳ୍ପାୟୁ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେବ, ସେଠାରେ
ବ ୩୨ ଖଣ୍ଡର ଅନୁପାତ କରିବାକୁ ହେବ ।

“ପୂର୍ଣ୍ଣମାନ୍ଦୋ ହାଜରନ୍ତେନୁପାତୋ ମଧ୍ୟତୋ ଭବେତ୍

ରଶ୍ମିଦ୍‌ୟସ୍ୟ ଯୋଗାକ୍ ଋଷୀଣାଂ ପୁଷ୍ଟ ମୃତ୍ୟୁତେ ।”

ଲଗ୍ନେଶ ଓ ଅଶ୍ୱମେଶ, ଲଗ୍ନ ଚନ୍ଦ୍ର ବା ଶକ୍ରଚନ୍ଦ୍ର ଏବଂ ଲଗ୍ନ ଓ ହୋରାଲଗ୍ନ ଏହି ତନିଗୋଟି ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ଦୁଇଗୋଟି ହୋରା ଅୟୁସ୍ଥିର ହେବ ସେହିଦୁହଙ୍କର ପୁଷ୍ଟ ଅଂଶାଦି (ରଶ୍ମିଫଳ୍ୟା ଗୁଣ) ଯୋଗ କରିବାକୁ ହେବ ।

“ପୃଥକ୍ ପୁଷ୍ଟଂ ଚ ସଂସ୍ଥାପ୍ୟ ବିଲଗ୍ନେଶାଶ୍ୱମେଶୟୋଃ

ଶତରାଶିନ୍ତ୍ୟଜେତ୍ ବିପ୍ର ବିଦ୍ୟମାନେନ ସଂଗ୍ରହେତ୍ ।”

ରଶ୍ମି ଫଳ୍ୟାଗୁଣ ଲଗ୍ନେଶ ଓ ଅଶ୍ୱମେଶର ପୁଷ୍ଟାଂଶକୁ ପୃଥକ୍ ପୃଥକ୍ ରଖିବେ ।

“ହୈରାଶିକେ ଶତ୍ରସ୍ୟ ଯଦ୍‌ଘାତ୍ରଂ ଋଷୀମାଦିଶ୍ଚେତ୍

ଲଗ୍ନେଶସ୍ୟାଶ୍ୱମେଶସ୍ୟ ରୂପୁରାଗତୟୋଃ ।”

ହୈରାଶିକ ଅନୁସାରେ ଭୃକ୍ତାଂଶ ଓ ଭେଗ୍ୟାଂଶ ସ୍ଥିରକର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶତ୍ରର ପରିମାଣ ଅନୁସାରେ ଅୟୁସ୍ଥିର ହେବ ।

“ବର୍ଷାଦି ପିଣ୍ଡୟୋଃ ଯୋଗଂ ତଦର୍ଦ୍ଧଂ ପୁଷ୍ଟକାୟତେ

ଦୀର୍ଘମାୟୁର୍ଭବେତ୍ ବିପ୍ର ଦ୍ୱିସପ୍ତାଦ୍ୱେଷୁଯୋଜୟେତ୍ ।”

ହୈରାଶିକ ହସାଦରେ ଯେତେବର୍ଷ ଅୟୁସ୍ଥିର ହେବ ତାହାର ଅଧେ ଦୀର୍ଘାୟୁସ୍ଥଳେ ମଧ୍ୟାୟୁର ପରିମାଣ ସହିତ ଓ ମଧ୍ୟାୟୁସ୍ଥଳେ ଅଳ୍ପାୟୁର ପରିମାଣ ସହିତ ମିଶାଇଲେ ଯୋଗଫଳ ପୁଷ୍ଟ ପରିମାୟୁ ହେବ ।

“ହେବା ଶୁଣିତମେ ଯୋକ୍ୟଂ ଦୀର୍ଘସଞ୍ଜା ସ୍ମୃତିର୍ବେତୁ

ଦୀର୍ଘମଧ୍ୟାୟୁଷି ବିପ୍ର ଅନୁପାତାତ୍ରୀ ଯୋକୟେତୁ ।”

ଯେତେବେଳେ ମଧ୍ୟାୟୁର ପରିମାଣ ୮୦ ବର୍ଷ ହେବ
ସେଠାରେ ଅନୁପାତ ପ୍ରାପ୍ତଅୟୁତାହା ସଙ୍ଗେ ଯୋଗ କଲେ
ଦୀର୍ଘାୟୁ ହେବ ।

“ଅଳ୍ପାୟୁଷି ଯଦାଲବ୍ଧମଭାବମନୁପାତକମ୍

ପ୍ରବର୍ତ୍ତମାନ ମାୟୁଃସ୍ୟା ଜ୍ଞପ୍ତଋତୁ ମେବ ଚ ।”

ଯେତେବେଳେ ଅଳ୍ପାୟୁଷ୍ଟିର ହେବ, ପରଶଶ୍ଚ ଅପ୍ରାପ୍ତ ହେତୁ
ଭୋଗ୍ୟାଶ ଲବ୍ଧ ସ୍ମୃତି-ବର୍ଷ ଅଧେ ଯାହା ହେବ ସେହି ହେବ
ଆୟୁର ପରିମାଣ ।

“ଲଗ୍ନହୋରଯୋରେକଂ ତଦେବ ଲଗ୍ନଚନ୍ଦ୍ରଯୋଃ

ସବଂଯୋଗେଷୁ ବୈବିପ୍ର ସଂସ୍କାର ମନୁପାତତଃ ।”

ଲଗ୍ନ ଓ ହୋରଲଗ୍ନ ଏବଂ ଲଗ୍ନ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରଠାରୁ ଆୟୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ
ପୁରୋକ୍ତ ନିୟମରେ ଅନୁପାତ ସ୍ଥିର କରିବେ । ପୁରୋକ୍ତ ତିନି
ପ୍ରକାର ଆୟୁଦାତାର ଏକମତ ହେଲେ ଲଗ୍ନ ଓ ଅଷ୍ଟମ ପଦ୍ଧତି
ମୁଖ୍ୟ ଆୟୁଦାତା ବୋଲି ସେମାନଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ ୪୦ ବର୍ଷ ଶଶ୍ଚ
ଛାଡ଼ି କରାଯିବ ।

ତିନିପ୍ରକାର ଆୟୁଦାତା ମଧ୍ୟରେ ଉଭୟ ଏକ ମତ ହେଲେ
ବିକାୟକ୍ୟର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଖଣ୍ଡଗ୍ରାହ୍ୟ । ତିନି ପ୍ରକାର ତିନି ମତ ହେଲେ

ଲଗ୍ନ ଓ ହୋରଲଗ୍ନ-ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ ୩୨ ପର୍ ବା ଲଗ୍ନ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ୩୨
ବର୍ଷ ଗ୍ରହଣ କରବେ ।

ଅସୁଶୋଧନ:—

ସୂତ୍ର:—ଶନୌଯୋଗହେତୌ କକ୍ଷାହ୍ରାସଃ । ୧୦ ।

ବିପରୀତ ମିତ୍ୟନ୍ତେ । ୧୧ ।

ନ ସ୍ୱର୍ଷ ତୁଙ୍ଗଗେ ସୌରେ । ୧୨ ।

କେବଳ ପାପଦୃଶ୍ୟୋଗିନି ଚ । ୧୩ ।

ଅର୍ଥ:—ଶନି ଆୟୁର୍ଦ୍ଧାତା ହେଲେ (ଲଗ୍ନେ ଶିଶୁ ଅଶୁମେଶ
ହେଲେ) ଏକ କକ୍ଷା ହ୍ରାସହୁଏ । କୌଣସି କୌଣସି
ଆୟୁର୍ଯ୍ୟମାନେ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଶନି ଆୟୁର୍ଦ୍ଧାତା ହେଲେ
ମଧ୍ୟ କକ୍ଷା ହ୍ରାସ ହେବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଜୈମିନୀଙ୍କ ମତରେ
ଶନି ଯଦି ନିଜ କ୍ଷେତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍:---ମକର କୁମ୍ଭରେ ଥାଏ
ବା ତୁଳା ହୋଇଥାଏ, ଅର୍ଥାତ୍:---ତୁଳାସ୍ଥରେ ଥାଏ
ତେବେ କକ୍ଷାହ୍ରାସ ହୁଏ ନାହିଁ । ଉକ୍ତ ଶନି ଶୁଭଗ୍ରହ
ଯୋଗ ବା ଦୃଷ୍ଟି ବର୍ଜିତ ହୋଇ କେବଳ ପାପଗ୍ରହସ୍ୱରୂପ ବା
ଦୃଷ୍ଟ ହେଲେ ସୁଦ୍ଧା କକ୍ଷାକହ୍ରାସ ହୁଏ ନାହିଁ ।

କନ୍ଧାବୁଦ୍ଧି ଯୋଗ:---

ସୂତ୍ର:-ପିତୃଲଭଗେ ଗୁରୌ କେବଳ ଶୁଭ

ଦୃଶ୍ୟ ଯୋଗିନୀ ଚ କନ୍ଧା ବୃଦ୍ଧିଃ । ୧୪ ।

ଅର୍ଥ:--ବୃହସ୍ପତି ଯୋଗ କର୍ତ୍ତା (ଲଗ୍ନେଶ ବା ଅଷ୍ଟମେଶ) ହେଲେ ଏବଂ ଲଗ୍ନ ବା ସପ୍ତମରେ ଥିଲେ ନଚେତ୍ ଶୁଭପୁଣ୍ୟ ଓ ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି ହେଥିଲେ କନ୍ଧା ବୃଦ୍ଧି ହୁଏ ।

ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ:-- ଗ୍ରହପଥକୁ କନ୍ଧା କୁହାଯାଏ । ଉକ୍ତ କନ୍ଧାରେ ଦ୍ଵାଦଶରାଶି ଅବସ୍ଥିତ । ତେଣୁ କେହି କେହି କହିଛନ୍ତି ଯେ, କନ୍ଧା-ମୁକ୍ତ ବା ବୃଦ୍ଧି ହେଲେ ୧୨ବର୍ଷହୁଏ । ସ ବା ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ଉକ୍ତ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ୩୨, ୩୬ ଓ ୪୦ ବର୍ଷ ଭେଦରେ କନ୍ଧା ତିନି ପ୍ରକାର । ଯଦି ଆୟୁ ୩୨ ହେଉଥାଏ, ବୃହସ୍ପତି ଯୋଗରେ ୩୬ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ । ଯଦି ୩୬ ହେଉଥାଏ, ତେବେ ୪୦ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ, ଆୟୁ ୪୦ ହେଉଥିଲେ ବୃହସ୍ପତି ଯେଉଁ ରାଶିରେ ଥିବେ ସେହି ଚନ୍ଦ୍ର ଦଶାର ଅର୍ଦ୍ଧ ଭାଗ ଉକ୍ତ ୪୦ ରେ ମିଶାଇଲେ ଯାହା ହେବ ତାହା ଅଷ୍ଟାୟୁର ପରିମାଣ ବୋଲି ସ୍ଥିର କରାଯିବ । ଏହିପରି ମଧ୍ୟମାୟୁରେ ଏହାର ଦ୍ଵିଗୁଣ ଏବଂ ଦୀର୍ଘାୟୁରେ ଏହାର ତ୍ରିଗୁଣ କରି ଆୟୁସ୍ଥୁତି କରିବାକୁ ହେବ । ସେହିପରି କନ୍ଧାମୁକ୍ତରେ ୪୦ ଠାରେ ୩୬,

୩୭ ଠାରେ ୩୨ ଏବଂ ୩୨ ରେ କକ୍ଷା ହ୍ରାସ ହେଉ-
 ଥିଲେ ଶନି ଯେଉଁ ରାଶିରେ ଥିବେ ସେହୁ କରଦଶର
 ଅର୍ଦ୍ଧ ଭାଗକୁ ୩୨ରୁ ଫେଡ଼ି ଅବଶିଷ୍ଟ ପଳକୁହିଁ
 ଅଲ୍ପାୟୁରୁପେ ଧରି ପୂର୍ବପରି ଅନୁପାତ ଦ୍ଵାରା ଅୟୁ
 ସ୍ଥିର କରିବେ ।

ପରାଶର ମତରେ:--

“ଅଧୁନା ସପ୍ତବିଂଶତି ବୃଦ୍ଧଃ ଶୋଧନ ହେତବେ

କକ୍ଷା ହ୍ରାସ ତଥା ବୃଦ୍ଧିଂ ଶନି ଯୋଗେନ ବୈଦ୍ଵିଜ ।”

ଅର୍ଥାତ୍:--ଅୟୁ ଶୋଧନରେ ଶନିଂହେତୁ କିପରି କକ୍ଷାର ହ୍ରାସ ଓ
 ବୃଦ୍ଧି ହୁଏ ତାହା କୁହାଯାଇଛି ।

“ଲଗ୍ନାଧୀଶଃ ଶନିରୁତୋ ଲୟାଧୀଶୋଽଥବା ଦ୍ଵିଜ

ଯଦ୍ବା ଯୋଗସଂସ୍ପେଶେ ଶନିର୍ଯୋଗଂ କରୋତ ତ ।

କକ୍ଷାହ୍ରାସ ଉବେଦି ଲଞ୍ଜନ୍ତଂ ଉଦ୍ରାୟମଳେ ।”

ପୁରୋକ୍ତ ତିନି ପ୍ରକାର ଅୟୁରେ ଶନି ଅୟୁ ଦାତା ହେଲେ
 ବା ଲଗ୍ନାଧିପତି ଓ ଅର୍ଦ୍ଧାଧିପତି ସଙ୍ଗେ ଶନିଯୁକ୍ତ ହେଲେ କକ୍ଷା-
 ହ୍ରାସ ହୁଏ ।

“ଅୟୁର୍ଦ୍ଧାୟୁ ସମାପନେ କକ୍ଷାଶୀଘ୍ର ଦ୍ଵିଦୋତ୍ତମ,

ଏକେକ ଶଶ୍ଵେ କର୍ଷେକା ତସ୍ୟାହାନଃ ପ୍ରଜାୟତେ,

ବ୍ରାହ୍ମିଂଶାଦେନ ଶଶ୍ଵେନସଞ୍ଜିଂଶାଦେନ ବା ତଥା,

ଚତୁର୍ଥାଦି ବାଚ୍ୟେ କର୍ତ୍ତୃକାହୁଃ କୋତ୍ତମ,
ଦୀର୍ଘାଦିବତ ମଧ୍ୟାୟୁର୍ଯ୍ୟାଦିଲ୍ୟାୟୁ ଜାୟତେ ।”

୩୨ ବର୍ଷ ୩୭ ବର୍ଷ ଓ ୪୦ ବର୍ଷ ଏହି ତିନି ଶତ୍ରୁକୁ
ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ କନ୍ୟା କୁହାଯାଏ ତଳ ପ୍ରକାର ଅୟୁମଧ୍ୟରୁ
ଯେଉଁ ଅୟୁର ଯେଉଁ ଶତ୍ରୁ ଅଧିକାରୀ ହେବ, ସେହି ଅନୁସାରେ
କନ୍ୟାହୁଏ ହେଲେ ଦୀର୍ଘାୟୁ ମଧ୍ୟାୟୁ ହେବ । ମଧ୍ୟାୟୁ, ଅଳ୍ପାୟୁ:
ଏବଂ ଅଳ୍ପାୟୁ ଅତି ଅଳ୍ପାୟୁ ହେବ ।

“ଅଳ୍ପାଦିତ୍ୟ ଅଳ୍ପକାୟୁଃ ସ୍ୟାଦ୍ ବାଲ୍ୟେ ନିଧନ ସମ୍ଭବଃ

ଏବଂ ନାଗୁରଗଃ ସୌରଃ ପାପଦୃଷ୍ଟି ସମନ୍ୱିତଃ ।”

ଅଳ୍ପାୟୁ ଅତିଅଳ୍ପାୟୁ ହେଲେ ବାଲ୍ୟବସ୍ଥାରେ ମୃତ୍ୟୁହୁଏ ।
ଶନି ନୀଚ ବା ଶତ୍ରୁରୁହୀ ତହାଇ ପାପଦୃଷ୍ଟ ବା ପାପଯୁକ୍ତ ହେଲେ
ଏହିପରି କନ୍ୟା ହୁଏ କରାଏ ।

“କନ୍ୟାହୁଏ କୃତେବିଶ୍ରନ୍ତି ଭାଗେନାୟୁ ହାନିକୃତ

ଲୟେଶୋ ବାପି ହୋରେଶଃ କେବଳେ ଶନିଃ ସୟତେ ।”

ଶନି ଲଗ୍ନା ପୁପତ ବା ଅଷ୍ଟମାପୁପତ ସହଯୁକ୍ତ ହେଲେ କନ୍ୟା-
ହୁଏ ହୁଏ । କନ୍ୟାହୁଏ ହେଲେ ଅୟୁ ତିନି- ଭାଗରୁ ଏକଭାଗ
କମିଯାଏ ।

“ପାପର୍ଷେ ପାପୟୁକ୍ତେ ବା ପାପଦୃଷ୍ଟି ସମନ୍ୱିତେ,

କନ୍ୟାହୁଏ ନ କୁବୀତ ବିନା ନାଗୁରଗେହିତ ।”

ଶକ୍ତ ପାପପେଶସ୍ତୁ ବା ପାପଯୁକ୍ତ କିମ୍ବା ପାପପ୍ରସ୍ତ ଦୃଷ୍ଟ ହେଲେ ସୁଦ୍ଧା କଷାହୁମ୍ବଳରେ ନାହିଁ । ଶକ୍ତ ଯଦି ନୀଳସ୍ତ ହୋଇ ପାପ-ଯୁକ୍ତ ବା ପାପଦୃଷ୍ଟ ହେବ, ତେବେ କଷାହୁମ୍ବଳ ହେବ ।

“ଶୁଭସ୍ତେ ଶୁଭଫଳେ ଶୁଭ ଦୃଷ୍ଟେ ଚ ଭୁଞ୍ଜାତେ

ପାପପାତେନ ରହତେ କ୍ଷାତ୍ରାବୁଦ୍ଧି କରଃଶନଃ ।”

ଶକ୍ତ ଶୁଭ ସେବରେ ଥାଇ ଶୁଭଦୃଷ୍ଟ ବା ଯୁକ୍ତ ହେଲେ କିମ୍ବା ଭୁଞ୍ଜାତେ ଥାଇ ପାପପ୍ରସ୍ତର ଯୋଗ ବା ଦୃଷ୍ଟି ନ ହେଉଥିଲେ କଷା ବୁଦ୍ଧି କରାଏ ।

ମାରକ ଯୋଗ:-

ସୂତ୍ର:-ମାଳିନେ ଦ୍ଵାରବାହେ୍ୟ ନବଂଶେ ନିଧନଂ-

ଦ୍ଵାରଦ୍ଵାରେ ଶୟୋଶ୍ଚମାଳିନେ୍ୟ । ୧୫ ।

ଅର୍ଥ:-ପାପ ପ୍ରସ୍ତଯୁକ୍ତ ବା ଦୃଷ୍ଟ ରାଶିକୁ ‘ମାଳିନ୍ୟ’ କୁହାଯାଏ । ଦଶାଶ୍ତିତ ରାଶିକୁ (ଅର୍ଥାତ୍-ଯେଉଁ ଦଶା ଯେଉଁ ରାଶିରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବ ତାହାକୁ) ‘ଦ୍ଵାର’ କୁହାଯାଏ । ଓଥମ ଦଶାପ୍ରଦ ରାଶିଠାରୁ ଦ୍ଵାରରାଶି ଯେତେ ଦୂରହେବ, ଦ୍ଵାର ରାଶିଠାରୁ ସେତକ ଫଣ୍ୟା ଗଣିଲେ ଯେଉଁ ରାଶି-ହେବ ତାହାକୁହିଁ ‘ବାହ୍ୟ’ କୁହାଯାଏ । ଦ୍ଵାର ଓ ବାହ୍ୟ-ରାଶି ମାଳିନ୍ୟ ହେଲେ (ପାପଦୃଷ୍ଟ ବା ପାପଯୁକ୍ତ ହେଲେ) ବା ଦ୍ଵାର ଓ ଦ୍ଵାରେଶ ମାଳିନ ହେଲେ, ଏହିଦ୍ଵାର ରାଶିର ନବଂଶ ଦଶାରେ ମରଣ ହୁଏ ।

ସୂତ୍ର:- ଶୁଭଦୃଶ୍ୟୋଗାନ୍ । ୧୭ ।

ଅର୍ଥ:- ଦ୍ଵାର, ବାଣ୍ୟ ରାଶି ଉପରେ ବା ଦ୍ଵାରେ ଉପରେ ଶୁଭ-
ଗ୍ରହ ଯୁକ୍ତ ଓ ଦୃଢ଼ ହୋଇଥିଲେ ସେହି ଦଶାରେ ଜାତକର
ମୃତ୍ୟୁ ହୁଏ ନାହିଁ ।

ସୂତ୍ର:- ରୋଗେଣେ ତୁଳ୍ଲେ ନବାଂଶ ବୃଦ୍ଧିଃ । ୧୭ ।

ଅର୍ଥ:- ଜନ୍ମ ଲଗ୍ନର ଅଷ୍ଟମାୟତ୍ତ ଉପରେ ଥିଲେ (ପୂର୍ବ ନିଷ୍ଠିତ)
ନବାଂଶ ଦଶାରେ ମୃତ୍ୟୁ ନ ହୋଇ ନ' - ବର୍ଷ ବୃଦ୍ଧି
ହୁଏ । ଅର୍ଥାତ୍:- ତାର ଅଷ୍ଟମ ରାଶିଦଶାରେ ମୃତ୍ୟୁ ହୁଏ ।

ସୂତ୍ର:- ତଦ୍ରାପି ପଦେଶଦଶାନ୍ତେ ପଦନବଂଶ-
ଦଶାୟାଂ ପିତୃ ଦିନେଶ ହିକୋଶେବା । ୧୮ ।

ଅର୍ଥ:- ମାଳିନ୍ୟ ରାଶିଦଶାରେ ବା ତାର ଅଷ୍ଟମ ରାଶି-
ଦଶାରେ ପୁଣି ପରଦଶା ଗ୍ରହ ଯେଉଁ ରାଶିରେ ଥିବ
ସେହିରାଶି ଦଶାରେ ବା ପଦରାଶି ଦଶାରେ ଏବଂ ଜନ୍ମ-
ଲଗ୍ନ ଅଷ୍ଟମେଶର ହିକୋଶ ରାଶି ଦଶାରେ ବା ଉକ୍ତ
ରାଶିମାନଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଦଶାରେ ମୃତ୍ୟୁ ବିଚାର କରିବେ ।
ପ୍ରକାରନ୍ତରେ ଦ୍ଵାର୍ଯ୍ୟାଦି ଯୋଗ:-

ସୂତ୍ର:- ପିତୃ ଲାଭ ରୋଗେଶପ୍ରାଣିନ କଣ୍ଠକାଦସ୍ତେ-
ସ୍ଵତଶ୍ଚୈବଂ ହିଧା । ୧୯ ।

ଅର୍ଥ:- ଲଗ୍ନ ଓ ସପ୍ତମର ଅଷ୍ଟମାୟତ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ଯେ ବଳବାନ୍
ସେ ଯଦି କେନ୍ଦ୍ର, ପରିଫର ଓ ଅଗୋକ୍ଳମରେ ଥାଏ

ତେବେ କ୍ରମରେ ଦୀର୍ଘାୟୁ, ମଧ୍ୟାୟୁ ଓ ଅଳ୍ପାୟୁ ବୋଲି
 ବୁଝିବାକୁ ହେବ । ସେହିପରି ଅମ୍ଳାକାରକ ଓ ଏହାର
 ମତ୍ରମର ଅଙ୍ଗମେଶ୍ୱରୀର ଯେଉଁ ଗ୍ରହବଳବାନ୍ ସେ ଯଦି
 କାରକ ଲଗ୍ନର କେନ୍ଦ୍ର, ପରିଫର ଓ ଆପୋକ୍ଳମରେ ଥାଏ,
 ତେବେ କ୍ରମରେ ଦୀର୍ଘ, ମଧ୍ୟ ଓ ଅଳ୍ପାୟୁ ବୋଲି ହିର-
 କରାଯିବ । ଏଠାରେ ଲଗ୍ନର ଅଙ୍ଗମେଶ୍ୱରୀ ଓ ସତ୍ରମର
 ଅଙ୍ଗମେଶ୍ୱରୀ କହିବା ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଏହି ଯେ, ଲଗ୍ନ
 ବିଷମ ହେଲେ କ୍ରମ ଓ ସମତତ୍ତ୍ୱରେ ଉତ୍କ୍ରମରେ ଅଙ୍ଗ-
 ମେଶ୍ୱର ଗଣନା କରାଯିବ । କିନ୍ତୁ—

ସୂତ୍ର:-ଯୋଗାତ୍ ସମେ ସ୍ୱସ୍ଥାନ୍ ବିପରୀତମ୍ । ୨୦
 ରାଶି ତଃ ପ୍ରାଣଃ । ୨୧ ।

ଅର୍ଥ:-ବିଷମ ଲଗ୍ନର ଭୃତୀୟରେ ଏବଂ ସମଲଗ୍ନର ଏକାଦଶରେ
 କାରକଲଗ୍ନ ହେଲେ, ଜ୍ଞାତକଦ୍ୱାରା ଅୟୁଦୀର୍ଘ ଅନୟନ
 ସମୟରେ, ବଳବାନ୍ ଅଙ୍ଗମେଶ୍ୱରୀ କାରକର କେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥ
 ହେଲେ ଅଳ୍ପାୟୁ, ପରିଫରରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟାୟୁ ଓ
 ଆପୋକ୍ଳମରେ ଥିଲେ ଦୀର୍ଘାୟୁ ହେବ ।

ସୂତ୍ର:-ରୋଗେଶ୍ୱୋଃ ସ୍ୱତଃ ଐକ୍ୟ ଯୋଗେ-
 ବା ମଧ୍ୟମ୍ । ୨୨ ।

ଅର୍ଥ:-ଲଗ୍ନ ଓ କାରକଲଗ୍ନର ବଳବାନ୍ ଅଙ୍ଗମେଶ୍ୱରୀ କାରକସହ ଥିଲେ
 ବା ସେ କିଜି ଅମ୍ଳ କାରକ ହୋଇ, ଅଳ୍ପାୟୁ ବା
 ଦୀର୍ଘାୟୁ ହୋଇଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ମଧ୍ୟାୟୁ ହେବ ।

ଦୀର୍ଘାଦି ଯୋଗମାନଙ୍କରେ କଷାହ୍ରାସ 'ଯୋଗ'—

ସୂତ୍ର:-ପିତୃଲୁଭୟୋଃ ପାପା ମଧ୍ୟତ୍ୱେ କୋଶେ
ପାପାଯୋଗେ ବା କଷା ହ୍ରାସଃ । ୨୩ ।

ଅର୍ଥ:-ଲଗ୍ନ ଓ ସପ୍ତମ ପାପଗ୍ରହ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ ବା ଲଗ୍ନ ଓ
ସପ୍ତମର ଦ୍ୱିକୋଶରେ ପାପଗ୍ରହ ଯୁକ୍ତ ହେଲେ ଓକ୍ତ
ପ୍ରକରଣର ଏହି ଅନୁଦ୍ୱାରରେ କଷା ହ୍ରାସ ହୁଏ ।

ସୂତ୍ର:-ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ନିପେକମ୍ । ୨୪ ।

ଅର୍ଥ:---କାରକ ଲଗ୍ନ ଓ ତାର ସପ୍ତମ ପାପଗ୍ରହ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ
ବା ସେ ଦୁହେଁର ଦ୍ୱିକୋଶରେ ପାପଗ୍ରହ ଥିଲେ 'କଷା-
ହ୍ରାସ' ହୁଏ ।

ସୂତ୍ର:-ତସ୍ମିନ୍ ପାପେ ନୀଚେତୁଙ୍ଗୋଽଶୁଭ-
ସଂଯୁକ୍ତେ ଚ । ୨୫ ।

ଅର୍ଥ:---ସେହି ଆମ୍ଭକାରକ ପାପହୋଇ ନୀଚ ହୋଇଥିବ ଅଥବା ସେ
ଅନୁକୂଳଗଣରେ (ଉଚ୍ଚ ନୀଚର ଅଭିର୍ଭୁକ୍ତ ସ୍ଥାନରେ) ଥାଇ
ପାପଯୁକ୍ତ ହୋଇ ଥିଲେ 'କଷା ହ୍ରାସ' ଘଟେ ।

ସୂତ୍ର:-ଅନ୍ୟଦନ୍ୟଥା । ୨୬ ।

ଅର୍ଥ:---ଲଗ୍ନ, ସପ୍ତମ ବା କାରକ ଓ ତାର ସପ୍ତମ ଶୁଭଗ୍ରହ ମଧ୍ୟରେ
ଥିଲେ ବା ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱିକୋଶରେ ଶୁଭଗ୍ରହ ଥିଲେ

କକ୍ଷା ବୃଦ୍ଧିହୁଏ । ଏଠାରେ ‘କକ୍ଷାବୃଦ୍ଧି’ ଶବ୍ଦଦ୍ୱାରା
କେବଳ ଗୋଟିଏ ରାଶିର ବୃଦ୍ଧି ବୁଝିବାକୁ ହେବ ।

ସୂତ୍ର:-ଗୁରୌ ଚ । ୨୭ ।

ଅର୍ଥ:---ବୃହସ୍ପତି ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କକ୍ଷା ହ୍ରାସ ଓ କକ୍ଷା ବୃଦ୍ଧି
କଳ୍ପନା କରାଯିବ । ଅର୍ଥାତ୍:---ବୃହସ୍ପତି ପାପ ମଧ୍ୟସ୍ଥ
ହେଲେ ବା ବୃହସ୍ପତିଙ୍କର ଦ୍ୱିକୋଣରେ ପାପଯୋଗ
ହେଲେ କକ୍ଷା ହ୍ରାସ ହୁଏ । ଏବଂ ବୃହସ୍ପତି ଶୁଭ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଓ
ବୃହସ୍ପତିର ଦ୍ୱିକୋଣରେ ଶୁଭଯୁକ୍ତ ହେଲେ କକ୍ଷାବୃଦ୍ଧି
ହୁଏ । ଏଠାରେ ବିଶେଷତ୍ୱ ଏହି ଯେ:---

ସୂତ୍ର:-ପୂର୍ଣ୍ଣେନ୍ଦୁ ଶୁକ୍ଳୟୋରେକରାଶିଂ ବୃଦ୍ଧି । ୨୮ ।

ଶନୌ ବିପରୀତମ୍ । ୨୯ ।

ଅର୍ଥ:---ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ଓ ଶୁକ୍ଳର ସମ୍ବନ୍ଧ ରହିଲେ ଏକରାଶି ଅର୍ଥାତ୍ ୯
ବର୍ଷ ବୃଦ୍ଧିହୁଏ । ସେହିପରି ଶନର ସମ୍ବନ୍ଧ ରହିଲେ
କକ୍ଷା ହ୍ରାସରେ ୯ ବର୍ଷ ନ୍ୟୁନହୁଏ ।

ସୂତ୍ର:-ସ୍ଥିରଦଶାୟଂ ଯଥା ଖଣ୍ଡଂ ନିଧନମ୍ । ୩୦ ।

ତତ୍ତ୍ୱର୍ଷ ବିଶେଷଃ । ୩୧ ।

ପାପମଧ୍ୟେ ପାପକୋଣେ ରପୁରୋଗୟୋଃ-

ପାପେ ବା । ୩୨ ।

ଅର୍ଥ:---ସ୍ଥିରଦଶା ବ୍ରହ୍ମଗ୍ରହାଦିଦ୍ୱାଦଶ ଗୁଣିକୁ ନେଇ ଗଠିତ ହୁଏ । ଅଳ୍ପାୟୁ ହେଲେ---ଏଥିରେ ପ୍ରଥମ ଗୁଣିଗୁଣିର ଦଶାରେ ; ମଧ୍ୟମାୟୁ ହେଲେ ; ଦ୍ୱିତୀୟ ଗୁଣିଗୁଣି ଦଶାରେ ଦୀର୍ଘାୟୁ-ହେଲେ ତୃତୀୟ ଗୁଣିଗୁଣିର ଦଶାରେ ମୃତ୍ୟୁହୁଏ । ଏଥିରେ ଯେଉଁ ଗୁଣି ପାପମୟ ଗତ ବା ଯାହାଠାରୁ ଦିକୋଶରେ ପାପଗ୍ରହମୁକ୍ତ କିମ୍ବା ଯାହାଠାରୁ ଦ୍ୱାଦଶ, ଅଷ୍ଟମରେ ପାପଗ୍ରହମୁକ୍ତ, ସେହି ଗୁଣିଦଶାରେ ମୃତ୍ୟୁହୁଏ ।

ସୂତ୍ର:-ତଦୀଶୟୋଃ କେବଳ କ୍ଷୀଣେନ୍ନଶ୍ଚ-
ଦୃଷ୍ଟୋ ବା, ୩୩୩ ।

ଅର୍ଥ:---ଦ୍ୱାର, ବାତସ୍ୟଶ ଗ୍ରହ ପରସ୍ପର ଦୃଷ୍ଟି ଶୂନ୍ୟ ହୋଇ କେବଳ କ୍ଷୀଣ ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ଶୁକ୍ର ଦୃଷ୍ଟ ହେଲେ ସେହି ଦ୍ୱାର-ଗୁଣିଦଶାରେ ମୃତ୍ୟୁ ହୁଏ । ଅଥବା ଦ୍ୱାଦଶ ଓ ଅଷ୍ଟମେଶ ପରସ୍ପର ଦୃଷ୍ଟି ଶୂନ୍ୟ ହୋଇ ଚନ୍ଦ୍ର, ଶୁକ୍ର ଦ୍ୱାର ଦୃଷ୍ଟ ଲେହେ ସେହି ଦ୍ୱାଦଶ, ଅଷ୍ଟମେଶ ଗୁଣିଦଶାରେ ମୃତ୍ୟୁ-ହୁଏ ।

ସୂତ୍ର:-ତତ୍ରାପ୍ୟାଦ୍ୟଷ୍ଟିଧାରନାଥ ଦୃଶ୍ୟ-
ନବଭାଗାଦ୍ ବା, ୩୩୪ ।

ଅର୍ଥ:---ସେଠାରେ ଅର୍ପାତ୍ତ ମାରକଲକ୍ଷଣାଦିନ୍ତ ଗୁଣି ଦଶାର ଅଷ୍ଟମେଶ ଦୃଷ୍ଟ ତାର ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାରେ ମଧ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥାଏ ।

ଅଥବା କିନ୍ତୁ ଲଗ୍ନର ଅକ୍ଷର ଓ ଗଣ୍ଡାୟତ ଦୃଷ୍ଟି ଯେ
କୌଣସି ରାଶିଦଶା ଓ ଅନ୍ତରରେ ବାଧାପାରି ନବାଂଶ
ଦଶାରେ ମୃତ୍ୟୁହୁଏ ।

ଉଦାହରଣ କିମ୍ବଦନ୍ତୀ:—

ସୂତ୍ର:—ପିତୃଲଭ ଭାବେଶ ପ୍ରାଣୀରହୁ । ୩୫ ।

ଅପ୍ରାଣ୍ୟପି ପାପଦୃଷ୍ଟ । ୩୬ ।

ପ୍ରାଣିନ ଶୁଭଦୃଷ୍ଟେ ରହୁ ଶୂଳନ୍ତମାୟୁଃ । ୩୭ ।

ଅର୍ଥ:—ଲଗ୍ନ ଓ ସପ୍ତମରୁ ନମୋଽସ୍ତୁ ଗଣନା ହାର ଅକ୍ଷମେଶ ଛାଡ଼ି
କଲପରେ ଏହି ଉଦାହରଣ ମଧ୍ୟରେ ଯେ ବଳବାନ୍ ତାହା-
କୁହୁଁ ରହୁ ଅକ୍ଷକ ଗ୍ରହ କୁହାଯିବ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଦୁର୍ବଳ
ଗ୍ରହ ପାପଦୃଷ୍ଟ ହେଉଥିଲେ ତାକୁ ମଧ୍ୟ ରହୁ ଅକ୍ଷକ କୁହା-
ଯିବ । ବଳବାନ୍ ରହୁ ଗ୍ରହ ଶୁଭ ଦୃଷ୍ଟ ହେଉଥିଲେ
ଏହାର ବିକଳୋଶ ରାଶି ଦଶାରେ ଆୟୁ ସମାପ୍ତି ହୁଏ ।
(ରହୁ ଶୂଳନ୍ତ-ଅର୍ଥାତ୍ ଅଳ୍ପ, ମଧ୍ୟ, ଦୀର୍ଘାୟୁ ଭେଦରେ
ପ୍ରଥମ ଶୂଳନ୍ତ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଶୂଳନ୍ତ ଓ ତୃତୀୟ ଶୂଳନ୍ତରେ
ଆୟୁ ସମାପ୍ତି ହୁଏ । ଲଗ୍ନରୁ ପଞ୍ଚମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଥମ ଶୂଳ,
ପଞ୍ଚମରୁ ନବମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦ୍ୱିତୀୟ ଶୂଳ, ନବମରୁ ଲଗ୍ନ-
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୃତୀୟ ଶୂଳ ଧରାଯାଇଅଛି । ଏହାକୁହୁଁ ବିକଳୋଶ
ରାଶିବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ ।)

ସୂତ୍ର:-ତତ୍ରାପି ଶୁଭଯୋଗେ । ୩୮ ।

ଅର୍ଥ:-ବଳଦାନ ବା ଦୁର୍ବଳ କୌଣସି ଋଦ୍ରାଦି ଶୁଭ ସମ୍ବନ୍ଧ
ହୋଇଥିଲେ ତାହାର କ୍ରିକୋଶ ରାଶି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆୟୁ
ନିଶ୍ଚୟ କରିବେ ।

ସୂତ୍ର:-ବ୍ୟକ୍ ପାପଯୋଗେନ । ୩୯ ।

ଅର୍ଥ:---ରବି ଯୋଗରେ ମୃତ୍ୟୁ ହୁଏ ନାହିଁ । (ଏହି ପ୍ରକରଣରେ
ରବି ଶୁଭଗ୍ରହ ଅଟେ ।)

ସୂତ୍ର:-ମନ୍ଦାରେନ୍ଦୁ ଦ ଷ୍ଟୋ ଶୁଭଯୋଗାଭାବେ-
ପାପଯୋଗେଽପି ବା ଶୁଭ ଦୃଷ୍ଟୋ ବା
ପରତଃ । ୪୦ ।

ଅର୍ଥ:---ଉଭୟ ଋଦ୍ରାଦି ଶନି, ମଙ୍ଗଳ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ଦ୍ଵାରା ଦୃଷ୍ଟ-
ହୋଇ ଶୁଭ ଯୋଗ ବା ପାପଯୋଗ ହୋଇ ନ ଥିଲେ
ବା ଶନି, ମଙ୍ଗଳ, ଚନ୍ଦ୍ରଦ୍ଵାରା ଦୃଷ୍ଟ ହୋଇ ପାପଯୁକ୍ତ
ହୋଇଥିଲେ ଅଥବା ଶନି, ମଙ୍ଗଳ, ଚନ୍ଦ୍ରସହ ଶୁଭଗ୍ରହ
ଦୃଷ୍ଟି ପଡ଼ୁଥିଲେ ଋଦ୍ରା ଗ୍ରହାଣ୍ଡିତ ରାଶିର ଅଗ୍ନିମ ରାଶି-
ଦଶାରେ ମୃତ୍ୟୁ ହୁଏ ।

ମୃତ୍ୟୁ ଶୁଳ ବିବର:---

ସୂତ୍ର:-ଶୂଳେ ଚେତ୍ ତଦନ୍ତଶୂଳେ । ୪୧ ।

ଅର୍ଥ:---ଯଦି ଋଦ୍ରା ଶୁଳରେ ଆୟୁ ସମାପ୍ତି ହେଉଥାଏ । ତେବେ

ଶୁଳ ବାଣି ଦଶାରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଶୁଳ ବାଣିର ଅନ୍ତ-
ଦର୍ଶାହିଁ ମୃତ୍ୟୁ କରଏ ।

ସେହିପରି

“ପାପମାତ୍ରସ୍ୟ ଶୁଳତ୍ୱେ ପ୍ରଥମସ୍ତେ ମୃତର୍ତ୍ତବେତ୍
ମିଶ୍ରେ ମଧ୍ୟମ ଶୁଳର୍ଣ୍ଣେ ଶୁଭମାତ୍ରେନ୍ଦ୍ରିୟେ ମୃତଃ ।

ଅର୍ଥାତ୍:---ଯଦି ଉଭୟ ଉଦ୍ରହ ପାପ ହୋଇଥାନ୍ତି, ତେବେ
ପ୍ରଥମ ଶୁଳରେହିଁ ମୃତ୍ୟୁ ହୁଏ । ସେଦୁହେଁ ମିଶ୍ର ଅବ-
ସ୍ଥାରେ ଥିଲେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଶୁଳରେ ଏବଂ ଉଦ୍ରହ ଦୁଇଟି
ଶୁଭ ହୋଇଥିଲେ ଅନ୍ତଃଶୁଳରେ ମୃତ୍ୟୁ ହୁଏ ।

ସୂତ୍ର:-ଉଦ୍ରାଶ୍ଚୟେପି ପ୍ରାୟୋଶ । ୪୭ ।

କ୍ରିୟେ ପିତର ବିଶେଷେଣ । ୪୮ ।

ଦ୍ୱୟୋରଦେ ତଦନ୍ତଃ ପ୍ରାୟଃ । ୪୯ ।

ଅର୍ଥ:- ଉଦ୍ରାଶ୍ଚିତ ବାଣି ଦଶାରେ ପ୍ରାୟ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥାଏ ।
(ଏଠାରେ ‘ପ୍ରାୟ’ ଶବ୍ଦ ଥିବାରୁ ଉଦ୍ରାଶ୍ଚିତ ବାଣି-ଦଶା-
ରୁ ଓ ପରେ ମୃତ୍ୟୁର ସୂଚନା ମିଳୁଛି ।) କିନ୍ତୁ ମାନ
ଲଗ୍ନ ହୋଇଥିଲେ ପ୍ରଧାନତଃ ଉଦ୍ରାଶ୍ଚିତ ବାଣିରେ ମରଣ
ହୁଏ । ଦ୍ୱିସ୍ୱଭାବ ବାଣିରେ ଉଭୟ ଉଦ୍ରହ ଥିଲେ ଉଦ୍ର-
ଶ୍ଚାଶ୍ଚିତ ବାଣିଦଶାରେ ମୃତ୍ୟୁହୁଏ ଅଥବା ଲଗ୍ନର ଅବସ୍ଥାରେ

ଦୁଇଟି ଋଦ୍ଧ ଗ୍ରହ ଥିଲେ ସେହି ଋଦ୍ଧ ଗ୍ରହାଣ୍ଡିତ' ଶଶି-
ଦଶାରେ ମୃତ୍ୟୁ ହୁଏ ।

ସୂତ୍ର:-ପ୍ରଥମ ମଧ୍ୟମୋତ୍ତମେଷୁ ବା ତତ୍-
ଦାୟୁଷାମ୍ । ୪୫ ।

ଅର୍ଥ:- ଅଳ୍ପାୟୁ, ମଧ୍ୟାୟୁ ଓ ଦୀର୍ଘାୟୁ ହୋଇଥିବା ମନୁଷ୍ୟ-
ମାନଙ୍କର କ୍ରମରେ ପ୍ରଥମ, ଦ୍ଵିତୀୟ ଓ ତୃତୀୟ ଶୁକ୍ଳବର୍ଣ୍ଣର
ଦଶାରେ ମୃତ୍ୟୁ ହୁଏ ।

ମାହେଶ୍ଵର ଗ୍ରହ ବିବର:-

ସୂତ୍ର:-ସ୍ଵଭାବେଣା ମହେଶ୍ଵରଃ । ୪୬ ।

ସ୍ଵୋକେ ସ୍ଵଗୃହେ ରପୁତ୍ରହେଶ ପ୍ରାଣୀ । ୪୭ ।

ଅର୍ଥ:- ଅସ୍ବାକାରକର ଅଙ୍ଗମେଶକୁ ମହେଶ୍ଵର କହନ୍ତି । କିନ୍ତୁ
ଅସ୍ବାକାରକ ଯଦି ନିଜଘରେ ବା ଉଚ୍ଚରେ ଥାଏ, ତେବେ
ଅସ୍ବାକାରକର ଅଙ୍ଗମେଶ ଓ ଦ୍ଵାଦଶେଶ ମଧ୍ୟରେ ଯେ,
ବଳବାନ୍ ହେବ ତାହାକୁହିଁ ମହେଶ୍ଵର ଗ୍ରହ ବୋଲି
ଧରିଯିବ ।

ସୂତ୍ର:-ପାତାତ୍ୟା ଯୋଗେ ସ୍ଵସ୍ୟ ତୟୋବା-
ରୋଗେତତଃ । ୪୮ ।

ଅର୍ଥ:- ଋଦ୍ଧ ବା କେତୁ ଅସ୍ବାକାରକ ସହ ଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ବା
ଅସ୍ବାକାରକର ଅଙ୍ଗମରେ ଥିଲେ ତାର ଶତ୍ଵେଶହିଁ ମହେ-
ଶ୍ଵର ଗ୍ରହ ହେବ ।

ବ୍ରହ୍ମଗ୍ରହ ବରୁର: —

ସୂତ୍ର:—ପ୍ରଭୁଭବ ବୈରୀଶ ପ୍ରାଣି ପିତୃଲୁଭ--

ପ୍ରାଣ୍ୟନୁଚରୋ ବିଷମସ୍ତୋ ବ୍ରହ୍ମା । ୪୯ ।

ଅର୍ଥ:—ଲଗ୍ନ ଓ ସପ୍ତମ ମଧ୍ୟରେ ଯେ, ବଳବାନ୍ ତା'ଠାରୁ ଷଷ୍ଠୀ-
 ଷ୍ଟମ ଦ୍ଵାଦଶାକ୍ଷୀଶ ମଧ୍ୟରେ ଯେ ବଳଶାଳୀ ହୁଏ, ସେ ଯଦି
 ଲଗ୍ନ ସପ୍ତମ ମଧ୍ୟରେ ବଳବାନ୍ ଶଶିର ଅନୁଚର ହୋଇ
 (ପୃଷ୍ଠସ୍ଥ ହୋଇ) ବିଷମରାଶି (ମେଷ ମିଥୁନାଦିରେ)
 ରେ ଥାଏ ତେବେ ତାହାକୁ ବ୍ରହ୍ମଗ୍ରହ କହନ୍ତି । (ଲଗ୍ନ-
 ଭାଗ୍ୟ ଠାରୁ ସପ୍ତମ ଭକ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସପ୍ତମର ଅନୁଚର
 ଏବଂ ସପ୍ତମର ଭାଗ୍ୟ ଠାରୁ ଲଗ୍ନର ଭକ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲଗ୍ନର
 ଅନୁଚର କୁହାଯାଏ ।) ସେହିପରି ପରାଶର ଯଥା:---

ଲଗ୍ନାଦିବା ସପ୍ତମାଦି ବାପି ରାଗୁରକ୍ତ ବଂଶାଧିପାଃ ।

ଏତେଷୁ ବଳବାନ୍ ବିପ୍ର ମେଷାଦି ବିଷସ୍ଥିତେ ।

ଲଗ୍ନ ସପ୍ତମୟୋର୍ମଧ୍ୟେ ଶଶ୍ୟୋଷ୍ଠବଳବାନ୍ ଭବେତ୍ ।

ଉଦୈରପୃଷ୍ଠ ଭିଗାଦ୍ୟ ସଂଯୋଗୋ ବିଦ୍ୟମାନତଃ ।

ଏତଦ୍‌ଗୁଣାଦ୍ୟୈ ସ୍ୱକ୍ତଃ ସୋପି ବ୍ରହ୍ମାଗ୍ରହଃ ସୁତଃ ।

ଲଗ୍ନସ୍ୟ ପୃଷ୍ଠଭାଗଂ ଚ ପିତୃକଂ ଚ ଦ୍ୟୁନିବାଦିକମ୍ ।

ସପ୍ତମସ୍ୟ ପୃଷ୍ଠଭାଗଂ ପିତୃକ ଲଗ୍ନାଦିକଂ ଦ୍ୟୁଜ ।

ବଳବାନ୍ ବିଷମ ସ୍ଥୋପି ବ୍ରହ୍ମାଶେଷେ ସଞ୍ଜଲ୍ୟତେ ।

ବ୍ରହ୍ମଗ୍ରହର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟତା:---

ସୂ. ୩:-ବ୍ରହ୍ମଣି ଶନୌ ପାତୟୋବା ତତଃ । ୫୦ ।

ଅର୍ଥ:- ଶନିଶ୍ଚର ବା ରାହୁ, କେତୁ ବ୍ରହ୍ମା ହେଉଥିଲେ, ସେଠାରେ
ପଶ୍ଚେଷକୁହିଁ ବ୍ରହ୍ମଗ୍ରହ ବୋଲି ଧରାଯିବ । ସେହିପରି
ପରାଶର:- “ବ୍ରହ୍ମଣା ଲକ୍ଷଣା ଫାନ୍ତେ ବଳବାନ୍ ବାପି-
ପାତୟୋଃ, ଶନିରାହୁଃ ବା କେତୁ ଯଦିପଶ୍ଚୋ ଗ୍ରହୋଦ୍ବିଜ” ।

ସୂ. ୪:-ବ୍ରହ୍ମା ସ୍ୱଭାବଣୋ ଭାବସ୍ତୁଃ । ୫୧ ।

ଅର୍ଥ:- ଆତ୍ମାକାରକର ଅଷ୍ଟମେଶକୁ ବ୍ରହ୍ମା କୁହାଯାଏ । ପୁଣି ଆତ୍ମା-
କାରକର ଅଷ୍ଟମରେ ଥିବା ଗ୍ରହକୁ ମଧ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମା କୁହାଯାଏ ।

ସୂ. ୫:-ବହୁନାଂ ଯୋଗେ ସ୍ୱଜାତୀୟଃ । ୫୨ ।

ଅର୍ଥ:- ବହୁ ସଂଖ୍ୟା ବ୍ରହ୍ମଗ୍ରହ ଏକଦିଗ ହେଲେ ସେମାନଙ୍କ
ଭିତରୁ ଅଧିକାଂଶ ବିଶିଷ୍ଟ ଗ୍ରହହିଁ ବ୍ରହ୍ମା ହୁଏ ।

ପରାଶର ମଧ୍ୟ---

“ବହୁନାମଧିକୋଦ୍ଭାଗଃସୋଽପିବ୍ରହ୍ମାଗ୍ରହହୋବାଦେ”

ସୂ. ୬:-ରହୁଯୋଗେ ବିପରୀତମ୍ । ୫୩ ।

ଅର୍ଥ:- ଅଧିକାଂଶ ବିରୁଦ୍ଧ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ରାହୁ, କେତୁ, ଯଦି ବ୍ରହ୍ମଗ୍ରହ
ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥାନ୍ତି ତେବେ ତାହାଙ୍କର ବିପରୀତ ଗତି ଯୋଗୁଁ
ଅଲ୍ପାଂଶରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଭାଗରେ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ
ଅଧିକାଂଶ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ହେବ ।

ସେହିପରି ପରାଶର:—

“ରାହୋବ୍ରହ୍ମାୟୋଗେନ ଅପ୍ତକାଶ୍ଵପତା ଉବେତ୍,
ବିପରୀତଂ ବିଜ୍ଞାନାୟାତ୍ ସବେଷୁନ୍ୟନଭାଗକମ୍ ।”

ସୂତ୍ର:—ବିବାଦେ ବଳୀ । ୫୪ ।

ଅର୍ଥ:—ଦୁଇଟି ବ୍ରହ୍ମଗ୍ରହ ବିବାଦରେ ବଳବାନ୍ ଗ୍ରହହିଁ ବ୍ରହ୍ମା
ହୁଏ ।

ବ୍ରହ୍ମା ଓ ମହେଶ୍ଵର ଗ୍ରହର ଫଳ ବିଚାର:—

ସୂତ୍ର:—ବ୍ରହ୍ମଣୋ ଯାବନ୍ ମାହେଶ୍ଵରର୍ଷି ଦଶାନ୍ତ--

ମାୟୁଃ । ୫୫ । ତିନ୍ଦ୍ରାପି ମହେଶ୍ଵର-

ଭାବେଣ ଦିକୋଶକେ । ୫୬ ।

ଅର୍ଥ:—ବ୍ରହ୍ମ ଗ୍ରହଠାରୁ ମହେଶ୍ଵରଗ୍ରହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଶି ଦଶାବର୍ଷ
ଗୁଡ଼ିକୁ ଏକଦି କଲେ, ଫଳ ଯାହାହେବ ତାହାହିଁ ପର-
ମାୟୁ ବୋଲି ବୁଝିବାକୁ ହେବ । ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ମହେଶ୍ଵର
ଗ୍ରହର ଅଞ୍ଜମେଶର ଦିକୋଶ ରାଶିଦଶା ସମୟରେ ଅନ୍ଧିକ
ଘଟିଥାଏ ।

ମାରକଗ୍ରହ ଓ ମାରକ କାଳ ବିଚାର:—

ସୂତ୍ର:—ସ୍ଵକର୍ମ-ଚିତ୍-ରପୁରୋଗନାଥ ପ୍ରାଣୀ-

ମାରକଃ । ୫୭ । ଚିତ୍ନାଥଃ-

ପ୍ରାୟୋଶ । ୫୮ ।

ତଦୂକ୍ଷ ଦଶାୟାଃ ନିଧନମ୍ । ୫୯ ।

ତତ୍ରାପି କାଳଦ୍ୱୟ ଶ୍ରେଣ ଚିତ୍ତନାଥା-

ପହାରେ । ୭୦ ।

ଅର୍ଥ—ଆମ୍ବାକାରକ ବା ଜନ୍ମଲଗ୍ନର ଭୂତାବେଶ, ପଶ୍ଚେଶ ଦ୍ୱାଦଶେଶ ଓ ଅଷ୍ଟମେଶ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବଳବାନ୍ ଗ୍ରହହିଁ ମାରକ ଅଟେ । ବିଶେଷତଃ ଆମ୍ବାକାରକ ବା ଲଗ୍ନର ପଶ୍ଚେଶ ମାରକ ହୋଇଥାଏ । •ମାରକଗ୍ରହ ଶୁଣିଦଶାରେ ବା ମାରକ ଗ୍ରହସ୍ଥିତି ଶୁଣିଦଶାରେ ଅଥବା ମାରକ ଗ୍ରହର ନାକ୍ଷତ୍ର ଦଶାରେ ମରଣ କରାଏ । ଏଥିରେ ପୁଣି କାରକ ବା ଜନ୍ମଲଗ୍ନର ସପ୍ତମର ଦ୍ୱାଦଶେଶ •ଅଷ୍ଟମେଶ ଓ ପଶ୍ଚେଶର ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାରେ ମୃତ୍ୟୁ ହୁଏ । ଏମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ବଳବାନ୍ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାହିଁ ମୃତ୍ୟୁକରାଏ ।

ବିଶେଷ:—

“ପଶ୍ଚାତ୍ତମେଶୌଭବତୋ ମାରକାବଶ୍ଟମେଶ୍ୱରଃ,

ପ୍ରାୟେଶ ମାରକୋ ଶୁଣିଦଶାସ୍ତ୍ର ବିଶେଷତଃ ।”

ଅର୍ଥାତ୍:—ସାଧାରଣତଃ ପଶ୍ଚ ଓ ଅଷ୍ଟମାସ୍ତମ ମାରକ ହୋଇଥାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଅଷ୍ଟମେଶ ମାରକ ଶୁଣିପ୍ର ହେଲେ ପ୍ରଧାନ ମାରକ ହୁଏ ।

ପଶ୍ଚାତ୍ତେ ପାପଭୂୟିଷ୍ଟେ ପଶ୍ଚେଶୋମୃତ୍ୟୁମାରକଃ,

ପଶ୍ଚାତ୍ତ ହିକୋଶଗୋ ବାପି ମୃତ୍ୟୁ ମାରକ ଉପ୍ୟତେ ।”

ଅର୍ଥାତ୍:—ପଶୁସ୍ଥାନରେ ବହୁପାପଗ୍ରସ୍ତ ଯୁକ୍ତ ହେଲେ ବା ପଶୁର
ଦିକ୍ଷାକ୍ଷରେ ବହୁପାପ ଥିଲେ, ପଶୁକ୍ଷେପ ପ୍ରଧାନ
ମାରକ ହୁଏ ।

[୫୦୫୦୫]

ଅଥ ଦ୍ଵିତୀୟାଧ୍ୟାୟଂ ସ୍ୟ ଦ୍ଵିତୀୟପାଦଃ

ପିତାଦି କାରକ ବିଗୁର:—

ସୂତ୍ର:—ରବି ଶୁକ୍ରଯୋଃ ପ୍ରାଣୀ ଜନକଃ । ୧ ।

ଚନ୍ଦ୍ରାରୟୋ ଜନନୀ । ୨ ।

ଅପ୍ରାଣ୍ୟପି ପାପଦୃଷ୍ଟଃ । ୩ ।

ପ୍ରାଣିନୀ ଶୁଭଦୃଷ୍ଟୋ ତଚ୍ଛୂଳେନଧନଂ-

ମାତାପିତ୍ରୋଃ । ୪ । ତଦ୍ଭାବେଣେ-

ସ୍ପଷ୍ଟବଳେ । ୫ । ତଚ୍ଛୂଳ ଇତ୍ୟନ୍ତେ । ୬ ।

ଆୟୁଷି ଗୁଣ୍ୟତ୍ । ୭ ।

ଅର୍ଥ:—ରବିଶୁକ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଯେ ବଳବାନ୍ ସେ କେବଳ ପିତୃକାରକ
ଅଟେ । ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ମଙ୍ଗଳ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଗ୍ରହ ବଳବାନ୍
ତାହାକୁହିଁ ମାତୃକାରକ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ । ରବି
ଶୁକ୍ରମଧ୍ୟରେ ଓ ଚନ୍ଦ୍ର, ମଙ୍ଗଳ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଗ୍ରହ ଦୁର୍ବଳ
ହୋଇ ପାପ ଦୃଷ୍ଟ ହୁଏ, ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ କ୍ରମରେ ପିତୃ ଓ
ମାତୃକାରକ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରବାକୁ ହେବ । କିନ୍ତୁ ସେ

ଦୁହେଁ ସମବଳ ହେଲେ ଉଭୟଙ୍କୁ କାରକ ରୂପେ ଧରା-
ଯିବ । ବଳବାନ୍ ମାତୃ ଓ ପିତୃ କାରକ ଶୁଭଗ୍ରହ ଦ୍ଵାରା
ଦୃଷ୍ଟ ହେଲେ ଏହାଙ୍କର ଦ୍ଵିକୋଣ ରାଶିଦଶାରେ ମାତା
ପିତାର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିବ । ବଳବାନ୍ ବା ଦୁର୍ବଳ
କାରକର ଅଷ୍ଟମେଶ ବଳଶାଳୀ ହୋଇ ଥିଲେ ସେହି
ଅଷ୍ଟମେଶର ଦ୍ଵିକୋଣ ରାଶି ଦଶାରେ ମାତା ପିତାର ମୃତ୍ୟୁ
ହୋଇଥାଏ । ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାରରେ ମଧ୍ୟ ମାତା ପିତାର ଆୟୁ-
ସ୍ଥିତି କରିବା ଉଚିତ ।

ସୂତ୍ର:-ଅର୍କଜ୍ଞେୟୋଗେ ତଦାଶ୍ରିତ ଦ୍ଵିୟେ ଲଗ୍ନ-
ମେଷ ଦଶାୟାଂ ପିତୁରତ୍ୟେକେ । ୮ ।
ବ୍ୟର୍କ ପାପମାତ୍ର ଦୃଷ୍ଟ ସ୍ଵୋଃ ପଦୋଃ ପ୍ରାଗ୍-
ଦ୍ଵାଦଶାକାତ୍ । ୯ । ଗୁରୁ ଶୂଳେ-
କଳହସ୍ୟ । ୧୦ । ତରଞ୍ଜୁଳେ ତେଷାମ୍ । ୧୧ ।

ଅର୍ଥ:-କାହାର କାହାର ମତରେ ଯଦି ରବି, ବୁଧ ଲଗ୍ନର ଦ୍ଵାଦଶରେ
ଥାନ୍ତି ବା ସେହି ଦ୍ଵାଦଶ ସ୍ଥାନ ସିଂହ, ମିଥୁନ ଓ କନ୍ୟା-
ରାଶି ହୋଇଥାଏ ତେବେ ଲଗ୍ନର ଉତ୍ତମ ବା ପଞ୍ଚମ ରାଶି-
ଦଶାରେ ପିତାର ମୃତ୍ୟୁ ହୁଏ । ବଳବାନ୍ ବା ଦୁର୍ବଳ
ମାତୃ ପିତୃ କାରକକୁ ରବି ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ ପାପଗ୍ରହ ମାନେ
ଦେଖିଲେ ବାଳକର ଦ୍ଵାଦଶ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ମାତା-
ପିତାର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥାଏ । ବୃହସ୍ପତି ଥିବା ରାଶିର
ଦ୍ଵିକୋଣ ରାଶିଦଶାରେ ସ୍ତ୍ରୀର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିବ । ସେହି-

ପରି ଭ୍ରାତା, ପୁତ୍ର ଓ ମାତୁଳାଦି କାରକ ମାନଙ୍କର
 ହିକୋଶି ରାଶି ଦଶାରେ ସେମାନଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ କଳ୍ପନା
 କରାଯାଏ ।

ସୁତ୍ର:-କର୍ମଣି ପାପ ଯୁତ ଦୃଷ୍ଟେ ଦୃଷ୍ଟଂ-
 ମରଣମ୍ । ୧୬ । ଶୁଭଂ ଶୁଭ ଦୃଷ୍ଟି-
 ଯୁତେ । ୧୭ । ମିଶ୍ରେ ମିଶ୍ରମ୍ । ୧୮ ।
 ଆଦିତ୍ୟେନ ରାଜ ମୂଳାତ୍ । ୧୯ । ଚନ୍ଦ୍ରେଣ-
 ଯଷ୍ଟୁ ଶଃ । ୨୦ । କୁଜେନ ବ୍ରଣ ଶସ୍ତ୍ରାଗ୍ନି-
 ଦାହାଦୈ୍ୟଃ । ୨୧ । ଶନିନା ବାତ-
 ରୋଗାତ୍ । ୨୨ । ମନ୍ଦ ମାନ୍ଦିତ୍ୟାଂ ବିଷ-
 ସର୍ପକଳେଦ୍ ବନ୍ଧନାଦିଭିଃ । ୨୩ । କେତୁନା-
 ବିଷ୍ମୂଚୀ କଳରୋଗାଦୈ୍ୟ । ୨୪ ।
 ଚନ୍ଦ୍ରମାନ୍ଦିତ୍ୟାଂ ପୁରୀମଦାନୁ କବଳା ଦିଭିଃ-
 କ୍ଷଣିକମ୍ । ୨୫ । ଗୁରୁଣା ଶୋଫାରୁଚ-
 ବମନାଦୈ୍ୟଃ । ୨୬ । ଶୁକ୍ରେ ମେହତ୍ । ୨୭ ।
 ମିଶ୍ରେ ମିଶ୍ରାତ୍ । ୨୮ ।

ଅର୍ଥ:-ଲଗ୍ନ ବା କାରକର ଭୃଗୁସ୍ତରେ ପାପଯୁକ୍ତ ବା ପାପ ଦୃଷ୍ଟି
 ହେଲେ ଦୁଷ୍ଟ (ଅଗ୍ନି ପାତ ଜଳ ବନ୍ଧନାଦିରେ) ମରଣ-
 ହୁଏ । ଶୁଭ ଯୁକ୍ତ ବା ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି ହେଲେ ସୁଖ (ଉଦ୍ଧୃତ-

ରୋଗ ଯୁକ୍ତ ହୋଇ) ମୃତ୍ୟୁ ହୁଏ । ଉକ୍ତ ସ୍ଥାନରେ ପାପ ଶୁଭ 'ଯୁକ୍ତ ବା ପାପ ଶୁଭ ଦୃଷ୍ଟି ହେଲେ, ମିଶ୍ରିତ ଭାବରେ ମରଣ ହୁଏ । ରବି ଭୃଗୁଯୁକ୍ତ ହେଲେ ରାଜା ଦ୍ଵାରା, ଚନ୍ଦ୍ର ଭୃଗୁଯୁକ୍ତ ହେଲେ ଯକ୍ଷା ରୋଗରେ, ମଙ୍ଗଳ ଥିଲେ ବ୍ରଣ, ଶିସ୍ତାଦାତ କା ଅଗ୍ନିଦାହରେ ଶନି ଥିଲେ ବାତ ରୋଗରେ ; ଶନି, ଗୁଳିକଯୁକ୍ତ ଭୃଗୁଯୁକ୍ତ ହେଲେ ବିଷ, ସର୍ପ, ଜଳ ଓ ବନ୍ଧନ (ପାସୀ) ଦ୍ଵାରା, କେତୁ ଥିଲେ ବିଷୁବିକା (ହୈଜା) ବା ଜଳରୋଗରେ ମୃତ୍ୟୁ-ହୁଏ । ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ଗୁଳିକ ଭୃଗୁଯୁକ୍ତ ହେଲେ କଣ୍ଠଶ୍ଵ ରୋଗ ହେତୁ ଅହାର ସମୟରେ ହଠାତ୍ ମୃତ୍ୟୁ ହୁଏ । ବୃହସ୍ପତି ଥିଲେ ଶୋଫ ଅରୁଚି ଓ ବମନାଦିରେ ଶୁକ୍ଳ ଥିଲେ ମେହ ରୋଗରେ, ମିଶ୍ରଗ୍ରହ ଥିଲେ ମିଶ୍ର ରୋଗରେ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥାଏ ।

ସୂତ୍ର:-ଚନ୍ଦ୍ର ଦୃଗ୍ ଯୋଗାନିଶ୍ଚୟେନ । ୨୫ ।

ଶୁଭେଃ ଶୁଭେଦେଶେ । ୨୬ ।

ପାପେଃ କୀକଟେ । ୨୭ ।

ଗୁରୁ ଶୁକ୍ରାଦ୍ୟାଃ ଜ୍ଞାନ ପୂର୍ବମ୍ । ୨୮ ।

ଅନ୍ତେଽପ୍ୟ ରନ୍ୟଥା । ୨୯ ।

ଅର୍ଥ:-ଭୃଗୁଯୁକ୍ତେ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଗ୍ରହ ଯୋଗ ହୋଇଥିବ ବା ଯେଉଁ ଗ୍ରହମାନେ ଦେଖୁଥିବେ ସେମାନଙ୍କ ସହ ଚନ୍ଦ୍ରର ଦୃଷ୍ଟି ବା ଯୋଗ ହୋଇଥିଲେ ସେହି ରୋଗରେହିଁ ନିଶ୍ଚୟ ମରଣ ହେବ । କାରକ ବା ଲଗ୍ନର ଭୃଗୁଯୁକ୍ତେ

ଶୁଭଯୁକ୍ତ ବା ଶୁଭଦୃଷ୍ଟ ହେଲେ ଗର୍ଭାଦି ଶୁଭ ସ୍ଥାନରେ
ପାପଯୁକ୍ତ ବା ପାପଦୃଷ୍ଟ ହେଲେ ମଗଧାଦି ଦୁଷ୍ଟ ସ୍ଥାନରେ
ମରଣ ହୁଏ । ବୃହସ୍ପତି ଓ ଶୁକ୍ର ସେହି ଭୂତାତ୍ମରେ ଯୋଗ
ବା ଦୃଷ୍ଟି ଥିଲେ ଜ୍ଞାନ ପୁରୁଷ ମୃତ୍ୟୁଲଭ ହୁଏ । କିନ୍ତୁ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମମାନଙ୍କର ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଥିଲେ
ଅଜ୍ଞାନ ଅବସ୍ଥାରେ ମୃତ୍ୟୁ ହୁଏ ।

ସୂତ୍ର:-ଲେୟୁଜନକୟୋର୍ମଧ୍ୟେ ଶନିରାହୁ କେତୁର୍ଭିଃ-
ପିତ୍ରୋର୍ନ ସଂସ୍କର୍ତ୍ତା । ୩୦ ।
ଲେୟାଦି ପୂର୍ବାଧ୍ୟେ ଜନକାଦ୍ୟପରାଧ୍ୟେ । ୩୧ ।
ଶୁଭ ଦୃଶ୍ୟୋଗାନ୍ତ । ୩୨ ।

ଅର୍ଥ:-ଲଗ୍ନଠାରୁ ସପ୍ତମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛ'ରାଶି ଭିତରେ ଶନି, ବହୁ ବା
ଶନି କେତୁଥିଲେ ମାତାର ଓ ସପ୍ତମ ଠାରୁ ଦ୍ଵାଦଶ ମଧ୍ୟରେ
ଶନି, ବହୁ ବା ଶନି କେତୁ ଥିଲେ ପିତାର ସଂସ୍କାର
ସେହି ପୁତ୍ର କରପାରେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି ପଡ଼ୁ
ଥିଲେ ଏହି ଯୋଗ ହୁଏ ନାହିଁ ।

— ୫୫ —

ଅଥ ଦ୍ୟୁତାୟା ଧ୍ୟାୟାୟା ଦୃଶ୍ୟାୟା ପାଦଃ ।

ଦଶାଭେଦ ଓ ନବାଂଶଦଶ ବିଶ୍ଵର:-

ସୂତ୍ର:-ବିଷମେ ଭଦାଦିର୍ନ ବାଂଶାଃ । ୧ ।
ଅନ୍ୟଆଂଶଦଶାଦିଃ । ୨ ।

ଅର୍ଥ:—ଅୟଂ ଗଣନାରେ ନବାଂଶ ଦ୍ଵାଶା ଓ ସ୍ଥିର ଦଶାର ବିଶେଷ
ବିଚାର କରାଯାଏ । ବିଷମ ଲଗ୍ନରେ ଲଗ୍ନାଦି ନିମ୍ନରେ
ଓ ସମଲଗ୍ନ ହେଲେ ଲଗ୍ନ ଦ୍ଵାଦଶାଦି ବିପରୀତ ହିସାବରେ
ଦ୍ଵାଦଶ ଗୁଣିତ ନବାଂଶ ଦଶା ଭୋଗ ହୁଏ । ଏହି ଦଶାରେ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୁଣି ଦଶାର ମାନ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଲେଖାଏଁ ଧରା-
ଯାଇଛି । ଦଶାଲିଖନ ନିମ୍ନ:—ଲଗ୍ନସ୍ଥୁଟ ଅଂଶାଦିଦ୍ଵାରା
ଦଶାର ଭୁକ୍ତ ଭୋଗ୍ୟ ବର୍ଷାଦି ବାହାର କରି, ଭୋଗ୍ୟ-
ମାନକୁ ଜନ୍ମକାଳୀନ ଅବ୍ଦ ଓ ରବିସ୍ଥୁଟ ସହ ନିମ୍ନରେ
ମିଶାଇ ରଖିବା ଉଚିତ ।

ସ୍ଥିର ଦଶା ବିଚାର:—

ସୂତ୍ର:—ଶଶି ନନ୍ଦ ପାବକାଃ ନିମାଦକାଃ ସ୍ଥିର-
ଦଶାୟାମ୍ । ୩ । ବ୍ରହ୍ମାଦି ରେଷା । ୪ ।

ଅର୍ଥ:—ବ୍ରହ୍ମଗ୍ରହ ଯେଉଁଠାରେ ଥିବ ସେହି ଗୁଣିରୁହିଁ ଆରମ୍ଭକରି
ଏହି ଦଶା ଭୋଗ ହେବ । ବିଷମ ଗୁଣିରେ ବ୍ରହ୍ମ ଗ୍ରହ ଥିଲେ
ନିମ୍ନରେ ଓ ସମଗୁଣିରେ ଥିଲେ ବିପରୀତ ଭାବେ ଦଶା
ଭୋଗ ହୁଏ । ଚରଗୁଣିର ୭ ବର୍ଷ, ସ୍ଥିରଗୁଣିର
୮ ବର୍ଷ ଓ ହିସ୍ତଭାବ ଗୁଣିର ଦଶାମାନ ୯ ବର୍ଷ ଅଟେ ।
ଏହାର ମଧ୍ୟ ଭୁକ୍ତ ଭୋଗ୍ୟ ବାହାର କରିବା ଉଚିତ ।

ଗୁଣିକଳ ଭେଦ ବିଚାର:—

ସୂତ୍ର:—ଅଥ ପ୍ରାଣଃ । ୫ । କାରକ ଯୋଗଃ ପ୍ରଥମୋ-
ଭାନାମ୍ । ୬ । ସାମ୍ୟେ ଭୂୟଧାଃ । ୭ ।

ତତସ୍ତୁଜାଦଃ । ୮ । ନିସର୍ଗତତଃ । ୧ ।

ତଦଭାବେ ସ୍ୱାମିନଇତ୍ୟଂ ଭାବଃ । ୧୦ ।

ଆଗ୍ରାୟତୋଽଏ ବିଶେଷାତ୍ । ୧୧ ।

ସେହିପରି ମଧ୍ୟ ବୁଝାନ୍ତି ଯଥା:---

“ଅଗ୍ରହାତ୍ ସଗ୍ରହୋଜ୍ୟାୟାନ୍ ସଗ୍ରହେ ସ୍ୱପ୍ନ କଗ୍ରହଃ,

ସାମ୍ୟେ ଚରନ୍ତ୍ରିରହ୍ନଃ କ୍ରମାତ୍ସ୍ୟୁର୍ବଳଶାଳିନଃ ।”

ଅର୍ଥ:---ଏହି ଗ୍ରହର ବଳବୃଦ୍ଧି ଋତି ଏହି ଯେ, ଗ୍ରହ ନ ଥିବା
ରାଶିରୁ ଗ୍ରହଯୁକ୍ତ ରାଶିକୁ ବଳବାନ୍ । ଯଦି ଉଭୟ
ରାଶିରେ ଗ୍ରହଯୁକ୍ତ ହୋଇଥାନ୍ତି ତେବେ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟକ
ଗ୍ରହଥିବା ରାଶିକୁ ବଳବାନ୍ ଅଟେ । ଉଭୟ ରାଶିରେ ଯଦି
ତୁଲ୍ୟ ଗ୍ରହ ଥାନ୍ତି ତେବେ ସେ ଭିତରେ ଉଚ୍ଚଗ୍ରହାଦି ଥିବା
ରାଶିକୁ ବଳବାନ୍ । ଏହାପରେ ନିସର୍ଗବଳ ବିଶୁଦ୍ଧରେ
ଚରରାଶି ଅପେକ୍ଷା ସ୍ଥିରରାଶି ଓ ସ୍ଥିରରାଶି ଠାରୁ ଦୃଢ଼ଭାବ
ରାଶି ବଳବାନ୍ ଅଟେ । ଏମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଯଦି ତୁଲ୍ୟ
ବଳ ହେଉଥାଏ ତେବେ ଯେଉଁ ରାଶିର ସ୍ୱାମୀ ଅଧି-
କାଂକ୍ଷରେ ଥିବ ସେହି ରାଶିକୁ ବଳବାନ ବୋଲି ବୁଝି-
ବାକୁ ହେବ ।

ସୂତ୍ର:-ପ୍ରାତିବେଶି କଃ ପୁ ରୁଷେ । ୧୨ । ଇତି-
ପ୍ରଥମଃ । ୧୩ ।

ଅର୍ଥ:--ବିଷମ ରାଶିରୁ ହୋଇ ଦ୍ଵିତୀୟ ଦ୍ଵାଦଶରେ ଗ୍ରହ ଥିଲେ ଏହା-
କୁହିଁ ବଳବାନ୍ ବୋଲି ଦୁର୍ବିବ । ଏହା ପ୍ରଥମ ପ୍ରକାର
ବଳ କୁହାଗଲା ।

ସୂତ୍ର:-ସ୍ଵାମିଶୁରୁଜ୍ଞ ଦୃଶ୍ୟୋଗୋ ଦ୍ଵିତୀୟଃ । ୧୪ ।

ଅର୍ଥ:--ଯେଉଁ ରାଶି ନିଜର ସ୍ଵାମୀ ଓ ବୃହସ୍ପତି, ବୁଧ ଦ୍ଵାରା ଦୃଷ୍ଟ
ବା ଯୁକ୍ତ ହୁଏ ସେ ବଳବାନ୍ ହୋଇଥାଏ । ଏହା ଦ୍ଵିତୀୟ
ପ୍ରକାର ବଳଅଟେ ।

ସୂତ୍ର:-ସ୍ଵାମିନ ସ୍ତୃତୀୟଃ । ୧୫ । ସ୍ଵାତ୍ ସ୍ଵାମିନଃ-
କଣ୍ଠକାଦି ସ୍ଵପାର ଦୌର୍ବଲ୍ୟମ୍ । ୧୬ ।

ଅର୍ଥ:--ଯାହାର ସ୍ଵାମୀ ବଳବାନ୍ ହୋଇଥିବ ସେହି ରାଶିକୁ ବଳ-
ବାନ୍ ବୋଲି ଧରିବାକୁ ହେବ । ଏହା ତୃତୀୟ ପ୍ରକାର
ବଳଅଟେ । ଯାହାର ଅଧିପତି ଆତ୍ମକାରକର କେନ୍ଦ୍ର ପଶ-
ଫର ଓ ଆପୋକ୍ଳିମରେ ଥାଏ ସେ ନିମଣ୍ଡଳ ଦୁର୍ବଳ
ହୋଇ ପଡେ । ଅର୍ଥାତ୍:--କେନ୍ଦ୍ରରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣବଳ, ପଶ-
ଫରରେ ଅର୍ଧବଳ ଓ ଆପୋକ୍ଳିମରେ ଅଳ୍ପ ବଳଶାଳୀ
ହୁଏ ।

ସୂତ୍ର:-ଚତୁର୍ଥଃ ପୂର୍ବଃ । ୧୭ ।

ଅର୍ଥ:--ବିଷମରାଶି ନିମନ୍ତେ ଚତୁର୍ଥ ପ୍ରକାର ବଳ ଅଗରେ
କୁହାଯିବ ।

ମୃତ୍ୟୁ-ଶୂଳ ଦକ୍ଷା ବିଚାର:-

ସୁତ୍ର:-ପିତୃଲଭ ପ୍ରଥମ ପ୍ରାଣ୍ୟାଦିଃ ଶୂଳଦକ୍ଷା-
 ନିର୍ଦ୍ଦାଣେ । ୧୮ । ପିତୃଲଭ ପୁତ୍ର-
 ପ୍ରାଣ୍ୟାଦିଃ ପିତୃଃ । ୧୯ । ଆଦର୍ଶାଦି-
 ମାତୃଃ । ୨୦ । କର୍ମାଦି ଭ୍ରାତୃଃ । ୨୧ ।
 ମାତ୍ରାଦି ଭଗିନୀ ପୁତ୍ରସ୍ତୃୟାଃ । ୨୨ ।
 ବ୍ୟୟାଦି ଜ୍ୟେଷ୍ଠସ୍ୟ । ୨୩ ।

ଅର୍ଥ:---ମୃତ୍ୟୁ ବିଚାର ନିମନ୍ତେ ଲଗ୍ନ ଓ ସପ୍ତମ ରାଶି ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ
 ରାଶି ପ୍ରଥମ ପ୍ରକାଶେକ୍ତ ବଳରେ ବଳୀ, ତାଠାରୁହିଁ ଶୂଳ
 ଦକ୍ଷା ବିଚାର କରାଯିବ । କ୍ରମୋକ୍ରମ ଗଣନା ଦ୍ଵାରା ଲଗ୍ନ ଓ
 ସପ୍ତମର ନବମ ରାଶି ଭିତରେ ଯେ ବଳବାନ୍ ତାଠାରୁ
 ପିତୃ ଶୂଳଦକ୍ଷାବିଚାର କରାବେ । ସେହିପରି ଲଗ୍ନ ସପ୍ତମର
 ବଳବାନ୍ ଚତୁର୍ଥ ରାଶିରେ ମାତା, ତୃତୀୟ ରାଶିରେ
 କନିଷ୍ଠ ଭ୍ରାତା; ପଞ୍ଚମ ରାଶିରେ ପୁତ୍ର ଓ ଭଗିନୀ, ବଳ-
 ବାନ୍ ଏକାଦଶ ରାଶିଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଭ୍ରାତାର ଶୂଳ
 ଦକ୍ଷା ବିଚାର କରାବେ ।

ସୂତ୍ର:-ପିତୃବତ୍ ପିତୃବର୍ଗେ । ୨୪ ।
 ମାତୃବନ୍ ମାତୃବର୍ଗେ । ୨୫ ।

ଅର୍ଥ:—ନବମାଦି ରାଶିରେ ଯେତେବି ପିତାର ଜ୍ୟାମିଣ (ମରଣ) ବିରୁଦ୍ଧ କରାଯାଇଅଛି । ସେହିପରି ସେହି ରାଶିରେହିଁ ପିତୃବ୍ୟାଦିଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଦଣ୍ଡା ବିରୁଦ୍ଧ କରାଯିବ । ମାତୃ ଶୂଳ ଦଣ୍ଡାରେ ମଧ୍ୟ ମାତୃ ବର୍ଗର ଅନ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧ କରାଯିବ ।

ବ୍ରହ୍ମ ଦଣ୍ଡା ବିରୁଦ୍ଧ:—

ସୂତ୍ର:-ବ୍ରହ୍ମାଦିଃ ପୁରୁଷେ ସମା ଦାସାନ୍ତାଃ । ୨୭ ।

ସ୍ଥାନ ବ୍ୟତିକରଃ । ୨୭ ।

ଅର୍ଥ:—ବିଷମ ରାଶିରେ ବ୍ରହ୍ମଗ୍ରହ ଥିଲେ ନିମ୍ନରେ ଓ ସମରାଶିରେ ଥିଲେ ଉଚ୍ଚମରେ ସେହିଠାରୁ ତାର ପଶ୍ଚେଷ୍ଠ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦଣ୍ଡା ଭାଗ ହୁଏ । ବିଷମ ରାଶିରେ ବ୍ରହ୍ମଗ୍ରହ ଥିଲେ ଏହାର ପୂର୍ବକୁ ପଶ୍ଚେଷ୍ଠ ପୂର୍ବରୁ ଦେବ ଓ ସମରାଶି ହୋଇ ଥିଲେ ସେହି ପୂର୍ବରୁ ପଶ୍ଚେଷ୍ଠ ପୂର୍ବକୁ ଫେରି ଶେଷରାଶି ତୁଲ୍ୟ ଦଣ୍ଡା ବର୍ଷ ସ୍ଥିର କରିବେ । ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଂଶାଦିକୁ ଦୁଇରେ ଚାଣି ସ୍ୱା'ରେ ଭାଗ ଦେଲେ ଦିନାଦି ସ୍ଥିର ହେବ ।

ଚତୁର୍ଥ ବଳ ଓ ଚରଦଣ୍ଡା:—

ସୂତ୍ର:-ପାପଦ୍ ଗନ୍ଧୋଗ ସ୍ତୁଜାଦି ଗ୍ରହଯୋଗଃ । ୨୮ ।

ପଞ୍ଚମେ ପଦନମାତ୍ ପ୍ରାକ୍ ପ୍ରତ୍ୟେକ୍ ତ୍ବଂ-

ଚରଦଶାୟାମ୍ । ୨୯ । ଅତ୍ର ଶୁଭଃ-

କେତୁଃ । ୩୦ ।

ଅର୍ଥ:—ପାପପ୍ରହାର ଯେ କୌଣସି ରାଶିରେ ଯୋଗ ବା ଦୃଶ୍ୟ ହେଉ-
ଥିଲେ ସେହି ରାଶି ବଳବନ୍ତ ହୁଏ । ସେହିପରି ଉକ୍ତ
ମୂଳ ଶ୍ରିକୋଣାଦି ହୋଇଥିବା ଶୁଭ ଗ୍ରହର ଦୃଷ୍ଟି ବା
ଯୋଗ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେହି ରାଶି ବଳଶାଳୀ ହୋଇ-
ଥାଏ । ଏହା ଚତୁର୍ଥ ପ୍ରକାର ଲେଖିବେ । ଲଗ୍ନର ନବମ
ବିଷମ ପଦରେ ଥିଲେ ଲଗ୍ନାଦି କ୍ରମରେ ଓ ସମ ପଦରେ
ଥିଲେ ବିଷୟ ହିସାବରେ ଚରଦଶା ଲେଖାଯାଏ ।
ଏହି ଗ୍ରହରେ କେତୁ ଶୁଭ ଦାୟକ ଅଟେ ।

...O...

ଅଥ ଦ୍ଵିତୀୟାଧ୍ୟାୟସ୍ୟ ଚତୁର୍ଥ ପାଦଃ

ଦଶା ପ୍ରକାରଣ ବିଷୟ:—

ସୂତ୍ର:-ଦ୍ଵିତୀୟଂ ଭବବଳଂ ଚରନବମାଂଶେ । ୧ ।

ଦଶାଶ୍ଚୟୋ ଦ୍ଵାରମ୍ । ୨ ।

ତତସ୍ତ୍ରାବତଥଂ ବାହ୍ୟମ୍ । ୩ ।

ଅର୍ଥ:-ଚର ରାଶିର ନବାଂଶ ଦଶା ବିଷୟରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ପ୍ରକାର
ଭବ ବଳ ଦେଖିବା ଉଚିତ । ଦଶାଶ୍ଚିତ ରାଶିକୁ ଅର୍ଥାତ୍:-

(ଚର ଛାତ୍ର ଉଦ୍ଧୃତ ଯେଉଁ ଦଶା ଯେଉଁ ରାଶିରୁ
ଅରମ୍ଭ ହେଉଥିବ ତାହାକୁ) ‘ଦ୍ଵାର’ କୁହାଯିବ । ପର ଶର
ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି:—

“ଯସ୍ମିନ୍ କାଳେ ଯସ୍ୟ ରାଶିଂ ଯଦାସାଚ ଚରଛାତ୍ର,
ପର୍ଯ୍ୟାୟ ସ୍ତଦଶାୟାଂ ଚ ସରାଶିଦ୍ଵାରମୁକ୍ୟତେ ।”

ପ୍ରଥମ ଦଶାପ୍ରଦ ରାଶିଠାରୁ ଦ୍ଵାର ରାଶି ଯେତକ ଦୂରରେ
ଥିବ ତାଠାରୁ ସେତକ ସଂଖ୍ୟା ଶେଲେ ଯେଉଁ ରାଶି ହେବ
ତାହାକୁହିଁ ବାହ୍ୟରାଶି କୁହାଯାଏ ।

ସୂତ୍ର:—ତୟୋଃ ପାପେବନ୍ଧଂ ଯୋଗାଦି । ୪ ।

ସ୍ଵକ୍ଷେପସ୍ୟ ତସ୍ମିନ୍ ନୋପଜୀବସ୍ୟ । ୫ ।

ଅର୍ଥ:—ଦ୍ଵାର, ବାହ୍ୟ ରାଶିରେ ପାପ ଯୁକ୍ତ ହେଲେ ସେହି ଦଶାରେ
ବନ୍ଧନାଦି କ୍ଳେଶ ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଲକ୍ଷ ରାଶିରେ
ପାପଗ୍ରସ୍ତ ସ୍ଵଗୃହୀ ହୋଇ ବୃହସ୍ପତି ଯୁକ୍ତ ହୋଇ-
ଥିଲେ ବନ୍ଧନାଦି ଦୁଃଖ ହୁଏନାହିଁ ।

ସୂତ୍ର:—ଉଗ୍ରହ ଯୋଗୋକ୍ତଂ ସର୍ବମସ୍ମିନ୍ । ୬ ।

ଅର୍ଥ:—ରାଶି-ଗ୍ରହ ଯୋଗରେ ଯେଉଁ ଫଳ କୁହା ଯାଇଅଛି, ତାହା
ସବୁ ଏହି ଦ୍ଵାର ରାଶି ଦଶାରେ ମଧ୍ୟ ଭୋଗ ହୁଏ ।

କେନ୍ଦ୍ର ଦଶା ବିବୃତ:—

ସୂତ୍ର:—ପିତୃଲଭ ପ୍ରାଣିତୋଽୟମ୍ । ୭ ।

ପ୍ରଥମେ ପ୍ରାକ୍ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ ତ୍ୱମ୍ । ୮ ।

ଦ୍ୱିତୀୟେ ରବିତଃ । ୯ । ପ୍ରଥକ୍ କ୍ରମେଣ-

ତୃତୀୟେ ଚତୁର୍ଥୟାଦି । ୧୦ ।

ଅର୍ଥ:—ଲଗ୍ନ ଓ ସପ୍ତମର ଲେନେଇ କେନ୍ଦ୍ର ଦଶା ଗଠିତ ହୁଏ ।
 ବିଷମ ଲଗ୍ନରେ କ୍ରମ ଓ ସମଲଗ୍ନରେ ଉତ୍କ୍ରମ (ବିପରୀତ)
 ହିସାବରେ ଗଣନା କରିବାକୁ ହୁଏ । ଚର ଲଗ୍ନରେ
 ଚଳବାନ୍ ଲଗ୍ନ ବା ସପ୍ତମରୁ କ୍ରମୋକ୍ରମ ଛାଡ଼ିରେ ହ୍ରାଦଶ
 ରାଶିର ଦଶା ଭୋଗ ହୁଏ । ସ୍ଥିରଲଗ୍ନରେ ଚଳବାନ୍
 ଲଗ୍ନ ବା ସପ୍ତମର କ୍ରମୋକ୍ରମ ଭାବେ ପଞ୍ଚ ସଂଖ୍ୟାରୁ
 ଦଶାରହୁ ହୁଏ । ଦ୍ୱିସ୍ତୁତ୍ତ୍ୱଲଗ୍ନରେ ଚଳବାନ୍ ଲଗ୍ନ ବା
 ସପ୍ତମରୁ କ୍ରମୋକ୍ରମ ହିସାବରେ କେନ୍ଦ୍ର, ପଟ୍ଟର ଓ
 ଅଘୋକ୍ରମ ଚଳ ରାଶିମାନଙ୍କର ଦଶା କ୍ରମରେ ଭୋଗ
 ହୁଏ । ସମ ଓ ଦ୍ୱିସ୍ତୁତ୍ତ୍ୱ ଲଗ୍ନରେ ପ୍ରଥରେ କେନ୍ଦ୍ର ତାପରେ
 ଅଘୋକ୍ରମ ଶେଷରେ ପଟ୍ଟର ରାଶିମାନଙ୍କ ଦଶା ଭୋଗ
 ଏବଂ ଏଠାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦଶାର ବର୍ତ୍ତମାନ ୯ ବର୍ଷ
 ଲେଖାଏଁ ଧରାଯିବ ।

କାରକ କେନ୍ଦ୍ର ଦଶା ବିରୂପ:—

ଭ୍ରାତ୍ର ଓ ରାଶି ଭେଦରେ କାରକ କେନ୍ଦ୍ର ଦଶା ଦୁଇପ୍ରକାର,
 ପ୍ରଥମତଃ କାରକର କେନ୍ଦ୍ରାଦି ରାଶିମାନଙ୍କୁ ନେଇ
 ଗୋଟିଏ ଦଶା ଭୋଗ ହୁଏ । ଅନ୍ୟଟି ଲଗ୍ନର କେନ୍ଦ୍ର
 ଉକ୍ତ ରାଶି ମାନଙ୍କୁ ଧରି ଭୋଗ ହୋଇ ଥାଏ । ଯଥା:—

ସୂତ୍ର:-ସ୍ବକେନ୍ଦ୍ରସ୍ଥାଦ୍ୟାଃ ସ୍ବାମିନୋନବାଂଶାନାମ୍ । ୧୦ ।

ଅର୍ଥ:- ନମୋକ୍ରମେ ଚନ୍ଦ୍ରରେ ବିଷମ ରାଶିରେ କାରକ ଲଗ୍ନ
ହେଲେ କେନ୍ଦ୍ର, ପଶିଫର ଓ ଆପୋକ୍ରମ ରାଶିଦଶା ଓ
ସମରାଶିରେ କାରକ ଲଗ୍ନ ହେଲେ କେନ୍ଦ୍ର, ଆପୋକ୍ରମ ଓ
ମରୀଚର ରାଶିଦଶା କ୍ରମରେ ଭେଦ ହୁଏ । ଏଥିରେ
ପ୍ରଥମେ ଲେଖାନ୍ତି ରାଶି ପରେ ଦ୍ରବଳ ରାଶି ଭେଦହୁଏ ।
ପ୍ରାଚ୍ୟକ ରାଶିର ଭେଦକାଳ ୧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ସୂତ୍ର:-ପତିତ୍ତ୍ବରୂପ୍ତସ୍ତୁ ବୈଷମ୍ୟବଳାନ୍ତସ୍ତୁତଃ । ୧୧ ।

ଅର୍ଥ:- ଦ୍ବିତୀୟ ପ୍ରକାରେ ଲଗ୍ନ-କେନ୍ଦ୍ରରେ ଯଦର୍ଥ ରାଶି ବଳ-
ବାନ୍ ମୋକ୍ଷଥାଏ ତାହାକୁ ଆକର୍ଷଣ କର ଦଶା ଭେଦହୁଏ ।
ଲେଖାନ୍ତି ରାଶି ପରେ ବିଷମ ହେଲେ କ୍ରମରେ ସମ ହେଲେ
ଉକ୍ରମରେ କେନ୍ଦ୍ରାଦି ଦଶା ଗଣନା ହୁଏ ।

କାରକ ନକ୍ଷତ୍ରାଦି ଦଶାରେ ଗ୍ରହଦଶା ବିବୃତ୍ତ:-

ଏଥିରେ ପ୍ରଥମେ କାରକର ଦଶା, ତାପରେ କାରକରେ
ଯୁକ୍ତ ଗ୍ରହ କଣା ଶେଷରେ କାରକର କେନ୍ଦ୍ରାଦିରେ ଥିବା
ବ୍ୟତୀତକ ଦଶା ବିବୃତ୍ତ କରାଯାଏ । ଯଥା:-

ସୂତ୍ର:-ସତଲ୍ଲୀଭୟୋରାବର୍ତ୍ତତେ । ୧୩ ।

ସ୍ବାମିବଳ ପଲାନିତ ପ୍ରାଗ୍ବତ୍ । ୧୪ ।

ସେହିପରି ମଧ୍ୟ:-

“ଲଗାତ୍ କାରକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସପ୍ତମାତ୍ ବା ଦଶା ନୟେତ୍
ଉଭୟୋରାୟେକା ସଂଖ୍ୟା କାରକସ୍ୟ ଦଶାସମ ।

ତଦ୍‌ଦ୍ଵ୍ୟାକ୍ରାନ୍ତାନ୍ତୁ ତତ୍ତ୍ଵଲ୍ୟଂ ପ୍ରତ୍ୟେକଂ ସୁଂଦର୍ଶୀଃ କ୍ରମାତ୍
 ଗ୍ରହାନ୍ତୁ କାରକପର୍ଯ୍ୟନ୍ତଂ ସଂଖ୍ୟାନ୍ୟସ୍ୟ ଦଶାଃ କରେତୁ ।
 କାରକ ପ୍ରଦ୍ୟୁତ ଶ୍ଵାବଦୌ ତତ୍ତ୍ଵକେତୁ । ଯ ଶ୍ଚିତାନ୍ତଃ
 ଦଶାଃ କ୍ରମେଣ ବିଜ୍ଞେୟା ଶୁଭ୍ରଶୁଭ୍ର ଫଳପ୍ରଦାଃ ।”

ଅର୍ଥ.—ଲବ୍ଧ ବା ସପ୍ତମଠାରୁ କାରକାଶ୍ରିତ ଗୁଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶେଷ
 ଅର୍ଥକ ସଂଖ୍ୟାକୁ କାରକର ଦଶା ବର୍ଷ ରୂପେ ସ୍ଥିର
 କରିବେ । କାରକ ସହ ଥିବା ଗ୍ରହର ତତ୍ତ୍ଵଲ୍ୟ ଦଶା
 ବର୍ଷ ହେବ । ଅନ୍ୟ ଗ୍ରହମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ କ୍ରମ ଛେଦନରେ
 କାରକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶେଷ ଅର୍ଥକ ସଂଖ୍ୟାକୁ ଦଶା ବର୍ଷ ରୂପେ
 ସ୍ଥିର କରିବେ । ଗ୍ରହମାନଙ୍କର ବଳାବଳ ନେଇ ଫଳ
 ବିଷୟ ସୁବିଧାରେ ସ୍ଥିର କରିବେ ।

ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧଶ ବିଭାଗ:—

“ପ୍ରତିଭଂ ନବବର୍ଷାଣି କାରକାଶ୍ରିତ ଗୁଣିତଃ
 ଜନ୍ମ ସମ୍ପତ୍ତିବିପତ୍ତି ଯେମଃ ପ୍ରତ୍ୟେକଃ ସାଧକୋବଧଃ ।
 ମୈତ୍ରଂ ପରମ ମୈତ୍ରଂ ଚେତ୍ୟେକମନ୍ତର୍ଦ୍ଧଶଂ ନୟେତୁ ।”

ଅର୍ଥ:—ଏଥିରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦଶାମାନକୁ ଜନ୍ମ, ସମ୍ପତ୍ତି ଭେଦରେ
 ନ’ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରି ଅନ୍ତର ସ୍ଥିର କରାଯାଇଛି ।

ମଣ୍ଡୁକ ଦଶା ବିବର:---

ସୂତ୍ର:—ସ୍ଫୁଲ୍ଲାଦଶା ବୈଷମ୍ୟାଶ୍ଚୟୋ-
 ମଣ୍ଡୁକ ସ୍ଵୀକଟଃ । ୧୫ ।

ଅର୍ଥ:---ଲଗ୍ନ ସପ୍ତମ ମଧ୍ୟରେ ଯେ ବଳବାନ୍ ତାଠୁଁ ଆରମ୍ଭ କରି ମନୁକ ଦଶା ବିଚାର କରାଯାଏ । ବିଷମ ଲଗ୍ନରେ କେନ୍ଦ୍ର, ପଶ୍ଚିମ ଓ ଆପୋକ୍ଳମ ରାଶିର କ୍ରମରେ ଦଶା ଭୋଗହୁଏ । ସମ ଲଗ୍ନରେ କେନ୍ଦ୍ର, ଆପୋକ୍ଳମ ଓ ପଶ୍ଚିମ ରାଶି ଦଶା ଭୋଗ ହୋଇଥାଏ । ଏଥିରେ କେନ୍ଦ୍ର ରାଶି ଦଶା ବର୍ଷ, ପଶ୍ଚିମ ବର୍ଷ, ଆପୋକ୍ଳମ ଦଶା ବର୍ଷ ଅଟେ ।

ସୂତ୍ର:---ନିର୍ଯ୍ୟାସ ଲଭାଦି ଶୂଳଦଶା ଫଳେ । ୧୬।

ପୁରୁଷେ ସମାଃ ସାମାନ୍ୟତଃ । ୧୭।

ଅର୍ଥ:---ଫଳ ଜାଣିବାପାଇଁ ନିର୍ଯ୍ୟାସ ରାଶିର ସପ୍ତମରୁ କ୍ରମୋକ୍ତ ମ ଭେଦରେ ଶୂଳ 'ଦଶା ବିଚାର କରାଯାଏ । ଲଗ୍ନେ ଓ ଅଷ୍ଟମେଶରୁ ଯେଉଁ ଛୋଟ ଛାନ ଦ୍ଵାରା ଆରମ୍ଭର କରାଯାଇଅଛି, ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ବଳବାନ ରାଶିକୁ ନିର୍ଯ୍ୟାସ (ମରଣ) ରାଶି କୁହାଯାଏ ।

ନକ୍ଷତ୍ର ଦଶା ବିଚାର:---

ସୂତ୍ର:---ସିଦ୍ଧା ଉଡ୍‌ଭୁଦ୍ଧାୟେ । ୧୮ ।

ଅର୍ଥ:---ବିଂଶୋତ୍ତର ଓ ଅଷ୍ଟୋତ୍ତର ଦଶା, ଅନ୍ୟଗ୍ରହାନୁସାରେ ବିଚାର କରାଯାଏ ।

ଯଥା:---(ନକ୍ଷତ୍ରରୁ ଦଶାପତ୍ର ବିଚାର, ବିଂଶୋତ୍ତର ମତରେ)

“ଗଣୟେତ କୃତ୍ତିକାସ୍ତକ ଯାବତ୍‌ବୈ ଜନ୍ମ ଭବତ୍ ।

ନବଭିଶ୍ଟ ହରେତ୍‌ ଭାଗଂ ଶେଷଂ ଗ୍ରହ ଦଶା ଭବେତ୍ ।

ଅଂ, ଚଢ଼, କୁ, ବ, ଜା, ଶ, ବୁ, କେ, ଶୁ, ପୁରା-
 ହମାଦବେୟୁଃ ସ୍ୱକ୍ଷାୟାନଥାଃ ।”

କୃତ୍ତିକା ନକ୍ଷତ୍ରରୁ ଜନ୍ମ ନକ୍ଷତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଣି ୯ ନେ ଭାଗ
 ଧୋଲ ଅବଶିଷ୍ଟ ଏକାଦି ଅଙ୍କରେ ରବି, ଚନ୍ଦ୍ର, ମଙ୍ଗଳ,
 ବୁଧ, ବୃଷସ୍ପତି, ଶନି, ବୁଧ. କେତୁ ଓ ଶୁକ୍ରର ଦଶା ହୁଏ ।

ବିଂଶୋଦ୍ଧାୟ ଦଶା-ବର୍ଷ:---

ରସା ଆଶାଃଶିଳା ବସୁବିଧୁମିତା ସୁପତମିତା
 ନବକଳାଃ ଶଶିଲେଳା ନବପତମିତା ବିଂଶତମିତାଃ ।
 ଉଦାତ୍ତାଦାନାମନ ତମମିତା ରୁରୌ ଭ୍ରାନ୍ତୁତନୟେ
 ବୁଧଃ ଶକଟିନୀ ଶୁକ୍ର ଶମଶ ଭଦ୍ରା ପାକଶରଦଃ ।
 କେ ୭ବର୍ଷ, ଚନ୍ଦ୍ର ୧୦ବର୍ଷ, ମଙ୍ଗଳ ୭ବର୍ଷ, ବୁଧ ୯ବର୍ଷ,
 ବୃଷସ୍ପତି ୧୯ବର୍ଷ, ଶନି ୧୯ବର୍ଷ, ବୁଧ ୧୭ବର୍ଷ, କେତୁ
 ୭ବର୍ଷ, ଓ ଶୁକ୍ର ୨୦ବର୍ଷ ଭେଦେହୁଏ ।

ଅବଢ଼ୋଦ୍ଧାୟ ଦଶା ଭବତ:---

ପିତୃ ପୂର୍ଣ୍ଣସ୍ୟ ଦଶାଦ୍ୱେଦା ଶଶିଚନ୍ଦ୍ରା ଦଶପଞ୍ଚତ
 ଅଷ୍ଟାଦ୍ୱେଦାଃ ଶସ୍ୟାକ୍ତା ବୁଧଃ ସପ୍ତଦଶସ୍ତୃତାଃ ।
 ଶନିଶ୍ଚର ଧବେନ୍ଦ୍ରାକ୍ତା ଗୁରୁବରଚାନ ବିଂଶତଃ
 ଶତସ୍ତାହ୍ନାଦିଷ୍ଠି ଧୂମ୍ରାଣି ଭୃଗୋରପ୍ୟେକ ବିଂଶତଃ ।
 କୃତ୍ତିକାଧି ହିଂସୟୁର୍ଯ୍ୟଃ ଶସାମୋଚରୀନ୍ତ୍ର ଚତୁଷ୍ଟୟ
 ମଦାଦି ନିଃସୈ ଧୂମ୍ରାଣି ବୁଧୋଦ୍ଧାୟା ଚତୁଷ୍ଟୟେ ।
 ଅନୁରାଧା ହିଂସୟୁ ଧୂମ୍ରାଣି ଗୁରୁବର ଚତୁଷ୍ଟୟ
 ଧନିଷ୍ଠା ହିଂସୟୁ ଧୂମ୍ରାଣି ଗୁରୁବର ଚତୁଷ୍ଟୟ ।

ଚନ୍ଦ୍ରର ସ୍ଥଳ୍ପ ବୃଦ୍ଧି ହେବ

ର	ଚ	ମ	ବୁ	ଗ	ବୁ	ବା	ଶୁ
୩	୩	୧୦	୧୩	୧୭	୨୦	୨୩	୨୬
୪	୭		୧୪	୧୮	୨୧	୨୪	୨୭
୫	୮	୧୨	୧୫	୧୯	୨୨	୨୫	୧
	୯		୧୬				୨
କୃ	କ୧୫	କ୮	କ୧୭	କ୧୦	କ୧୯	କ୧୨	କ୧୧

ଭୟାତ ଭବେଗ ବିରୁଦ୍ଧ:---

ଗର୍ଭର୍ଷ ନାଡ଼ୀ ଗରସେଷୁଶୁଭା ସୁର୍ଯ୍ୟୋଦୟାଦିଷ୍ଟ ଘଟିଷୁସୁକ୍ତା

ଭୟାତ ସଞ୍ଜ ଭବେଗ ତପ୍ୟ ନିର୍ଗର୍ଷ ନାଡ଼ୀ ସହିତା ଭବେଗଃ ।

୨୦ ଦଣ୍ଡରୁ ଗତନକ୍ଷତ୍ରର ଦଣ୍ଡାଦିକୁ ଫେଡ଼ିଦେଇ ଅବଶିଷ୍ଟ ଦଣ୍ଡାଦିକୁ ଇନ୍ଦ୍ର ଦଣ୍ଡରେ ମିଶାଇଲେ ଭଯାତ (ଭୟଭୋଗ) ହୁଏ । ଏବଂ ସେହି ଶେଷରେ ଇନ୍ଦ୍ରକାଳିକ ବା ଜନ୍ମ ନକ୍ଷତ୍ରର ଦଣ୍ଡାଦି ମିଶାଇଲେ ଭୟଭୋଗ (ଭୟାଦ୍ୟନ୍ତ) ହୁଏ । ଗୁଣି:---

ଗତର୍ଷ ପ୍ରମାଣା ଦ୍ୟଦାଭ୍ରାନ୍ତ ମ ନାନ, ନ ପୁଲ୍ଲଂଭବେତ୍ତହି-
ସାଧ୍ୟଂଭବଦବମ୍ ।

ଅଭ୍ରାନ୍ତାଦ୍ଭବଶୋଧ୍ୟଂ ଗତର୍ଷପ୍ରମାଣଂ, ଭୟାତଂ ଭୟଭୋଗୋ
ଭବେତତ୍ତ ପୁନଃଶ୍ରୁତ୍ୟା ।”

ଯଦି ଗତନକ୍ଷତ୍ର ମାନରୁ ଇନ୍ଦ୍ରଦଣ୍ଡାଦି ଅଧିକ ଥାଏ ତେବେ ଇନ୍ଦ୍ରଦଣ୍ଡରୁ ଗତନକ୍ଷତ୍ର ଦଣ୍ଡ ଫେଡ଼ିଲେ ଫେଡ଼ାଣ ଫଳ ହିଁ ଭଯାତ (ଭୟଭୋଗ) ହେବ । ପୁନଃପରି ଭୟଭୋଗ ସାଧନ କରାଯିବ ।

ଦଶା ବର୍ଷାନନ୍ତର:---

ଭଯାତ ନାଡ଼ୀ ନିହତା ଦଶାକୌର୍ଭୟଭୋଗ ନାଡ଼୍ୟା ବିହୃତା-
ଫଳଂଯତ୍ । ବର୍ଷାଦିକଂ ଭୃକ୍ଷମିହ ପ୍ରମାଣୋ ଭୈରବ୍ୟ-
ଦଶାବ୍ ଦାନୁରୈତଂ ଜରୁକଂ ।”

ଦଶା ବର୍ଷମାନରେ ଭଯାତ ଦଣ୍ଡାଦିକୁ ଚାଣି ଭୟଭୋଗ ଦଣ୍ଡାଦିରେ ଭାଗଦେଲେ ସେହି ଦଶାରେ ଭୃକ୍ଷମାନ ବର୍ଷ ମାସାଦି ହେବ ।

ଯୋଗାର୍ଥ ଦଶା ବିରୁର:—

ସ, ହ:—କଗଉସ୍ଥୁ ଷୋରଧ୍ୟଂ ଯୋଗାଧ୍ୟଂ । ୧୯୮

ପରଶର ମଧ୍ୟ:---

ଚରସ୍ଥିର ଦଶାବସ୍ଥା ଯଂ ଚ ଯୋଗଂ ସମାଚରେତ୍
 ତସ୍ୟାର୍ଥଂ ଚ ସମାସ୍ତୁ ଯା ଯୋଗାର୍ଥାଦ୍ୟା ତ୍ରୟାଦଶା ।
 ଅର୍ଥ:—ଚରଦଶା ଓ ଛାନ୍ଦ ଦଶାର ଯେ ଯେ ମାନକୁହିଁ “ଯୋଗାର୍ଥ”
 ଦଶା କୁହାଯାଏ ।

ପେରାର୍ଥଦଶାରମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧ:---

ସ୍ଥୂଳାଦର୍ଶବେଷମ୍ୟାଶ୍ରୟ ମେତତ୍ । ୨୦ ।

ଅର୍ଥ:—ଏହି ଯୋଗାର୍ଥ ଦଶା ଲଗ୍ନରୁ ଫଳେଇଁ ମ ଭେଦରେ
 ଅରମ୍ଭ ହୁଏ । ପରଶର ମଧ୍ୟ:---

ଲଗ୍ନ ସପ୍ତଶତାଂଶିରାଂ ଚନ୍ଦ୍ରସ୍ଥିତୁ ବଳାଶ୍ରୟମ୍
 ଲଗ୍ନେ ବଳ ସ୍ଥିତେ ଲଗ୍ନାତ୍ ଦଶାରମ୍ଭଂ ପ୍ରକାଶୟେତ୍ ।
 ତସ୍ମାତ୍ ସପ୍ତମ ବାର୍ତ୍ତାଦ୍ୟଂ ଦଶାରମ୍ଭଂ ପ୍ରକଳୟେତ୍ ।

ଅର୍ଥ:—ଲଗ୍ନ ସପ୍ତମ ମଧ୍ୟରେ ଯେ ଲେବାନ୍ ହେବ ତାହା-
 ଠାରୁହିଁ ଯୋଗାର୍ଥ ଦଶାରମ୍ଭ ବିଚାର କରିବେ ।

ଦୃଶ୍ୟଦଶା ବିରୁଦ୍ଧ:

ସୂତ୍ର:-କୁଳାଦି ସ୍ଥିତିକୃତ ପଦକ୍ରମେଣ ଦୃଶ୍ୟଦଶା । ୨୧ ।

ଅର୍ଥ:—ଲଗ୍ନର ନମେଦି (୭, ୮, ୯, ଦଶାବର୍ଷ) ଭେଦରେ ଦୃଶ୍ୟ-
 ଦଶାଦ୍ୱୟ ଏଥିରେ ପ୍ରଥମେ ନବମର ଓ ନବମ ଦୃଷ୍ଟି ରାଶିର
 ଦ୍ୱିତୀୟରେ ଦଶମର ଓ ଦଶମ ଦୃଷ୍ଟି ରାଶିର ଶେଷରେ

ଏକାଦଶର ଓ ଏକାଦଶ-ଦୁଇ ରାଶିର ଦଶା ହେତୁ ହୁଏ ।
 ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦଶା ବିଗୁରରେ ବିଷମ ରାଶିର ଦିନ ଗଣନା ଓ
 ସମରାଶିର ଛତ୍ରମ ଗଣନା ପ୍ରତି ଦୁଇ ରାଶିବା ଉଚିତ ।

ଦ୍ୱିକୋଟ ଦଶା ଗଣନ କ୍ରମ:-

ସୂତ୍ର:-ମାତୃଧର୍ମୟୋଃ ସାମାନ୍ୟଂ ବିପରୀତ-

ମୋକ କୃଷୟୋଃ । ୨୨।

ଯଥା ସାମାନ୍ୟଂ ଯୁଗ୍ମେ । ୨୩।

ଅର୍ଥ:-କୃଷି ଉଚ୍ଛ୍ୱାସ ବିଷମ ରାଶିର ଦିନଗଣନା ଓ ସମରାଶିର
 ଛତ୍ରମ ଗଣନା ସିଦ୍ଧିହୀନ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଚରଦଶା
 ଦ୍ୱିକୋଟଦଶା ଅନୁସନ୍ଧାନରେ କେବଳ ଏକକି ଭେଦ-
 ରହୁଥିଲେ, କୁହ ଓ ସିଂହ ବିଷମରାଶି ହେଲେ
 ମଧ୍ୟ ଏହାଙ୍କର ଛତ୍ରମ ଗଣନା ଓ ବୃଷ, ବୃଷ୍ଟିକ ସମରାଶି
 ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଏଠାରେକ୍ରମ ଗଣନା କରାଯିବ ।

ପ୍ରାଚୀନ କାରିକା ମଧ୍ୟ କହେ:-

“କ୍ରମୋକ୍ରମାଦ୍ୟାଂ ଗଣିତୟୋକ୍ତା ଯୁଗ୍ମେଷୁ ରାଶିଷୁ
 କ୍ରମାତ୍ ବୃଷେ ବୃଷ୍ଟିକେଚ ରାହୁକ୍ରମାତ୍ କୁହ ସିଂହୟୋଃ ।

ଦ୍ୱିକୋଟ ଦଶା ବିଗୁର:-

ସୂତ୍ର:-ପିତୃମାତୃଧନ ପ୍ରାଣ୍ୟାଦି ସ୍ତ୍ରୀକୋଣେ । ୨୪ ।

ତଦ୍ୱଦ୍ୱାରବାହୁ୍ୟାଭ୍ୟାଂ ତଦ୍ବତ୍ । ୨୫ ।

ଅର୍ଥ:---ଲଗ୍ନ, ପଞ୍ଚମ ଓ ନବମ ମଧ୍ୟରେ ଯେ ଚଳଚାନ୍, ତାଠାରୁ
ଦ୍ବିତୀୟା ଦଶା ଅବହୁତୁଏ । ଚରଦଶା ଶେଷରେ ଏହାର
ମଧ୍ୟ ଦଶାବର୍ଷ ନିରୁପଣ କରାଯିବ । ଏହି ଦଶାରେ ଦ୍ବାର
ତାମ୍ୟ ରାଶିପତି ଫଳ ବିରୁଦ୍ଧ କରାଯିବ । ଏହି ଦଶା
ପାପ ଯୁକ୍ତାଦିହେଲେ:---

“ଯାପ ଭୋଗେ ପାପାତ୍ୟ ଦେହ ପୀଡ଼ା ମନୋବ୍ୟଥା
ନୃପାତ୍ ଭ୍ରାତ ଭୟଂ କ୍ଳେଶ ମହାରୁଦ୍ଧ୍ୟାଂ ପ୍ରପୀଡ଼ିତଃ ।”

ଅଳ୍ପ ଫଳ ଭୋଗହୁଏ ।

ସୂତ୍ର:---ଧାସ ଗୈରକତ୍ ପତ୍ନିକରତ୍
କାରକୈଃଫଳାଦେଶଃ । ୨୭ ।

ଅର୍ଥ:---ନିଜ ନିଜ କାରକର ସପ୍ତମ, ଭୃତ୍ୟାୟୁ, ଲଗ୍ନ ଓ ନବମା-
ଦିରୁ ସ୍ତ୍ରୀ, ଭ୍ରାତା, ଶତ୍ରୁ ଓ ପରାଦି ବିରୁଦ୍ଧ କରାଯିବ ।

ଭାବ ଦଶା ବିରୁଦ୍ଧ:- -

ସୂତ୍ର:---ଭାର୍ଗବୀଂଶେ ମନ୍ଦାଦ୍ୟା ଦଶେଶଃ । ୨୭ ।

ତସ୍ୟ ନନ୍ନକେ ନୀକେ ବା ଶ୍ରୀମନ୍ତଃ । ୨୮ ।

ସୂମିତ୍ରରେ କିଞ୍ଚିତ୍ । ୨୯ ।

ଦୁର୍ଗତୋଽପରଥା । ୩୦ ।

ସେହିପରି ମଧ୍ୟ:

ଜନ୍ମଭାବେ ଦିଦଶା ବିଭକ୍ତେ ଯଦି ଚିନ୍ତା
 ଲଗାତ ତାତପଥେ ନଶୌନ୍ୟସେ ଦାଦ୍ୟଦଶ ଧୂପନ୍ ;
 ସ ଶମ୍ଭୁପତି ତଥା ନୀତି ତଦାୟା ଦ୍ରାଘସେବକଃ
 ସ୍ବ ମିତ୍ରର୍ଥେ ପୁନଃ ଶମ୍ଭୁରାଶିନଃସ୍ବଃ ସତେ ସମଃ ।

ଅର୍ଥ:--ଜନ୍ମଭାବେ ନିଷିଦ୍ଧର ଦ୍ବାଦଶ ଭାଗକୁ ବିଷୟ ସମ ଭେଦରେ
 କ୍ରମୋଚ୍ଛ୍ରମ ଗଣନା କୃପାରେ ତାରାଦଶା ଦିଇ ହୁଏ ।
 “ଅନ୍ୟାନ୍ୟ” “ଉଦ୍ଭେଦର” ପ୍ରଥମ ଦ୍ବାଦଶାଂଶର ଥିଲେ
 ଲଗାଦି, ଦ୍ବିତୀୟ ଦ୍ବାଦଶାଂଶରେ ଥିଲେ ଦ୍ବିତୀୟାଦିରୁ
 ଅରମ୍ଭ ହୁଏ । ଯେଉଁ ଗୁଣରୁ ଏହି ଦଶା ଅରମ୍ଭ ହେବ
 ତାହାକୁ ତାରାଲଗ୍ନ ଗୋଲି ବୁଝିବେ, ସେଥିରେ ଛଇ ବା
 ନୀଳ ଗ୍ରହଥିଲେ ମନୁଷ୍ୟ ଶ୍ରୀମାନ ବା ଚକ୍ରସେବକ ହୁଏ ।
 ମିତ୍ର ଗ୍ରହ ଥିଲେ ସାଧାରଣ ସୁଖୀ ହୁଏ । ଶତ୍ରୁ
 ଗ୍ରହ ଥିଲେ ଦୟା ହୁଏ । (ଏହି ଦଶାରେ ମଧ୍ୟ
 ୯ ବର୍ଷ ଲେଖି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦଶା ଭେଦହୁଏ ।)

ସୂତ୍ର:-ସ୍ବର୍ଗେଷମେୟ ଯଥାସ୍ବଃକ୍ରମବ୍ୟୁତ୍କ୍ରମୋ । ୩୧ ।
 ସାମେୟ ବିପରୀତମ୍ । ୩୨ ।
 ଶନୌ ଚେତେୟ କେ । ୩୩ ।
 ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ୍ୟଂଶୟୋରେତତ୍ । ୩୪ ।

ଅର୍ଥ:---ଅନୁକାରକ ବିଷୟ ପଦରେ ଏହି ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ୍ ସମ୍ଭାଷଣେ
ସମ୍ଭାଷଣେ ଥିଲେ ଉକ୍ତ ମ ଗଣନା କରି ଅନ୍ତର,
ପ୍ରତ୍ୟେକର ଦଶା ଲେଖା ଯିବ । ଏହିପରି ମନପଦସ୍ଥ
କାରକର ସମ୍ଭାଷଣେ କମ ବିଷୟରେ ଉକ୍ତ ମ
ଗଣନା କରାଯାଏ । ଶୁଣ ଥୁ ଶିରେ ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି ବିଷୟ
କରାଯିବ ବୋଲି କେହି ଚିନ୍ତା ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି ।

ସୁତ:-ଶୁଭଦଶା ଶୁଭଯୁକ୍ତେ ଧାମ୍ନନ୍ୟୁକେବା । ୩୫ ।

ଅନ୍ୟଥାନ୍ୟଥା । ୩୬ ।

ସିଦ୍ଧି ମନ୍ୟତ । ୩୭ ।

ଅର୍ଥ:---ଶୁଭଯୁକ୍ତ ବା ଉଚ୍ଚ ଗୁଣସ୍ଥ ଶୁଭଦଶା ବିଶେଷ ଶୁଭ
ଦାୟକ ହୋଇଥାଏ । ଶୁଭୁ ଓ ପାପାଦି ଗୁଣଯୁକ୍ତ ଶୁଭଦଶା
ଅନିଷ୍ଟ ଫଳ ଦାତା ହୁଏ । ବିଶେଷ ଫଳାଫଳ ବିଷୟ
ନେଇ ଅନ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ବିଷୟ କରାଯାଏ ।

—୫୫—

ଉଦାହରଣ ଦୀପିକା

ପଲଭା ଓ ଚରଣଶ୍ରୀ ବିଷୟ:---

“ମେଘାଦିଗେ ସାୟନ ଭାଗ ସୁଧ୍ୟେ ଦିନାଃ ପଲଭାଭାବେତ୍
ସା, ସ ଶ୍ରୀ ହତାୟୁର୍ଦ୍ଧ୍ବଭାବେ ଦିଗ୍ଭିଷ୍ଟରାଜାବୃତ୍ତେ
ପୃଥାନ୍ୟା ।”

ଅର୍ଥାତ୍--ଯେଉଁ ଦିନ ସାୟନ ସୂର୍ଯ୍ୟ ମେଷରାଶିର ଆଦ୍ୟବିନ୍ଦୁରେ ପ୍ରବେଶ କରେ ସେହିଦିନର ମଧ୍ୟାହ୍ନ କାଳକୁ ଛାୟାକୁ 'ପଳିଭା' କୁହାଯାଏ ।

ପଳିଭାକୁ ତିନି ଛାନରେ ରଖି କ୍ରମରେ ୧୦, ୮, ୧୦ରେ ରଖିବ । ଭୂତାୟତ୍ତ ରୁଚେ ଫଳକୁ ୩ରେ ଭାଗ ଦେଲେ ଚରଣଶ୍ଚି ହେବ । ଯଥା--ବ୍ରହ୍ମସୂର ୪ । ୧୧

$$(୪ । ୧୧) \times ୧୦ = ୪୧, (୪ । ୧୧) \times ୮ = ୩୩$$

$$(୪ । ୧୧) \times ୧୦ = ୪୧ \div ୩ = ୧୩$$

ଚରଣଶ୍ଚି ହେଲା ୧୧ । ୩୩ । ୧୩ ଏହିପରି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଛାନ ମାନଙ୍କର ଚରଣଶ୍ଚି ସାଧନ କରାଯାଇ ପାରିବ ।

ଲଙ୍କା ଦୟାରୁ ସ୍ୱୟଂଦଶର ଉଦୟ ଲଗ୍ନ ଆନୟନ:

ଲଙ୍କାଦୟା ବିଦଷ୍ଟିକା ଯୋଗ୍ୟା ଗୋଲ-

ଦୟା ଦ୍ୱିଧିଷ ଦହନାଃ କ୍ରମଗୋଚ୍ରମସ୍ତାଃ ।

ସ୍ୱାନାନ୍ୱିତା ଚରଦଳୈଃ କ୍ରମଗୋଚ୍ରମଚ୍ଛୈଃ

ମେଷାଦିତୋ ଯତତ ଉଚ୍ଚମତ ସ୍ତ୍ରୀମେସୁଧଃ ।

ଅର୍ଥାତ୍:--୨୭୮, ୨୯୯, ୩୨୩ ଲିଭା ଦିନରେ ମେଷାଦି ତଳ-ରାଶିର, ଉତ୍ତରାସରେ (ବିପରୀତରେ) କର୍କଟାଦି ତଳ-ରାଶିର ଲଙ୍କାଦୟା ମାନଅଟେ । ମେଷାଦି ତଳରାଶିର ଉଦୟରେ ଚରପଳକୁ କ୍ରମରେ ଫେରି, କର୍କଟାଦି ତଳରାଶିର ଉଦୟରେ ଉତ୍ତରାସରେ ଚରପଳକୁ ମିଶାଇଲେ ମେଷଠୁଁ କନ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ୱଦେଶ-ଉଦୟ ମାନ ବାହାର

ଅସିବ । ସେହିପରି କ୍ରମଶଃ ପରେ ତୁଳାଂ ମାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଉଦୟମାନ ବାହାର ହେବ ।

ଲଙ୍କାଦୟ, ଚରଣାଶ୍ର, ବ୍ରହ୍ମସୁର ଉଦୟମାନ,
ମେଷ ୨୭୮---୪୧ = ୨୩୭ = ୩ । ୫୭ ମୀନ
ବୃଷ ୨୯୯---୩୩ = ୨୬୬ = ୪ । ୨୭ କୂର୍ଭ
ମିଥୁନ ୩୨୩---୧୩ = ୩୧୦ = ୫ । ୧୦ ମକର
କର୍କଟ ୩୨୩ + ୧୩ = ୩୩୬ = ୫ । ୩୬ ଚନ୍ଦ୍ର
ସିଂହ ୨୯୯ + ୩.୩ = ୩୩୨ = ୫ । ୩୦ ଚିନ୍ତ
କନ୍ୟା ୨୭୮ + ୪୧ = ୩୧୯ = ୫ । ୧୯ ତୁଳା

ଏହି ସ୍ଥିତିରେ ସବୁଜ୍ଞାନର ଶିରସ୍ତଳ ଲଗ୍ନ ମାନ ସାଧନ
କରାଯାଇ ପାରେ ।

ଅଭିଷେକ ଦିନର ଅୟନାଂଶ ନୟନ:—

ଅର୍କୋ ଲଗ୍ନା କୃତ ସ୍ଥିତିରେ ନଗାପ୍ରେ। ବିକଳାମତାଃ
ଭାବର୍ଷା ଦ୍ୟୟନାଂ ଶୈବୁ ଯୁକ୍ତା କଷ୍ଟଦିନେ ସୁ ଭାଃ ।

ଇନ୍ଦ୍ର ଦିନର ରବି ପ୍ଳୁଟ ଅଂଶାଦିକୁ ୩ରେ ଗୁଣି ୨୦ରେ
ଭାଗ ଦେଲେ ବିକଳାଦି ଅସିବ । ଏହାକୁ ବର୍ଷରମୂର
ଅୟନାଂଶରେ ମିଶାଇଲେ ଅଭିଷେକ ଦିନର ଅୟନାଂଶ
ହେବ ।

ଲଗ୍ନ ବିଗ୍ରହ:—

“ଏ ବୃତ୍ତଂ ପ୍ରାକ୍ କୁଜେଷ୍ଠେ ଲଗ୍ନଂ ଲଗ୍ନଂ ତଦୁଚ୍ୟତେ ।”

ପୁର ସିତଳରେ ରାଣିବୁଝର ଜଦୟକୁ ଲଗ୍ନ କୁହାଯାଏ ।
 ଅର୍ଥ ହ:- ଯେନେଁ ସମୟରେ ଯାନ୍ତି ବୁଝରେ ଯେଉଁ ରାଣିର ଯେତେ
 ଅଂଶ ପୁର ସିତଳରେ ଜଦତ ହେବେ ଦେଖାଯାଏ ତାହାକୁ
 ଲଗ୍ନ ବୋଲି କହନ୍ତି । ପୁର ସିତଳରେ ରାଣିର ଯେତେକି
 ଅଂଶରେ ଉପରୁ ସୁଏ ତାର ସପ୍ତମ ରାଣିର ସେତକି
 ଅଂଶରେ ପଶ୍ଚିମ ସିତଳରେ ଅସ୍ତ ହୋଇଯାଏ । ଏବଂ
 ସେହି ସମୟରେ ଯାହାକୁ ରକ୍ତରେ ଯେଉଁ ରାଣି
 ସଂଲଗ୍ନ ହୁଏ, ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଲଗ୍ନ ବା ଦଶମଲଗ୍ନ କହନ୍ତି ।
 ପ୍ରାୟଶଃ ଅବଶିଷ୍ଟ ମଧ୍ୟରେ ଦ୍ଵାଦଶଟି ଯାକ ରାଣି
 ଦଶମ ପୁର ସିତଳରେ ସଂଲଗ୍ନ ହୁଅନ୍ତି । ରାଣିର ଅନ୍ଧ
 ବନ୍ଦୁରୁ ଅନ୍ତ୍ୟ ବନ୍ଦୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେତେ ସମୟ ସିତଳରେ
 ସଂଲଗ୍ନହୁଏ, ତାହାକୁ ଲଗ୍ନମାନ କହନ୍ତି । ସବୁ ଦେଶରେ
 ଅସାଂଶ ସମାନ ନ ଥିବା ଯୋଗୁଁ ଦ୍ଵାଦଶଟି ଯାକ ରାଣିର
 ଜଦୟ ସବୁ ଦେଶରେ ସମାନ ଭାବେ ଦେଖା ଯାଏ-
 ନାହିଁ । ସୁତରାଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନରେ ଲଗ୍ନମାନର
 ବ୍ୟବଧାନ ଚିହ୍ନିତ ।

ଲଗ୍ନସାଧନ:-

ତତ୍ତ୍ଵାଲୋ ସାୟନାକର୍ଷ୍ୟ ଭୁକ୍ତ ଭୋଗ୍ୟାଂଶ ସଂଗୁଣାତ୍
 ନସ୍ତାୟାତ୍ ନାଗ୍ନି ଲବ୍ଧଂ ଯଦ୍ଭୁକ୍ତଂ ଭୋଗ୍ୟଂ ରବେନ୍ଦ୍ରାଦିଜେତ୍
 ଇନ୍ଦ୍ରନାଭୀ ପଟଳଭ୍ୟଶ୍ଚ ଗତଗମ୍ୟା ଲିଙ୍ଗୋ ଦୟାତ୍
 ଶେଷଂ ଗମ୍ୟାୟାତ୍ ଭକ୍ତମଶୁକେନ ଲବାଦିକମ୍
 ଅଶୁଭ ଶୁଭଭେଦ ସ୍ଥାନମୁକ୍ତନ୍ତୁ ବ୍ୟୟନାଂଶିକମ୍

ଅର୍ଥାତ୍:—ଇନ୍ଦ୍ର ସମୟରେ ତାତ୍କାଳିକ ସାମ୍ବନ୍ଧ ରବିର ଭୂକ୍ତି ବା
 ଭେଦ୍ୟାଂଶସ୍ତୁ ଦେଶୀୟ ନିରୟନ ଲଗ୍ନମାନ ସହ
 ଗୁଣନ କଲ ପରେ ୩୦ ରେ ହରି ସେହି ହରଣର
 ଲବ୍ଧ ଲିଘାଦିକୁ ଇନ୍ଦ୍ର ସମୟରୁ ଫେଡ଼ି, ସେଥିରେ ତାର
 (ସାମ୍ବନ୍ଧର ଯେଉଁ ରାଶିରେଥିବ ତାର) ପର ବା
 ପୂର୍ବ (ଭୂକ୍ତିାନୁସାରେ ସାଧନ କରୁଥିଲେ ପର ରାଶି
 ଭେଦ୍ୟାଂଶରେ ପୂର୍ବ ରାଶି) ରାଶିମାନ ଫେଡ଼ି ପୁଣି
 ୩୦ରେ ଗୁଣନ କରି ଅଶୁଦ୍ଧ ରାଶିର ଉଦୟ ମାନରେ
 ଭାଗ ଦେବେ । ଭୂକ୍ତି ପ୍ରକାରେ ସାଧନ କରୁଥିଲେ ଅଶୁଦ୍ଧ
 ରାଶି ସଂଖ୍ୟାରୁ ଏହି ଲବ୍ଧକୁ ଫେଡ଼ିବେ, ଭେଦ୍ୟା
 ପ୍ରକାରେ କରୁଥିଲେ ଶୁଦ୍ଧ ରାଶି ସଂଖ୍ୟା (ଫେଡ଼ା ଯାଇ-
 ଥିବା ରାଶି ସଂଖ୍ୟା) ସେହି ଲବ୍ଧରେ ମିଶାଇ ଅୟନାଂଶ
 ବାଦ ଦେଲେ ପ୍ରକୃତ ଲଗ୍ନସ୍ଥୁଟ ହେବ । ଯଥା:—ଶିକାଘ
 ୧୮୪୭ ବୃଷ ୧୮ ଦିନ ଶନିବାର ରାତ୍ର ଦି ୨୦ । ୨ରେ
 କୌଣସି ଜାତକରେ ଜନ୍ମ । ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟାଦି ଇନ୍ଦ୍ର ଦ-
 ୫୨ । ୫୨

ତାତ୍କାଳିକ ଗ୍ରହସ୍ଥୁଟ

ରବି	୧ । ୧୭ । ୯ । ୪୭
ଚନ୍ଦ୍ର	୦ । ୨୮ । ୧୨ । ୩୫
ମଙ୍ଗଳ	୧୬ । ୨୭ । ୨୩ । ୩୩
ବୁଧ	୦ । ୨୧ । ୫୪ । ୫୦
ବୃହସ୍ପତି	୭ । ୨୩ । ୩ । ୩୭

ଶୁକ ୨ । ୨୩ । ୧୪ । ୧

ଶନି ୬ । ୩ । ୧୮ । ୪୫

ରାହୁ ୪ । ୪ । ୨ । ୪୩

କେତୁ ୧୦ । ୪ । ୨ । ୪୩

ରବି ର ୧ । ୧୭ । ୯ । ୪୬ ରାହୁ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିବାରୁ
 ୨ରାଶି ମିଶାଇ ଦିଆଗଲା ରାହୁ । ୧୭ । ୯ । ୪୬ ଏଥିରେ
 ଅୟନାଂଶ ୨୨ । ୫୪ । ୪୮ ମିଶାଇ ବାରୁ ରା ୮ । ୧୦ ।
 ୪ । ୩୪ । ହେଲ, ଏହାର ଅଂଶାଦିକୁ ୩୦ ରୁ ଫେଡ଼ିବାରୁ
 ୧୯ । ୫୫ । ୨୬ ଧନୁରୁ ଚାରି କରିବାକୁ ବାକି ଅଛି
 ବୋଲି ଜଣାଗଲା । ଧନୁର ଉଦୟ ମାନ ୩୩୭ରେ ଏହି
 ଚାରିଗାଂଶକୁ ଗୁଣିବାରୁ (୧୯ । ୫୫ । ୨୬ \times ୩୩୭ =
 ୬୩୮୪ । ୧୮୪୮୦ । ୮୭୩୭ ଦକ୍ଷିଣସ୍ଥ ଅଙ୍କମାନଙ୍କୁ ୬୦
 ରେ ହରି ଭାଗଶେଷକୁ ଯଥା ସ୍ଥାନରେ ରଖି ଲବ୍ଧକୁ
 ବାମ ଅଙ୍କରେ ମିଶାଯାଇଛି ।) ୬୬୯୪ । ୨୫ । ୩୦ ହେଲ
 ଏହାକୁ ୩୦ରେ ହରିବାରୁ ଲବ୍ଧ ୨୨୩ । ୮ । ୫୧
 ପଡ଼ିଲା । ରାହୁ ଦୃଢ଼ ୨୦ । ୬ ବା ୧୨୦୬ ରୁ ଲବ୍ଧକୁ
 ଫେଡ଼ିବାରୁ ୯୮୨ । ୫୧ । ୯ ଏଥିରୁ ଧନୁର ଅଗ୍ରମ ରାଶି-
 ମାନ ଫେଡ଼ିବାରୁ (ମ. ୩୧୦ + କୁ ୨୬୬ + ମୀ ୨୩୭ =
 ୮୧୩), (୯୮୨ । ୫୧ । ୯) - (୮୧୩) = ୧୬୯ । ୫୧ । ୯
 ବାକି ରହିଲା । ଅଶୁଦ୍ଧ ହେଲା ମେଷ । ପୁଣି ଏହାକୁ
 ୩୦ରେ ଗୁଣିବାରୁ (୧୬୯ । ୫୧ । ୯ \times ୩୦) = ୫୦୯୫ ।
 ୩୪ । ୩୦ ହେଲା, ଏଥିରେ ଅଶୁଦ୍ଧ ରାଶି ମେଷର

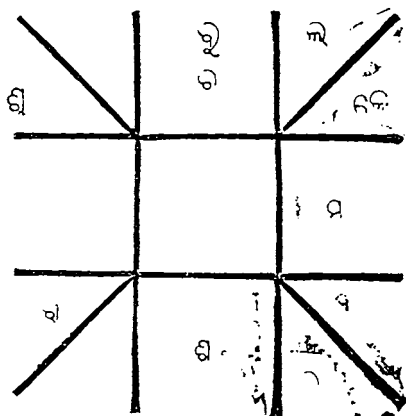
ଈଦମ୍ ମାନରେ ଭାବ୍ୟ ଦେବାତ୍ତୁ (୪୦୯୫ । ୩୪ । ୩୦ ÷ ୨୩୭ =) ଅଂଶ ଦି ୨୧ । ୩୧ । ୧୭ ଲବ୍ଧ ହେଲା । ଏଥିରେ ଶୁଦ୍ଧରାଶି ସଂଖ୍ୟା ୧୨ ମିଶାଇବାକୁ, ରା ୧୨ । ୨୧ । ୩୧ । ୧୭ ହେଲା ଏଥିରୁ ଅମ୍ଳନାଂଶ ଫେରିବାକୁ ରା ୧୧ । ୨୮ । ୩୭ । ୨୯ ଏହା ଶେଷର ବିଶୁଦ୍ଧ ଲବ୍ଧ ସ୍ୱୟଂ ହେଲା ।

ସେହିପରି ଭୃକ୍ଷ ପ୍ରକାରେ:

ଚତୁର୍ଥ ଶୁଦ୍ଧ ସାମାନ୍ୟ ରବିର ଭୃକ୍ଷାଂଶ ୮ । ୧୦ । ୪୩୪କୁ ଧନୁର ଈଦମ୍ ମାନରେ ଚାରିବାକୁ (ଅଂ ୧୦ । ୪ । ୩୪ × ୩୩୭ =) ୩୩୮୫ । ୩୪ । ୨୪ ହେଲା । ଏହାକୁ ୩୦ ରେ ହରଣ କରାଗଲା ଲବ୍ଧ ୧୧୨ । ୪୧ । ୯ ପଡ଼ିଲା ! (ଏଠାରେ ଏହା ଠିକ୍ ଅଛି ନାହିଁ ଜାଣିବାକୁ ହେଲେ ଭୋଗ୍ୟାଂଶରେ ସେହି ଲବ୍ଧ ସହ ଏହି ଲବ୍ଧକୁ ମିଶାଇଲେ ମିଶାଣ ଫଳ ଯଦି ଗୁଣିତ ରାଶିର ଈଦମ୍ ମାନ ସଙ୍ଗେ ସମାନ ହୁଏ ତେବେ ତାହା ଠିକ୍ ଅଛି ବୋଲି ବୁଝିବ । ଏଠାରେ ଭୋଗ୍ୟାଂଶ ଲବ୍ଧ (୨୨୩ । ୮ । ୪୧) + (ଭୃକ୍ଷାଂଶ ଲବ୍ଧ ୧୧୨ । ୪୧ । ୯) = ୩୩୫ ଧନୁର ଈଦମ୍ ମାନ ସହ ସମାନ ଅଛି) ରାଶିର ପରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିବାରୁ ୨୦ ରୁ ରାଶି ଦିଶୁ ୨୦ । ଏକୁ ବାଦ ଦେବାକୁ ଦି ୩୯ । ୪୪ । ବା ୨୩୯୪ । ଏଥିରୁ ଭୃକ୍ଷ ଲବ୍ଧକୁ ଫେରିବାକୁ (୨୩୯୪ — ୧୧୨ । ୪୧ । ୯ =) ୨୨୮୧ । ୮ । ୪୧ ହେଲା । ଏଥିରୁ ଏହାର ପୁରୁଷାଶି ବିପରୀତ

ହସାବରେ ଫେଡ଼ିବାରୁ (ବିଛନ୍ତି ବୃଷପୂର୍ଣ୍ଣିମା ବଶିମାନ)
 ୨୭।୮।୫୧ (ଭୁକ୍ତ ଭୋଗ୍ୟ ଉଦୟ ପ୍ରକାର ଅଶୁଦ୍ଧ ରାଶି
 ଏକେ ହେବାରୁ ଏହା ଠିକ୍ ଅଛି ।) ୩୦ ରେ ରୁଣିବାରୁ
 (୨୭।୮।୫୧ X ୩୦) ୨୦୧୦।୨୫।୩୦ ହେଲା ।
 ଏହାକୁ ଅଶୁଦ୍ଧ ମେଷ ଉଦୟ ମାନରେ ହରଣ କରିବାରୁ
 ଲବ୍ଧ ୮।୨।୪୩ ଏହାକୁ ଅଶୁଦ୍ଧ ରାଶି ସଂଖ୍ୟାରୁ ଫେଡ଼ି-
 ବାରୁ (ଏଠାରେ ମେଷ ଅଶୁଦ୍ଧ ମେଷର ସଂଖ୍ୟା ୧
 ଅର୍ଥାତ୍ ୧।୧୩-୮।୨।୪୩) = ର ୧୨।୨୧।୩୧।୧୭ ହେଲା
 ଏଥିରୁ ଅୟନାଂଶ ଫେଡ଼ିବାରୁ ର ୧୨।୨।୩୭।୨୯ ପୂର୍ବ
 ଲଗ୍ନସ୍ଥୁଟ ସଙ୍ଗେ ସମାନ ହେଲା ।

କନ୍ଦୁ କୁଣ୍ଡଳୀ:-

ଦଶମ ଲଗ୍ନସାଧନ ପାଇଁ ନିତକାଳ ବିଶ୍ୱର:—

ପୂର୍ବଂ ନତଂସ୍ୟାଦିନରାଦି ଶଶ୍ୱଂ

ଦିବା ନିଶୋରାଦିଂ ଘଟୀବିଘ୍ନାନମ୍ ।

ଦିବା ନିଶୋରାଦିଂଘଟୀସୁ ଶୁଦ୍ଧଂ

ଦ୍ୟୁରାଦିଂଶ୍ଚଂ ଭୂପରଂ ନତଂସ୍ୟାତ୍ ।

ଦିନାର୍ଦ୍ଧରୁ ଯଦି ଦିନ ଗତଘଟୀ (ଇଷ୍ଟକାଳ) ଫେଡ଼ିଯାଏ ତେବେ ତାହାକୁ ଦିନର ପୂର୍ବନତ କୁହାଯିବ । ସନ୍ଧ୍ୟାକ୍ରେ ଯଦି ରାତ୍ରି ଦଣ୍ଡଃ ଫେଡ଼ି ହୋଇ ପାରିବ ତେବେ ସେହି ଫେଡ଼ାଣି ଫଳକୁ ରାତ୍ରିର ପୂର୍ବନତ କୁହାଯିବ । ଦିନର ଗତଘଟୀରେ (ଇଷ୍ଟକାଳରେ) ଯଦି ଦିନାର୍ଦ୍ଧ ଫେଡ଼ି ହୁଏ ତେବେ ସେହି ଫଳ ହେବ ଦିନର ପରନତ । ରାତ୍ରିଘଟୀରେ ରାତ୍ରିଂ ଫେଡ଼ିଲେ ତାକୁ ରାତ୍ରିର ପରନତ କୁହାଯିବ ।

ତ:—ରାତ୍ରି (୩୨୦।୨)—ରାତ୍ରିଂ (୩୧୩।୩୫) ଦି୨.୩୧ ଏହା ହେଲେ ରାତ୍ରିର ପରନତ ।

ଦଶମ ଲଗ୍ନ ସାଧନ:—

“ଏବ ଲକୋଂ ଦୟୈର୍ଭୁକ୍ତଂ ଭୋଗ୍ୟଂ ଶୋଧ ପଳିକୃତାତ୍

ପୂର୍ବ ପଣ୍ଡାଳତାଦିନୀତ୍ ପ୍ରାଗ୍-ବତ୍-ତଦାଶମଂଭବେତ୍ ।

ଯେପରି ପ୍ରଥମ ଲଗ୍ନ ସାଧନ କରାଗଲା ସେହିପରି ଏଠାରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ଦୟମାନକୁ ଧରି ଏବଂ ଇଷ୍ଟ ଘଟୀ ପରିବର୍ତ୍ତେ ନିତଘଟୀକୁ ଧରି ଦଶମ ଲଗ୍ନ ସାଧନ କରାଯିବ । ପୂର୍ବନତ ହେଲେ ଭୁକ୍ତ ପ୍ରକାରେ

ଏବଂ ପରନତି ହେଲେ ଭୋଗ ପ୍ରକାରେ ସାଧନ କରିବେ ।
 ପୁରୋକ୍ତ ସାଧନ ଚିତ୍ରଦ୍ୱାରା ୧୮୮୧ ଠାରେ ଏହାର ଭୋଗ୍ୟାଂଶ
 ୧୯୪୫୫୨୭ ପରନତି ହେତୁ ଭୋଗ୍ୟାଂଶକୁ ଧରି ସାଧନ କାର-
 ଯିବ । ଏହି ଭୋଗ୍ୟାଂଶରେ ଧନୁରାଶିର ଲଂକୋଦୟ ମାନ ଗୁଣି-
 ବାରୁ (୧୯୪୫୫୨୭ + ୩୨୩୮) ୨୪୩୫୫୨୪୮ ଏହାକୁ ୩୦ରେ
 ହରିବାରୁ ଲବ୍ଧ ୮୧୪୩୦.୮୯୯ ପରନତି ୮୨୩୧୧ ବା ୩୯୧୧
 ସେହି ଲବ୍ଧକୁ ଫେଡ଼ିବାରୁ ୧୭୨୨୨୨.୧୧ ଧନୁର ପରାଶିମାନ
 ଏଥିରୁ ଫେଡ଼ି ନଷ୍ଟବାରୁ ମକର ଅଶ୍ୱିନ ହେଲା । ଏହାକୁ
 (୧୭୨୨୨୨.୧୧) ୩୦ରେ ଗୁଣିବାରୁ ୫୧୬୬୬୬୬.୬୬ ହେଲା ।
 ମକରର ଲଂକୋଦୟ ମାନଦ୍ୱାରା ହରିବାରୁ କରବାରୁ (୫୧୬୬
 ୬୬୬.୬୬ ÷ ୩୨୩୮ =) ଲବ୍ଧ ଅଂଶାଦି ୧୬୨୨୩୩.୦ ଏଥିରେ
 ଶୁଦ୍ଧ ଧନୁରାଶି ସଂଖ୍ୟା ଯୋଗ କରିବାରୁ ବା ୯.୧୬୨୨୩୩.୦ ଏଥିରୁ
 ଅୟନାଂଶ ନେତ୍ରବାରୁ ତମିର ଲଗ୍ନସ୍ଥଳ ହେଲା ବା ୮୨୩୨୮୮୫୨ ।

ବିଶେଷତ୍ତ୍ୱ:—

ଭୂକ୍ତ ଭୋଗ୍ୟ ସ୍ୱେଦ କାଳାନୁଗୁଣ୍ୟେତ୍ତ ସିଂଶନିୟା—

ସ୍ୱେଦୟାତ୍ମ ଲବାଦ୍ୟ ମା

ସ୍ଥାନୟକ୍ତ ଭାସ୍ତରେତ୍ତନ୍ନୃସ୍ୟାତ୍ରାଚୌଲଗ୍ନ ଭାବ୍ୟୁକ୍ତା-

ଦବେସ୍ତ ।

ପ୍ରଥମଲଗ୍ନ ବା ତମିରଲଗ୍ନ ସାଧନ ସମୟରେ ଇନ୍ଦ୍ରଦଣ୍ଡ ବା
 ନତିକାଳରୁ ସାୟନ ରବିର ଭୂକ୍ତ ବା ଭୋଗ୍ୟ ପଲଦି ଫେଡ଼ି ନ
 ହେଲେ ଇନ୍ଦ୍ରଦଣ୍ଡ ବା ନତିକାଳକୁ ୩୦ରେ ଗୁଣି ଗୁଣନ ଫଳକୁ
 ସାୟନ ରବିର ସ୍ୱେଦୟ ମାନରେ ବା ନିରସୋଦୟ (ଲଂକୋ-
 ଦୟ) ମାନରେ ଭାଗଦେବ । ଭୋଗ୍ୟ ପ୍ରକାରେ ସାଧନକରୁଥିଲେ

ଲବ୍ଧକୁ ସାୟନ ସୂର୍ଯ୍ୟରେ ମିଶାଇବ, ଭକ୍ତ ପ୍ରକାରେ ସାଧନ
କରୁଥିଲେ ଲବ୍ଧକୁ ସାୟନ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଫେଡ଼ି ଅସୁନାଂଶ ସେଥିରୁ
ଫେଡ଼ିଲେ ଲଗ୍ନ ସ୍ଥୁଟ ବା ଦଶମ ସ୍ଥୁଟ ହେବ । ରାତ୍ରିରେ ଲଗ୍ନ
ସାଧନ କଲେ ରବି ସ୍ଥୁଟରେ ୨ ଶୁଣି ମିଶାଇ ସାଧନ କରିବ ।

ସକ୍ଷସହ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭାବ ସାଧନ:--

ସପତ୍ରେ ଲଗ୍ନେ ଜାୟା ତୁର୍ଯ୍ୟା ଲଗ୍ନୋନୁର୍ଯ୍ୟତଃ ।

ଷଷ୍ଠାଂଶମୁକ୍ତନୁଃସକରଗ୍ରେ ଷଷ୍ଠାଂଶଯୋଜନାତ୍ ।

ଦୟଃ ସମ୍ବନ୍ଧୟୋଭବା ଷଷ୍ଠାଂଶୋନୈକୟକ ସୁଖାତ୍ ।

ଅଗ୍ରେଦୟଃ ପତେବ ତେ ଭୂର୍ଯ୍ୟକ୍ତାଃପରେଽପିଷତ୍ ।

ଶେଷେ ଭାବ ସମେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଫଳ ସନ୍ଧ ସମେତୁଗମ୍ ।

ପତ୍ନୀଶ୍ଚ ଯୁକ୍ତି ପ୍ରଥମ ଲଗ୍ନକୁ ସପ୍ତମ ଲଗ୍ନକୁହାଯାଏ ।
ସେହିପରି ଦଶମ ଲଗ୍ନରେ ଛ'ରାଶି ମିଶାଇଲେ ଚତୁର୍ଥ ଲଗ୍ନହୁଏ ।
ଚତୁର୍ଥ ଲଗ୍ନରୁ ପ୍ରଥମ ଲଗ୍ନକୁ ଫେଡ଼ି ସେହି ଫେଡ଼ାଣ ଫଳର
ଷଷ୍ଠାଂଶକୁ ଲଗ୍ନାଦିରେ ମିଶାଇ ଅଣିଲେ ଲଗ୍ନ, ଲଗ୍ନସକ୍ଷ ଦ୍ଵିତୀୟ
ଭାବ ଅତି ନିମ୍ନରେ ଚତୁର୍ଥ ଭାବପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭଗ୍ନେ ଛ ବାହାରିବ ।
ଏହାପରେ ଏହି ଷଷ୍ଠାଂଶକୁ ୩୦ ଅଂଶରୁ ଫେଡ଼ି, ତାହାକୁ (ଫେଡ଼ାଣ-
ଫଳକୁ) ଚତୁର୍ଥ ଭାବରୁ ମିଶାଇ ଅଣିଲେ ସକ୍ଷସହ ସପ୍ତମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଭାବସ୍ଥୁଟ ବାହାରିବ । ଏହାପରେ ପ୍ରତି ଭାବ ଓ ସକ୍ଷରେ ଛ' ଛ'
ରାଶି ମିଶାଇ ଅଣିଲେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଭାବ ଓ ସକ୍ଷ ବାହାରିବ । ଭାବସ୍ଥୁ
ଗ୍ରହ ପୂର୍ଣ୍ଣଫଳ ଓ ସକ୍ଷ ଗତଗ୍ରହ ଶୂନ୍ୟଫଳ ଦାୟକ ହୋଇଥାଏ ।

ଉଥା:---ପ୍ରଥମ ଲଗ୍ନ ରା ୧୧।୨୩।୩୭।୨୯ ଏଥିରେ ୬ ବାଣି-
ମିଶାଇବାରୁ ସପ୍ତମ ଲଗ୍ନ ହେଲା ରା ୫।୨୮।୩୭।୨୯ ଦଶମ ଲଗ୍ନ
ରା ୧।୨୩।୨୮।୫୨ରେ ୬ ବାଣି ମିଶାଇବାରୁ ଚତୁର୍ଥ ଲଗ୍ନ ରା ୨।୨୩।-
୨୮।୫୨ । ଏଥିରୁ ପ୍ରଥମ ଲଗ୍ନ ଫେରିବାରୁ ରା ୨।୨୪।୫୨।୨୩ ହେଲା ।
ଏହାର ଷଷ୍ଠାଂଶ (ଅର୍ଥାତ୍ ୮୪।୫୨।୨୩।୨ =) ୧୪।୮।୪୪କୁ
ଲଗ୍ନରେ ମିଶାଇବାରୁ ।

ଅର୍ଥାତ୍:---ଲଗ୍ନ-୧୧।୨୮।୨୭।୨୯

ଷଷ୍ଠାଂଶ—୧୪।୮।୪୪

ଲଗ୍ନସନ୍ଧି ରା ୦।୫୨।୪୫।୧୩ ରେ

ଷଷ୍ଠାଂଶ ୦।୧୪।୮।୪୪ ଯୁକ୍ତ

ଧନଭବ ରା ୦।୨୭।୫୩।୫୭

ଷଷ୍ଠାଂଶ ୦।୧୪।୮।୪୪ ଯୁକ୍ତ

ଧନସନ୍ଧି ରା ୧।୧୧।୨।୪୧

ଷଷ୍ଠାଂଶ ରା ୦।୧୪।୮।୪୪ ଯୁକ୍ତ

ଭୂଜିୟୁଭବ ରା ୧।୨୫।୧୧।୨୫

ଷଷ୍ଠାଂଶ ରା ୦।୧୪।୮।୪୪ ଯୁକ୍ତ

ଭୂଜିୟୁସନ୍ଧି ରା ୨।୩।୨।୦୧

ଷଷ୍ଠାଂଶ ରା ୦।୧୪।୮।୪୪ ଯୁକ୍ତ

ଚତୁର୍ଥଭବ ରା ୨।୨୩।୨୮।୫୩

ଏହି ପଦ୍ୟାଂଶକୁ ୩୦ ଅଂଶରୁଁ ଯେଉଁବାକୁ ରା ୦୧୫୫୧୧୭
ଏହାକୁ ଚତୁର୍ଥ ହେବୁଁ ଦିଶାଇ ଦେବାକୁ ଯଥା:—

ଚତୁର୍ଥଭାବ ରା ୨୨୩୨୮୫୩

୦୧୫୫୧୧୭ ସୂକ୍ତ

ଚତୁର୍ଥସଙ୍କ --- ୩୮୮୨୦୮୯

ମୁଣି--- ୦୧୫୫୧୧୭

ସୂତ୍ରଭାବ ରା ୩୨୫୧୧୨୫

୦୧୫୫୧୧୭

ସୂତ୍ରସଙ୍କ ରା ୪୧୧୨୨୪୧

୦୧୫୫୧୧୭

ପଦ୍ୟଭାବ ରା ୪୨୨୫୩୫୭

୦୧୫୫୧୧୭

ପଦ୍ୟସଙ୍କ ରା ୫୧୨୪୫୧୩

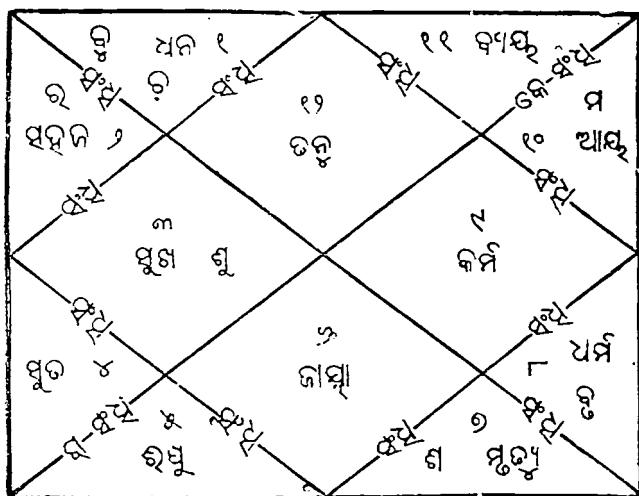
୦୧୫୫୧୧୭

ସପ୍ତମ ଭାବ ରା ୫୨୮୩୭୨୯

ଏହା ପରେ ଲଗ୍ନସଙ୍କଠାରୁ ଛ' ଶୁଣି ଲେଖେ ମିଶାଇ ନେଲେ
ସପ୍ତମସଙ୍କ ପ୍ରଭୃତି ଆସିବ ।

ଏହା ଭାବସ୍ମୃତି ଚକ୍ରରୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ମୃତି ଜଣାଯିବ

ଚଳିତ୍ ଚନ୍ଦ୍ର ବା ଭାବ କୁଣ୍ଡଳୀ

ରବି ରା ୧ । ୧୭ । ୧ । ୪୭ ହୋଇ ଧନ ଭାବ ସନ୍ଧି
 ରା ୧ । ୧୧ । ୨ । ୪୧ ରୁ ଅଧିକ ଅଛି ଏବଂ ସହଜ ଭାବରୁ
 କମ ହୋଇଛି ତେଣୁ ରବି ପ୍ରକୃତରେ ସହଜ ଭାବରେହିଁ ଅଛି ।
 ଏହିପରି ସମସ୍ତ ଗ୍ରହସ୍ଥିତି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯିବ । ଯେତେବେଳେ:-

ବିନା ଚଳିତ ଚକ୍ରେଣ ବୃଥୋକ୍ତଂ ଭାବକଂ ଫଳମ୍
 ଯଥା ଅଳ୍ପକୃତା ନାରୀ ପତିହୀନା ନ ଶୋଭତେ ।

ଭାବସ୍ଥ ଗ୍ରହ ଫଳ ବିବର:-

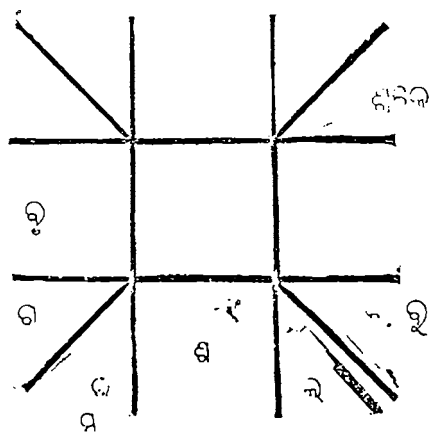
ଖେଟେ ସକ ଦୁଃଖାନ୍ତଃସ୍ଥେ ପଳାନ୍ତଭାବଜଂଭବେତ୍ତ

ହୀନେଽପ୍ତକେ ଦ୍ଵି ସନ୍ଧ୍ୟାଂ ଭବେ ଦୁଃଖପର ପଳାନ୍ତ ।

ଆରମ୍ଭ ସକ ଓ ବିରାମ ସକର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଗ୍ରହ ସେହି ଭାବର ଫଳ ଦିଏ । ଆରମ୍ଭ ସକର ଗ୍ରହସ୍ଥୁଟ କମ୍ ହେଲେ ପୁଣି ଭାବର ଫଳ ଦେଇଥାଏ । ସେହିପରି ବିରାମ ସକର ଗ୍ରହସ୍ଥୁଟ ଅଧିକ ଥିଲେ ଆଶ୍ରମ ଭାବର ଫଳଦାନ କରେ ।

ଦେଶାଣ ଚକ୍ର ବିବର:-

ଯେପରି ଲଗ୍ନସ୍ଥୁଟକୁ ଧରି ଲିଙ୍ଗଦେଶାଣ ଛିରି କରାଯାଏ । ସେହିପରି ଗ୍ରହସ୍ଥୁଟକୁ ଧରି ଗ୍ରହ ମାନଙ୍କର ଦେଶାଣ ଛିରି କରା ଯାଇଅଛି: -

ପ୍ରୟୋଗନଃ—“ଦ୍ରୁତାତ୍ତେ ଦୈତ୍ତେନ ଦ୍ରୁତେନ”

ପ୍ରେସିଡି ଚକ୍ରର ଭାଇମାନଙ୍କ ଶୁଭଶୁଭାପି ବିଚାର କରାଯାଏ । କିନ୍ତୁ
ପ୍ରେସିଡି ଚକ୍ରର କର୍ମପାଳ ବିଚାର କରାଯାଏ ବୋଲି ଜେମାନ୍
ନିବନ୍ଧରେ ଲେଖାଯାଇ ଅଛି ।

ନବାଶଂ ଚକ୍ର ବିଚାର:—

ଲଗ୍ନ ପ୍ଳୁଟକୁ ନେଇ ରେଭୁଣି ମାନଙ୍କର ସେହିଠାରୁ, ଛୁରି
ରାଣି ମାନଙ୍କର ସେହି ରାଣିର ନବମରୁ, ଦ୍ଵାସ୍ତିକରାଣି ମାନଙ୍କର
ସେହି ରାଣିର ପଞ୍ଚମରୁ ଯେପରି ୩ ଅଂଶ କଲ ହିସାବରେ
ଦେଇ ନେଇ ନବଂଶଲଗ୍ନ ଛୁରି କରାଯାଏ । ସେହିପରି ତ୍ରୟ
ପ୍ଳୁଟକୁ ଧରି ତ୍ରୟମାନଙ୍କର ନବଂଶ ଛୁରି କରିବେ ।

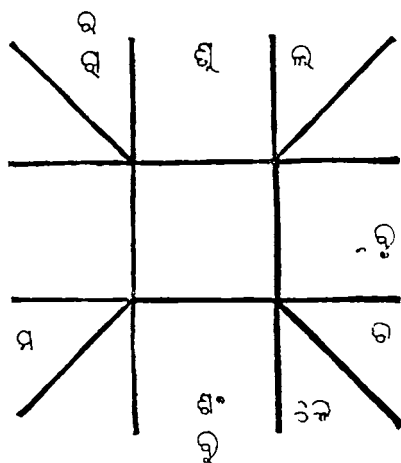
ଅଥବା

ପୃଷ୍ଠକକ୍ଷଂ ଚତୁର୍ଥାଂ ଭୁକ୍ତି ପାଦୋନ ମିଶ୍ରିତମ୍

ସୂର୍ଯ୍ୟେଣ ହରତେ ଶେଷଂ ଖେଚ ସ୍ଥାନଂ ନିରୁପୟେତ୍ ।

ବ୍ରହ୍ମ ଭୃକ୍ତ ନକ୍ଷତ୍ରର ପୁରୁ ନକ୍ଷତ୍ରକୁ ୪ ଦ୍ଵାରା ଗୁଣି ବ୍ରହ୍ମ ଭୃକ୍ତ ନକ୍ଷତ୍ର ପାଦକୁ ସେଥିରେ ମିଶାଇ ୧୨ ରେ ହରଣ କଲେ ଶେଷସ୍ଥ ଫଳ୍ୟାହିଁ ସେହି ବ୍ରହ୍ମର ନବାଂଶ ସ୍ଥାନ ହେବ ।

ଏହି ଅନୁସାରେ ପୁରୋକ୍ତ ଜାତକର ନବାଂଶ ଚକ୍ର ଯଥା:—

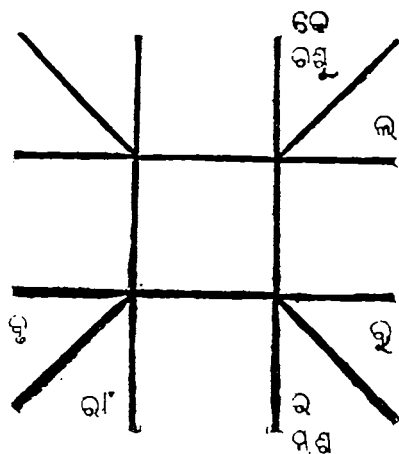

ପ୍ରୟୋଜନ:—ପରାକ୍ଷର ଜୈମିନୀ ପ୍ରଭୃତି ମୁନିଗଣ ଏହି ନବାଂଶକୁ ଧରି ବହୁବିଧ ଯୋଗାଯୋଗ ଓ ଫଳଫଳ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରି ଯାଇଛନ୍ତି ଯଥା:—“ଲଗ୍ନ ନବାଂଶପତ୍ନୀ ଡକ୍ଟ୍ରିସ୍ୟାଦ୍ ବାୟୀ ମୁତ-ଗ୍ରହତୁଲ୍ୟ ଡ୍ୟୁର୍ବା-ଇତ୍ୟାଦି” ଅର୍ଥାତ୍ ଲଗ୍ନ ନବାଂଶାଧିପତି ଗ୍ରହର ବା ସଙ୍ଗାପେକ୍ଷା ବଳବାନ୍ ଗ୍ରହର ସ୍ବରୂପ ଅନୁସାରେ ଜାତକର ସ୍ବରୂପ କଳ୍ପନା କରାଯାଏ । ଏବଂ ପ୍ରଶ୍ନ ଲଗ୍ନର ନବାଂଶାଧିପତି ଗ୍ରହ-ଠାରୁ ଅପହୃତ, ନଷ୍ଟ ଓ ଚିନ୍ତିତ ବସ୍ତୁ ପ୍ରଭୃତି ଜଣେଦର୍ଶି କରାଯାଏ ।

ଦ୍ଵାଦଶାଂଶ:—

ଗ୍ରହପୁରା ରାଶିରୁ ୨ ଅଂଶ ୩୦ କଳା ହସାବତେ ଦିଗ୍‌ବେଦିକ ଦ୍ଵାଦଶାଂଶ ଚକ୍ର ସ୍ଥିର କରାଯେ ।

ସେହିପରି ପୁରୁଷ ଜାତକର ଦ୍ଵାଦଶାଂଶ ଚକ୍ର:—

ପ୍ରୟୋଗନ:—“ସ୍ୟାଦ୍ଦ୍ଵାଦଶାଂଶେ ପିତୃ ମାତୃ ସୌଖ୍ୟମ୍”
 ଦ୍ଵାଦଶାଂଶରୁ ପିତାମତାର କ୍ରମ ଦୁଃଖାଦି ବିଚିତ୍ର ବିଚାର କରାଯାଏ ।
 କିନ୍ତୁ କାହାର କାହାର ମତରେ ଫକୀ ବିଚିତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଚିନ୍ତା
 କରାଯାଏ ।

ଦ୍ଵିଂଶାଂଶ:-

ନବାଂଶାଦି ଚକ୍ର ଯେପରି ସ୍ଥିର କରାଯାଇଅଛି ଦ୍ଵିଂଶାଂଶ-
 ଚକ୍ର ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ସ୍ଥିର କରାଯିବ ।

ପ୍ରୟୋଗନ:-ତ୍ରୟାଂଶ ଚକ୍ରରୁ ଅସୁ, ଓ ରିଷାଦି ଚିନ୍ତା
 କରାଯାଏ ।

ଜନ୍ମ ସମୟରେ ରବି ଯେଉଁ ଗ୍ରହର ତୁଳାଂଶରେ ଥିବ ତା'ର ସପ୍ତ, ରଜ, ତମ ଲଙ୍ଘ୍ୟାଦି ରୁଣାଧିକାର ଛେଦରେ ଜାତକର ସେହି ରୁଣାଧିକ୍ୟ କଲ୍ପନା କରାଯାଏ ।

ଏଥିରୁ ସ୍ତ୍ରୀ ଜାତର ଚରିତ୍ରାଦି ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ ଫଳପ୍ରାପ୍ତି ଜାଣିହୁଏ ।

ବିଂଶୋତ୍ତରୀ ଦଶା ସାଧନ:-

ପୁରୋକ୍ତ ଜାତକର କୃତ୍ତିକା ନକ୍ଷତ୍ର ତେବେ ଉଦ୍ଭାଗ (ରାଜାଦାନ୍ତ) ଦ ୨୭ । ୩୫ ଭଯାତ (ଲକ୍ଷ ଭୋଗ) ଦ ୨ । ୪୯ ଭଯାତକୁ ଲତାକରି ବାରୁ ୪୭୯ ହେଲା । କୃତ୍ତିକା ନକ୍ଷତ୍ର ସେଥିରୁ ରବିଦଶା ହେଲା । ରବି ଦଶାର ବର୍ଷ ୬, ଏଥିରେ ଭଯାତକୁ ଗୁଣିବାରୁ $(୪୭୯ \times ୬) = ୨୮୭୪$ ହେଲା । ଉ ଭୋଗ ଦ ୨୭।୩୫ ବା ୪୦୫୫ ରେ ହରଣ କରି ବାରୁ $(୨୮୭୪ \div ୪୦୫୫ = ୦)$ ଲବ୍ଧ ପଞ୍ଚମ ଶୂନ୍ୟ ବର୍ଷ, ଶେଷ ୨୮୭୪ କୁ ୧୨ ରେ ଗୁଣି ସେହି ହରଣରେ ହରିବାରୁ $(୨୮୭୪ \times ୧୨ = ୩୪୪୮୮ \div ୪୦୫୫ = ୮)$ ଲବ୍ଧ ୮ ମାସ ହେଲା, ଶେଷକୁ ୩୦ ରେ ଗୁଣି ସେହି ହରଣରେ ହରିବାରୁ $(୧୩୨୮ \times ୩୦ = ୩୯୮୪୦ \div ୪୦୫୫ = ୯)$ ଲବ୍ଧ ୯ ଦିନ ହେଲା ପୁଣି ଅଂଶକୁ ୬୦ ରେ ଗୁଣି ସେହି ଭୁଜକରେ ଭାଗ ଦେବାକୁ ଲବ୍ଧ ୪୯ ଦଣ୍ଡ ହେଲା ।

ଅର୍ଥାତ୍ ଜନ୍ମସମୟକୁ ରବି ଦଶାରୁ ବ ୦ । ୮ । ୯ । ୪୯ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ ହେଉଅଛି ବୋଲି ଜଣାଗଲା ।

ରବି ବର୍ଷ ୨ ରୁ ଏହି ଲୋଗ ମାନକୁ ଫେରିବରୁ (୨—
୦ । ୮ । ୯ । ୪୫ =) ରବି ଦଶା ଶେଷ ହେବାକୁ ବାକି ବ ୫ ।
୩ । ୨୦ । ୧୫ ଦଣ୍ଡ ବୋଲି ଜଣା ଗଲା ।

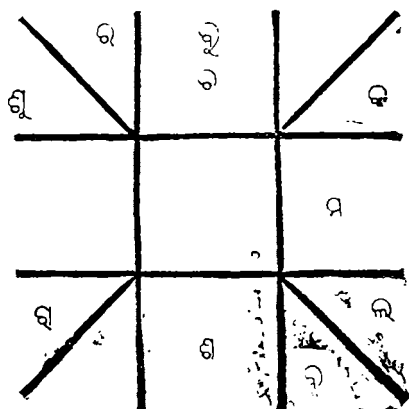
କାରକ ତକ୍ତ

ଆତ୍ମା ।	ଅମାତ୍ୟ ।	ଭ୍ରାତା ।	ମାତା ।	ପୁତ୍ର ।	ଜାତ ।	ଦାର ।
ବେ ।	ମଙ୍ଗଳ ।	ଶୁକ୍ର ।	ବୃଷସ୍ପତି ।	ବୁଧ ।	ରବି ।	ଶନି ।
୦ ।	୯ ।	୨ ।	୭ ।	୦ ।	୧ ।	୭ ।
୨୮ ।	୨୬ ।	୨୩ ।	୨୩ ।	୨୧ ।	୧୭ ।	୩ ।
୧୨ ।	୨୩ ।	୧୪ ।	୮ ।	୩ ।	୫୫ ।	୯ ।
୩୫ ।	୩୩ ।	୧ ।	୩୭ ।	୫୦ ।	୪୭ ।	୪୫ ।

୦

ଆତ୍ମକାରକ ଗ୍ରହର ନବମାଂଶ ହିଁ କାରକ ଲଗ୍ନ ଦେବ:—

ଯଥା:- କାରକାଂଶ କୁଣ୍ଡଳୀ

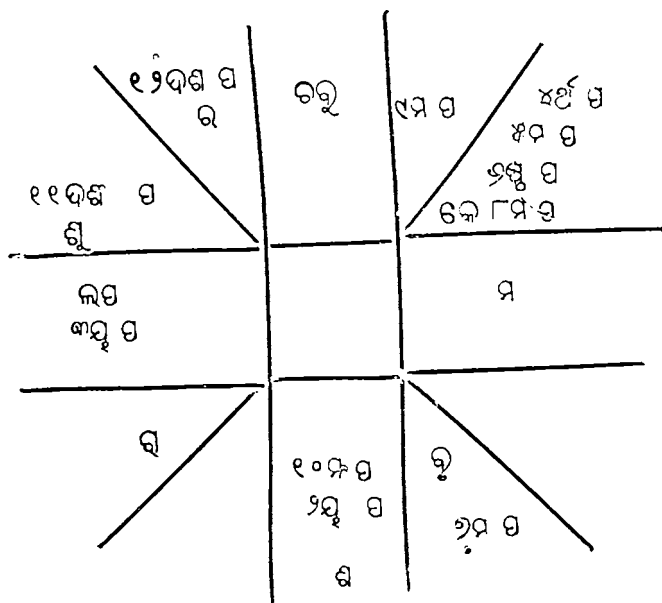

ଚରଦଶା ବିଗ୍ରହ:-

ପଥା:—ପୂର୍ବୋକ୍ତ ଜାତକର ମୀନ ଲଗ୍ନ ଏହାର ଅଧିପତି ସମ-
 ବର୍ଣ୍ଣରେ ଥିବାରୁ (ସମପଦ ହେଲା) ଲଗ୍ନସ୍ଥୁଟରୁ କୃତ୍ତିକାସ୍ଥ
 ସ୍ଥୁଟ ଫେରିବାରୁ (୧୧।୨୮।୩୭।୨୯-୭।୨୩।୩।୩୭)
 ଶେଷ ୪।୫।୩୭।୫୩ ହେଲା । ଏଥିରେ ରାଶି ସଂଖ୍ୟାକୁ
 ବର୍ଷ ରୂପେ ଧରାଗଲା, (ଅର୍ଥାତ୍--୪ ବର୍ଷ ହେଲା) ଅଶ୍ଵୀନକୁ
 ଦୁଇ ଗୁଣ କରିବାରୁ ୧୧।୫।୪୭ ହେଲା । ଏହାକୁ ୫ ରେ
 ଭାଗ ଦେବାକୁ ଲବ୍ଧ ୨ ମାସ ପଡ଼ିଲା, ଶେଷ ୧।୫।୪୫ କୁ
 ୩୦ ରେ ଗୁଣିବାରୁ ୩୨।୫୩ ହେଲା, ଏହାକୁ ୪ ରେ ଭାଗ
 ଦେବାକୁ ଲବ୍ଧ ୮ ଦିନ ହେଲା, ଅବଶିଷ୍ଟକୁ ୨୦ ରେ
 ଗୁଣି ୫୩ ମିଶାଇ ସେହି ୫ରେ ଭାଗ ଦେବା ରୁ ଦଣ୍ଡ ୩୯
 ଓ ଲତା ୩୯ ହେଲା । ତେବେ ଲଗ୍ନର ଦଶା ବର୍ଷାଦି ବ ୪-
 ୨।୦।୪୭।୩୭ ହେଲା । ଏହି ପ୍ରକାରେ ସମ, ବିଷମ ପଦ
 ଭେଦରେ ଦ୍ଵାଦଶ ରାଶି ଦଶା ବାହାର କରିବେ ।

ଏଠାରେ ସମ ଲଗ୍ନ ହୋଇ ଥିବାରୁ ଏବଂ ଏହାର
 ନବମ ରାଶି ସମପଦ ହୋଇ ଥିବାରୁ ମୀନ କୁହାଦି
 ବିପରୀତରେ ଦଶାମାନ ଲେଖା ଯାଇଅଛି । କେଉଁ ଦିନ ଠାରୁ
 କେଉଁ ଦଶା ଆରମ୍ଭ ହେବ ଏହା ଜାଣିବା ପାଇଁ ଏହି
 ଚନ୍ଦ୍ରରେ ଦଶାମାନ--ସହ ଜନ୍ମ ଶିକାଦି ଓ ରବି ସ୍ଥୁଟ
 ମିଶାଇ ଦେଖାଇ ଦିଆଗଲା ।

ପଦ କୁଣ୍ଡଳୀ

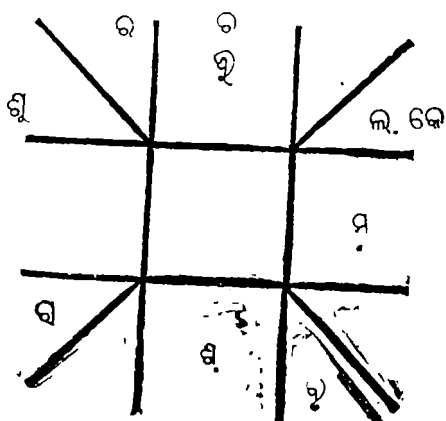

ବିଷମ ରାଶିର ନିମ୍ନ ଗଣନା ଓ ସମରାଶିର ଉଚ୍ଚତମ ଗଣନା-
 ନୁସ୍ତାରେ ପଦଦଶା ବିବୃତ୍ତ କରାଯାଏ । ଯେପରି:— ଏଠାରେ
 ମୀନଲଗ୍ନ ସମରାଶି ଅଟେ ତେଣୁ ଲଗ୍ନରୁ ଲଗ୍ନ ସ୍ଥୂତିକୁ
 ପେଡ଼ିବାରୁ (୧୧ । ୨୮ । ୩୭ । ୨୯ । ୩ । ୧୭ । ୩୦ ।
 ୪୩) ଶେଷ ୮ । ୧୧ । ୫ । ୪୭ ହେଲା । ଚରଦଶା
 ପରି ଏହାର ଦଶା ସାଧନ କରିବାରୁ ଲଗ୍ନର ପଦ ଦଶା
 ବର୍ଷାଦି ବ ୮ । ୪ । ୧ । ୩୩ । ୧୨ ହେଲା, ଏହୁ
 ପରି ଦ୍ଵାଦଶପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଦ ଦଶା ବର୍ଷାଦି ବିବୃତ୍ତ
 କରିବାକୁ ହେବ ।

ହୋରାଲଗ୍ନ:-

ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦ ୪୨ । ୪୨ । ଦା ୩୧୭୭ କୁ ୧୫୦ ଚର ଘରବାରୁ
(ରାଶି ୧୨ ରୁ ଅଧିକ ହେବାକୁ ୧୨ ଭାଗ ହୋଇଛି),
ରାଶିଦି ୯ । ୫ । ୧୨ ହେଲା । ଏଥିରେ ରବିସ୍ଥୁ ୧ ।
୧୭ । ୯ । ୪୭ ମିଶାଇ କାରୁ ହୋରାଲଗ୍ନ ସ୍ଥୁଟି ଚାହୁଁ ।
ରା ୧୦ । ୨୨ । ୨୧ । ୪୭ ଏଥିରେ ଏକ ଏକ ରା ମିଶାଇ
ଇଲେ ମେରା ଲଗ୍ନର ଦ୍ଵାଦଶ ଭାଗ ହେବ ।

ହୋରାଚକ୍ର:-

ଯଥା:-ହୋରାଲଗ୍ନ-ଦ୍ଵାଦଶ ଭବ, (ଆର୍ଷମତେ)

ଲ	ଦ୍ଵି	ତ୍ରି	ଚ	ପ	ଷ	ସ	ଅ	ନ	ଦ	ଏ	ଦ୍ଵା
୧୦	୧୧	୦	୧		୩	୪	୫	୬	୭	୮	୯
୨୨	୨୨	୨୨		୨୨	୨୨	୨୨	୨୨	୨୨	୨୨	୨୨	୨୨
୨୧	୨୧	୨୧	୨୧	୨୧	୨୧	୨୧	୨୧	୨୧	୨୧	୨୧	୨୧
୪୭	୪୭	୪୭	୪୭	୪୭	୪୭	୪୭	୪୭	୪୭	୪୭	୪୭	୪୭

ବର୍ଣ୍ଣିତ ସାଧନ:-

ଲଗ୍ନ ଓ ହୋରା ଲଗ୍ନର ଯୋଗ ବିଷମ ରାଶି ହେଲେ, ସେହି-
ଠାରୁ ଏବଂ ସମରାଶି ହେଲେ ସେହି ଯୋଗକୁ ୧୨ ରୁ ଫେରି ବର୍ଣ୍ଣିତ
ରାଶି ଲେଖା ଯିବ, ଲଗ୍ନାଦି ଛ' ଭାବପର ସପ୍ତମାଦି ଛଅଟି ଭାବର
ବର୍ଣ୍ଣିତ ହେବ । ଲଗ୍ନଠାରୁ ଦୁଇ ଦୁଇ ରାଶି ବୃଦ୍ଧିକର ବା ଦୁର୍ଭାଗି
ଲେଖି ନ୍ୟୁନ କରି ଦ୍ଵାଦଶଟି ବର୍ଣ୍ଣିତ ଗଠନ କରିଥାଏ ।

ଏହାପରେ ଜନ୍ମଲଗ୍ନ ଓ ହୋରାଲଗ୍ନ ମଧ୍ୟରେ ଯେ ବଳବାନ୍
ତାଠାରୁ ବିଷମ ସମ ଭେଦରେ ଓ କ୍ରମ ଉତ୍ତମ ଶୁଭରେ ଗରଦଶା
ପରି “ବର୍ଣ୍ଣିତାନ୍ତ୍ରା ସମାଃ” ଏହି କ୍ରମାନୁସାରେ ଦଶା ସାଧନ କରିବା
ଉଚିତ । ବିଷମ ଲଗ୍ନରେ ଲଗ୍ନ ଦ୍ଵିତୀୟାଦି କ୍ରମରେ ଏବଂ ସମଲଗ୍ନ
ହେଲେ ଲଗ୍ନ ଦ୍ଵାଦଶାଦି ଉତ୍ତମରେ ଦଶା ଧାରଣାଯିବ ।

ବର୍ଣ୍ଣିତ ରାଶି:-

ଲ. ସ୍ତ. । ୨୩. ୮ମ. । ୩୩. ୯ମ. । ୪୩. ୧୦ମ. । ୫୩. ୧୧ମ. । ୬୩. ୧୨ମ.
୧୦ । ୦ । ୨ । ୪ । ୬ । ୮
୧୦ । ୧୦ । ୧୦ । ୧୦ । ୧୦ । ୧୦
୪୮ । ୪୮ । ୪୮ । ୪୮ । ୪୮ । ୪୮
୧୪ । ୧୪ । ୧୪ । ୧୪ । ୧୪ । ୧୪

ଏଠାରେ କାଳକୁଳ ମାନ ୧୪ ହୋଇ ଲଗ୍ କ୍ରମ୍, ଗୁଣାୟକ ହୋଇ ପ୍ରକାର ହୋଇଲେ କଳମାନ ଅଟେ । ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏହା ବାସମ ରାଶି ଯୋଗୁଁ କର୍ଣ୍ଣିତ ଫେରା ହେଲା ।

ଉପା:- ୧୦ । ୧୦ । ୪୮ । ୧୪ — ହୋ:- ୧୦ । ୨୨ । ୨୧ । ୪୭ = ୧୧
 ୧୮ । ୩୭ । ୨୯ ପ୍ରକୃପର ଏହାର ଦଶାବର୍ଣ୍ଣ ୧୧ । ୭ । ୧୩ ।
 ୧୭ ହେଲା । ଏହି ଦଶାବର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭାବ ମାନଙ୍କର ରାଶି ବର୍ଣ୍ଣିତ ଦଶା ସ୍ଥିର କରାଗଲା ।

ଭ୍ରାବବର୍ଣ୍ଣିକାଦି ବିଚାର:—

ଯେପରି ରାଶି ବର୍ଣ୍ଣିତ ଲଗ୍ନର ଦ୍ଵାଦଶ ଭାବ ଏବଂ ହୋର ଲଗ୍ନର ଦ୍ଵାଦଶ ଭାବ ବିଚାର କରାଯାଇଛି, ସେହିପରି ଭ୍ରାବଲଗ୍ନର ଦ୍ଵାଦଶ ଭାବ ଓ ଗୁଳିକ ଲଗ୍ନର ଦ୍ଵାଦଶ ଭାବ ସ୍ଥିର କଳପରେ ଦ୍ଵାଦଶ ଭାବର ‘ଭ୍ରାବବର୍ଣ୍ଣିକା’ ସ୍ଥିର କରିବେ ।

ଏହା ପରେ ‘ଭ୍ରାବ ବର୍ଣ୍ଣିକା’ ଓ ଗୁଳିକ ଲଗ୍ନମଧ୍ୟରେ ଯେ ବଳବାନ୍ ତାଠାରୁ ‘ଭ୍ରାବ ବର୍ଣ୍ଣିକା’ ଦଶାଧରମ୍ଭ କରିବେ । କିନ୍ତୁ ମନେରଖିବା ଉଚିତଯେ ଏହିଦଶା ମଧ୍ୟ ଜନ୍ମ ଲଗ୍ନାଦି ଦ୍ଵାଦଶ ଭାବ ସମ୍ବନ୍ଧରାଶି ମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ ।

ଭ୍ରାବଲଗ୍ନ:—

ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟାଦି ଇଷ୍ଟ ଦ ୫୨ । ୫୭ କୁ ୫ ରେ ହରଣ କରିବାରୁ ରାଶ୍ୟାଦି ୧୦ । ୧୭ । ୩୭ ହେଲା । ଏଥିରେ ରବି ସ୍ଥୁଟ (ରା ୧ । ୧୭ ୯ । ୪୭) ମିଶାଇ ବାରୁ ରା ୦ । ୨୩ । ୨୭ । ୪୭; ଏହା ଭ୍ରାବଲଗ୍ନ ସ୍ଥୁଟ ହେଲା ।

ଭବଲଗ୍ନର ଦ୍ଵାଦଶ ଭାବ:—

ଲ	ଦ୍ଵି	ତ୍ରି	ଚ	ପ	ଷ	ସ	ଅ	ନ	ଦ	ଏ	ଦ୍ଵା
୧	୨	୩	୪	୫	୬	୭	୮	୯	୧୦	୧୧	
୨୩	୨୩	୨୩	୨୩	୨୩	୨୩	୨୩	୨୩	୨୩	୨୩	୨୩	୨୩
୨୭	୨୭	୨୭	୨୭	୨୭	୨୭	୨୭	୨୭	୨୭	୨୭	୨୭	୨୭
୪୭	୪୭	୪୭	୪୭	୪୭	୪୭	୪୭	୪୭	୪୭	୪୭	୪୭	୪୭

ଗୁଳିକ ଲଗ୍ନ ସାଧନ

“:ରବିବାରାଦି ଶନ୍ୟନ୍ତଂ—” ଇତ୍ୟାଦି ନିୟମାନୁସାରେ
 ସ୍ଥୁଟ ଗୁଳିକେଷୁ ଯ ୧୨। ୪୨ ରବି ସ୍ଥୁଟକୁ ଧରି ଲଗ୍ନ ସାଧନ କରି
 ବାରୁ ଗୁଳିକ ଲଗ୍ନ ରା ୧୦ । ୨ । ୪୩ । ୪୯ ହେଲା ।

ଗୁଳିକର ଦ୍ଵାଦଶ ଭାବ:—

ପ୍ର	ଦ୍ଵି	ତ୍ରି	ଚ	ପ	ଷ	ସ	ଅ	ନ	ଦ	ଏ	ଦ୍ଵା
୧୦	୧୧	୦	୧	୨	୩	୪	୫	୬	୭	୮	୯
୨	୨	୨	୨	୨	୨	୨	୨		୨	୨	୨
୫୩	୫୩	୫୩	୫୩	୫୩	୫୩	୫୩	୫୩	୫୩	୫୩	୫୩	୫୩
୪୯	୪୯	୪୯	୪୯	୪୯	୪୯	୪୯	୪୯	୪୯	୪୯	୪୯	୪୯

ପୂର୍ବରୀତିରେ ଭାବ ବର୍ଣ୍ଣନା:—

କ. ସ. । ଦ୍ଵି. ଅ. । ତ୍ଵ. ନ. । ଚ. ଚ. । ଷ. ଏ. । ଷ. ଦ୍ଵା.
୧୦ । ୦ । ୨ । ୪ । ୬ । ୮
୨୭ । ୨୭ । ୨୭ । ୨୭ । ୨୭ । ୨୭
୨୦ । ୨୦ । ୨୦ । ୨୦ । ୨୦ । ୨୦
୩୫ । ୩୫ । ୩୫ । ୩୫ । ୩୫ । ୩୫

ଏଠାରେ ଭାବଲଗ୍ନ ବୃଷ ଓ ରୁଲିକ ଲଗ୍ନ କର୍କଟ । ଏ ଦୁହେଁ
 ଗ୍ରହଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ଏହା ଭିତରେ ଭାବ ଲଗ୍ନକୁ
 ବଳମାନ ଏବଂ ବିଷମ ରାଶି ଅଟେ । ତେଣୁ ଏହାକୁ ବର୍ଣ୍ଣଦୁର୍ଲ୍ଲ
 ଫେଡ଼ିକାରୁ (୧୦ । ୨୭ ୨୦ । ୩୪—୦ । ୨୩ । ୨୭ । ୪୭)
 ଶେଷ ୧୦ । ୫୩ । ୪୯ ପୂର୍ବ ଶୁକରେ ଦଶା ସାଧନ କରି-
 ବାରୁ ଲଗ୍ନର ଦଶା ୧ । ୦ । ୪ । ୪୫ । ୪୮ ହେଲା । ଏହି
 ହିସାବରେ ବାରଟିଯାକ ଭାବର ଦଶା ସାଧନ ହୋଇ ପାରିବ ।
 ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଜନ୍ମଲଗ୍ନ ଚିତ୍ରମ ହେଲେ କ୍ରମରେ ଏବଂ ସମ ହେଲେ
 ଉତ୍ତରରେ ଦଶା ଗୁଣିକ ଲେଖା ଯିବ ।

ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦଶା ବିଗୁର:-

ଲଗ୍ନର ଚରଦଶା ବ ୪ । ୨ । ୭ । ୩୪ । ୩୭ ଏହାର
 ଦ୍ଵାଦଶାଂଶ ମାସାଦି ୪ । ୫ । ୩୨ । ୫୩ ହେଲା । ଲଗ୍ନରୁ
 ବାରଟିଯାକ ରାଶିର ଅନ୍ତର ଏହାର ସମାନ ହେବ । ଏହି
 ହିସାବରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭାବ ମାନଙ୍କର ଅନ୍ତର ବିଗୁର କରିବେ ।

ଆୟୁବିଗୁର:-

୧, ଲଗ୍ନେଶ, ଅଷ୍ଟମେଶ, ୨, ଲଗ୍ନ, ଚନ୍ଦ୍ର, ବା ଶନି ଓ ଚନ୍ଦ୍ର
 ୩, ଲଗ୍ନ ଓ ହୋର ଲଗ୍ନରୁ ଅୟୁ ବିଗୁର କରାଯିବ । ଏଠାରେ
 ଲଗ୍ନେଶ ବୃହସ୍ପତି ଲଗ୍ନ ସମରାଶି ହୋଇ ଥିବାରୁ ବିପରୀତ ଗଣନା-
 ନୁସାରେ ଅଷ୍ଟମେଶ ମଧ୍ୟ ରବି, ଏଦୁହଁ ସ୍ଥିରରାଶିରେ ଥିବାରୁ
 ଅଳ୍ପୟୁ ଯୋଗହେଲା । ଲଗ୍ନ ବା ସପ୍ତମରେ ଚନ୍ଦ୍ର ନ ଥିବାରୁ
 ଶନି ଓ ଚନ୍ଦ୍ରୁଁ ବିଗୁର କଲେ ଚନ୍ଦ୍ର ଚରରାଶିରେ ଓ ଶନି ମଧ୍ୟ

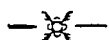
ଚରରାଶିରେ ଅଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଦ୍ଵିତୀୟ ପ୍ରକାରେ ଦୀର୍ଘାୟୁ ଯୋଗ ହେଉଛି । ଶତ୍ରୁ ପ୍ରକାରେ ସେହିପରି ଲଗ୍ନ ଦ୍ଵିଧିକାର ରାଶିରେ ଏବଂ ହୋରାଲଗ୍ନ ସ୍ଥିର ରାଶିରେ ହୋଇ ଥିବାରୁ ଦୀର୍ଘାୟୁ ଯୋଗ ହେଉଛି ତେବେ ଦୁଇଟି ପ୍ରକାର ଦୀର୍ଘାୟୁ ଯୋଗ ହେଉ ଥିବାରୁ ଦୀର୍ଘାୟୁ ବୋଲି ସ୍ଥିର କରା ହେଲା , ତେଣୁ ଯୋଗ ଖ୍ରୀ ୩୭ ରାସଣି କରାଗଲା ।

ଏଠାରେ ଶନି ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ଲଗ୍ନ ହୋରାଲଗ୍ନ ଏହି ଚାରିଟି ଯୋଗକର୍ତ୍ତା ହେଲେ । ସୁଦ୍ଧା ନୁହାରେ ଏହିଚାରିଟି ଯୋଗକର୍ତ୍ତା ହେଲେ ଏମାନଙ୍କ ପୃଥକ୍ ଭାବେ ଆୟୁ ସାଧନ କରା ଚାଲିଲେ ଭାଗଦେଲେ ମଧ୍ୟ ସ୍ମୃତି ଅସୁମାନ ହେବ । ଅଥବା ଏହି ଚାରିଟିର ଅଂଶାଦକୁ ମିଶାଇ ୪ ରେ ହରଣ କଲେ ସେହିପରି ଆୟୁସ୍ଥିର ହେବ ।

ଯଥା:—ଶନି ଚନ୍ଦ୍ର ଲଗ୍ନ ଓ ହୋରାଲଗ୍ନର ଅଂଶାଦ ଯୋଗ କରିବାରୁ ୮୨ । ୨୯ । ୩୫ । ହେଲା ଏହାକୁ ୪ ରେ ହରଣ କରିବାରୁ ଲବ୍ଧ ୨୦ । ୩୭ । ୨୩ ୪୫ । ଯାହାକୁ ଏହାକୁ ୩୭ ରେ ଗୁଣିବାରୁ ଗୁଣିତଳ ୭୪୨ । ୨୭-୧୫ । ହେଲା । ଏହାକୁ ୩୦ ରେ ହରଣ କରିବାରୁ ଲବ୍ଧ ୨୪ । ୭ । ୧୯ । ୧୫ ହେଲା । ଏହାକୁ ୧୦୮-ରୁ ଫେରିବାରୁ ସୁଦ୍ଧା ନୁହାରେ ଆୟୁସ ମାନ ହେଲା- ୮୩ । ୪ । ୧୦ । ୪୫ ।

ଅୟୁକ୍ତିର କଲପରେ କଷାକୃତ୍ତି ବା କଷାହ୍ରାସଂ ହେଉଛି କି ନାହିଁ ବିଚାର କରିବ ।

ଏହି ପର “ପିତୃଲଭ ରୋଗେଶ—” ଇତ୍ୟାଦି ସୁଦ ମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅୟୁ ବାହାର କଲପରେ ଦିଶାଦି ବିଚାର କରି ଅୟୁଷ ସ୍ଥିର କରାବେ ।

ମୟ ଯବନାଦି ମତରେ ଆୟୁ ବିଚାର:- (ବୃହତ୍‌ସ୍ମୃତିରେ)

“ମୟ ଯବନ ମଣି ମତ୍ତଥ ଶକ୍ତି ସୁବୈଦି ବା କରାଦିଷୁ ବସୁଷ ପ୍ରଦିଷ୍ଠାଃ । ନବତଥ ବିପୟା ଶ୍ଵିତୁତ ଲଦ୍ର ଦଶ ସହତା ଦଶଭିଃ ସ୍ଵତୁଲ୍ଲ ଭେଷୁ ।”

ଅର୍ଥାତ୍:—ମୟ, ଯବନ, ମଣି ମତ୍ତଥ, ପରାଶରାଦି ବୈଦିକ ମାନଙ୍କ ମତରେ ଯଥା କ୍ରମେ ୧୯ । ୨୫ । ୧୫ । ୧୨ । ୧୫ । ୨୧ । ୨୦ ବ୍ରହ୍ମାୟୁ ସ୍ଥିର ହୋଇଛି । ଯଥା-ରବି ପରମୋତ (୧୦ ଅଙ୍ଗରେ) ହେଲେ ରବିକୃତ ଆୟୁ ୧୯ ବର୍ଷ, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗ୍ରହ-ମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ବୁଝିନେବେ ।

ପୁଣି:---

ନୀଚେତୋଽକ୍ ଶ୍ରୁସତହି ତତଶ୍ଚାନ୍ତର ସ୍ଥେନୁପାତେ ।

ହୋରା ଭୃଂଶ ଓତମମତରେ ରାଶିଭୁଲ୍ଲଂ ବଦନ୍ତି ।

ହୃଦ୍ଭାବକଂ ବିପ୍ଳବହରତେ ହ୍ୱୀୟତେ ସ୍ୱତ୍ରାଭଗଃ-

ସୁର୍ଯ୍ୟୋ ଜ୍ଞାନଦ୍ୟୁତସ୍ତୁ ଚ ଦଳଂ ପ୍ରୋକ୍ତଃ ଶୁଦ୍ଧାର୍ଚ୍ଚ ଯୁକ୍ତେ । ।

ଅର୍ଥାତ୍:—ପରମ ଜାତରେ ଥିବା ଗ୍ରହ ମାନଙ୍କର ଆୟୁ ଅଧା ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଏ ।, ଅର୍ଥାତ୍ ଉପରେକ୍ତ ଆୟୁ ପିଣ୍ଡରୁ ଅର୍ଥ ହ୍ରାସ ଘଟେ । (ଅର୍ଥାତ୍ ଜାତସ୍ଥ ରବ୍ୟାଦି ଗ୍ରହ ମାନଙ୍କର କ୍ରମରେ ୯/୬, ୧୨/୬, ୭/୬, ୬, ୭/୬, ୧୦/୬, ୧୦ ଆୟୁ ହୋଇଥାଏ ।) ତେଣୁ ଉକ୍ତ ଓ ଜାତ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଗ୍ରହର ଅନୁପାତ ଦ୍ୱାରା ଆୟୁ ସ୍ଥିର କରାଯାଏ ।

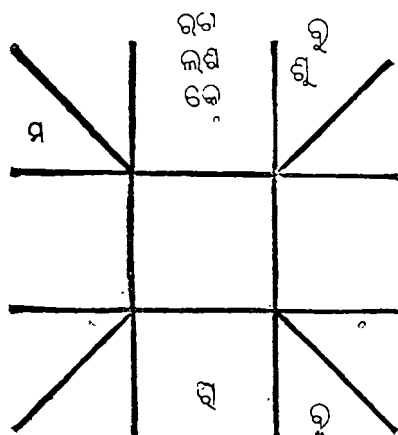
ଲଗ୍ନସ୍ଥ ସାଧନରେ:—ଲଗ୍ନଭୁକ୍ତ ନବାଂଶ ତୁଲ୍ୟ ବର୍ଷାଦି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ ଏବଂ କେହି ୨ ଆୟୁର୍ଯ୍ୟ ଲଗ୍ନଭୁକ୍ତ ରାଶି ସମାନ ବର୍ଷ ଆଦି ଲଗ୍ନାୟୁ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଥାନ୍ତି ।

ଅର୍ଥାତ୍:—ଯଦି ଲଗ୍ନ-ରାଶି, ବଳବାନ୍ ଦ୍ରୁଏ; ତେବେ ରାଶି ତୁଲ୍ୟ ବର୍ଷାଦି ଏବଂ ଯଦି ଲଗ୍ନର ନବାଂଶ ବଳୀ ଦ୍ରୁଏ ତେବେ ଲଗ୍ନଭୁକ୍ତ ନବାଂଶ ତୁଲ୍ୟ ବର୍ଷାଦିକୁ ଲଗ୍ନାୟୁ ରୂପେ ରୁଦ୍ଧିବେ । ବକି ଗତ ଗ୍ରହକୁ ଛାଡ଼ି ଶତ୍ରୁ ଗ୍ରହସ୍ଥ ଗ୍ରହର ଗଣିତାଗତ ଆୟୁର ତୃତୀୟାଂଶ ନଷ୍ଟ ଦ୍ରୁଏ ।

ଶକ୍ତ ଓ ଶୁକି ବିନା ରବି ନିକଟସ୍ଥ ଆନ୍ୟାନ୍ୟ ଗ୍ରହ ମାନଙ୍କର ଆୟୁର ଅଧା ନଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ ।

ଉ:—ଶକାଦ ୧୮୩୪ ଦୈଶାଖ ଶୁକ୍ଳ ପ୍ରତିପଦ୍ ଗୁରୁବାରରେ ସୁର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ଇଷ୍ଟ ଦି ୧୮୫୯ ରେ କାହ୍ନର ଜନ୍ମ, ଏହି ସମୟର ଲଗ୍ନ ରାଂ ୧୨୧ । ୨୧ । ୧୯

ଜନ୍ମ ବୁଣ୍ଡଳୀ

ବ୍ରହ୍ମସ୍ମୃତି

ର ୦ । ୨୭ । ୪୯ । ୪୪
 ଗ ୦ । ୧୨ । ୧୫ । ୫୭
 ମ ୨ । ୧୩ । ୨୦ । ୨୭
 ବୁ ୧୧ । ୨୪ । ୧୭ । ୨୫
 ବୁ ୭ । ୧୪ । ୧୦ । ୨୭
 ଶୁ ୧୧ । ୧୭ । ୨୦ । ୭
 ଶ ୦ । ୨୮ । ୫ । ୫୫

ରବିସ୍ମୃତି ୦ । ୨୭ । ୪୯ । ୪୦ କୁ, ଏହାର ଉଚ୍ଚାଂଶଅନୁ ଗ୍ରହ
 କରାବାରୁ, କାଳଦି ୧୯୦ । ୨୦, ଏଥିର ୬.୬୨ ପରମାୟୁର୍ଦ୍ଦାୟର

ଅଥା ବର୍ଷ, ମାତ୍ରସ ବା ୧୧୪ ମାସ ଗୁଣିବାରୁ ୨୧୭୯୮ ହେଲା ।
 ଏହାକୁ ଚକ୍ରକଳରେ (୧୦୮୦୦) ଭାଗ ଦେବାରୁ ଲବ୍ଧ
 ବର୍ଷାଦି ୦ । ୨ । ୦ । ୧୭ । ୨୦ ହେଲା । ଏହାକୁ ଉଚ୍ଚଗତ
 ବର୍ଷ ୧୯ ରୁ ଫେଡ଼ିବାରୁ ବ ୧୮ । ୯ । ୨୯ । ୪୩ । ୪୦ ରବିର
 ଆୟୁ ମାନ ହେଲା । ଏହି ହିସାବରେ ଚନ୍ଦ୍ରାୟୁ ୨୩ । ୬ । ୨୧ । ୪୦
 ଭୌମାୟୁ ୯ । ୪ । ୧୦ । ୦ । ୦ । ରୂପାୟୁ ୬ । ୩ । ୨୧ ।
 ୩୭ । ୦ ଜୀବାୟୁ ୯ । ୭ । ୧୨ । ୩୦ । ୦ ଶୁକ୍ରାୟୁ ୨୦ । ୪-
 । ୧୭ । ୨୧ । ୦ ଶିଶୁଷ୍ଟାୟୁ ୧୦ । ୫ । ୧୨ । ୦ । ୦ ହେଲା ।
 ଲଗ୍ନାୟୁ ସାଧନ—ଏଠାରେ ଲଗ୍ନ-ରାଶି ମେଷ ଏବଂ ନବମାଂଶ ତୁଳ
 ଏ ଉଭୟେ ବଳହୀନ ସେ ବାରୁ ଲଗ୍ନ ଭୁକ୍ତନବମାଂଶ ତୁଳ୍ୟ ବଂଶାଦି
 ଗ୍ରହଣ କଦି ଲଗ୍ନାୟୁ ସ୍ଥିର ହେବ ।

ଯଥା:—ଲଗ୍ନ-ଭୁକ୍ତାଂଶ ୨୧ । ୨୧ । ୧୯ ଅଂଶକୁ କଳା କର
 ୨୦୦କୁ ଭାଗ ଦେବାରୁ ଲବ୍ଧ ବର୍ଷ ଓ ଶେଷ ୮୧ । ୧୯ କୁ ୧୨
 ରେ ଗୁଣି ସେହି ୨୦୦ ରେ ହରିବାରୁ ମା ୪ ଅବଶିଷ୍ଟକୁ ୩୦ ରେ
 ଗୁଣି ସେହି ହରିଣରେ ହରିବାରୁ ଦିନ ୨୬ ସେହିପରି ଦ ୨୨ । ୧୨
 ଏହିପରି ଲଗ୍ନାୟୁ ହେଲା ୬ । ୪ । ୨୭ । ୨୨ । ୧୨ ପୁଂଶ୍ଳୋକକୁ
 ଏଠାରେ ଶତ୍ରୁ ଗୃହସ୍ଥ ଗ୍ରହର ତୃତୀୟାଂଶ ଓ ଅସ୍ତଗତ ଗ୍ରହର ଅଥା
 ଅୟୁ ହ୍ରାସ କରାଯିବ । ଏବଂ ଅଗ୍ରମେ ଶ୍ଳୋକାନୁକାରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟୟଭାବରୁ
 ଉତ୍ତମରେ ସପ୍ତମ ଭାବ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଗ୍ରହ ମାନଙ୍କ ଆୟୁର
 ଚକ୍ରାତ୍ ହ୍ରାସ କରାଯିବ ।

ତେଣୁ ଉକ୍ତ ଜାତକରେ ବ୍ୟୟସ୍ଥ ଶୁକ୍ର ଓ ରୂପ ଶୁକ୍ର
 ହେ'ଇ ଥିବାରୁ ବଳବାନ୍ ଅଟେ ।

ଏଣୁ ଚେକଳ ଶୁକାୟୁର ଚକ ଧି ହାଜି କରିବାରୁ (ପୁରୁ ସାଧୁତ ଶୁକାୟୁର ଅଧା) ବ, ୧୦ । ୨ । ୮ । ୧୦ । ୩୦ । ଶବ୍ଦ ଗୁହସ୍ତ ହୋଇ ଥିବାରୁ ଏହାର ଭୂତାୟାଂଶ ୩ । ୪ । ୨୨ । ୪୩ । ୩୦ ସେଥିରୁ ଫେଡ଼ିବାରୁ (୧୦ । ୨ । ୮ । ୧୦ । ୩୦ — ୩ । ୪ । ୨୨ ୪୩ । ୩୦ =) ବ ୭ । ୯ । ୧୫ । ୨୭ । ୦ ଏହା ଶୁକ୍ରର ସ୍ପଷ୍ଟାୟୁ ଦାୟୁ ହେଲା ।

ସେହିପରି ବୁଧ ଶବ୍ଦରେ ଥିବାରୁ ବୁଧାୟୁର ଭୂତାୟାଂଶ- ୨ । ୧ । ୨ । ୧୨ କୁ ସେହି ବୁଧାୟୁରୁ ଫେଡ଼ିବାରୁ ବୁଧର ସ୍ପଷ୍ଟାୟୁ ହେଲା ବ ୪ । ୨ । ୧୪ । ୨୪ । ୦ । ଗୁହସ୍ତ ଅଙ୍ଗୁଳରେ ଥିବାରୁ ଜାବାୟୁର ଦଶମାଂଶ ୦ । ୧୧ । ୧୭ । ୧୫ କୁ ଜାବାୟୁରୁ ଫେଡ଼ିବାରୁ ୮ । ୨ । ୨୭ । ୧୫ । ୦ ସ୍ପଷ୍ଟ ଜାବାୟୁର ହେଲା ।

ଏବଂ ଚନ୍ଦ୍ର ରବିରଶ୍ମିରେ ଅସ୍ତ ହୋଇ ଥିବାରୁ ପୁରୁସାଧୁତ ଚନ୍ଦ୍ରାୟୁର ଅଧା ୧୧ । ୯ । ୧୭ । ୫୦ କୁ ଚନ୍ଦ୍ରାୟୁରୁପେ ଛହଣ କରାଗଲା । ଏହି ସମସ୍ତ ଆୟୁର ଯୋଗ ବ ୭୭ । ୫ । ୨୫ । ୧୮ ୫୨ ହେଲା ।

ଅର୍ଥାତ୍:—

ସୂର୍ଯ୍ୟାୟୁ ୧୮ । ୯ । ୨୯ । ୪୩ । ୪୦

ଚନ୍ଦ୍ରାୟୁ ୧୧ । ୯ । ୧୦ । ୫୦ । ୦

ଭୌମାୟୁ ୯ । ୪ । ୧୦ । ୦ । ୦

ବୁଧାୟୁ	୪ । ୨ । ୧୪ । ୨୪ । ୦
ଜାବାୟୁ	୮ । ୭ । ୨୭ । ୧୫ । ୦
ଶୁକ୍ରାୟୁ	୭ । ୯ । ୧୫ । ୨୭ । ୦
ଶନିଶୁକ୍ରାୟୁ	୧୦ । ୫ । ୧୨ । ୦ । ୦
ଲଗ୍ନାୟୁ	୭ । ୪ । ୨୭ । ୨୨ । ୧୨

ଯୋଗ = ବ ୨୭ । ୫ । ୨୫ । ୧ । ୫୨

ବହୁ ଆରୁଷ୍ୟ ସମ୍ମତ ଲଗ୍ନାୟୁର୍ଦ୍ଦାୟୁ ସାଧନ ପ୍ରକାର:—

ଲଗ୍ନରୁଣି ସମାଶ୍ଟାକା, ଦ୍ଵିତୀୟାଂଶାଦ୍ୟାଃ ଶରେଇତାଃ ।

ମାସାଃ, ଶେଷାଂଶକାଦ୍ୟାସ୍ତୁ ରସଦ୍ଵା ଦିବସାଦିକାଃ ।

ଅର୍ଥାତ୍—ଲଗ୍ନର ଭୁକ୍ତ ରୁଣି ସଦୃଶ ବର୍ଷ ହେବ । ଏବଂ ତାର ଅଂଶାଦିକୁ ୨ ରେ ଗୁଣି ୫ ଦ୍ଵାରା ହରଣ କଲେ ଲବ୍ଧ ତୁଲ୍ୟ ମାସ ଓ ଶେଷ ଅଂଶାଦିକୁ ୨ ରେ ଗୁଣିଲେ ଦିନାଦି ହେବ ।

ଚଟୋତ୍ତର୍ୟ ଛିତି ଗ୍ରହ ମାନଙ୍କର ଅୟୁହାସ ବିଶ୍ୱର:—

ସର୍ବାର୍ଥ ତୁ ଚରଣ ପଞ୍ଚମସ୍ତୁଭାଗାଃ, ସୀୟନ୍ତେ ବ୍ୟୟ ଭବନା-
ଦସସ୍ତୁ ବାମମ୍ ।

ସତ୍ତ୍ଵର୍ଥ ହସତ ତଥେ କରୁଣିତାନା, ମେଲୋଂଽଶଂ ହରତ
ବଳୀ ତଥାହ ସତ୍ୟଃ ।

ଅର୍ଥ— ବ୍ୟୟ ଭବଂରୁ ବିପଦର ଭାବେ ସପ୍ତମ ଭବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗ୍ରହ-
ମାନେ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କର ଗଣିତା ଗତ ଆୟର ଯଥା-
କ୍ରମେ ପୂର୍ଣ୍ଣ, ଅର୍ଥ ତୃତୀୟାଂଶ, ଚତୁର୍ଥାଂଶ, ପଞ୍ଚମାଂଶ ଓ
ଷଷ୍ଠାଂଶ ହ୍ରାସ ହୋଇଥାଏ । ଏବଂ ଏହି ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ
ଶୁଭ ଗ୍ରହଥିଲେ ପାପଗ୍ରହ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକାୟର ହାଜିହୁଏ ,

ଯଥା— ବ୍ୟୟସ୍ଥ ପପ ଗ୍ରହର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଶୁଭ ଗ୍ରହର ଅଧେ
ଏକାଦଶରେ ପାପଗ୍ରହର ଅଧା ଓ ଶୁଭ ଗ୍ରହର ଚତୁର୍ଥାଂଶ
ଦଶ ମସ୍ତ ପାପର ତୃତୀୟାଂଶ ଏବଂ ଶୁଭ ଗ୍ରହର ଷଷ୍ଠାଂଶ,
ନବମରେ ପାପର ଚତୁର୍ଥାଂଶ ଓ ଶୁଭ ଗ୍ରହର ଅଷ୍ଟମାଂଶ,
ଅବିଷ୍ଟରେ ପାପ ଗ୍ରହର ପଞ୍ଚମାଂଶ, ଶୁଭ ଗ୍ରହର ଦଶମାଂଶ
ସେହିପରି ସପ୍ତମରେ ପାପ ଗ୍ରହର ଷଷ୍ଠାଂଶ ଓ ଶୁଭ ଗ୍ରହର
ଦ୍ଵାଦଶାଂଶ ଆୟୁର୍ଦ୍ଧାୟକ ହ୍ରାସ ହୁଏ । ଯଦି ଗୋଟିଏ
ସ୍ଥାନରେ ଦୁଇ ବା ତିନୋଟି ଗ୍ରହଥାନ୍ତି, ତେବେ ସେଠାରେ
ବଳବାନ୍ ଗ୍ରହରହିଁ ଲଘୁତାଂଶ ହ୍ରାସ ହୁଏ । ସତ୍ୟାୟୁର୍ଯ୍ୟ-
ମଧ୍ୟ ଏହିପରି କହିଥାନ୍ତି

ଲଗ୍ନସ୍ଥ ପାପଦ୍ଵାର ଆୟୁହାନ୍ତି ବିଗୁର:---

ସାଙ୍ଗେ ଦିତୋଦିତନବାଂଶ ହତାତ୍ ସମସ୍ତାଦ୍ ।

ଭାଗୋକ୍ତ ଯୁକ୍ତ ଶତସଂଖ୍ୟମ୍ ପ୍ରେତ ନାଶମ୍ ।

କ୍ରୁରେ ବିଲଗ୍ନ ସହିତେ ବିଧିନା ଭୁବନେ

ସୌଂଦ୍ୟସିତେ ଦଳମତଃ ପ୍ରିୟଂ ପ୍ରୟାତ୍ ।

ଅର୍ଥାତ୍:—ପାପପ୍ରହ ଲଗ୍ନସ୍ଥ ହେଲେ ଲଗ୍ନର ଅଦ୍ୟୋଦିତ ତେ-
 ନବାଂଶ ସଂଖ୍ୟା ଦ୍ଵାରା ଗଣିତାଗତ ସମସ୍ତ ଅୟୁମାନକୁ
 ଗୁଣି, ୧୦୮ ରେ ହରଣ କଲେ ଲବ୍ଧ ବର୍ଷାଦି ଯାହା
 ଅସିଦ ସେତ-କି ଅୟୁ ଗଣିତାଗତ ମୋଟ ଅୟୁରୁ କମ
 ହେବ ବୋଲି ବୁଝିବ । ଯଦି ଲଗ୍ନାଗତ ପାପ
 ଗ୍ରହଠାରେ ଶୁଭ ଦୃଷ୍ଟି ପଡୁଥାଏ ତେବେ ଡକ୍ଟ ବିପ୍ଳରେ
 ଆଗାତ ଅୟୁର ଅଧା କେବଳ ହ୍ରାସ ହେବ ।

ଯଥା:—ଯୁବୋକ୍ତ ଜାତକରେ ଲଗ୍ନରେ ପାପଗ୍ରହ ଥିବାରୁ ଲଗ୍ନ-
 ନବାଂଶ ସଂଖ୍ୟା ୭ ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତ ଅୟୁମାନ ୭୭ । ୫ ।-
 ୨୫ । ୧ । ୫୨ । କୁ ଗୁଣିବାରୁ ୫୩୫ । ୪ । ୨୫ ।-
 ୧୩ । ୪ । ଏଥିରେ ୧୦୮ ଦ୍ଵାରା ହରଣ କରିବାରୁ ଲବ୍ଧ
 ବର୍ଷାଦି ୪ । ୧୧ । ୧୪ । ୪୪ । ୩ । କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅୟୁ-
 ମାନରୁ (୭୭ । ୫ । ୨୫ । ୧ । ୫୨—୪ ୧୧ । ୧୪-
 ୪୪ । ୩ =) ଫେଡ଼ିବାରୁ ଜାତକର ସ୍ଫୁଟ ଅୟୁର୍ଦ୍ଦାୟ
 ୭୧ । ୭ । ୧୦ । ୧୭ । ୪୯ ହେଲା ।

ମନୁସିଂହ ଜିତି ମାନକର ମଧ୍ୟମ ମାନରେ ପରମାୟୁ ପ୍ରମାଣ:—

ସମ୍ୟକ୍ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗ୍ଵା ମନୁଜ ମରଣାଂ ପଞ୍ଚ ଚ ନିଶା

ସିନ୍ଧୁ ନଂ ଦ୍ଵାତ୍ଵଂଶତ ଗର-କର ଭୟୋଃ ପଞ୍ଚକୃତଃ ।

ବିରୂପା ସାଂପ୍ୟାଂୟୁବୃଷ ମହି ଶୟୋ ଦ୍ଵାଦଶ ଶୁନାଂ-

ସୁତଂ ଛଣାଦାନାଂ ଦଶକ ସହତାଃ ପଞ୍ଚ ଚ ପରମମ୍ ।

ଅର୍ଥାତ୍:—ଭରତୟ ମନୁଷ୍ୟ ଓଁ ହସ୍ତୀ ମାନଙ୍କର ୧୨୦ ବର୍ଷ ଓ
ପାଞ୍ଚଦିନ, ଦୋଡ଼ା ମାନଙ୍କର ୩୨ ବର୍ଷ, ଗଧ ଓ ଓଟର
୨୫ ବର୍ଷ, ଗୋ ଓ ମହିଷର ୨୪ ବର୍ଷ, କୁକୁରର
୧୨ ବର୍ଷ, ଛେଳି, ମେଣ୍ଡା, ହରିଣାଦିଙ୍କର ୧୨ ବର୍ଷ
ମନୁଷ୍ୟ ମାନଙ୍କର ଯେପରି ଅୟୁ ସ୍ଵାଧୀନ କରା ଯାଉଛି
ସେହିପରି ଏମାନଙ୍କର ଅୟୁ ସାଧନ ମଧ୍ୟ କରାଯାଏ ।

ଗୌରୀଜାତକୋକ୍ତ ନକ୍ଷତ୍ରାୟୁ ସାଧନ:---

ପରମାୟୁଃ ପ୍ରମାଣେନ ଗୁଣୟେତ୍ ଗତ ନାତିକାଃ ।

ନକ୍ଷତ୍ରସ୍ୟ ହରେତ୍ତ୍ଵାଗଂ ନାବତ୍ୟାୟତଂ ବିଶୋଧୟେତ୍ ।

ପରମାୟୁର୍ଘ ପୁଂସଃ ବିଶେଷମାୟୁଃ ସ୍ତ୍ରୀଂ ଭବେତ୍ ।

ଅର୍ଥାତ୍:---ପରମାୟୁ ପ୍ରମାଣ (୧୨୦) ଦ୍ଵାରା ଭଯାତ (ରକ୍ଷାରେଣ) କୁ
ଗୁଣି, ସେହି ଗୁଣନ ଫଳକୁ ନେବେ ଦ୍ଵାରା ଭଗଦେଲେ
ଯେଉଁ ଲବ୍ଧ ଅସର, ତାକୁ ପରମାୟୁ ସଂଖ୍ୟା (୧୨୦)
ରୁ ଫେରିଲେ ଅବଶିଷ୍ଟ ସ୍ତ୍ରୀ ଅୟୁହେବ ।

ଯଥା:---ପ୍ରଥମ ଉଦାହରଣ ଜାତକର ଭଯାତ (ରକ୍ଷାରେଣ) ଦି ୨-
୪୯ ଏହାକୁ ଏକଜାତିୟ କରିବାରୁ ଦନ୍ତରୂପକ ୪୭୯/
୬୦ ହେଲା ।

ଏହାକୁ ୧୨୦ ରେ ଗୁଣି ୯୦ ରେ ହରଣ କରିବାରୁ
 $୪୭୯ \times ୧୨୦ / ୭୦ \times ୯୦ = ୪୭୯ \times ୪ / ୭୦ \times ୩ =$
 $୪୭୯ \times ୧ / ୧୫ \times ୩ = ୪୭୯ / ୫$ ଲବ୍ଧ-ବର୍ଷାଦିମା ବ ୧୦
 ୫ ୧୦୨ ଏହାକୁ ୧୨୦ ରୁ ଫେରିବାରୁ ସ୍ଥୂଳ ବର୍ଷାଦି ନିମ୍ନସ୍ଥାପୁ
 ୧୦୯ । ୨ । ୨୯ ଦିନ ହେଲା ।

ବିଂଶୋତ୍ତର ମତରେ ମାରକ ନିର୍ଣ୍ଣୟ:—

ଅଧୁନା ସପ୍ତବିଂଶାମି ମାରକାଣ୍ୟ ଗ୍ରହଂଦ୍ୱିଜ ।

ଅଳ୍ପ ମଧ୍ୟମ ପୂର୍ଣ୍ଣାୟୁଃ ପ୍ରମାଣମିତ୍ତ ଯୋଗନନ୍ ।

ବିଜ୍ଞାୟ ପ୍ରଥମଂ ପୁଂସାଂ ନ ତୋ ମାରକ ଚିନ୍ତନନ୍

ପୁରଂ ନିୟମନୁସାରେ ଅୟୁକ୍ତିର କରି କେଉଁ ଦଶାରେ ତାହାର
 ମୃତ୍ୟୁ ହେବ ତାହାକ୍ତିର କରିବାକୁ ହେବ । କାରଣ ଅୟୁଶେଷ
 ହୋଇ ନ ଥିଲେ ମାରକ ଗ୍ରହ ଦଶା ପଡ଼ିଲେ ସୁଦ୍ଧା ତାର ମୃତ୍ୟୁ
 ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

ମନ୍ଦଶ୍ରେଷ୍ଠ ପାପସ୍ୟ ଯୁକ୍ତୋ ମାରକ ଗ୍ରହ ଯୋଗତଃ ।

ଭରସ୍ମତ୍ୟ ଗ୍ରହାନ୍ ସର୍ବାନ୍ ନିହନ୍ତା ପାପକୃଚ୍ଛଦା ।

ମାରକୈଃ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧା ନିହନ୍ତା ପାପକୃଚ୍ଛନଃ ।

ଅତିବି ମ୍ୟେତରନ୍ ସର୍ବାନ୍ ଭବତ୍ୟେବ ନ ସଂଶୟଃ ।

ଶନି ଯଦି ଭୃତାୟ ଶତ୍ରୁ ବା ଏକାଦଶର ଅଧିପତି ହୁଏ ଅଥବା
 ଭୃତାୟ, ବିଷ୍ଣୁ, ଏକାଦଶ ଛାନର ଅଧିପତି ମନଙ୍କ ସହଯୁକ୍ତ ହୋଇ

କୌଣସି ମାରକ ଗ୍ରହସଙ୍ଗେ ସମ୍ବନ୍ଧ ରଖେ ତେବେ ସେହି ଶିଳି ଅନ୍ୟସବୁ ମାରକ ଗ୍ରହମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କିଛି ନିକଟେ ପ୍ରବଳ ମାରକ ହୁଏ । ଏହିପରି ପାଞ୍ଚ ଲକ୍ଷଣାଦିନ୍ତ ଶିଳି ଯଦି ମାରକହୁଏ ତେବେ ସେଠାରେ ଅନ୍ୟ ମାରକ ବିଚାର କରାଯିବ ନାହିଁ ।

ମାରକ ଗ୍ରହ ସମ୍ବନ୍ଧୀ ପାପକର୍ତ୍ତା ଶିଳିହୁଏ ।

ଅତ୍ୟନ୍ତମେ ତରୁନ୍ ସବନ୍ ନିହନ୍ତା ଭବତି ଧ୍ରୁବମ୍ ।

କାରଣ ଉକ୍ତ ଲକ୍ଷଣ ଯୁକ୍ତ ଶିଳି ନ ମାରକ କେବେ ହେଲେ ଛାଡ଼ିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଅଳ୍ପ ଶେଷ ହୋଇ ଥିଲେ ମାରକ ସମ୍ବନ୍ଧୀ ପାପୀ ଶିଳି ଦଶାବର ନିଶ୍ଚୟ ମରଣ ହେବ ।

ଜାୟା କୁଟୁମ୍ବ ନେତାରୌ ଦ୍ଵାଦେକୌ ମୁଖ୍ୟ ମାରକୌ ।

ଷଷ୍ଠାଞ୍ଚମେଶୌ ଦ୍ଵୌମୁଖ୍ୟୌ ପ୍ରବଳୌ ଗୁରୁତ୍ଵେ ଭବୌ ।

ସପ୍ତମାଧିପତି ଓ ଦ୍ଵିତୀୟାଧିପତି ପ୍ରଧାନ ମାରକ କିନ୍ତୁ ସପ୍ତମାଧିପତିଠାରୁ ଦ୍ଵିତୀୟାଧିପତି ମାରକ ବିଷୟରେ ଅଧିକ ।

ସେହିପରି ଷଷ୍ଠାଧିପତି ଓ ଅଷ୍ଟମାଧିପତି ମାରକ କିନ୍ତୁ ଷଷ୍ଠାଧିପତିଠାରୁ ଅଷ୍ଟମାଧିପତି ପ୍ରବଳ ମାରକ । ଏଣୁ ଏହି ଗୁରୁତ୍ଵ ଯାକ ଉତ୍ତରୋତ୍ତର ମାରକ ଅର୍ଥାତ୍ ଧନପତି ପ୍ରଥମ ମାରକ, ସପ୍ତମାଧିପତି ଦ୍ଵିତୀୟ, ଅଷ୍ଟମାଧିପତି ତୃତୀୟ ଏବଂ ଷଷ୍ଠାଧିପତି ଚତୁର୍ଥ ମାରକ । କିନ୍ତୁ ପାପଗ୍ରହ ସମ୍ବନ୍ଧ ବିଶେଷ ରହିଲେ ଷଷ୍ଠ ପତି ମଧ୍ୟ ଦ୍ଵିତୀୟାଧିପତିଠାରୁ ବିଶେଷ ମାରକ ହୋଇ ଥାଏ ।

କେନ୍ଦ୍ରାୟ ପତ୍ୟ ଦୋଷଞ୍ଜୁ କେଦାନ୍ ବୁରୁ ଶୁକ୍ଳୟାଃ,
ମାରକ ଚୈତ୍ତ୍ବେଽପି ଚ ତୟୋ ମାରକ ଛାନି ସଞ୍ଜିତ !

କିନ୍ତୁ ବୃହସ୍ପତି ଓ ଶୁକ୍ର କେନ୍ଦ୍ର ଥିବତ ଜନକ ଦୋଷ ପ୍ରକଳ
ଥିବାରୁ, ଏଠାରେ ବିଶେଷ ଏହିଦେ ବୃହସ୍ପତି, ଶୁକ୍ର କେନ୍ଦ୍ର ସ୍ବାମୀ
ହୋଇ ମାରକ ଛାନି ତେ ହେଲେ ଅନ୍ୟ ମାରକ ବନ୍ଧ ଅବପକ୍ଷା
ପ୍ରକଳ ମାରକ ହୋଇ ଯେନ୍ତି ।

ତେଷାମ ସହବେ ବିପ୍ର ବ୍ୟୟାଂ ଶୋଽପି ମାରକଃ ।

ପାପ ସମ୍ବନ୍ଧ ମାତ୍ରେଣ ଚିନ୍ତ୍ୟେଶୋଽପି ମାରକଃ ।

ତେ ଷାମସହବେ ବିପ୍ର ବ୍ୟୟାଂ ଶୋଽପି ଦୟାହୁତି ।

ଉପରୋକ୍ତ ମାରକ ଗ୍ରହମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କାହାରିଦଶା ଯେ ଅନ୍ତ-
ର୍ଦ୍ଦଶା ଅୟୁଶେଷ ବେଳକୁ ଯଦି ପଡ଼ି ନଥାଏ ତେବେ ବ୍ୟୟାୟ-
ପତର ଦଶାରେ ମଧ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁ ହେବ ନା ପାପସମ୍ବନ୍ଧଥିଲେ ତୃତୀୟାୟ-
ପତ ମାରକ ହୋଇଥାଏ । ସେହିପରି ବ୍ୟୟାୟପତ ପାପଗ୍ରହ ସମ୍ବନ୍ଧୀ
ହେଲେ ମଧ୍ୟ ମାରକ ହୁଏ ।

ଅଳତେ ସୁନରେତେଷାଂ ସମ୍ବନ୍ଧନ ବ୍ୟୟେହିତୁ ।

କୃତ୍ତିକ୍ତୁଭ୍ୟ ନାଂଚ ଦଶା ହ୍ୟଙ୍ଗୁମେଶ ଦଶାସୁଚ ।

ଯଦି ପୂର୍ବୋକ୍ତ ଗ୍ରହମାନଙ୍କର ଦଶା ନ ମିଳେ ତେବେ ବ୍ୟୟେଶ
ଠାରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ରଖିଥିବା ଶୁଭଗ୍ରହ ଦଶାରେ ମଧ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁ ଲଭନ୍ତି ।
ଏହାର ଅସମ୍ଭବ ହେଲେ ଅଙ୍ଗୁମେଶ ଦଶାରେ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥାଏ ।

କେଳୋନାଂ ଚ ପାପାନାଂ ଦଶସୁ ନଧନଂ କୃତ୍ରିତ୍ ।

କଳ୍ପନାୟଂ ବୃଥେ ନୃଣାଂ ମାରକାଣାମ ଦର୍ଶନେ ।

ଯଦିତ୍ସୁଟାକ୍ତ ମାରକୋପଯୋଗୀ କୌଣସି ହୁଏ ନମିଳେ
ତେବେ ପାନହସ୍ତ ଦଶାରେ ମୃତ୍ୟୁ କଳ୍ପନା କରବେ ।

ସ୍ୱୟା କାରକ ଲଗ୍ନାତ ଚନ୍ଦ୍ରଯେହ ଦ୍ୱିଜ-ସତ୍ତମ ।

ଭ୍ରାତୃ ପିତୃ ପିତୃମଂ ଶେଷଂ ଧନଂ ଦୁନାନ୍ତରେ ସ୍ୱପି ।

ଆତ୍ମା କାରକ ଓ ଜନ୍ମ ଲଗ୍ନଠାରୁ ୩ୟ, ୬ୟ, ୮, ୧୨ଶ, ୫ୟ,
ଓ ୭ ମସ୍ତ ହେଉ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଗ୍ରହ ଲଗ୍ନବାନ୍ ସେହି
କେବଳ ମାରକ ହେବ ।

ପିତୃଗ୍ନ ପାପକାତୁଲ୍ୟେ ପିତୃଗ୍ନୋ ମୁଖ୍ୟମାରକଃ ।

ମଧ୍ୟାୟୁଷି ସମାୟୋତ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରଯେହ ଦ୍ୱିଜସତ୍ତମ ।

ମଧ୍ୟମାୟୁ ଯୋଗରେ ପିତୃଗ୍ନରେ ଯଦି ପାପହସ୍ତ ମାନଙ୍କର
ଯୋଗାଥାନ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧ ଥାଏ ତେବେ ସେହି ପିତୃପୁତ୍ର ପିତା ମାରକ
ହେବ ।

ପିତୃଗ୍ନାଶ୍ୱୟ ଶୁଣିଶ ଦଶାୟାଂ ନଧନଂ ଭବେତ୍ ।

ପିତୃହ ପିତୃଶୁଭଦ୍ ବାପି ତ୍ରାକୋକ୍ତେ ଶୋଧ୍ୟି ମାରକଃ

ଦୀର୍ଘାୟୁଷି ସମାୟୋତ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରନାୟଂ ଦ୍ୱିଜୋତ୍ତମ ।

ଦୀର୍ଘାୟୁ ଯୋଗରେ ପିତୃପୁତ୍ର ଯେଉଁ ଶୁଣିରେ ଥିବ ସେହି
ଶୁଣିର ଅପୁତ୍ର ଦଶାରେ ମୃତ୍ୟୁହୁଏ । ଅଥବା ପିତୃ ବା ପିତୃପୁ-
ତ୍ରର ନବମ ପ୍ରଥମାୟୁ ପତ୍ରର ଦଶାରେ ମଧ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥାଏ ।

ବୁଝିଲେ ମନରେ ଜନ୍ମ ନୃଣାଂ ରହୁଛି ମୃତ୍ୟୁଂ
ମହାମରକ ହଞ୍ଜୋତୋ ମାରି କୋତୁ ଛିତସ୍ମୃତୋ ।

ବୁଝିକି ଓ ମରର ଲଗ୍ନଜାତ ବ୍ୟକ୍ତିର ରାହୁ ମରକ । ପୁଣି
ସେହି ଲେଖକର ଗୁଳିକାଧିପ ଓ କେତୁମଧ୍ୟ ମହାମରକ ରୂପେ
ପରିଗଣିତ ।

ମାରକୋ ବହବୋ ଖଟାଃ ଯଦି ବାଧି ସମନ୍ୱିତାଃ ।

ତତ୍ତଦ୍ଦଶାନ୍ତରେ ବିପ୍ର ରୋଗ କଷ୍ଟାଦି ସଂଭବଃ ।

ବହୁତ ମାରକଗ୍ରହ ବଳବାନ୍ ହୋଇ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ଦଶା
ନ୍ତର ଭୋଗସମାୟାତରେ ରୋଗ ପ୍ରଭୃତି କଷ୍ଟ ଲଭିଲେ ।

ପ୍ରବଳସ୍ୟ ଦଶାୟାଃ ମହା ରୋଗାର୍ଥୀ ମୃତ୍ୟୁବତ୍ ।

ଭୟଶୋକ ମୃତାଦ୍ ଭୂତ ତସ୍ମିନ୍ନଂ ଭୟଂଭବେତ୍ ।

ବହୁଗ୍ରହ ବଳବାନ୍ ହୋଇ ମାରକ ସଦାସମ୍ବନ୍ଧ ହେଲେ
ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେ ବିଶେଷ ମରକ ବଳଯୁକ୍ତ ତାର ଦଶାନ୍ତ-
ର୍ଦ୍ଧଶା ଭୋଗ କାଳରେ ବହୁରୋଗାକ୍ରାନ୍ତ ମୃତ୍ୟୁ ସମାନ ପୀଡ଼ା, ଭୟ,
ଶୋକ, ମୃତ୍ୟୁଭୟ, ଗୈରଭୟ ଓ ଅଗ୍ନିଭୟ ପ୍ରଭୃତି ହୁଏ ।

ଆୟୁରକ୍ଷା ଉପାୟ:-

ପଥ୍ୟାଶିନାଂ ଶୀଳ ବତାଂ ନରଣାଂ

ସଦ୍ ବୁଦ୍ଧି ଭକ୍ତାଂ ବିକିତେ ହିୟାଶାଂ ।

ଏବଂ ବିଧାନମିଦ ମାୟୁରତ୍ର-

ଚିନ୍ତ୍ୟଂ ସଦା ବୁଦ୍ଧ ମୁନି ପ୍ରବାଦଃ ।

ଅର୍ଥାତ୍:— ଓଃ ପଞ୍ଚାଙ୍ଗାଦି, (ବିରୁଦ୍ଧ ଭେଦନାଦି ନି କରେ) ସତ୍
ସ୍ୱଭାବ ଯୁକ୍ତ, ସତ୍‌ବୃତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଜୀବିକା ନିବାସ କାରୀ ଏବଂ
ଜଗତନ୍ତ୍ରୀୟ, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଶାସ୍ତ୍ରୋକ୍ତ ଆୟ କଦାପି
ହ୍ରାସ ହେବନାହିଁ ।

ପେପାପ ଲୁଦ୍ଧା ଶ୍ଳୋରାଶ୍ଚ ଦେବ ବ୍ରାହ୍ମଣ ନିନ୍ଦକାଃ ।

ପରଦାର ରତାପେ ଚ ତେଷାମାୟୁ ରକାଳକଂ ।

ବର୍ତ୍ତ୍ୟାମାର ସ୍ୱେହ ଯୋଗାଦ୍ ଯଥାପାପସ୍ୟ ସଞ୍ଚିତଃ ।

ବିକ୍ରୀୟାପି ଚ ଦୃଷ୍ଟେ ଚ ହ୍ୟକାଳେ ପ୍ରାଣା ସଂଶୟଃ ।

କିନ୍ତୁ ତୈଳ ଓ ବର୍ତ୍ତୀ ଉଭୟର ବିଦ୍ୟମାନରେ ପୁଣି ପ୍ରଚଣ୍ଡ
ପବନ ବେଗରେ ଦୀପ ଯେପରି ଲଭିଥାଏ, ସେହିପରି ଆତ୍ମାତ୍ମଲେ
ମଧ୍ୟ ଯୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରବେଶ, ଦୁର୍ଗମ ଜଳ ମଧ୍ୟରେ ଗମନ, ତଥା ବ୍ୟଭିଚାର
ଓ ଅନାର୍ହାଦି ଦୋଷରୁ ଏବଂ ଗୁରୁ, ଦେବ, ଦ୍ୱିଜାଦିଙ୍କର ଅଭି-
ଶାପରୁ ଅକାଳରେ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇ ଥାଏ ।

ବ୍ରହ୍ମପୁର ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ପ୍ରେସରେ ଶ୍ରୀ କାମାକ୍ଷୀପ୍ରସାଦ ଶର୍ମାଙ୍କ-
ଦ୍ୱାରା ମୁଦ୍ରିତ